

Številka: 35407-5/2017-49

Datum: 21. 12. 2018

Agencija Republike Slovenije za okolje izdaja na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 35/15, 62/15, 84/16, 41/17, 53/17 in 52/18) in 1. odstavka 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-ZNOrg) na zahtevo upravitelja MAGNA STEYR d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, ki ga po pooblastilu direktorjev Antona Hermanna Schantla in Karla Friedricha Strache zastopa podjetje E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa direktor Jorg Jurij Hodalič, v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, naslednje

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

1. Obseg dovoljenja

Upravitelju MAGNA STEYR d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: upravitelj) se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave MAGNA NUKLEUS, v kateri se izvaja:

- dejavnost površinske obdelave kovin in plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, kjer skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, znaša 395 m³, in
- dejavnost površinske obdelave snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil z zmogljivostjo porabe organskih topil 414 tone na leto.

Naprava se nahaja v občini Hoče-Slivnica na zemljiščih v k.o. 705 Slivnica s parc. št. 203/3 in 203/5 in v k.o. 706 Orehova vas s parc. št. 235, 237/1, 238/1, 239, 623/4 in 627/21.

Napravo in druge z njo neposredno tehnično povezane dejavnosti sestavljajo naslednje nepremične tehnološke enote:

- priprava površin za lakiranje (N1),
- elektrokemično kataforezno lakiranje (N10),
- tesnjenje in zvočna zaščita kabine (N11),
- nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12),
- nanos pokrivnega in končnega premaza z brizganjem (N13),
- finalizacija (N14),
- popravilo točkovnih napak (N15),
- mešalnica premaznih sredstev (N16),

- kompresorska postaja (N17),
- industrijska čistilna naprava (N18),
- priprava vode – reverzna osmoza (N19),
- kotlovnica (N20),
- nepremični motorji z notranjim izgorevanjem (N21),
- lovilniki olj (N22),
- zaprti obtočni hladilni sistem HS1 (N23),
- skladišča,
- rezervoarji.

Podrobnejši seznam tehnoloških enot je naveden v prilogi 1 okoljevarstvenega dovoljenja.

2. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v zrak

2.1. Ukrepi za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanje emisij iz naprave

2.1.1. Pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec izvajati naslednje ukrepe za zmanjševanje emisije snovi v zrak:

- tesnjenje delov tehnoloških enot,
- zajemanje odpadnih plinov na izvoru na način, katerih izvedba preprečuje nastanek razpršenih emisij (Filtri za delce premaznih sredstev, naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka (TAR 1, TAR 2, TAR 3, TAR 4), rotacijski adsorber, adsorpcija kislih plinov),
- zapiranje krožnih tokov,
- recikliranje snovi in rekuperacijo toplote,
- recirkulacijo odpadnega zraka in druge ukrepe za zmanjšanje količine odpadnih plinov,
- čim popolnejšo izrabo surovin in energije ter druge ukrepe za optimiranje proizvodnih procesov,
- optimiranje obratovalnih stanj zagona, spremembe zmogljivosti in zaustavljanja ter drugih izjemnih pogonskih stanj,
- redno vzdrževanje dobrega tehničnega stanja naprave,
- čiščenje in vzdrževanje površin cest znotraj industrijskega kompleksa po katerih vozijo vozila za prevoz trdnih snovi.

2.1.2. Pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec poleg ukrepov iz prejšnje točke zagotavljati izvajanje naslednjih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi v zrak:

- zapiranje vhodnih vrat v prostore stavb, v katere se dovažajo, uporabljajo ali odvažajo trdne snovi,
- iz tehnoloških enot – lakirnih komor se morajo nastale emisije odpadnih plinov kontrolirano in v celoti zajeti ter voditi na naprave za čiščenje odpadnih plinov,
- zagotoviti zadostno količino filterških škotel na mestu menjave filtrov odpraševalne naprave Ecodry X,
- zagotoviti redno čiščenje in vzdrževanje manipulativnih površin,
- vzpostaviti učinkovite preventivne ukrepe, s katerimi se zmanjšajo emisije snovi v zrak pri razkladanju in nakladanju,
- vse površine cest znotraj industrijskega kompleksa morajo biti utrjene.

- 2.1.3. Pri načrtovanju večje spremembe naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec izbrati tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki je enakovredna najboljši referenčni razpoložljivi tehniki in ki omogoča najnižjo tehnično dosegljivo emisijo snovi.
- 2.1.4. Pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, kjer se uporabljajo, predelujejo, obdelujejo, pretakajo ali skladiščijo organske snovi:
- katerih parni tlak je pri temperaturi 293,15 K enak ali večji od 1,3 kPa,
 - ki vsebujejo več kakor 1 odstotek mase snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi, snovi iz II. in III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi ali za reprodukcijo nevarnih snovi, ali
 - ki vsebujejo na 1 kg mase več kakor 10 mg snovi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi ali mutagenih snovi, ali
 - ki vsebujejo obstojne snovi, ki se biološko akumulirajo,
- mora upravljavec zagotoviti, da se pri črpanju, prečrpavanju, transportu snovi po cevnih povezavah, nalivanju in skladiščenju uporabljajo črpalke, kompresorji in druga oprema, pri kateri so v zvezi s tesnjenjem in nadzorom tehnološkega procesa uporabljene naslednje najboljše referenčne razpoložljive tehnike:
- uporaba tesnih črpalk, kot so črpalke z motorjem s prekatno pušo, črpalke z magnetno sklopko, črpalke z večkratnim drsilnim tesnilom in predložnim ali zapornim medijem, črpalke z večkratnim drsnim tesnilom in suhim tesnilom na strani zunanje atmosfere, membranske črpalke ali črpalke z mehastim tesnjenjem,
 - izogibanje uporabi prirobničnih spojev razen, če so potrebni zaradi procesno tehničnih ali varnostno tehničnih razlogov ali zaradi omogočanja vzdrževalnih del,
 - uporaba kakovostno zatesnjenih kovinskih tesnilnih mehov s prigradjeno varnostno tesnilko ali njim enakovredne tesnilne sisteme za zaporne elemente, namenjene zatesnjevanju prehodov vreten zapornih ali regulacijskih priprav, kot so ventili ali drsniki.
- 2.1.5. Upravljavec mora zagotoviti, da so mesta za vzorčenje organskih snovi izvedena in opremljena tako, da razen v času izvajanja vzorčenja ne prihaja do emisije snovi v zrak, postopek vzorčenja pa se izvede na način, ki je v skladu z najboljšimi referenčnimi razpoložljivimi tehnikami.
- 2.1.6. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje ukrepov preprečevanja in zmanjševanja emisije pri pretakanju organskih snovi, kakor je vračanje plinov v povezavi s polnjenjem od spodaj ali polnjenjem pod gladino tekočine. Sistemi za vračanje plinov morajo obratovati tako, da je pretok organskih snovi možen samo, če je priključen sistem za vračanje plinov, in da sistem za zbiranje plinov in priključene naprave med vračanjem plina ne spuščajo v zrak nobenih plinov, razen tistih, ki se morajo izpuščati zaradi izpolnjevanja varnostno-tehničnih pogojev.
- 2.1.7. Upravljavec mora zagotoviti, da se za skladiščenje tekočih organskih snovi, ki imajo lastnost iz prve alineje točke 2.1.4 izreka tega dovoljenja in hkrati katerikoli od lastnosti iz druge do četrte alineje iste točke izreka tega dovoljenja, uporabljajo rezervoarji s fiksnimi pokrovi s priključitvijo na zbirni plinski vod ali s priključkom na napravo za čiščenje odpadnih plinov.
- 2.1.8. Upravljavec mora vhodne surovine in vhodne pomožne snovi izbrati tako, da pri njihovi uporabi nastaja čim manj emisije snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi ali rakotvornih snovi.
- 2.1.9. Upravljavec mora hlapne organske spojine s stavkom o nevarnosti H360D v najkrajšem

možnem času, in kolikor je to mogoče, nadomestiti z manj škodljivimi.

- 2.1.10. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotoviti zajemanje odpadnih plinov na izvoru in izpuščanje zajetih emisij snovi v zrak samo skozi definirane izpuste, določene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja.
- 2.1.11. Upravljavec mora zagotavljati, da na definiranih izpustih oziroma definiranih merilnih mestih emisij snovi v zrak, mejne vrednosti, določene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, ne bodo presežene.
- 2.1.12. Mejne vrednosti, navedene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, se nanašajo na suhe odpadne pline pri normnih pogojih, ki so razredčeni le toliko, kolikor je to tehnično in obratovalno neizogibno. Količine zraka, ki se dovajajo v napravo zaradi redčenja ali hlajenja odpadnih plinov, se ne upoštevajo pri določanju koncentracije snovi in masnega pretoka snovi v odpadnem plinu.
- 2.1.13. Upravljavec mora za naprave za čiščenje odpadnih plinov TAR 1 (N10.3), TAR 2 (N12.3), rotacijski adsorber, TAR 3 (N13.4), TAR 4 (N13.6), filtri Ecodyr X, adsorbcijska kislih plinov na izpustih Z5, Z10, Z11, Z15, Z19, Z20 in Z23 imeti poslovniški in mora zagotoviti, da naprave za čiščenje odpadnih plinov obratujejo v skladu s poslovniki.
- 2.1.14. Upravljavec naprav za čiščenje odpadnih plinov na izpustih z oznakami Z5, Z10, Z11, Z15, Z19, Z20 in Z23 mora zagotoviti, da se obratovalni dnevniki za naprave iz točke 2.1.13 izreka tega dovoljenja vodijo v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi ali vodi računalniška evidenca opravljenih del pri obratovanju in vzdrževanju naprav za čiščenje odpadnih plinov.
- 2.1.15. Pri stanjih in pojavih, pri katerih se morajo naprave za čiščenje odpadnih plinov, navedene v točki 2.1.13 izreka tega dovoljenja, izklopiti ali obiti, oziroma kadar gre za ustavljanje in podobne prehodne pojave v tehnološkem procesu, mora upravljavec zagotoviti stalen nadzor in njihovo vodenje tako, da se ne presega najnižja dosegljiva raven emisije v teh pogojih.
- 2.1.16. Upravljavec mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje iz kurilnih naprav, to je iz peči za vmesno sušenje (N13.2), kurilne naprave 1 (N20.1) in kurilne naprave 2 (N20.2) z izpusti Z16, Z24 in Z25, definiranimi v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, samo skozi njihove odvodnike.
- 2.1.17. Upravljavcu se dovoli kot gorivo v srednjih kurilnih napravah, in sicer v peči za vmesno sušenje (N13.2) ter kurilnih napravah 1, 2 (N20.1, N20.2), uporabljati zemeljski plin.
- 2.1.18. Upravljavec sme kot gorivo v nepremičnih motorjih z notranjim izgorevanjem (N21) iz točke 1 izreka tega dovoljenja uporabljati plinsko olje D2.
- 2.1.19. Nepremični motorji z notranjim izgorevanjem – diesel električni agregati (N21) z oznakami izpustov Z26, Z27, Z28 in Z29 smejo obratovati samo za pogon rezervnega ali zasilnega napajanja elektrike, pri čemer obratovalni čas ne sme presegati 300 ur letno.

2.2. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak

- 2.2.1. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz priprave površin na lakiranje so določene v preglednici 1:

Izpust z oznako: Z1 – izpust iz razmaščevanja karoserij
 Vir emisije: priprava površin na lakiranje
 Tehnološke enote: Kadi za razmaščevanje - 3 x 55 m³ (N1.1)
 Kad za aktivacijo površin 55 m³ (N1.2)
 Kad za fosfatiranje 120 m³ (N1.3)
 Kad za pasivacijo 55 m³ (N1.4)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552212, X=148650
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 5.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z1MM1

Izpust z oznako: Z2 – izpust iz aktivacije površin
 Vir emisije: priprava površin na lakiranje
 Tehnološke enote: Kad za fosfatiranje 120 m³ (N1.3)
 Kadi za razmaščevanje - 3 x 55 m³ (N1.1)
 Kad za aktivacijo površin 55 m³ (N1.2)
 Kad za pasivacijo 55 m³ (N1.4)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552259, X=148676
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 12.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z2MM1

Izpust z oznako: Z3 – izpust iz fosfatiranja
 Vir emisije: priprava površin na lakiranje
 Tehnološke enote: Kad za pasivacijo 55 m³ (N1.4)
 Kadi za razmaščevanje - 3 x 55 m³ (N1.1)
 Kad za aktivacijo površin 55 m³ (N1.2)
 Kad za fosfatiranje 120 m³ (N1.3)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552298, X=148692
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 12.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z3MM1

Preglednica 1: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnih mestih Z1MM1, Z2MM1 in Z3MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Fluor in njegove anorganske spojine	HF	mg/m ³	3
Nikelj in njegove spojine	Ni	mg/m ³	0,5

2.2.2. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz kataforeznega lakiranja so določene v preglednici 2 in preglednici 3:

Izpust z oznako: Z4 – izpust iz kataforeze
 Vir emisije: elektrokemično kataforezno lakiranje
 Tehnološke enote: Kad za elektrokemično kataforezno lakiranje 235 m³ (N10.1)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552266, X=148665
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 24.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z4MM1

Izpust z oznako: Z5 – izpust iz sušenja po kataforezi
 Vir emisije: elektrokemično kataforezno lakiranje
 Tehnološke enote: Naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR 1 – peč po kataforezi (N10.3)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552317, X=148670
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 17.700 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z5MM1

Izpust z oznako: Z6 – izpust iz cone hlajenja po kataforezi
 Vir emisije: elektrokemično kataforezno lakiranje
 Tehnološke enote: Peč za sušenje po kataforezi – cona hlajenja po kataforezi (N10.2)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552286, X=148655
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 54.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z6MM1

Preglednica 2: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z4MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost*
Mravljična kislina (HCOOH)	/	mg/m ³	20

*masni pretok vsote organskih snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi je 100 g/h

Preglednica 3: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z5MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3
Celotne organske snovi razen organskih delcev	TOC	mg/m ³	50
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	100
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	100

- 2.2.3. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz tesnjenja in zvočne zaščite kabine ter popravila točkovnih napak so določene v preglednici 4:

Izpust z oznako: Z9 – izpust iz prezračevanja delovnih mest
 Vir emisije: prezračevanje prostorov
 Tehnološke enote: Kabina za tesnjenje podvozja (N11.1)
 Kabina za tesnjenje stikov in spojnih robov (N11.2)
 Popravilo točkovnih napak (N15)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552120, X=148578
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 64.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z9MM1

Preglednica 4: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z9MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3

- 2.2.4. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz nanosa temeljnega premaza so določene v preglednici 5 in preglednici 6:

Izpust z oznako: Z10 – izpust iz nanosa temeljnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Kabina za nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12.1), filter za delce premaznih sredstev
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552230, X=148623
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 43.800 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z10MM1

Izpust z oznako: Z11 – izpust iz sušenja po nanosu temeljnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Peč po nanosu temeljnega premaza - naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR 2 (N12.3)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552306, X=148651
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 14.800 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z11MM1

Izpust z oznako: Z12 – izpust iz cone hlajenja po nanosu temeljnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Peč za sušenje temeljnega premaza – cona hlajenja po nanosu temeljnega premaza (N12.2)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552397, X=148646
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 52.600 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z12MM1

Preglednica 5: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z10MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3

Preglednica 6: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z11MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3
Celotne organske snovi razen organskih delcev	TOC	mg/m ³	50
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	100
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	100

2.2.5. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz nanosa pokrivnega premaza so določene v preglednici 7

Izpust z oznako: Z15 – izpust iz nanosa pokrivnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Kabina za nanos pokrivnega premaza z brizganjem (N13.1), filter za delce premaznih sredstev
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552219, X=148619
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 37.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z15MM1

Izpust z oznako: Z16 – izpust iz gorilca (vmesno sušenje pokrivnega premaza)
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Peč za vmesno sušenje – gorilnik na zemeljski plin 589 kW (N13.2)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552218, X=148610
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 1.300 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z16MM1

Izpust z oznako: Z17 – izpust iz vmesnega sušenja pokrivnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Peč za vmesno sušenje – vmesno sušenje pokrivnega premaza (N13.2)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552213, X=148612
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 17.300 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z17MM1

Izpust z oznako: Z18 – izpust iz cone hlajenja pokrivnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Peč za vmesno sušenje – cona hlajenja pokrivnega premaza (N13.2)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552235, X=148620
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 31.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z18MM1

Preglednica 7: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnih mestih Z15MM1 in Z17MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3

- 2.2.6. Mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz nanosa končnega premaza na merilnem mestu Z19MM1 na izpustu Z19, na katerega so vezane tehnološke enote oziroma njeni deli, in sicer Kabina za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.3) in Naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka (N13.4), se določijo po postopku, ki je določen v točki 2.2.7 izreka okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi mejnih vrednosti za odpadne pline iz posameznih tehnoloških enot, ki so določene v preglednici 8 in preglednici 9.

Izpust z oznako: Z19 – izpust iz nanosa končnega premaza
 Vir emisije: lakirnica
 Tehnološke enote: Kabina za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.3), naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR 3 (N13.4), filter za delce premaznih sredstev, rotacijski adsorber
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552305, X=148661
 Višina izpusta: 23,6 m
 Največji prostorninski pretok: 43.835 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z19MM1

Preglednica 8: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak za odpadne pline iz tehnološke enote kabine za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.3)

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3
Celotne organske snovi razen organskih delcev	TOC	mg/m ³	50

Preglednica 9: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak za odpadne pline iz tehnološke enote naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR 3 (N13.4)

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3
Celotne organske snovi razen organskih delcev	TOC	mg/m ³	50
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	100
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	100

2.2.7. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z19MM1 za posamezen parameter, v zmesi odpadnih plinov iz tehnoloških enot Kabine za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.3) in Naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka (N13.4), ki se odvajajo skozi izpust Z19, se določi na naslednji način:

$$E_{\text{skupna}} = \frac{\sum_{i=1}^n E_i \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i}$$

pri čemer je:

E_{skupna}	mejna vrednost posameznega parametra v zmesi odpadnih plinov na merilnem mestu Z19MM1 na izpustu Z19,
E_i	mejna vrednost parametra v odpadnih plinih iz posamezne tehnološke enote vezane na izpust Z19, pri čemer se upošteva, da je vrednost E_i enaka nič, če za odpadne pline iz posamezne tehnološke enote za ta parameter ni določena mejna vrednost, in
V_i	prostorninski pretok odpadnih plinov iz posamezne tehnološke enote vezane na izpust Z19.

2.2.8. Upravljevec mora zagotoviti merjenje pretoka odpadnih plinov iz tehnološke enote naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR 3 (N13.4) na merilnem mestu Z19MM2 pred združitvijo z odpadnimi plini iz kabine za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.3).

2.2.9. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz nanosa končnega premaza (razen za Z19) in mešalnice barv so določene v preglednici 10:

Izpust z oznako:	Z20 – izpust iz sušenja končnega premaza
Vir emisije:	lakirnica
Tehnološke enote:	Peč po nanosu končnega premaza – naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR 4 (N13.6)
Gauss-Krügerjevi koordinati:	Y=552318, X=148668
Višina izpusta:	23,6 m
Največji prostorninski pretok:	11.800 Nm ³ /h
Ime merilnega mesta:	Z20MM1
Izpust z oznako:	Z21 – izpust iz cone hlajenja končnega premaza
Vir emisije:	lakirnica
Tehnološke enote:	Peč za sušenje končnega premaza – cona hlajenja končnega premaza (N13.5)
Gauss-Krügerjevi koordinati:	Y=552293, X=148656
Višina izpusta:	23,6 m
Največji prostorninski pretok:	82.300 Nm ³ /h
Ime merilnega mesta:	Z21MM1
Izpust z oznako:	Z22 – izpust iz mešalnice barv
Vir emisije:	mešalnica barv
Tehnološke enote:	Mešalnica premaznih sredstev (N16)
Gauss-Krügerjevi koordinati:	Y=552302, X=148632
Višina izpusta:	23,6 m
Največji prostorninski pretok:	55.200 Nm ³ /h
Ime merilnega mesta:	Z22MM1

Preglednica 10: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z20MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Celotni prah	/	mg/m ³	3
Celotne organske snovi razen organskih delcev	TOC	mg/m ³	50
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	100
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	100
Heksameten – 1,6- diizocianat	/	mg/m ³	20*

*masni pretok vsote organskih snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi je 100 g/h

2.2.10. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz prezračevanja skladišča kemikalij in prostora čiščenja odpadnih vod in iz kotlovnice so določene v preglednici 11:

Izpust z oznako: Z23 – izpust iz prezračevanja skladišča kemikalij in prostora čiščenja odpadnih vod
 Vir emisije: skladišče kemikalij, čistilna naprava odpadnih vod
 Tehnološke enote: Industrijska čistilna naprava (N18), adsorpcija kislih plinov
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=552206, X=148654
 Višina izpusta: 25,5 m
 Največji prostorninski pretok: 3.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z23MM1

Izpust z oznako: Z24 – izpust iz kurilne naprave 1
 Vir emisije: kotlovnica na zemeljski plin
 Tehnološke enote: Kurilna naprava 1, 6MW (N20.1)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=551932, X=148489
 Višina izpusta: 15,0 m
 Največji prostorninski pretok: 13.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z24MM1

Izpust z oznako: Z25 – izpust iz kurilne naprave 2
 Vir emisije: kotlovnica na zemeljski plin
 Tehnološke enote: Kurilna naprava 2, 6 MW rezerva (N20.2)
 Gauss-Krügerjevi koordinati: Y=551938, X=148491
 Višina izpusta: 15,0 m
 Največji prostorninski pretok: 13.000 Nm³/h
 Ime merilnega mesta: Z25MM1

Preglednica 11: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak na merilnem mestu Z23MM1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Anorganske spojine klora v plinastem stanju	HCl	mg/m ³	30

- 2.2.11. Upravljaivec mora zagotoviti, da v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja količina celotnih emisij hlapnih organskih spojin, izpuščena v vseh stopnjah postopka lakiranja, ki vključuje kataforezni nanos, tesnjenja in zvočne zaščite kabine ter popravila točkovnih napak, nanos temeljnega premaza s sušenjem in cono hlajenja, nanos pokrivnega premaza z vmesnim sušenjem in cono hlajenja, nanos končnega premaza s sušenjem in cono hlajenja ter mešalnico barv, ne preseže:

- 45 g izpuščenega topila na m² obdelane površine ali
- 1,3 kg topila na karoserijo in 33 g topila na m² obdelane površine avtomobila ali drugega sestavnega dela avtomobila.

- 2.2.12. Površina vozila ali njegovega dela se izračuna kot vsota površine kataforeznega nanosa in površine vseh delov, ki se lahko dodajo v nadaljnjih fazah površinske zaščite in se prekrijejo z istimi premaznimi sredstvi po enačbi:

$$\text{Površina} = \frac{2 \times \text{skupna teža karoserije}}{\text{povprečna debelina pločevine} \times \text{gostota pločevine}}$$

Povprečna površina lakiranja pri kataforezi (povprečje glede na velikost karoserij) znaša 118,74 m².

- 2.2.13. Največji masni pretok iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne sme presegati vrednosti, določene v preglednici 12 izreka tega dovoljenja.

Preglednica 12: Največji masni pretok iz naprave

Snov	Največji masni pretok iz naprave (kg/h)
Celotni prah	1
Dušikovi oksidi, izraženi kot NO ₂	20
Nikelj in njegove anorganske spojine, izražene kot Ni	0,025
Ocenjena vrednost razpršene emisije celotnega prahu	0,1

2.3. Zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v zrak

- 2.3.1. Upravljavec mora zagotoviti obratovalni monitoring emisij snovi v zrak na vseh, v točki 2.2 izreka tega dovoljenja definiranih merilnih mestih za nabor snovi, ki je določen v točki 2.2 izreka tega dovoljenja.
- 2.3.2. Upravljavec mora zagotoviti, da se izvede obratovalni monitoring celotnega prahu, ogljikovega monoksida, dušikovih oksidov, niklja in njegovih spojin, fluora in njegovih anorganskih spojin, anorganskih spojin klora v plinastem stanju, mravljične kisline in heksametilen-1,6-diizocianata z najmanj tremi posameznimi polurnimi meritvami v času, ko so viri onesnaževanja v obratovalnem stanju največjega obremenjevanja okolja.
- 2.3.3. Upravljavec mora zagotoviti, da se izvede obratovalni monitoring celotnih organskih snovi razen organskih delcev, izražene kot celotni ogljik (TOC) z najmanj tremi enournimi meritvami.
- 2.3.4. Upravljavec mora zagotoviti izvedbo prvih meritev celotnega prahu, celotnih organskih snovi razen organskih delcev, ogljikovega monoksida, dušikovih oksidov, niklja in njegovih spojin, fluora in njegovih anorganskih spojin, anorganskih spojin klora v plinastem stanju, mravljične kisline in heksametilen-1,6-diizocianata na izpustih Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z9, Z10, Z11, Z15, Z17, Z19, Z20 in Z23 definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja ne prej kakor 3 mesece in najpozneje po 9 mesecih po začetku obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja.
- 2.3.5. Upravljavec mora zagotoviti obratovalni monitoring celotnih organskih snovi razen organskih delcev, izražene kot celotni ogljik (TOC) na izpustih Z5, Z11, Z19 in Z20 definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, kot občasne meritve vsako leto.
- 2.3.6. Upravljavec mora zagotoviti obratovalni monitoring celotnega prahu, ogljikovega monoksida, dušikovih oksidov, niklja in njegovih spojin, fluora in njegovih anorganskih spojin, anorganskih spojin klora v plinastem stanju, mravljične kisline in heksametilen-1,6-diizocianata na izpustih Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z9, Z10, Z11, Z15, Z17, Z19, Z20 in Z23 definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, kot občasne meritve vsako tretjo leto.
- 2.3.7. Upravljavcu ni treba zagotavljati prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na srednjih kurilnih napravah (N13.2, N20.1 in N20.2), vendar mora upravljavec teh kurilnih naprav najmanj enkrat letno zagotoviti izvedbo meritev in nastavitev zgorevanja s strani servisa, ki ga je za to pooblastil proizvajalec te kurilne naprave.
- 2.3.8. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa zagotoviti izdelavo ocene o dejanskem letnem času obratovanja naprave.
- 2.3.9. Upravljavec mora za namen izvajanja obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na vseh izpustih odpadnih plinov, definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, na katerih so predpisane mejne vrednosti, urediti stalna merilna mesta, ki so dovolj velika, dostopna ter opremljena, tako da je meritve mogoče izvajati merilno neoporečno, tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilna mesta morajo ustrezati zahtevam standarda SIST EN 15259.

- 2.3.10. Upravljavec mora poročilo o prvih meritvah emisije snovi, ki ga izdela izvajalec obratovalnega monitoringa, poslati Agenciji Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila.
- 2.3.11. Upravljavec mora poročilo o občasnih meritvah emisije snovi, ki ga izdela izvajalec obratovalnega monitoringa, poslati Agenciji Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila.
- 2.3.12. Upravljavec mora oceno o letnih emisijah snovi v zrak, ki jo izdela izvajalec obratovalnega monitoringa, poslati Agenciji Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.
- 2.3.13. Upravljavec mora bilanco uporabljenih organskih topil predložiti Agenciji Republike Slovenije za okolje vsako leto najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto v pisni ali elektronski obliki. Upravljavec mora k bilanci topil predložiti podatke o številu proizvedenih vozil po posameznih modelih s preračunom povprečne površine lakiranja pri kataforezi (povprečje glede na velikost karoserij), kot je določeno v točki 2.2.12 izreka tega dovoljenja.
- 2.3.14. Za meritve parametrov stanja odpadnih plinov in koncentracije snovi v odpadnih plinih
- a) se uporabljajo metode v naslednjem vrstnem redu, ki so določene:
 - za posamezno vrsto naprav z Direktivami, ki urejajo emisijo snovi iz teh naprav,
 - s sprejetimi CEN standardi ali predlogi CEN standardov,
 - s sprejetimi ISO standardi ali predlogi ISO standardov,
 - z nacionalnimi standardi držav članic Evropske unije,
 - b) se za merjenje parametrov stanja odpadnih plinov in koncentracije posameznih snovi v odpadnih plinih za merilne metode uporabljajo CEN in ISO standardi, ki so določeni v tehnični specifikaciji CEN/TS 15675.
- 2.3.15. Upravljavec mora za napravo iz točke 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja zagotoviti, da obratuje tako, da z emisijo snovi v zrak ne povzroča čezmernega obremenjevanja okolja. Poročilo o obratovalnem monitoringu, ki se nanaša na oceno o letnih emisijah snovi v zrak iz točke 2.3.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja, mora vključevati vrednotenje v skladu s predpisanimi merili in ugotovitvami, ali naprava čezmerno obremenjuje okolje.
- 2.3.16. Pri prvih in občasnih meritvah se šteje, da naprava čezmerno obremenjuje okolje z emisijo hlapnih organskih spojin, če:
- povprečje vseh vrednosti meritev presega mejne vrednosti emisije hlapnih organskih spojin določene v točki 2.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja in
 - katerokoli enourno povprečje presega mejne vrednosti emisije hlapnih organskih spojin določene v točki 2.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja za več kakor 1,5 - krat ali
 - je iz bilance uporabljenih organskih topil razvidno, da količina celotnih emisij hlapnih organskih spojin presega mejni emisijski faktor, ki je za količino celotnih emisij hlapnih organskih spojin za napravo določen v točki 2.2.11 izreka tega dovoljenja.

3. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi in toplote v vode

3.1. Ukrepi za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanje emisij iz naprave

3.1.1. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja odpadne vode zagotoviti izvajanje ukrepov, ki so:

- prednostno čiščenje delnih tokov industrijske odpadne vode in izločanje odpadnih snovi na mestu njihovega nastanka,
- uporaba tehnike z najmanjšo mogočo porabo vode, ponovna uporaba vode ter uporaba drugih metod in tehnik varčevanja z vodo, uporaba za okolje in zaposlene pri vzdrževanju kanalizacijskih sistemov ter čistilnih naprav manj škodljivih surovin in materialov v tehnološkem postopku,
- uporaba recikliranja odpadnih snovi in izmenjevanje toplote ter varčno rabo surovin in energije.

3.1.1.1. Upravljavec mora pri obratovanju tehnoloških enot N1 in N10 iz točke 1 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja odpadne vode zagotoviti izvajanje ukrepov, ki so:

- obdelava kopeli (delovnih raztopin) z uporabo primernih postopkov kot so membranska filtracija, ionska izmenjava, elektroliza, toplotni postopki ali drugi podobni postopki z namenom, da je uporabnost kopeli čim daljša,
- zmanjševanje izgub sestavin kopeli z izbiro primernega prevoza obdelovancev, s preprečevanjem prelivanja, z ustreznim brizganjem in z izbiro optimalne sestave kopeli (delovne raztopine),
- večkratna uporaba vode za spiranje z uporabo primernih metod, kot so krožni sistemi z uporabo ionskih izmenjevalcev, kaskadno spiranje, spiranje z brizganjem in ostali varčni postopki spiranja,
- ponovno pridobivanje sestavin kopeli iz vod za spiranje ali vračanje sestavin kopeli iz izpirnih vod nazaj v tehnološki proces,
- odpadna voda iz razmaščevalnih kopeli ne sme vsebovati etilendiamintetraocetne kisline (EDTA),
- ločevanje posameznih vrst odpadne vode in njihovo ločeno čiščenje,
- končno čiščenje odpadne vode s peščenimi ali prodnatimi filtri, ionsko izmenjavo ali z drugimi primernimi postopki,
- zbiranje in od odpadne vode ločeno odstranjevanje topil in odpadnih raztopin za razmaščevanje in čiščenje, ki niso na vodni osnovi, ter gošč, ki vsebujejo težke kovine.

3.1.1.2. Upravljavec mora pri obratovanju tehnološke enote N19 iz točke 1 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja odpadne vode zagotoviti izvajanje ukrepov, ki so:

- uporaba tehnologij priprave vode, pri katerih nastajajo čim manjše količine odpadkov,
- preprečevanje odvajanja odpadnih kemikalij, ki se uporabljajo pri pripravi vode, v kanalizacijo,
- izločanje trdnih odpadkov iz priprave vode in čiščenja odpadne vode, da se prepreči njihovo odvajanje v kanalizacijo,
- uporaba čistil in dezinfekcijskih sredstev brez klora,
- uporaba kemikalij za pripravo vode, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da se s pomočjo mikroorganizmov razgradijo v štirinajstih dneh več kot 80 odstotkov,

merjeno s preskusnimi metodami iz standarda SIST ISO 7827,

- izogibanje uporabi etilendiaminotetraoetne kisline, njenih homologov in njihovih soli ter drugih aminopolikarbonskih kislin, njihovih homologov in njihovih soli,
- izogibanje uporabi organokovinskih spojin, kromatov in nitritov,
- uporaba organskih polielektrolitov na osnovi akrilamida, akrilnitrila ali podobnih monomerov z lastnostmi, ki ogrožajo vode, pri katerih je delež monomera manjši od 0,1 masnega odstotka,
- uporaba kemikalij za pripravo ali regeneracijo vode, ki vsebujejo čimmanj halogeniranih organskih spojin,
- prednostna uporaba membranskih postopkov, kot so mikrofiltracija, reverzna osmoza in elektrodializa,
- preprečevanje odvajanja regeneratov oziroma koncentratov iz naprav za ionsko izmenjavo ali reverzno osmozo z odpadnimi vodami.

3.1.1.3. Upravljevec mora pri obratovanju tehnološke enote N20 in N23 iz točke 1 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja odpadne vode zagotoviti izvajanje ukrepov, ki so:

- učinkovita raba odpadne toplote odpadnih voda,
- uporaba obtočnega hladilnega postopka s čim manjšimi izgubami v hladilnem sistemu krožeče vode oziroma s čim višjim koeficientom kondenzacije,
- uporaba pretočnega hladilnega postopka samo v izjemnih primerih,
- dosledno ločevanje hladilnega sistema (N23) od siceršnjih sistemov odpadnih voda,
- prednostna uporaba površinskih kondenzatorjev,
- uporaba korozijsko obstojnih materialov oziroma kombinacij materialov in uporaba pasivnih ali aktivnih ukrepov za zaščito pred korozijo za varovanje hladilnih sistemov ter usklajevanje ukrepov za kondicioniranje krogotočne vode z lastnostmi materialov hladilnega sistema,
- izogibanje uporabe kromatov, nitritov, merkaptobenzotiazola in drugih imidazolov kot sredstev za zaščito pred korozijo,
- preprečevanje rasti mikrobov v hladilnem sistemu (N23) z ukrepi, kot so izključevanje praznih prostorov v cevovodih, opustitev uporabe organskih polimernih materialov z visokim deležem monomerov ali z občasno uporabo biocidov za preprečevanje rasti mikroorganizmov,
- izogibanje trajni uporabi biocidov z izjemo vodikovega peroksida in ozona,
- izogibanje uporabi živosrebrnih organskih, organokositrnih ali drugih organokovinskih spojin (vezave kovine in ogljika),
- izogibanje uporabi kvarternih amonijevih spojin,
- uporaba takih netoksičnih snovi pri uporabi disperzijskih sredstev, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da se s pomočjo mikroorganizmov razgradijo v štirinajstih dneh več kot 80 odstotkov, merjeno s preskusnimi metodami iz standarda SIST ISO 7827,
- upoštevanje ekotoksikoloških podatkov iz varnostnih listov uporabljenih kemikalij,
- izogibanje uporabi etilendiaminotetraoetne kisline (EDTA) in dietileno-triaminopentaacetne kisline (DTPA), njunih homologov ter njunih soli,
- izogibanje uporabi drugih aminopolikarbonskih kislin, njihovih homologov ter njihovih soli kot disperzijskih sredstev oziroma sredstev za stabilizacijo trdote,
- uporaba klora, broma ali klor oziroma brom oddajajočih mikrobiocidov je dopustna samo pri sunkovni obdelavi. Med sunkovno obdelavo mora biti hladilni sistem ali tisti del hladilnega sistema, ki je predviden za sunkovno obdelavo, zaprt.

- 3.1.2. Upravljavec mora imeti poslovník za obratovanje industrijske čistilne naprave (N18). Sestavni del poslovníka morajo biti tudi navodila za spremljanje in vrednotenje praviłnega delovanja. V navodilih mora biti med drugim opredeljeno mesto odvzema vzorca odpadnih voda, pogostost vzorčenja, čas in način vzorčenja ter parametri, ki se bodo merili v okviru lastnih meritev.
- 3.1.3. Upravljavec mora voditi obratovalni dnevnik za industrijsko čistilno napravo (N18) ter vse lovilnike olj, ki so namenjeni čiščanju padavinske odpadne vode (N22). Obratovalni dnevnik se vodi v obliki evidence z oštevilčenimi stranmi ali elektronsko vodene evidence.
- 3.1.4. Upravljavec mora blato, ki nastaja pri obratovanju industrijske čistilne naprave (N19) in lovilnikov olj (N22), oddati kot odpaddek.
- 3.1.5. Upravljavec mora ob izpadu industrijske čistilne naprave (N18) ali ob kakršnikoli okvari v proizvodnji, ki bi lahko povzročil čezmerno obremenitev industrijske odpadne vode na iztoku, sam takoj začeti z izvajanjem ukrepov za odpravo okvare, zmanjšanje in preprečitev nadaljnjega čezmernega obremenjevanja in vsak dogodek takoj prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja, in inšpekciji pristojni za ribištvo, ter o dogodku obvestiti upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne čistilne naprave.

3.2. Meje vrednosti emisije snovi in toplote v vode

- 3.2.1. Upravljavcu se dovoli, da se na iztoku V1 z oznako »MAGNA NUKLEUS 1, na mestu, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y=552115 in X=149651, katastrska občina 705 Slivnica parcela 451/4, mešanica industrijskih in komunalnih odpadnih vod odvaja v javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Maribor:

➤ v največji letni količini 206 542 m³ od tega:

- komunalne odpadne vode (odtok V1-7)
 - v največji letni količini 40 000 m³
 - v največji dnevni količini 110 m³ in
- industrijske odpadne vode
 - v največji letni količini 166 542 m³ od tega:
 - industrijske odpadne vode po čiščanju na industrijski čistilni napravi N18, preko merilnega mesta MMV1-1 in odtoka V1-1
 - v največji letni količini 132 000 m³
 - v največji dnevni količini 450 m³
 - z največjim šest-urnim povprečnim pretokom 5,55 L/s
 - industrijske odpadne vode iz priprave DEMI vode (N19) preko merilnega mesta MMV1-2 in odtoka V1-2
 - v največji letni količini 33 000 m³
 - v največji dnevni količini 113 m³
 - z največjim šest-urnim povprečnim pretokom 1,39 L/s
 - industrijske odpadne vode iz kotlovnice (N20) preko merilnega mesta MMV1-3 in odtoka V1-3
 - v največji letni količini 10 m³
 - v največji dnevni količini 4 m³
 - z največjim šest-urnim povprečnim pretokom 1,11 L/s

- industrijske odpadne vode, ki nastajajo kot kondenzat prezračevalnih sistemov 1 preko merilnega mesta MMV1-4 in odtoka V1-4
 - v največji letni količini 894 m³
 - v največji dnevni količini 4,15 m³
 - z največjim šest-urnim povprečnim pretokom 0,28 L/s
- industrijske odpadne vode, ki nastajajo kot kondenzat prezračevalnih sistemov 2 iz preko merilnega mesta MMV1-5 in odtoka V1-5
 - v največji letni količini 56 m³
 - v največji dnevni količini 0,26 m³
 - z največjim šest-urnim povprečnim pretokom 0,02 L/s
- industrijske odpadne vode, ki nastajajo kot kondenzat prezračevalnih sistemov 3 preko merilnega mesta MMV1-6 in odtoka V1-6
 - v največji letni količini 582 m³
 - v največji dnevni količini 2,7 m³
 - z največjim šest-urnim povprečnim pretokom 0,18 L/s

3.2.2. Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-1 na merilnem mestu MMV1-1 so določene v preglednici 13.

Preglednica 13: Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Temperatura		°C	40
pH-vrednost			6,5 - 9,5
Neraztopljene snovi		mg/l	100
Usedljive snovi		ml/l	10
Aluminij	Al	mg/l	5,0
Baker	Cu	mg/l	0,5
Cink	Zn	mg/l	2,0
Kadmij	Cd	mg/l	0,2
Celotni krom	Cr	mg/l	0,5
Krom-šestvalentni	Cr	mg/l	0,1
Nikelj	Ni	mg/l	0,5
Svinec	Pb	mg/l	0,5
Železo	Fe	mg/l	5,0
Fluorid	F	mg/l	50
Celotni fosfor	P	mg/l	/

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Sulfat	SO ₄	mg/l	600
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	mg/l	/
Biokemijska potreba po kisiku (BPK ₅)	O ₂	mg/l	/
Težkohlape lipofilne snovi		mg/l	100
Celotni ogljikovodiki (mineralna olja)		mg/l	10
Adsorbilivi organski halogeni (AOX)	Cl	mg/l	1,0
Lahkohlapni halogenirani ogljikovodiki (LKCH), in sicer:	Cl	mg/L	0,1 od tega do
- tetraklorometan	Cl	mg/L	0,1
- triklorometan	Cl	mg/L	0,1
- 1,2-dikloroetan	Cl	mg/L	0,1
- 1-1-dikloroeten	Cl	mg/L	0,1
- trikloroeten	Cl	mg/L	0,1
- tetrakloroeten	Cl	mg/L	0,1
- diklorometan	Cl	mg/L	0,1

/ mejna vrednost ni določena, parameter je treba meriti

- 3.2.3. Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-2 na merilnem mestu MMV1-2 so določene v preglednici 14.

Preglednica 14: Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-2

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Temperatura		°C	35
pH-vrednost			6,5 - 9,5
Neraztopljene snovi		mg/l	150
Usedljive snovi		ml/l	10
Aluminij	Al	mg/l	5,0
Baker	Cu	mg/l	0,5
Železo	Fe	mg/l	5,0

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Klor - prosti	Cl ₂	mg/l	0,2
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	mg/l	/
Biokemijska potreba po kisiku (BPK ₅)	O ₂	mg/l	/
Adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	mg/l	1,0
Vsota anionskih in neionskih tenzidov		mg/l	50

/ mejna vrednost ni določena, parameter je treba meriti

- 3.2.4. Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-3 na merilnem mestu MMV1-3 so določene v preglednici 15.

Preglednica 15: Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-3

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Temperatura		°C	35
pH-vrednost			6,5 - 9,5
Neraztopljene snovi		mg/l	100
Usedljive snovi		ml/l	10
Svinec	Pb	mg/l	0,1
Amonijev dušik	N	mg/l	200
Nitritni dušik	N	mg/l	10
Sulfit	SO ₃	mg/l	10
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	mg/l	/
Biokemijska potreba po kisiku (BPK ₅)	O ₂	mg/l	/
Celotni ogljikovodiki (mineralna olja)		mg/l	20
Adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	mg/l	0,5
Hidrazin		mg/l	2,0

/ mejna vrednost ni določena, parameter je treba meriti

- 3.2.5. Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-4 na merilnem mestu MMV1-4, odtoka V1-5 na merilnem mestu MMV1-5 in odtoka V1-6 na merilnem mestu MMV1-6 so določene v preglednici 16.

Preglednica 16: Mejne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtokov V1-4, V1-5 in V1-6

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
Temperatura		°C	40
pH-vrednost			6,5 - 9,5
Neraztopljene snovi		mg/l	100
Usedljive snovi		ml/l	10
Aluminij	Al	mg/l	5,0
Baker	Cu	mg/l	0,5
Cink	Zn	mg/l	2,0
Kadmij	Cd	mg/l	0,2
Celotni krom	Cr	mg/l	0,5
Krom-šestvalentni	Cr	mg/l	0,1
Nikelj	Ni	mg/l	0,5
Svinec	Pb	mg/l	0,5
Železo	Fe	mg/l	5,0
Fluorid	F	mg/l	50
Celotni fosfor	P	mg/l	/
Sulfat	SO ₄	mg/l	600
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	mg/l	/
Biokemijska potreba po kisiku (BPK ₅)	O ₂	mg/l	/
Težkohlape lipofilne snovi		mg/l	100
Celotni ogljikovodiki (mineralna olja)		mg/l	10
Adsorbilivi organski halogeni (AOX)	Cl	mg/l	1,0
Lahkohlapni halogenirani ogljikovodiki (LKCH), in sicer:	Cl	mg/L	0,1 od tega do
- tetraklorometan	Cl	mg/L	0,1
- triklorometan	Cl	mg/L	0,1
- 1,2-dikloroetan	Cl	mg/L	0,1
- 1-1-dikloroeten	Cl	mg/L	0,1

Parameter	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost
- trikloroeten	Cl	mg/L	0,1
- tetrakloroeten	Cl	mg/L	0,1

/ mejna vrednost ni določena, parameter je treba meriti

3.3. Zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v vode

3.3.1. Upravljaavec mora zagotoviti izvedbo prvih meritev in zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa.

3.3.1.1. Prve meritve industrijskih odpadnih vod se izvedejo v času poskusnega obratovanja, po vzpostavitvi stabilnih obratovalnih razmer, vendar ne prej kot v treh mesecih in ne kasneje kot v devetih mesecih po začetku obratovanja, v časovnih razmikih, ki niso krajši od 10 dni. Izvedejo se:

- i. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-1 na merilnem mestu MMV1-1, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 552208 in X = 148682, katastrska občina 706 Orehova vas, parcela 623/4, z odvzemom 24-urnega vzorca v obsegu, določenem v preglednici 13, najmanj 4-krat v obdobju izvajanja prvih meritev.
- ii. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-2 na merilnem mestu MMV1-2, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 552257 in X = 148704, katastrska občina 706 Orehova vas, parcela 623/4, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 14, najmanj 3-krat v obdobju izvajanja prvih meritev.
- iii. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-3 na merilnem mestu MMV1-3, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 551932 in X = 148468, katastrska občina 706 Orehova vas, parcela 623/4, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 15, najmanj 2-krat v obdobju izvajanja prvih meritev.
- iv. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-4 na merilnem mestu MMV1-4, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 552238 in X = 148580, katastrska občina 706 Orehova vas, parcela 623/4, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 16, najmanj 2-krat v obdobju izvajanja prvih meritev.
- v. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-5 na merilnem mestu MMV1-5, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 552277 in X = 148599, katastrska občina 706 Orehova vas, parcela 623/4, z odvzemom kvalificiranega trenutnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 16, najmanj 2-krat v obdobju izvajanja prvih meritev.
- vi. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-6 na merilnem mestu MMV1-6, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 552279 in X = 148600, katastrska občina 706 Orehova vas, parcela 623/4, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 16, najmanj 2-krat v obdobju izvajanja prvih meritev.

3.3.1.2. Obratovalni monitoring industrijskih odpadnih vod se izvaja:

- i. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-1 na merilnem mestu MMV1-1, določenem v točki 3.3.1.1.i, z odvzemom 24-urnega vzorca v obsegu, določenem v preglednici 13, najmanj 4-krat letno.

- ii. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-2 na merilnem mestu MMV1-2, določenem v točki 3.3.1.1.ii, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 14, najmanj 3-krat letno.
 - iii. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-3 na merilnem mestu MMV1-3, določenem v točki 3.3.1.1.iii, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 15, najmanj 1-krat letno.
 - iv. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-4 na merilnem mestu MMV1-4, določenem v točki 3.3.1.1.iv, z odvzemom 6-urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 16, najmanj 1-krat letno.
 - v. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-5 na merilnem mestu MMV1-5, določenem v točki 3.3.1.1.v, z odvzemom kvalificiranega trenutnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici v 16, najmanj 1-krat letno.
 - vi. za industrijsko odpadno vodo iz odtoka V1-6 na merilnem mestu MMV1-6, določenem v točki 3.3.1.1.vi, z odvzemom 6 urnega vzorca, v obsegu, določenem v preglednici 16, najmanj 1-krat letno.
- 3.3.2. Upravljavec mora za vsako merilno mesto, na katerem se izvajajo prve meritve ali obratovalni monitoring, zagotavljati, da je dovolj veliko in dostopno ter opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati merilno neoporečno, tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca.
- 3.3.3. Upravljavec mora zagotoviti, da se na merilnem mestu MMV1-1 in MMV1-2 med vzorčenjem meri pretok odpadne vode.
- 3.3.4. Upravljavec mora zagotoviti trajne meritve količine industrijske odpadne vode iz odtoka V1-1 na merilnem mestu MMV1-1.
- 3.3.5. Agenciji Republike Slovenije za okolje mora upravljavec predložiti poročilo o prvih meritvah v tridesetih dneh po opravljenih meritvah, poročilo o obratovalnem monitoringu odpadnih vod pa vsako leto najpozneje do 31. marca za preteklo leto.
- 3.3.6. Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora obratovati tako, da z emisijo snovi in toplote v vode ne povzroča čezmernega obremenjevanja okolja. Pooblaščen izvajalec prvih meritev in obratovalnega monitoringa mora v okviru poročila iz točke 3.3.5 izreka tega dovoljenja izvesti tudi vrednotenje v skladu s predpisanimi merili in ugotoviti, ali naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja čezmerno obremenjuje okolje.

4. Okoljevarstvene zahteve glede ravnanja z odpadki

4.1. Ukrepi za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanje emisij iz naprave

- 4.1.1. Upravljavec mora nastale odpadke začasno skladiščiti:
- tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in da se ne škodi okolju,
 - ločeno po vrstah odpadkov tako, da so izpolnjene zahteve za predvideni način nadaljnjega ravnanja, pri čemer so opremljeni s podatki o nazivu odpadka, njegovi številki in lokaciji začasnega skladiščenja,
 - tako, da količina začasno skladiščenih odpadkov ne presega količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti upravljavca nastanejo v 12 mesecih.
- 4.1.2. Upravljavec mora nevarne odpadke začasno skladiščiti tako, da se hranijo ločeno in ne pride do mešanja z drugimi nevarnimi odpadki, ter z njimi ravnati tako, da so primerni za obdelavo. Upravljavec mora nevarne odpadke hraniti v embalaži, izdelani iz materiala,

odpornega proti učinkovanju shranjenih odpadkov, ter jih opremiti z napisom »nevarni odpadek«.

- 4.1.3. Upravljavec mora za nastale odpadke zagotoviti obdelavo odpadkov, tako da:
- jih odda zbiralcu ali izvajalcu obdelave,
 - jih prepusti zbiralcu, če je prepuščanje s posebnim predpisom dovoljeno, ali
 - nenevarne odpadke, za katere ne velja poseben predpis, proda trgovcu, če ta zanje zagotovi njihovo obdelavo tako, da jih proda izvajalcu obdelave.

4.2. Ukrepi za spremljanje lastnih odpadkov, nastalih v napravi in ravnanje z njimi

- 4.2.1. Upravljavec mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:
- nastalih odpadkov in virih njihovega nastajanja,
 - začasno skladiščenih odpadkov,
 - odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v Republiki Sloveniji in
 - odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

Upravljavec mora podatke v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

- 4.2.2. Upravljavec mora pri ravnanju z lastnimi odpadki izvajati naslednje ukrepe:
- ločeno zbiranje odpadkov s prepoznavanjem odpadkov, ki nastajajo v osnovni proizvodnji ob obratovanju naprave, in odpadkov, ki nastajajo pri spremljajočih dejavnostih,
 - izvedba analiz dejanskega ravnanja z odpadki v času obratovanja,
 - nadzor nad nastajanjem, začasnim skladiščenjem in oddajo odpadkov,
 - reden nadzor nad količino in vrsto nastalih odpadkov,
 - izvajanje usposabljanja zaposlenih za varno delo z nevarnimi odpadki in pomenu ločenega zbiranja odpadkov.

4.3. Ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadkov, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, nastalih v napravi

- 4.3.1. Upravljavec mora izvajati naslednje ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov, ravnanje z njimi, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, nastalih v napravi:
- zagotavljanje in vzdrževanje sistema ravnanja z odpadki,
 - uporaba premaznih sredstev na vodni osnovi,
 - ponovna uporaba kontejnerjev in posod za kemikalije in premazna sredstva ter druge surovine,
 - zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v obliki odpadkov in ravnanje z odpadki v sklopu začasnega skladišča odpadkov,
 - uporaba filter stiskalnice za zmanjšanje količine vode v mulju oz. za zmanjšanje količine odpadnega mulja na izstopu iz industrijske naprave za čiščenje odpadnih vod,
 - izvajanje nadzora proizvodnih procesov,
 - vodenje proizvodnje po predpisanih postopkih in upoštevanje navodil o ravnanju z odpadki,

- ločevanje na izvoru in zmanjševanja volumna nastalih odpadkov,
 - redno vzdrževanje strojev z namenom preprečitve nastajanja dodatnih odpadkov.
- 4.3.2. Upravljavec mora nastale odpadke, ki se jim lahko pripiše oznaka za nevarni ali nenevarni odpadek, šteti za nevarne odpadke, dokler ni izvedeno vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje, ki izkazujejo nenevarne lastnosti odpadka, s strani osebe s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025.

5. Okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa

5.1. Zahteve v zvezi z emisijami hrupa

- 5.1.1 Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, ki je vir hrupa, zagotoviti, da na kateremkoli mestu ocenjevanja hrupa, mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki so določene v točki 5.2 izreka tega dovoljenja, ne bodo presežene.
- 5.1.2 Upravljavec mora zagotavljati izvajanje ukrepov varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, in sicer:
- promet tovornih vozil mora potekati z južne strani območja preko Letališke ceste, ki se navezuje na avtocesto A4 (avtocesta A4, izvoz letališče, smer Orehova vas in Letališka cesta),
 - uporaba izolacijskih materialov in protihrupne zaščite kompresorske postaje (N17) in prezračevalnih sistemov na strehi objekta,
 - zapiranje industrijskih vrat,
 - zvočna moč posameznega vira hrupa ne sme presežati 75 dBA.
- 5.1.3 Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotoviti izvajanje vseh potrebnih ukrepov za preprečevanje in nadzor nad obratovanjem naprave ob zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi, da emisije hrupa ne bodo presegle mejnih vrednosti kazalcev hrupa iz točke 5.2 izreka tega dovoljenja.

5.2. Mejne vrednosti kazalcev hrupa

- 5.2.1. Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} , so določene v preglednici 17.

Preglednica 17: Mejne vrednosti kazalcev hrupa

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	73	68	63	73

- 5.2.2. Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1 so določene v preglednici 18.

Preglednica 18: Mejne vrednosti konične ravni hrupa

Območje varstva pred hrupom	L ₁ -obdobje večera in noči (dBA)	L ₁ -obdobje dneva (dBA)
IV. območje	90	90

5.3. Obveznosti v zvezi z izvajanjem prvega ocenjevanja, obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisije hrupa

- 5.3.1 Upravljavec mora zagotoviti izvajanje prvega ocenjevanja in obratovalnega monitoringa hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v stanju njene največje zmogljivosti obratovanja.
- 5.3.2 Upravljavec mora prvo ocenjevanje hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja izvesti v času poskusnega obratovanja oziroma po vzpostavitvi stabilnih obratovalnih razmer.
- 5.3.3 Upravljavec mora zagotoviti izvajanje občasnega ocenjevanja hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja enkrat v obdobju treh let.
- 5.3.4 Upravljavec mora Agenciji Republike Slovenije za okolje predložiti poročilo o ocenjevanju hrupa zaradi emisije hrupa najkasneje v 30 dneh po opravljenem ocenjevanju hrupa.

6. Okoljevarstvene zahteve v zvezi s preprečevanjem emisij snovi v tla in podzemne vode

- 6.1. Upravljavcu se potrdi prejem dokumenta Izhodiščno poročilo za IED napravo MAGNA Nukleus Magna Steyr d.o.o., št. 600617-avl/ppm iz 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018, 30. 5. 2018, 20. 7. 2018, 20. 8. 2018 in 6. 12. 2018, izdelal E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana.

6.2. Ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode

- 6.2.1 Upravljavec mora zagotavljati preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode tako, da:
- zagotovi brezhibno in zanesljivo obratovanje naprave,
 - izvaja tehnične ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode s katerimi zagotavlja brezhibnost:
 - talnih površin in njihovih zunanjih zaščitnih plasti,
 - opreme, skladiščnih posod, cevovodov in gradbenih proizvodov, namenjenih skladiščenju, ravnanju in transportu,
 - opreme ali gradbenih proizvodov, ki preprečujejo razlitje, in
 - opreme, ki opozarja, da so se nevarne snovi razlile,
 - vodi vzdrževalni dnevnik o izvajanju tehničnih ukrepov iz druge alineje te točke izreka tega dovoljenja,
 - zagotovi izvedbo rednih pregledov tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode vsakih pet let,
 - zagotovi preglede tehničnih ukrepov iz prejšnje alineje po pravilih stroke.

6.2.2. Upravljavec mora za izpolnitev druge alineje točke 6.2.1 izreka tega dovoljenja (med drugim) zagotavljati/zagotoviti, da:

- so talne površine (vključno z gradbenimi stiki, stiki konstrukcij ter prebojnih instalacij) na vseh območjih skladiščenja, uporabe, pretovarjanja in internega transporta nevarnih snovi in odpadkov izvedene tako, da bodo nepropustna za snovi, s katerimi te snovi lahko pridejo v stik,
- je preprečeno uhajanje nevarnih snovi in odpadkov, vključno z onesnaženimi gasilnimi sredstvi, v tla in podzemne vode,
- se izvedejo talne površine na območju skladiščenja, uporabe in pretovarjanja nevarnih snovi in odpadkov kot lovilni bazeni, ki sprejmejo najmanj volumen tekočine največje delovne kadi oz. skladiščne posode, povečan za 10 %, v primeru razlitja,
- se uporabijo nepropustni in kemijsko odporni materiali za cevovode, jaške, kinete, kanale, bazene, procesne posode in rezervoarje, v katerih so lahko nevarne snovi in odpadki,
- so cevovodi iz četrte alineje te točke, ki potekajo pod zemljo, izvedeni tako, da so brez razstavljivih povezav zavarovani pred mehanskimi poškodbami in korozijo, ter da se ob iztekanju preprečita njihovo razlivanje in pronicanje v tla in podzemno vodo,
- se vgrajeni gradbeni materiali in proizvodi (vključno z vsemi rezervoarji, delovnimi posodami, cevovodi, ventili, kanalizacijo in bazenom požarnih vod,...) vzdržujejo po navodilih proizvajalca ter pravilih stroke in dobre inženirske prakse, ob upoštevanju in uporabi standardov za posamezne gradbene proizvode,
- se vgrajeni gradbeni materiali in oprema iz predhodne alineje redno pregledujejo, o tem vodi dnevnik, ter se morebitne poškodbe takoj sanirajo.
- so v okviru tehnološkega sklopa priprave površin za lakiranje instalirani zbirni rezervoarji, ki omogočajo izpraznitev delovnih kadi (ločeno za alkalne medije, ločeno za kisle medije in ločeno za kataforezo) v času remonta ali v primeru puščanja katere od delovnih kadi,
- so vsi lovilniki olj (N22) skladni s standardom SIST EN 858 in opremljeni z zapornimi ventili, za katere mora upravljavec zagotoviti zaprtje v primeru morebitnih razlitij na površinah, s katerih se stekajo tekočine v posamezen lovilnik olja oz. v primeru nastanka požarnih vod,
- so ponikovalna polja ob transportnih poteh po njihovi celotni dolžini zaščitena pred možnostjo prevrnitve tovornega vozila,
- so vse povozne površine, namenjene transportu, skladiščenju avtomobilov in parkirišča asfaltirane in obdane z robniki primerne višine, ki onemogočajo razlitje morebitnih onesnaženj večjih razsežnosti izven teh površin,
- je v primeru izlitja kemikalij na vseh talnih površinah (v objektu in zunaj) zagotovljeno čiščenje površin in internega kanalizacijskega sistema,
- je v času dostave nevarnih snovi vedno prisoten operater (ustrezno usposobljen zaposleni pri upravljavcu) in vsak pretovor vpisan v obratovalni dnevnik.

6.2.3. Upravljavec mora izvajati tudi druge ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode, in sicer:

- zagotoviti mora, da je na mestih, kjer se kemikalije prečrpavajo med kadmi (rezervoarji), zagotovljena sprejemna kad (rezervoar) zadostne prostornine za vsebino, ki se vanj prečrpava.

6.3. Zahteve za obratovalni monitoring stanja tal

6.3.1. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal.

6.3.2. Upravljavec mora zagotoviti odvzem vzorcev tal v okviru izvajanja obratovalnega monitoringa stanja tal na vzorčnih mestih SS3, SS4, SS5 in SS6, določenih v preglednici 19. Poleg vzorčnih mest z oznako SS3, SS4, SS5 in SS6 se za vzorčenje parametrov obratovalnega monitoringa stanja tal izberejo tudi dodatna vzorčna mesta, če iz poročila o obratovalnem monitoringu stanja tal izhaja, da na podlagi vzorčnih mest z oznako SS3, SS4, SS5 in SS6 ni mogoče prepoznati naključnega onesnaževanja tal, ali če je to potrebno zaradi povečanja zanesljivosti rezultatov obratovalnega monitoringa stanja tal.

Preglednica 19: Lokacija vzorčnih mest za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal.

Oznaka vzorčnega mesta	Gauss-Krügerjeva koordinata Y	Gauss-Krügerjeva koordinata X
SS3	551890	148504
SS4	552249	148709
SS5	552231	148575
SS6	552338	148701

6.3.3. Upravljavec mora zagotoviti, da je meritve na vzorčnih mestih iz točke 6.3.2 izreka tega dovoljenja mogoče izvajati merilno neoporečno, tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca obratovalnega monitoringa, in sicer tako, da je:

- vzorčno mesto dostopno,
- vzorčno mesto očiščeno (npr. odstranitev zarasti, odstranitev oziroma preprečitev odlaganja materiala),
- vzorčno mesto zavarovano pred poškodbami,
- površina tal znotraj vzorčnih mest SS3, SS4, SS5 in SS6 enaka 12 m².

6.3.4. Upravljavec mora na vzorčnih mestih iz točke 6.3.2 izreka tega dovoljenja preprečiti kakršno koli premeščanje ali poseganje v sloje tal ali na površino tal, razen če gre za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal.

6.3.5. Upravljavec mora zagotoviti, da se na vzorčnih mestih iz točke 6.3.2 izreka tega dovoljenja določi najmanj 10 in največ 25 odvzemnih mest. Odvzemna mesta morajo biti znotraj posameznega vzorčnega mesta razporejena čim bolj enakomerno.

6.3.6. Upravljavec mora zagotoviti, da se vzorci tal na posameznem vzorčnem mestu odvzamejo na globini 0-5 cm in 5-20 cm na vseh vzorčnih mestih iz točke 6.3.2 izreka tega dovoljenja ter na globini 20-40 cm na vzorčnih mestih z oznako SS4 in SS5. Poleg navedenih globin vzorčenja se za vzorčenje parametrov obratovalnega monitoringa stanja tal izberejo tudi dodatne globine vzorčenja, če iz poročila o obratovalnem monitoringu stanja tal izhaja, da na podlagi globin vzorčenja ni mogoče prepoznati naključnega onesnaževanja tal, ali če je to potrebno zaradi povečanja zanesljivosti rezultatov obratovalnega monitoringa stanja tal.

6.3.7. Upravljavec mora zagotoviti, da se na vzorčnih mestih iz točke 6.3.2 izreka tega dovoljenja, v prvem letu po začetku obratovanja, v mesecu juliju, izvede vzorčenje ter izvede analize in meritve parametrov v tleh, ki so določeni v preglednici 20 te točke. Nadaljnja vzorčenja, analize in meritve parametrov je treba izvajati enkrat letno na deset let v istem mesecu kot

je bilo izvedeno prvo vzorčenje stanja tal v okviru izvajanja obratovalnega monitoringa. V primeru izrednih vremenskih razmer se čas vzorčenja zamakne.

Preglednica 20: Parametri obratovalnega monitoringa stanja tal

Parameter	Enota
Osnovni pedološki parametri	
suha snov (s.s.)	%
pH ekstrakcija s CaCl ₂	-
delež organske snovi	%
skupni dušik (tudi parameter zadevnih nevarnih snovi)	%
rastlinam dostopna fosfor (tudi parameter zadevnih nevarnih snovi) in kalij	mg P ₂ O ₅ /100g mg K ₂ O/100g
zrnavaost tal (tekstura)	-
kationska izmenjalna kapaciteta (CEC)	mmol/100 g tal
prostorninska (volumska) gostota ⁴	g/cm ³
električna prevodnost	μS/cm
Parametri zadevnih nevarnih snovi	
Nikelj	mg/kg s.s.
Cink	mg/kg s.s.
Molibden	mg/kg s.s.
Mangan	mg/kg s.s.
Celokupni brom	mg/kg s.s.
Sulfat ³	mg/kg s.s.
Na izmenljivi	mmol/100 g tal
Lahkoahlapni aromatski ogljikovodiki (BTX) ¹	mg/kg s.s.
Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) ²	mg/kg s.s.
Ogljikovodiki C ₁₀ -C ₄₀	mg/kg s.s.
Triazinski pesticidi	
- Atrazin-2-hidroksi	mg/kg s.s.
- Ostali posamezni triazinski pesticidi	mg/kg s.s.
Identifikacija organskih spojin	
- Glutaral	μg/kg s.s.
- 2-Butoksietanol	μg/kg s.s.
- Ogljikovodiki C ₆ -C ₇	μg/kg s.s.
- Ogljikovodiki C ₆ -C ₉	μg/kg s.s.

¹ Vsota koncentracij benzena, toluena, etilbenzena, meta- & para-ksilena ter orto-ksilena. Pri izračunu vsote koncentracij se pri snoveh pri katerih je izmerjena koncentracija pod mejo določljivosti, v izračunu upošteva vrednost koncentracije enaka nič.

² Vsota koncentracij naftalena, fenantrena, antracena, fluorantena, benzo(a)antracena, krizena, benzo(k)fluorantena, benzo(a)pirena, indeno(1,2,3-cd)pirena in benzo(ghi)perilena.

³ Vsebnost sulfatov v izlužku zemlje.

⁴ Opredeljeno kot nasipna teža.

- 6.3.8. Upravlavec mora zagotoviti, da se vzorci tal na globinah iz točke 6.3.6 izreka tega dovoljenja odvzamejo v skladu s standardom SIST ISO 10381-2 in standardom SIST ISO 10381-3 ali drugim enakovredno mednarodno prizanim standardom. Vzorčno mesto se mora razdeliti na štiri podenote (1m X 3m) iz katerih se odvzamejo vzorci tal iz posameznega sloja tal. Za posamezni vzorec tal se odvzame 2 do 3 kg svežih tal. Odvzeti vzorci tal morajo biti zavarovani pred dnevno svetlobo in od odvzema do oddaje v

laboratoriju izvajalca obratovalnega monitoringa stanja tal shranjeni v embalaži, ki je iz materialov, kakor je določeno s standardom SIST ISO 10381-2 ali drugim enakovrednim mednarodno priznanim standardom. Vzorce je treba dostaviti v laboratorij izvajalca obratovalnega monitoringa stanja tal najpozneje v 24 urah po njihovem odvzemu in jih med prevozom v laboratorij shraniti v terenskih hladilnikih pri temperaturi do 15 °C.

6.3.9. Upravljevec mora v povezavi s predpripravo vzorcev za fizikalno – kemijske analize zagotoviti, da poteka:

- v laboratoriju izvajalca obratovalnega monitoringa, pri čemer se:
 - laboratorijski suhi in laboratorijski sveži vzorec uporabita v nadaljnjem postopku merjenja parametrov, ki so predmet obratovalnega monitoringa stanja tal, zaradi ugotavljanja vpliva posrednega ali neposrednega vnosa onesnaževal v ali na tla;
 - rezervni vzorec pripravi iz najmanj ¼ homogeniziranega svežega vzorca tal in se shrani v laboratoriju v stekleni embalaži pri temperaturi največ 10°C v temnem prostoru eno leto po oddaji poročila o obratovalnem monitoringu stanja tal. Hrani ga izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal najmanj eno leto po oddaji poročila o obratovalnem monitoringu stanja tal.
- v skladu s standardom SIST ISO 11464 in standardom ISO 14507 ali drugim enakovrednim mednarodno priznanim standardom, pri čemer je treba sušenje izvesti tako, da so vzorci suhi v 24 urah, razen če v standardih za določevanje posameznih parametrov ni navedeno drugače.

6.3.10. Upravljevec mora zagotoviti, da se za pripravo vzorca za analizo:

- anorganskih parametrov, ki so kovine, uporablja standard SIST ISO 11466 oziroma standard ISO 12914 oziroma standard EPA 7473 ali drug enakovredno mednarodno priznan standard.
- organskih parametrov uporablja standard ISO 14507 ali drug enakovredno mednarodno priznan standard, razen če v standardih za določevanje posameznih parametrov ni navedeno drugače.

6.3.11. Za analize vzorcev glede na vsebnost parametrov iz preglednice 20 iz točke 6.3.7 izreka tega dovoljenja se uporabljajo analizne metode, vključno z laboratorijskimi, terenskimi in on-line metodami, ki so validirane in dokumentirane v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025 ali drugim enakovrednim mednarodno priznanim standardom in temeljijo na:

- merilni negotovosti 50 odstotkov ali manj ($K=2$) in
- meji določljivosti, ki znaša 30 odstotkov ali manj od najnižje vrednosti, opredeljene v okoljskem standardu kakovosti ali predpisu, ki ureja mejne, opozorilne in kritične imisijske vrednosti nevarnih snovi v tleh.

Če za posamezen parameter iz preglednice 20 iz točke 6.3.7 izreka tega dovoljenja navedenih zahtev za mejo določljivosti ni mogoče opredeliti, se ta določi v skladu z rezultati validacije analizne metode, ki so validirane in dokumentirane v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025.

6.3.12. Če za posamezen parameter iz preglednice 20 iz točke 6.3.7 izreka tega dovoljenja ni na voljo analiznih metod, ki izpolnjujejo merila iz točke 6.3.11 izreka tega dovoljenja, se za analizo uporabi najboljša razpoložljiva metoda, ki ne povzroča nesorazmerno visokih stroškov ter mora biti v poročilu o obratovalnem monitoringu stanja tal strokovno utemeljena in obrazložena.

6.3.13. Upravljavec mora poročilo o izvedenem obratovalnem monitoringu stanja tal poslati Agenciji Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto izvajanja obratovalnega monitoringa.

6.4. Zahteve za obratovalni monitoring stanja podzemne vode

6.4.1. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode.

6.4.2. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje meritev gladine podzemne vode v opazovalnih vrtinah iz preglednice 21.

Preglednica 21: Lokacija opazovalnih vrtin za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode

Oznaka opazovalne vrtine	Gauss-Krügerjeva koordinata Y	Gauss-Krügerjeva koordinata X	Položaj opazovalne vrtine glede na smer toka podzemne vode na /z območje/a naprave
MSP1*	551378	149033	gorvodno
MSP2*	551345	148600	gorvodno
MSP3*	551974	148516	dolvodno
MSP4*	552331	148204	dolvodno
MSP5*	552560	148341	dolvodno
MSP6*	552434	148685	dolvodno
IEI-PPO2	551637	149177	gorvodno
IEI-PPO6	552334	149070	dolvodno

6.4.3. Upravljavec mora zagotoviti, da se meritve gladine podzemne vode izvajajo:

- zvezno z avtomatskimi merilniki na opazovalnih vrtinah, ki so v preglednici 21 označene z zvezdico (*) ter 4-krat letno tudi kontrolne meritve gladine podzemne vode z uporabo ročnih merilnikov,
- z uporabo ročnih merilnikov sočasno s kontrolnimi meritvami iz prve alineje te točke, in sicer na opazovalnih vrtinah, ki v preglednici 21 niso označene z zvezdico (*), vendar samo za čas do vgradnje avtomatskih merilnikov. Po vgradnji avtomatskih merilnikov se meritve gladine podzemne vode izvajajo z enako dinamiko kot na opazovalnih vrtinah označenih z zvezdico (*).

6.4.4. Upravljavec mora zagotoviti, da se 1-krat na 12 mesecev izvede tudi meritve prehodnosti opazovalnih vrtin iz preglednice 21.

6.4.5. Upravljavec mora zagotoviti, da so opazovalne vrtine iz preglednice 21 lahko dostopne, očiščene ter označene in zavarovane pred poškodbami.

6.4.6. Upravljavec mora na opazovalnih vrtinah z oznako MSP1, MSP3, MSP4, MSP5 in MSP6 iz preglednice 21 najmanj vsako koledarsko leto s pogostostjo dvakrat letno s presledki, ki ne smejo biti krajši od dveh in daljši od šestih mesecev, zagotoviti vzorčenje in nato izvedbo meritev in analiz parametrov v podzemni vodi iz preglednice 22.

Sočasno z vzorčenjem je potrebno izvesti tudi kontrolne meritve gladin podzemne vode z uporabo ročnih merilnikov, kot je določeno v točki 6.4.3 izreka tega dovoljenja.

Preglednica 22: Parametri obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode

Parameter	Enota
Terenske meritve	
Temperatura zraka	°C
Temperatura podzemne vode	°C
Električna prevodnost	µS/cm
pH vrednost	/
Redoks potencial	mV
Vsebnost kisika	mg/l O ₂
Motnost	NTU
Barva	m ⁻¹
Osnovni kemijski parametri	
TOC	mg/L
Kalcij	µg/L
Železo	µg/L
Hidrogenkarbonat	mg/L
Natrij	µg/L
Kalij	µg/L
Magnezij	µg/L
Klorid	mg/L
Ortofosfat	mg/L
Parametri zadevnih nevarnih snovi	
Nitrit	mg/L
Amonij	mg/L
Nitrat	mg/L
Bisfenol A	µg/L
Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) ²	µg/L
Mangan	µg/L
Nikelj	µg/L
Cink	µg/L
Molibden	µg/L
Vanadij	µg/L
Posamezni triazinski pesticidi	µg/L
Sulfat	mg/L
Lahkohlapni aromatski ogljikovodiki (BTX) ¹	µg/L
Ogljikovodiki C ₁₀ -C ₄₀	µg/L
Bor	mg/L
Identifikacija organskih spojin	
- Glutaral	µg/L

- 2-Butoksietanol	µg/L
- Ogljikovodiki C ₆ -C ₇	µg/L
- Ogljikovodiki C ₈ -C ₉	µg/L

¹ Vsota koncentracij benzena, toluena, etilbenzena, meta, para ter orto ksilena.

² Vsota koncentracij naftalena, acenaftilen, acenaften, fluoren, fenantren, antracen, fluoranten, piren, benzo(a)antracen, krizen, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benzo(a)piren, indeno(1,2,3-cd)piren, benzo(g,h,i)perilen in dibenz(a,h)antracen.

6.4.7. Upravljavec mora zagotoviti, da se vzorčenje in terenske meritve iz točke 6.4.6. izreka tega dovoljenja izvajajo v istem dnevu in s čim krajšim časovnim presledkom.

6.4.8. Za vzorčenje, prevoz in hranjenje vzorcev podzemne vode se morata uporabljati referenčni metodi SIST ISO 5667-11 in SIST ISO 5667-03 ali druge metode v skladu z drugim enakovredno priznanimi standardi ali druge metode, ki so validirane in dokumentirane v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025 ali drugim enakovredno priznanim standardom, ali druge metode, za katere je izvajalec obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode pridobil akreditacijo, če dajejo rezultate, ki so enakovredni rezultatom pridobljenim z referenčnima metodama SIST ISO 5667-11 in SIST ISO 5667-03.

6.4.9. Za analize vzorcev glede na vsebnost parametrov iz preglednice 22 točke 6.4.6 izreka tega dovoljenja se uporabljajo analizne metode, vključno z laboratorijskimi, terenskimi in on-line metodami, ki so validirane in dokumentirane v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025 ali drugim enakovrednim mednarodno priznanim standardom in temeljijo na:

- merilni negotovosti 50 odstotkov ali manj ($k = 2$), ocenjeni na ravni ustreznih standardov kakovosti in vrednosti praga v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda, in ustreznih mejnih vrednosti za kemijske parametre v skladu s predpisom, ki ureja pitno vodo, pri čemer se za posamezni parameter upošteva vrednost, ki je strožja,
- meji določljivosti, ki znaša 30 odstotkov vrednosti standarda kakovosti oziroma vrednosti praga oziroma mejne vrednosti za kemijske parametre iz prejšnje alineje.

Če za parameter iz točke 6.4.6 izreka tega dovoljenja ni na voljo standardov kakovosti oziroma vrednosti praga, se merilna negotovost in meja določljivosti ocenita na ravni ustreznih okoljskih standardov kakovosti za stanje površinskih voda v skladu s predpisom, ki ureja stanje površinskih voda, oziroma na ravni mejne vrednosti parametrov pitne vode v skladu s predpisom, ki ureja pitno vodo, pri čemer velja strožja vrednost.

6.4.10. Upravljavec mora poročilo o izvedenem obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode poslati Agenciji Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto izvajanja obratovalnega monitoringa.

7. Drugi ukrepi v zvezi z obratovanjem naprave

7.1. Ukrepi za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote

7.1.1. Upravljavec naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora vzpostaviti sistem ravnanja z okoljem, ter ga nato tudi izvajati.

7.1.2. Sistem ravnanja z okoljem iz točke 7.1.1 izreka tega dovoljenja mora biti izdelan na način, da so vsi postopki v povezavi z varovanjem okolja znani, razumljivi in skladni. V tem sistemu mora (-jo) biti jasno razvidne/-a:

- strukture in odgovornosti, vključno z zagotovitvijo virov za izvedbo (tudi osebja in ustreznih znanj),
- usposabljanja vseh zaposlenih, katerih delo lahko vpliva na okolje,
- komunikacija med zaposlenimi in tudi z zunanjimi strankami,
- vključenost zaposlenih k izboljšanju varovanja okolja,
- dokumentacija (v papirni ali elektronski obliki), v kateri so vključene ključne informacije sistema varovanja okolja,
- učinkovita kontrola procesa za vse faze (priprava, zagon, normalno obratovanje, ustavitev, nenormalno obratovanje),
- program vzdrževanja za tehnološke enote iz točke 1 izreka tega dovoljenja,
- postopki za odkrivanje oz. preprečevanje izrednih razmer in nesreč in predvsem postopki za odzivanje /ravnanje v teh primerih.

7.1.3. Upravljavec mora zagotoviti, da je na vseh procesnih kadah v tehnoloških enotah priprave površin (N1) in elektrokemičnega katarforeznega lakiranja (N10) in na čistilni napravi (N18), kjer lahko pride do prelivanja, zagotovljeno alarmiranje v primeru puščanja.

7.2. Skladiščenje nevarnih tekočin

7.2.1. Upravljavec sme za skladiščenje uporabljati skladišča in rezervoarje navedene v točkah 2 in 3 Priloge 1 tega dovoljenja.

7.2.2. Upravljavec mora pri projektiranju, gradnji, obratovanju in vzdrževanju nepremičnih rezervoarjev Rez 1 do Rez 8 iz točke 3 Priloge 1 zagotoviti upoštevanje standarda:

- SIST EN 12285 za nadzemne rezervoarje, ki so izdelani iz jeklene pločevine v delavnici in so zaradi vgradnje prepeljeni na območje skladiščenja,
- SIST EN 13123 za rezervoarje, ki so izdelani iz armiranega poliestra.

7.2.3. Pri projektiranju nepremičnih rezervoarjev in skladišč je treba v zvezi z izborom tehnik skladiščenja nevarnih tekočin, tehnik zadrževanja nevarnih tekočin ob iztekanju in tehnik varstva okolja pred onesnaženjem z gasilno vodo upoštevati tudi smernice iz referenčnega dokumenta o skladiščenju.

7.2.4. Upravljavec mora zagotoviti namestitve opreme za zvočno ali vizualno opozarjanje ob nenadzorovanem iztekanju nevarne tekočine v skladiščih, kjer so nameščeni rezervoarji Rez 1 do Rez 8.

7.2.5. Pri skladiščenju nevarnih tekočin je treba zagotoviti, da so cevovodi grajeni in vzdrževani tako, da so učinki korozije čim manjši, in nadzorovani tako, da se ob iztekanju lahko prepreči nenadzorovano izlivanje nevarne tekočine v okolje.

7.2.6. Pri pretakanju nevarnih tekočin zaradi praznjenja in polnjenja nepremičnih rezervoarjev Rez 1 do Rez 8 iz točke 3 priloge 1 tega dovoljenja, je treba zagotoviti:

- da imajo cevi za polnjenje in praznjenje nepremičnega rezervoarja tesne spoje,
- da ima nepremični rezervoar opremo, ki preprečuje njihovo polnitev nad nazivno prostornino nepremičnega rezervoarja,
- da je utrjena površina pretakališča, na kateri se pretakajo nevarne tekočine, prekrita s plastjo nepropustnega materiala za nevarno snov, ki se pretaka,
- zadrževalni sistem, ki prepreči, da bi razlita nevarna tekočina s površine pretakališča odtekla v kanalizacijo ali pronicala v tla.

- 7.2.7. Upravljavec mora zagotoviti, da stalno ali začasno prenehanje uporabe rezervoarja ne povzroči onesnaženja tal ali vode.
- 7.2.8. Upravljavec mora rezervoar, ki se preneha uporabljati, izprazniti in očistiti.
- 7.2.9. Upravljavec mora za skladišče nevarnih tekočin z zmogljivostjo večjo od 10 m³ (Sk6) zagotoviti izdelavo načrta ravnanja z nevarnimi tekočinami.
- 7.2.10. Upravljavec mora za skladišča nevarnih tekočin iz točke 7.2.9 izreka tega dovoljenja voditi evidenco o skladiščenju nevarnih tekočin, iz katere mora biti razviden letni pretok nevarnih tekočin.

7.3. Ukrepi za preprečevanje nesreč in njihovih posledic

- 7.3.1. Upravljavec mora imeti izdelan načrt s predvidenimi ukrepi za primer nesreče in izrednih situacij ter postopke ravnanja, ki med drugim vključujejo tudi navodila za ravnanje v takih primerih, ustrezno opremo za posredovanje, ki mora biti tudi na voljo, ravnanje z odpadki, ki pri tem nastanejo, organizacijo in odgovornosti, ter izobraževanje zaposlenih za take primere.
- 7.3.2. Upravljavec mora za preprečitev požara izvesti tehnične ukrepe in organizacijske ukrepe, ki so predvideni v Študiji požarne varnosti.
- 7.3.3. Na lokaciji naprave se vroča dela (kot so varjenje, brušenje, plamensko čiščenje, itd.) lahko izvajajo samo na podlagi pisnega dovoljenja gasilske enote v podjetju.
- 7.3.4. V primeru požara oz. razlitij mora upravljavec zagotoviti popolno zasetje gasilnih sredstev in razlitih kemikalij/odpadkov z vsebnostjo strupenih, rakotvornih in ostalih nevarnih snovi.
- 7.3.5. Upravljavec mora v primeru požara in nastanka gasilnih vod in ostalih gasilnih sredstev zagotoviti zajem te vode in sredstev in njihovo nadaljnjo ravnanje kot z odpadkom.
- 7.3.6. Upravljavec mora pri skladiščenju in uporabi nevarnih snovi in materialov upoštevati ločeno shranjevanje nezdružljivih kemikalij (npr. ločeno kisline in baze, ločeno vnetljive in oksidativnih snovi, ...).
- 7.3.7. Upravljavec mora ukreniti vse potrebno, da se preprečijo nesreče ter omejijo in zmanjšajo njihove posledice.

7.4. Ukrepi za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami pri obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic

- 7.4.1. Upravljavec mora zagotoviti, da v primeru okvare posamezne enote za oksidacijo (TAR enote 1, 2, 3 in 4) ali izpada elektrike pride do zaustavitve posamezne tehnološke enote (N10, N12 oz. N13), vezane na posamezno TAR enoto.
- 7.4.2. Upravljavec mora zagotoviti zadostno zalogo in redno menjavanje suhih filtrov (modulov) v kabinah za nanos premaznih sredstev z brizganjem (N12 in N13) ter zaustavitev nanosa premaznih sredstev v primeru izpada več kot enega filtrnega modula.

- 7.4.3. Upravljavec mora zagotoviti ustavitev proizvodnje v tehnoloških postopkih priprave površin (N1) in kataforezi (N10), in sicer v primeru okvare industrijske čistilne naprave (N18) in ko se hkrati tudi napolni rezervoar za zbiranje odpadnih vod na vstopu v čistilno napravo.
- 7.4.4. Upravljavec mora poskrbeti za varnostne ukrepe, ki zagotavljajo čim nižje ravni emisije hlapnih organskih snovi med zagonom in ustavitvijo tehnoloških enot N10 do N16 ter hkrati zagotoviti čim nižje ravni emisije hlapnih organskih snovi v primeru izpada posamezne TAR enote. V primeru izpada posamezne TAR enote emisije lahko nastanejo samo ob zasilnem ohlajanju peči, vezane na posamezno TAR enoto ali ob ponovnem zagonu peči in TAR enote v primeru izpada elektrike.
- 7.4.5. Upravljavec mora v primeru izpada prezračevalnega sistema v mešalnici premaznih sredstev (N16) zagotoviti nadomestno prezračevanje, ki mora biti v Ex izvedbi.
- 7.4.6. V primeru izpada robota za lakiranje karoserij v tehnoloških enotah N12 oz. N13 mora upravljavec zagotoviti ustavitev proizvodnje v tem delu tehnološkega postopka.
- 7.4.7. Upravljavec mora poleg ukrepov iz točke 6.2.2 izreka tega dovoljenja zagotoviti naslednje organizacijske, procesne in tehnične ukrepe za preprečevanje okvar in puščanj:
- preventivno vzdrževanje in nadzor vseh naprav po predpisanih protokolih,
 - stalno prisotnost usposobljenega kadra pri izvajanju tehnoloških postopkov in vseh pretovarjanjih in prečrpavanjih kemikalij,
 - redno izobraževanje zaposlenih (za varno delo, za ukrepanje v izrednih razmerah),
 - nekompatibilnost sklopke in ventila na rezervoarjih za HCl (Rez 2) in NaOH (Rez 1),
 - krmiljenje in nadzorovanje naprave za čiščenje odpadnih vod (N18) preko računalnika,
 - namestitve plinskih senzorjev v kotlovnici (N20) in mešalnici barv (N16),
 - namestitve senzorjev puščanja oz. senzorjev porabe z opozarjanjem v skladiščnih rezervoarjih (Rez1 do Rez20),
 - stalno spremljanje temperature zgorevalne komore pri čiščenju odpadnega zraka v enotah TAR 1 do TAR 4 ter alarmiranje v primeru odstopanja od dovoljenih vrednosti.
- 7.4.8. Upravljavec mora ustaviti napravo ali njen del, če ukrepov iz točk 7.4.1 do 7.4.7 izreka tega dovoljenja ni mogoče izvesti.

7.5. Drugi posebni pogoji

- 7.5.1. Upravljavec mora nemudoma izvesti ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvestiti o tej kršitvi.
- 7.5.2. Upravljavec mora ustaviti napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje.

- 7.5.3. Upravljavec mora poročati Agenciji Republike Slovenije za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal.

8. Obveznost obveščanja o spremembah

- 8.1. Upravljavec mora Agencijo Republike Slovenije za okolje obvestiti o spremembah, ki se nanašajo na upravljavca najpozneje v 30 dneh od nastanka spremembe.
- 8.2. Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora Agencijo Republike Slovenije za okolje pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- 8.3. Pisno obvestilo iz točke 8.2 izreka tega dovoljenja mora vsebovati oceno stanja onesnaženosti tal in podzemne vode na območju naprave z nevarnimi snovmi, ki so se uporabljale ali nastale v napravi ali jih je ta izpuščala.

9. Stroški postopka

V postopku stroški niso nastali.

O b r a z l o ž i t e v

1. Zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja

Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi Ministrstva za okolje in prostor opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ) je dne 1. 12. 2017 s strani upravljavca MAGNA STEYR d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, ki ga po pooblastilu direktorjev Antona Hermanna Schantla in Karla Friedricha Strache zastopa podjetje E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa direktor Jorg Jurij Hodalič (v nadaljevanju: upravljavec), prejela zahtevek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer za napravo, v kateri se izvaja dejavnost površinske obdelave kovin in plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, kjer skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, znaša 395 m³, in dejavnost površinske obdelave snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil z zmogljivostjo porabe organskih topil 414 tone na leto (v nadaljevanju: naprava MAGNA NUKLEUS ali samo naprava).

Naslovni organ je dne 1. 2. 2018, 9. 2. 2018 in 27. 2. 2018 prejel formalne dopolnitve in dne 16. 4. 2018, 31. 5. 2018, 23. 7. 2018 in 25. 7. 2018, 21. 8. 2018, 25. 10. 2018 in 6. 12. 2018 vsebinske dopolnitve vloge.

2. Pravna podlaga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja

68. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-ZNOrg, v nadaljevanju: ZVO-1) določa, da mora upravljavec za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca, pri čemer mora okoljevarstveno dovoljenje vsebovati pogoje, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali njen del.

Prvi odstavek 72. člena ZVO-1 določa, da mora naslovni organ odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1, tj. napravo, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti.

Vsebina okoljevarstvenega dovoljenja je določena v 74. členu ZVO-1 in 24. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) (v nadaljevanju: Uredba IED).

3. Ugotovljeno dejansko stanje in dokazi, na katere je oprto

3.1 Vloga in dopolnitve vloge

Naslovni organ je v postopku odločal na podlagi:

a) Vloge, prejete dne 1. 12. 2017, s prilogami (v nadaljevanju: vloga), in sicer:

- Pooblastilo za zastopanje z dne 10. 1. 2017,
- Poglavlje P1-MagHoc-nov17,
- Poglavlje P2-MagHoc-nov17,
- Tabeli T31-MagHoc-nov17 (tabela T31-1 Seznam stavb in tabela T31-2 Seznam tehnoloških enot),
- Shema Območje IED naprave na katastru,
- Shema Načrt namenske rabe zemljišč,
- Načrt z vrisanimi vhodi in izhodi iz industrijskega kompleksa, notranjimi transportnimi potmi (asfaltirane/neasfaltirane) iz september 2017, BIRO BIRO d.o.o., Ribniška ulica 4, 2000 Maribor,
- Poglavlje P33-MagHoc-nov17,
- Tehnološka shema procesa lakiranja,
- Tehnološka shema – priprava površin za lakiranje, iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – kataforezno lakiranje, iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – razpored opreme na koti ± 0.00 (pritličje), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – razpored opreme na koti ± 6.70 (nadstropje), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – razpored opreme na koti ± 15.00 (streha), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – energetski center, iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Poglavlje P34-MagHoc-nov17,
- Tabele 34-MagHoc-nov17 (tabela T34-1 Skladišče rezervoarjev, tabela T34-2 Regalna in druga skladišča, tabela T34-3 Skladišče silosev, tabela T34-4 Skladišče rezervoarjev z odpadki, tabela T34-5 Druga skladišča odpadkov, tabela T34-6 Seznam materialov brez predhodnega skladiščenja),

- Shema skladišča in vmesna skladišča (3x), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Poglavlje P35-MagHoc-nov17,
- Tabeli T35- MagHoc-nov17 (tabela T35-1 Hladilni sistemi, tabela T35-2 Srednje kurilne naprave),
- shematski prikaz delovanja hladilnega sistema: referenčne slike risb (500435086, 500435092, 500474397, 500435791, 500428568),
- Poglavlje P41-MagHoc-nov17,
- Tabele T41-MagHoc-nov17 (tabela T41-1 Odvodniki, tabela T41-2 Povezava odvodnik/tehnologija/predpis, tabela T41-3 Masni pretoki snovi v zrak, tabela T41-4 HOS naprava),
- Predlogi poslovnikov za naprave za čiščenje odpadnih plinov in obratovalni dnevnik na izpustih Z5, Z10, Z11, Z15, Z19, Z20 in Z23 (7x),
- Program obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz naprave za serijsko lakiranje avtomobilskih karoserij Magna Nukleus (vsebuje tudi izračun višine odvodnikov), izdelovalec EKO Ekoinženiring d.o.o., št. dokumenta MagnaNukleus-POM/III/2017, november 2017,
- Tloris strehe – lokacije izpustov v ozračje, iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Program ukrepov preprečevanja in zmanjševanje emisij v zrak Lakirnica MAGNA NUKLEUS, z dne 30.11.2017, izdelal EKOLID, ekološko svetovanje, raziskave in razvoj, Gorazd Pečko Škof s.p., Ruška cesta 55, 2000 Maribor,
- Varnostni list kemikalij (37x),
- Poglavlje P42-MagHoc-nov17,
- Tabele T42-MagHoc-nov17 (tabela T42-1 Iztoki in odtoki odpadnih vod, tabela T42-2 Izvor odpadnih vod, uporabljeni materiali in tehnike čiščenja, tabela T42-3 Vodna bilanca, tabela T42-4 Lovilniki olj),
- Tehnološka shema čiščenja odpadnih vod, iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Načrt potekov odpadnih vod z označenimi odtoki, iztoki in merilnimi mesti, iz september 2017, BIRO BIRO d.o.o., Ribniška ulica 4, 2000 Maribor,
- Načrt z vrisanimi lovilniki olj in ponikovalnimi polji, iz september 2017, BIRO BIRO d.o.o., Ribniška ulica 4, 2000 Maribor,
- Mnenje upravljavca CČN Maribor o mejnih vrednostih za izpust odpadnih vod iz obrata lakirnice Magna Steyr v kanalizacijo oz. v CČN Maribor, Ref.: 5718 iz 20.1.2017, AquaSystems, Dupleška 330, 2000 Maribor,
- Mnenje upravljavca javne kanalizacije - koncesionar javne službe odvajanja na območju občine Hoče-Slivnica, Miklavž na Dravskem polju in mestne občine Maribor, Podjetje Nigrad d.d., Zagrebška cesta 30, 2000 Maribor, znak DT-4010 z dne 6. 6. 2017,
- Poglavlje P43- MagHoc-nov17,
- Poglavlje P44-MagHoc-nov17,
- CD- PGD Projekt BIRO BIRO,
- Načrt gospodarjenja z odpadki iz november 2017,
- Poglavlje P45- MagHoc-nov17,
- Izredne razmere - emergency plan, z dne 29.11.2017, izdelal IBE, d.d., Ljubljana,
- Poglavlje P51-MagHoc-nov17,
- Poglavlje P52-MagHoc-nov17,
- Elaborat o določitvi vplivnega območja z dne 30.11.2017,
- Izhodiščno poročilo za IED napravo: MAGNA NUKLEUS s prilogami (seznam nevarnih snovi, poročilo o monitoringu ničelnega stanja podzemne vode in poročilo o monitoringu ničelnega stanja tal), izdelovalec E-NET OKOLJE d.o.o., št. dokumenta 600617-avl/ppm, 19.10.2017,

- Predlog programa obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode za IED napravo Magna Steyr Slovenija Mb, izdelovalec Talum inštitut d.o.o., št. dokumenta 678/2017, november 2017,
- Predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal za IED napravo Magna Steyr Slovenija Mb, izdelovalec Talum inštitut d.o.o., št. dokumenta 70/2017, november 2017,
- Poglavlje P61-MagHoc-nov17,
- Poglavlje P62-MagHoc-nov17,
- CD Vloga.

b) Dopolnitev, prejetih dne 1. 2. 2018 in 9. 2. 2018, s prilogami:

- Nov Obrazec IED vloge z dne 1. 2. 2018,
- Shema prikaz stavb z imeni stavb,
- Tehnološka shema – razpored opreme na koti ± 0.00 (pritličje), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – razpored opreme na koti ± 6.70 (nadstropje), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – razpored opreme na koti ± 15.00 (streha), iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Tehnološka shema – energetski center, iz februar 2017, IBE, d.d., Ljubljana,
- Poglavlje P33-MagHoc-jan18,
- T33-MagHoc-nov17,
- Shematski prikaz posameznih virov hrupa,
- P2-MagHoc-jan18,
- Pisni izvod PGD dokumenta,
- Shematski prikazi delovanja hladilnega sistema: referenčne slike risb (500435086, 500435092, 500474397, 500435791, 500428568),
- P35-MagHoc-jan18,
- P42-MagHoc-jan18,
- Pooblastilo za zastopanje,
- Potrdilo o plačilu upravne takse,
- CD dopolnitve vloge.

c) Dopolnitve, prejete dne 27. 2. 2018, s prilogami:

- Izhodiščno poročilo za IED napravo: MAGNA NUKLEUS s prilogami (seznam nevarnih snovi, poročilo o monitoringu ničelnega stanja podzemne vode in poročilo o monitoringu ničelnega stanja tal), izdelovalec E-NET OKOLJE d.o.o., št. dokumenta 600617-avl/ppm, 19.10.2017, dopolnitev 26. 2. 2018,
- Poročilo o monitoringu ničelnega stanja tal za IED napravo Magna Steyr Slovenija Mb, v okviru izdelave izhodiščnega poročila za družbo Magna Steyr d.o.o., izdelovalec Ikema d.o.o., Lovrenc na Dravskem polju 4, 2324 Lovrenc na Dravskem polju, št. poročila: OC003/2018 z dne 19. 2.2018,
- Predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal za IED napravo Magna Steyr Slovenija Mb, izdelovalec Ikema d.o.o., Lovrenc na Dravskem polju 4, 2324 Lovrenc na Dravskem polju, št. poročila: PM001/2018 z dne 19. 2.2018.

d) Dopolnitve, prejete dne 16. 4. 2018, s prilogami:

- Izjava Ikema d.o.o. – popravek navedbe naročnika, številke naročilnice in datum naročila, št. NKF 105/18 z dne 16. 4. 2018 in

- Poročilo o monitoringu ničelnega stanja tal za IED napravo Magna Steyr Slovenija MB, v okviru izdelave izhodiščnega poročila za družbo Magna Steyr, št. OC003/2018, Ikema d.o.o.

e) Dopolnitve, prejete dne 31. 5. 2018, s prilogami:

- izračun letne porabe organskih topil,
- priloga Tehnološka shema – Prezračevanje območij delovnih mest z dne 12. 10. 2017, DUERR,
- P33-MagHoc-maj18,
- shema 500 402 511 z dne 13. 10. 2017, izdelal DUERR,
- shema 500 402 513, z dne 13. 10. 2017, izdelal DUERR,
- Načrti situacije skladišč (3x), iz februar 2017, izdelal IBE, d.d., Ljubljana,
- P34-MagHoc-maj18,
- T34-MagHoc-maj18,
- dopis MOP št. 007-241/2018 z dne 25. 4. 2018,
- »Dopolnjena Analiza tveganja za onesnaženje podzemne vode vodnega vira Dobrovce«, izvajalca Inštitut za ekološki inženiring d.o.o., št. projekta 6-17132A iz julij 2017,
- SITUACIJA - Območje razvoda za odpadne požarne vode, št. načrta 30/2016-A, iz marec 2018, BIRO BIRO d.o.o., Ribniška ulica 4, 2000 Maribor,
- P41-MagHoc-maj18,
- T41-MagHoc-maj18,
- Program obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz naprave za serijsko lakiranje avtomobilskih karoserij Magna Nukleus, izdaja 2, izdelovalec EKO Ekoinženiring d.o.o., št. dokumenta MagnaNukleus–POM/III/2017, maj 2018,
- Kopije varnostnih listov, ki vsebujejo HOS snovi (67),
- P35-MagHoc-maj18,
- P42-MagHoc-maj18,
- T42-MagHoc-maj18,
- T31-MagHoc-maj18,
- Poročilo o spremljanju zdravstvene ustreznosti pitne vode Mariborskega vodovoda za črpališče Dobrovce (oznaka poročila 2141a-17/1-17/96975, vzorec št 17/96975) z dne 12. 10. 2017, izdelal NLZOH, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor,
- Dopolnitev mnenja upravljavca komunalne čistilne naprave Maribor Aquasystems, (ref.: 5820, z dne 24.5.2018),
- Dopolnitev mnenja upravljavca javne kanalizacije Nigrad (DT-4010-6247) z dne 28.5. 2018,
- Načrt gospodarjenja z odpadki za industrijski obrat MAGNA Nukleus podjetja MAGNA Steyr iz november 2017, dopolnitev maj 2018,
- Poročilo o meritvah hrupa v okolju, št. HR-17-01, SiEKO, Celje, 21.1.2017,
- Shematski prikaz virov hrupa,
- P43-MagHoc-maj18,
- P2-MagHoc-maj18,
- Izhodiščno poročilo za IED napravo MAGNA Nukleus Magna Steyr d.o.o., št. 600617-av/ppm iz 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018 in 30. 5. 2018, izdelal E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana,
- dokument N10209-H »Organizacija za nujne primere v obratu Hoče« prva izdaja, iz april 2018, izdelal upravljavec sam,
- Elaborat o določitvi vplivnega območja, št. 500317-jh/ppm z dne 30. 11. 2017, dopolnitev 25. 5. 2018, izdelal E-NET Okolje d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana,
- P51-MagHoc-maj18,

- P52-MagHoc-maj18,
- elektronski zapis dopolnitve vloge na CD-ju.

f) Dopolnitve, prejete dne 23. 7. 2018, s prilogami:

- Varnostni list in tehnična informacija za Cathoguard 800,
- Izhodiščno poročilo za IED napravo MAGNA Nukleus Magna Steyr d.o.o., št. 600617-avl/ppm iz 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018, 30. 5. 2018 in 20. 7. 2018, izdelal E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana,
- Mnenje upravljavca - koncesionar javne službe odvajanja na območju občine Hoče-Slivnica, Miklavž na Dravskem polju in mestne občine Maribor, Podjetje Nigrad d.d., Zagrebška cesta 30, 2000 Maribor, znak MN-4010 z dne 18. 7. 2018,
- Shematski prikaz območja IED naprave z označeno namensko rabo, pripravil upravljavec sam,
- Shematski prikaz območja IED naprave, pripravil upravljavec sam,
- P42-MagHoc-jul18,
- T42-MagHoc-jul18,
- elektronski zapis dopolnitve vloge na CD-ju.

g) Dopolnitve, prejete dne 25. 7. 2018, s prilogami:

- P43-MagHoc-jul18,
- Predlog za izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za IED napravo Magna Nukleus upravljavca Magna Steyr d.o.o., Št. poročila CEVO – 324/2018, 13. 7. 2018, IVD Maribor, Valvasorjeva ulica 73, 2000 Maribor,
- Ocena obremenjenosti s hrupom za IED napravo Magna Nukleus, Št. poročila CEVO – 346/2018, julij 2018, IVD Maribor, Valvasorjeva ulica 73, 2000 Maribor,
- Elaborat o določitvi vplivnega območja, št. 500317-jh/ppm z dne 30. 11. 2017, dopolnitev 25. 5. 2018, 24. 7. 2018, izdelal E-NET Okolje d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana,
- elektronski zapis dopolnitve vloge na CD-ju.

h) Dopolnitve, prejete dne 21. 8. 2018, s prilogami:

- Izhodiščno poročilo za IED napravo MAGNA Nukleus Magna Steyr d.o.o., št. 600617-avl/ppm iz 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018, 30. 5. 2018, 20. 7. 2018 in 20. 8. 2018, izdelal E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana.

i) Dopolnitve, prejete dne 25. 10. 2018, s prilogama:

- nova priloga 3 k Izhodiščnemu poročilu, to je Noveliran predlog obratovalnega monitoringa stanja tal za IED napravo Magna Nukleus, št. poročila 411/2018 iz 20. 8. 2018 (dopolnitev: 23. 10. 2018), (ki v točki 4.2 vsebuje tudi Posnetek ničelnega (obstoječega) stanja tal), izdelal Talum Inštitut d.o.o., Tovarniška 10, 2325 Kidričevo.

j) Dopolnitve, prejete dne 6. 12. 2018, s prilogami:

- Izhodiščno poročilo za IED napravo MAGNA Nukleus Magna Steyr d.o.o., št. 600617-avl/ppm iz 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018, 30. 5. 2018, 20. 7. 2018, 20. 8. 2018 in 6. 12. 2018, izdelal E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana.

k) Dokumentov, s katerimi razpolaga naslovni organ:

- Brenčič, M., Krivic, J., 2005: Analiza vpliva pohorskih potokov na vodonosnik Dravskega polja. Geološki zavod Slovenije. Arh.št: K-II-30d/c-13/384-I. Ljubljana,

- Podelitev dovoljenja za uporabo kanalizacijskega omrežja za objekt oz. napravo MAGNA NUKLEUS podjetja Magna Steyr d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana za objekt v občini Hoče-Slivnica, št. 7113-55/2016-379 z dne 25. 5. 2018, izdala Občina Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče,
- Podelitev dovoljenja za uporabo kanalizacijskega omrežja za objekt oz. napravo MAGNA NUKLEUS podjetja Magna Steyr d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana za objekt v občini Hoče-Slivnica, št. 41001-596/2018-1 z dne 29. 5. 2018, izdala Mestna Občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor.

l) Ustnih obravnav:

- dne 9. 7. 2018 izvedene na lokaciji predvidene nove naprave MAGNA NUKLEUS v Hočah z nadaljevanjem dne 13. 7. 2018 na sedežu Agencije za okolje, Vojkova 1b, Ljubljana in
- dne 25. 10. 2018 izvedene na sedežu Agencije za okolje, Vojkova 1b, Ljubljana.

m) Dokumentov prejetih po izvedeni javni razgrnitvi:

- dokument z dne 26. 9. 2018: »Opredelitev do mnenj in pripomb s strani Ekološke iniciative Rače v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega – lakirnica Magna Steyr d.o.o. v Hočah, skladno s pozivom upravnega organa št. 35407-5/2017-31, z dne 17. 9. 2018«;
- dokument z dne 26. 9. 2018: »Opredelitev do zahtev za vstop v postopek – priznanje položaja stranskega udeleženca v upravnem postopku izdaje OVD za industrijski obrat Magna Nukleus podjetja Magna Steyr, skladno s pozivom upravnega organa št. 35400-292/2018-2, 35400-290/2018-3 in 35400-279/2018-2 z dne 13. 9. 2018«
- dokument z dne 19. 12. 2018: »Opredelitev do dopisov stranskih udeležencev v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za IED napravo Magna Nukleus, skladno z dopisom št. 35407-5/2017-46 z dne 18. 12. 2018«.

3.2 Dejavnost in zmogljivost naprave

Naslovni organ je na podlagi vloge ugotovil, da je naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja naprava, ki se skladno s priložo 1 Uredbe IED razvršča med naprave, v kateri se izvajata dejavnost površinske obdelave kovin in plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov z oznako vrste dejavnosti 2.6, kjer skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, znaša 395 m³ in dejavnost površinske obdelave snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil z oznako vrste dejavnosti 6.7 in z zmogljivostjo porabe organskih topil 414 tone na leto.

Za dejavnost površinske obdelave kovin in plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, z oznako vrste dejavnosti 2.6, je prag proizvodne zmogljivosti določen kot skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, in znaša 30 m³, za dejavnost površinske obdelave snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, z oznako vrste dejavnosti 6.7, je prag proizvodne zmogljivosti določen kot zmogljivost porabe organskih topil več kot 150 kg na uro ali več kot 200 ton na leto. Pri napravi MAGNA NUKLEUS sta proizvodni zmogljivosti obeh navedenih dejavnosti nad pragom, zato se naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja šteje za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega.

Naprava se nahaja v občini Hoče-Slivnica na zemljiščih v k.o. 705 Slivnica s parc. št. 203/3 in 203/5 in v k.o. 706 Orehova vas s parc. št. 235, 237/1, 238/1, 239, 623/4 in 627/21.

Za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja je bila zahtevana tudi pridobitev okoljevarstvenega soglasja, saj je bil pri nameravanem posegu glede na pragove iz Priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS št. 51/14 in 57/15) presežen volumen kadi naprav za površinsko obdelavo kovin z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, presežena zmogljivost čiščenja odpadnih vod na industrijski čistilni napravi in presežen prag bruto tlorisna površina stavb in površina gradbišča.

Upravljavcu Magna Steyr d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, je bilo za poseg Industrijski obrat Magna Nukleus (lakirnica s spremljajočimi objekti za izvajanje lakiranja avtomobilskih karoserij) z gradbiščem, na zemljiščih v k.o. 705 Slivnica s parc. št. 159/1, 161, 162, 163, 165, 166, 167/2, 168, 169, 170, 171, 172, 447/2, 174, 203/1, 204, 195/2, 195/1, in v k.o. 706 Orehova vas s parc. št. 290/1, 296/1, 296/2, 290/2, 279, 280, 278/1, 278/2, 274, 275, 277, 276, 273, 272/1, 272/2, 661, 243, 244, 245, 246, 247/1, 247/2, 623/1, 240, 239, 238, 237, 236, 235, 627/21, 241, 242, 253, 257, 258, 261, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 622, dne 9. 8. 2017 izdano okoljevarstveno soglasje št. 35402-9/2017-60. Naslovni organ je v postopku izdaje navedenega okoljevarstvenega soglasja presojal tudi kumulativne vplive kot posledica ostalih posegov, ki so povezani z glavnim posegom.

Dejavnost površinske obdelave kovin in plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov se izvaja v tehnološki enoti priprave površin za lakiranje (N1), in sicer v kadi za razmaščevanje N1.1 (ki jo sestavljajo 3 kadi po 55 m³), kadi za aktivacijo površin N1.2 volumna 55 m³, kadi za fosfatiranje N1.3 volumna 120 m³ in kadi za pasivacijo N1.4 volumna 55 m³.

Dejavnost površinske obdelave snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil se izvaja v tehnoloških enotah: kataforezno lakiranje (N10), tesnjenje in zvočna zaščita kabine (N11), nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12), nanos pokrivnega in končnega premaza z brizganjem (N13), finalizacija (N14), popravilo točkovnih napak (N15) in mešalnica premaznih sredstev (N16).

Poleg navedenih tehnoloških enot napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja sestavljajo še naslednje tehnološke enote: kompresorska postaja (N17), industrijska čistilna naprava (N18), priprava vode – reverzna osmoza (N19), kotlovnica (N20), nepremični motorji z notranjim izgorevanjem (N21), lovilniki olj (N22), zaprti obtočni hladilni sistem (N23) ter skladišča in rezervoarji.

3.3 Značilnosti območja naprave

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahaja v občini Hoče-Slivnica na zemljiščih v k.o. 705 Slivnica s parc. št. 203/3 in 203/5 in v k.o. 706 Orehova vas s parc. št. 235, 237/1, 238/1, 239, 623/4 in 627/21, na katerih je v zemljiški knjigi vknjižena lastninska pravica na MAGNA Steyr, Avtomobilski dobavitelj d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, torej na upravljavca nove naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahaja na območju nameravanega posega, ki je bilo presoano v okoljevarstvenem soglasju št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017. Do razlike v navedbi parcelnih števil, na katerih se nahaja naprava in parcelnih števil iz navedenega okoljevarstvenega soglasja je prišlo zaradi izvedene parcelacije.

Upravljavec je najprej v vlogi, prejeti dne 1. 12. 2017, predstavil območje naprave (zemljišča s parcelnimi številkami 203/3, 203/5, k.o. 705 Slivnica in 235, 237/1, 238/1, 239, 623/4, 627/21, k.o. 706 Orehova vas v občini Hoče-Slivnica), ki je bilo ožje, kot je bilo presoano v okoljevarstvenem soglasju št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017. Dne 20. 6. 2018 je bila s strani Ministrstva za okolje in prostor izdana sprememba gradbenega dovoljenja (št. 35105-27/2017/41 1093-06), s

katerim je bilo območje naprave razširjeno glede na območje naprave iz vloge z dne 1. 12. 2017. Pri tem se razširjeno območje naprave še vedno nahaja na istih parcelnih številkah, kot so podane kot območje naprave v vlogi z dne 1. 12. 2017. Zaradi navedenega je upravljavec v dopolnitvi, prejeti dne 23. 7. 2018, razširil območje naprave, kjer se nahaja naprava MAGNA NUKLEUS. Spremenjeno območje naprave je vidno iz grafike, ki je priložena k dokumentaciji. Kljub povečanju območja, pa je naprava še vedno v območju nameravanega posega, ki je bilo presoano v navedenem okoljevarstvenem soglasju. Območje nameravanega posega, ki je bilo presoano v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja, je namreč večje od sedaj razširjenega območja naprave.

Upravljavec na območju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne upravlja z drugo napravo ali obratom, ki bi imela s to napravo skupne objekte ali naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki.

Naprava se nahaja na vzhodnem ravninskem (kota približno 264 n. m.) delu občine Hoče-Slivnica zahodno od mednarodnega letališča Edvarda Rusjana Maribor in ca. 1.700 m južno od naselja Spodnje Hoče in v neposredni bližini avtocestnega križišča dveh pomembnih evropskih prometnih koridorjev. Ca. 440 m zahodno poteka glavna železniška proga Maribor - Zidani most v smeri sever - jug. Skladno z Odlokom o občinskem prostorskem načrtu Občine Hoče – Slivnica (Medobčinski uradni vestnik, št. 28/14 in 9/16) in Odloku o spremembah in dopolnitvah odloka o Občinskem prostorskem načrtu Občine Hoče - Slivnica (objavljen v Medobčinskem uradnem vestniku št. 6/17, v nadaljevanju OPN-SD2) se območje naprave uvršča v območje proizvodnih površin za industrijo (IP). Pred pričetkom gradnje naprave in pred spremembo Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Hoče – Slivnica, je bilo območje uvrščeno med najboljša kmetijska zemljišča K1. Na tem območju se je po podatkih upravljavca izvajala le kmetijska dejavnost. Obravnavana lokacija se nahaja izven območij ohranjanja in varstva narave in na arheološkem območju.

Na območju naprave ni ekološko pomembnih območij, Nature 2000, vendar pa se ekološko pomembno območje (42500 Dravsko polje) nahaja v smeri toka podzemne vode (približno 1,5 km vzhodno od naprave), prav tako je v tem območju veliko vodnih virov s podeljenimi vodnimi dovoljenji za rabo vode v druge namene oziroma za namakanje.

Območje naprave se nahaja:

- na prispevnem območju vodnega telesa UVT Kanal HE Zlatoličje s šifro SI35172VT,
- na območju vodnega telesa podzemne vode Dravska kotlina
- v ožjem vodovarstvenem pasu s strožjim vodovarstvenim režimom z oznako »VVO II«, ki je določen v Uredbi o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobave in Dravskega polja (Uradni list RS št. 24/07, 32/11, 22/13, 79/15),
- na območju, ki ni v aglomeraciji, vendar je opremljeno z javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Maribor.

Območje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja v Občini Hoče-Slivnica se na osnovi Uredbe o kakovosti zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 9/11, 8/15 in 66/18) uvršča v območja in aglomeracije, in sicer v območje SIC (celinsko območje) skladno s prvim odstavkom 3. člena v povezavi s tabelo 1 Priloge 1 te uredbe glede na žveplov dioksid, dušikov dioksid, dušikove okside, delce PM₁₀ in PM_{2,5}, benzen, ogljikov monoksid ter benzo(a)piren in v območje SITK (območje težke kovine) skladno z drugim odstavkom 3. člena v povezavi s tabelo 2 Priloge 1 te uredbe glede svinca, arzena, kadmija in niklja v zunanjem zraku. Odredba o razvrstitvi območij,

aglomeracij in podobmočij glede na onesnaženost zunanjega zraka (Uradni list RS, 38/17) v preglednici A Priloge 1 te odredbe določa stopnjo onesnaženosti zraka glede na mejne vrednosti, ki je za območje SIC II. stopnje, to je pod mejno vrednostjo za žveplov dioksid, dušikov dioksid, dušikove okside, delce PM_{2,5}, ogljikov monoksid in benzen, medtem ko za PM₁₀ in svinec raven onesnaževala ni relevantna ter za območje SITK II. stopnje, to je pod mejno vrednostjo za svinec.

Območje naprave se v skladu s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18) razvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom. Najbližje stavbe z varovanimi prostori so od meje naprave oddaljene več kot 500 m.

V občini Hoče-Slivnica oz. oddaljenosti manj kot 3 km od naprave Magna Nukleus ni nobene druge naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega (IED) ali obrata tveganja za okolje (SEVESO), v bližnji občini Rače Fram pa sta dve IED napravi (Albaugh TKI d.o.o. in BIO GORIVA d.o.o) in dva obrata večjega tveganja za okolje (Albaugh TKI d.o.o. in PETROL Slovenska energetska družba d.d. - skladišče goriv Rače).

3.4 Opis tehnološkega postopka

Opis vseh tehnoloških enot in opis tehnologije

Proizvodnja lakiranja avtomobilskih karoserij (osebna vozila) bo potekala do 293 dni/leto, v treh izmenah, do 6.600 ur/leto, 24 ur/dan in 7 dni/teden. Obseg proizvodnje bo znašal do 132.000 lakiranih avtomobilskih karoserij letno. Celotna proizvodnja bo potekala v osrednjem objektu, to je lakirnici. Poleg navedenega objekta bodo na lokaciji naprave še naslednje stavbe: distribucijski center, energetske center, smetarnik in vratarica.

V objektu lakirnice Magna Nukleus se bodo izvajali naslednji postopki obdelave: priprava površin za lakiranje (N1), elektrokemično kataforezno lakiranje s potapljanjem, vključno s sušenjem v peči in popravilom napak po kataforeznem lakiranju (N10), tesnjenje in zvočna zaščita kabine vozila (N11), nanos temeljnega premaza z brizganjem v kabinah, vključno s sušenjem v peči in popravilom napak po nanosu temeljnega premaza (N12), nanos pokrivnega premaza in končnega premaza z brizganjem v kabinah, vključno z vmesnim sušenjem (N13), finalizacija (N14) in popravilo točkovnih napak (N15).

Tehnologija in tehnološke enote v lakirnici so namenjene serijskemu lakiranju avtomobilskih karoserij za osebna vozila. Poleg avtomatiziranih operacij se v kabinah za brizganje izvaja tudi nekaj ročnih operacij, ki so povezane predvsem s popravilom napak na predhodno lakiranih površinah. Uporabljajo se premazna sredstva na vodni osnovi, premazna sredstva, ki vsebujejo organska topila, ter razredčila za izpiranje cevovodov in opreme in za čiščenje.

Priprava površin karoserij za lakiranje (N1) vključuje naslednje stopnje obdelave: razmaščevanje (N1.1), izpiranje s potapljanjem, aktivacija površin (N1.2), fosfatiranje (N1.3), izpiranje s potapljanjem, pasivacija površin (N1.4), izpiranje z brizganjem in izpiranje s potapljanjem. Vsi procesi v delovnih kadeh potekajo s potapljanjem, in sicer s t.i. tehnologijo »Ro- dip« (tehnologija s potapljanjem in sočasno rotacijo karoserije) ter so vnaprej načrtovani in avtomatizirani. Kemikalije se v delovne kopeli iz delovnih posod dodajajo s pomočjo dozirnih črpalk. Redno se izvajajo analize kopeli. Vsakemu potapljanju sledi odcejanje nad kadjo s točno definiranim časom trajanja.

Razmaščevanje karoserije poteka v treh kadeh (N1.1), vsaka kad ima prostornino 55 m³. Delovne kopeli so raztopine alkalnih spojin z dodatkom aktivnih substanc in tenzidov. Kopeli za

razmaščevanje so opremljene s sistemom za odstranjevanje olja. Raztopina za razmaščevanje ima dolgo življenjsko dobo, intervali med praznjenjem kadi so dolgi več mesecev. V primeru praznjenja se izprazni le prva kad, nato se kopel iz druge kadi prečrpa v prvo kad, kopel iz tretje kadi se prečrpa v drugo kad, kopel v tretji kadi pa se pripravi na novo, s svežimi kemikalijami. Izgube zaradi izhlapevanja in odvajanja se nadomestijo s kaskadnim protitokom iz naslednje kadi.

Po razmaščevanju se karoserija pri transportu do kadi za izpiranje predhodno, nad odcejalnim mestom, iz katerega se voda vrača v tretjo razmaščevalno kad, najprej s šobami z brizganjem izpere s izpirno vodo iz kadi za izpiranje, se nato potopi v kad za izpiranje, katere prostornina je 55 m³. Ko se karoserija dvigne iz kadi, se nad kadjo za izpiranje dodatno izpira z brizganjem skozi šobe. Pri tem se prav tako uporablja voda iz kadi za izpiranje. Za zaključno (četrto) izpiranje po razmaščevanju pa se nad posebnim odcejalnim mestom uporabi sveža voda za izpiranje, ki se dovaja skozi šobe za brizganje in se nato odvaja v kad za izpiranje. Kakovost izpiranja se oceni posredno, z vizualnim ocenjevanjem aktiviranih površin karoserij.

Razmaščevanju in izpiranju sledi aktivacija površin, ki se izvaja s potapljanjem karoserije v kad s prostornino 55 m³ (N1.2). Kopel se, zaradi zahteve za kvalitetno fosfatno strukturo nanosa, menjuje okvirno enkrat tedensko. Karoserija se nad kopeljo še enkrat izpere z raztopino za aktiviranje.

Procesu aktivacije sledi fosfatiranje (N1.3). Poteka v kadi s prostornino 120 m³ z uporabo kisle raztopine fosforjeve kisline. Snovi, ki se uporabljajo v procesu fosfatiranja, vsebujejo med drugim tudi Ni, Zn, nitrat, nitrit. Kopel se ne menja, potrebno je le dopolnjevanje. Mulj (številka odpadka 11 01 08*), ki nastaja pri fosfatiranju, se z dna kopeli odstranjuje (prečrpava). Po fosfatiranju se karoserija pri transportu do kadi za izpiranje predhodno nad odcejalnim mestom, iz katerega se voda vrača v kad za fosfatiranje, najprej s šobami z brizganjem izpere s izpirno vodo iz kadi za izpiranje, šele nato se potopi v kad za izpiranje, se nad kadjo za izpiranje še enkrat izpere z izpirno vodo iz kadi za izpiranje ter se nad odcejalnim mestom izpere še s svežo vodo, ki se nato vrača v kad za izpiranje.

Fosfatiranju sledi pasivacija površin (N1.4), ki poteka v kadi s prostornino 55 m³. S pasivacijo se še dodatno izboljša lastnosti zaščitnega sloja, formiranega med fosfatiranjem. Kopel se, zaradi občutljivosti zaradi onesnaženja, menjuje okvirno enkrat tedensko. Po končani pasivaciji se karoserija nad odcejalnim mestom, iz katerega se voda vrača v kad za brizgalno spiranje, spere, nato se potopi v kad za potopno spiranje (prostornine 55 m³), se nad kadjo še enkrat izpere z brizganjem ter nad odcejalnim mestom spere s svežo DEMI vodo, ki se vrača v kad za potopno spiranje.

Pripravi površine za lakiranje (N1) sledi elektrokemično kataforezno lakiranje (N10.1), nanašanje zaščitnega premaznega sredstva (barve in laki, antikorozijske zaščite) s pomočjo istosmernega električnega toka. Proces poteka s potapljanjem, in sicer s t.i. tehnologijo »Ro- dip«. Kopel za kataforezno lakiranje se pripravi z mešanjem DEMI vode, vezivne emulzije, pigmentne paste, pH regulatorja in dodatkov. Elektrokemično kataforezno lakiranje (N10.1) poteka v kadi s prostornino 235 m³, v kateri karoserija predstavlja katodo, na kateri koagulirajo delci premaznega sredstva. Porabljeni material premaznega sredstva se nadomešča z dodajanjem vezivne emulzije in pigmentne paste v kataforezno kad.

Po končanem postopku kataforeze se karoserija izpere. Prva štiri izpiranja so s t.i. filtratom iz ultrafiltracije, ki nastane pri ultrafiltraciji kataforezne kopeli. Karoserija se najprej izpere nad kadjo za kataforezno lakiranje iz kadi za brizgalno spiranje, iz iste kadi se spere nad odcejalnim

mestom, iz katerega se ultrafiltrat vrača v kad za brizgalno spiranje, nato se karoserija potopi v kad za potopno spiranje, napolnjeno z ultrafiltratom, se nad kadjo ponovno spere z brizganjem z ultrafiltratom iz kadi za potopno spiranje, nato se z čistim ultrafiltratom spere nad odcejalnim mestom, iz katerega se ultrafiltrat vrača v kad za potopno spiranje. Spiranju z ultrafiltratom sledi spiranje z DEMI vodo, in sicer najprej potopno spiranje, nato spiranje z brizganjem nad kadjo za potopno spiranje in na koncu spiranje z brizganjem s svežo DEMI vodo nad odcejalnim mestom, iz katerega se odcejena DEMI voda vrača v potopno spiranje.

Po končanem postopku izpiranja sledi sušenje v peči oziroma sušilni komori (N10.2) pri temperaturi približno 180 °C, približno 20 minut. Po sušenju se v coni hlajenja karoserija ohladi. Odpadni zrak iz peči za sušenje - cone hlajenja se odvaja na napravo za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po kataforezi (N10.3). Zaradi temperaturne razlike med pečjo in okoliškim zrakom prihaja do nastanka čistega kondenzata. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Kondenzat ne prihaja v stik z emisijami snovi v zrak, zato ni kontaminiran. Odvaja se preko internega kanalizacijskega sistema na iztok V1.

V primeru pojava napak v nanešenem sloju pri kataforeznem lakiranju, se le-te v kabini za popravilo napak po kataforezi (N10.4) popravijo, in sicer z ročnim brušenjem. Navedena delovna operacija je prezračevana tako, da se odvedeni odpadni zrak vodi v enoto za pripravo in dobavo zraka, ki deluje v okviru sistema splošnega prezračevanja proizvodne hale lakirnice. Zrak ustrezne kakovosti se iz enot za pripravo in dobavo zraka vrača in uporabi za vzdrževanje ustreznih pogojev na teh delovnih mestih. Odpadni zrak se ne odvaja direktno v ozračje, temveč recirkulira.

Po končanem postopku elektrokemičnega kataforeznega lakiranja, se karoserijo s posebnega vozička za potrebe lakiranja premesti na viseči transporter tako, da je celotno podvozje karoserije povsem dostopno. Karoserija nato potuje do posameznih delovnih postaj. Namen tesnjenja spodnjih površin karoserije – podvozja (N11.1) je doseganje neprepustnosti karoserije, izboljšanje zvočne zaščite potniške kabine, izboljšanje antikorozijske zaščite in zagotovitev dodatne zaščite proti poškodbam zaradi zunanjih vplivov (kamenje). Karoserijo se najprej zaščiti na določenih mestih (pritrdilna mesta) tako, da pritrdilna mesta po obdelavi ostanejo čista brez PVC nanosa. V naslednjih korakih se na posameznih delovnih postajah izvaja tesnjenje stikov in spojnih robov (N11.2) na podvozju karoserije s PVC materiali, nato se izvede tesnjenje podvozja (N11.1) z brizganjem tesnilnega materiala. Proces tesnjenja je popolnoma avtomatiziran in vključuje 4 robote s šobami. Na naslednji postaji se odstrani zaščita. Zaščito določenih delov karoserije se potem dokonča.

Namen tesnjenja stikov in spojnih robov karoserije (N11.2) je doseganje neprepustnosti karoserije in izboljšanje antikorozijske zaščite. Proces tesnjenja stikov in spojnih robov zgornjega dela karoserije je popolnoma avtomatiziran in vključuje 8 robotov. Različne vrste karoserij zahtevajo različne stopnje obdelave, zato se linija razcepi. Karoserije, ki zahtevajo manjše posege se preusmerijo direktno preko by-pass povezave na delovno mesto zvočne zaščite kabine (N11.3), ali pa se preusmerijo preko linije 3 za tesnjenje stikov in spojnih robov (N11.2). Karoserije, ki zahtevajo bolj kompleksno obdelavo, se usmeri preko linije 2 za tesnjenje stikov. Tisti spoji, katerih tesnjenja ni možno izvesti z roboti, se tesnijo ročno.

Namen nanašanja slojev zvočne zaščite je zaščita potniške kabine pred vplivi neželenega hrupa iz motornega prostora in iz okolice v potniško kabino. Pri zvočni zaščiti potniškega prostora je treba upoštevati hrup, ki prodira direktno v kabino in hrup, ki ga povzročajo vibracije. Izvaja se v kabini za nanos zvočne zaščite (N11.3).

Material se nanaša z namenom zvočne zaščite, kot posledice vibracij. Učinkovitost zvočne zaščite je odvisna od stopnje prileganja zaščite. Če se material zvočne zaščite nanaša na večje površine, se s tem doseže tudi boljšo zvočno zaščito pred zunanjimi viri hrupa. Standardni postopek obsega namestitve bitumenske obloge na izpostavljena mesta na karoseriji, t.j. na posamezne lokacije, ki vibrirajo. Praktično enake učinke se doseže tudi z nanosom zvočno izolativnih materialov v tekočem agregatnem stanju s pomočjo robotov (5 robotov).

Sledi nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12), ki mora zadostiti različnim zahtevam. V osnovi temeljni premaz predstavlja zaščito sloja, ki je bil predhodno nanešen s postopkom kataforeze, pred UV žarki in zaščito pred mehanskimi poškodbami. Poleg tega temeljni premaz predstavlja osnovo za nemoten in estetsko dovršen nanos pokrivnih slojev. Za temeljni premaz se uporabljajo premazna sredstva na vodni osnovi (z zelo nizko vsebnostjo organskih topil).

Temeljni premaz se nanaša v kabini za nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12.1). Zaradi uporabe premaznih sredstev na vodni osnovi, za katere je značilna visoka stopnja prevodnosti, se ta nanašajo s pomočjo hitro se vrtečih zvonov z zunanjim električnim nabojem (tako imenovana korona). V primerjavi s klasičnim pnevmatskim nanašanjem premaznega sredstva, omenjena tehnologija omogoča doseganje večje prožnosti temeljnega sloja in večje učinkovitosti nanašanja. Predvidena je uporaba 4 robotov za nanos premaznega sredstva z brizganjem. Elektrostatični nanos doseže 60 % učinkovitost materiala. Del delcev laka, ki se ne nanese na karoserijo, se izloči v suhem filtru. Nanos se izvede samodejno. Roboti so prevlečeni z elastičnim materialom, s čimer se prepreči onesnaženje zaradi viška kapljic laka (overspray). S tem se zmanjšata zahtevno čiščenje in velika poraba čistil na osnovi topil.

Zaradi temperaturne razlike med kabino za nanos temeljnega premaza (N12.1) in okoliškim zrakom prihaja do nastanka kondenzata, ki je lahko obremenjen s snovmi, ki se v lakirni kabini uporabljajo. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Preko odtoka V1-5 se kondenzat odvaja na iztok V1.

Po krajšem postopku prezračevanja, kjer se do določene mere sprostijo in odvedejo topila, se karoserija vodi v sušilno komoro oziroma peč za sušenje (N12.2) in potrebno obdelavo temeljnega premaza. V sušilni komori se karoserija zadrži približno 20 minut na temperaturi ca 160°C. Po sušenju se v coni hlajenja karoserija ohladi. Odpadni zrak iz cone prezračevanja se vodi v enoto za pripravo obtočnega zraka in se nato vrača v cono prezračevanja. Odpadni zrak iz cone prezračevanja se ne odvaja v ozračje. Odpadni zrak iz peči za sušenje - cone hlajenja se odvaja na napravo za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po nanosu temeljnega premaza (N12.3).

Zaradi temperaturne razlike med pečjo za sušenje (N12.2) in okoliškim zrakom prihaja do nastanka čistega kondenzata. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Kondenzat ne prihaja v stik z emisijami snovi v zrak, zato ni obremenjen. Odvaja se preko internega kanalizacijskega sistema na iztok V1.

V primeru pojava napak v nanešenem sloju na temeljnem premazu, se le-te popravijo v kabini za popravilo napak na temeljnem premazu (N12.4), ki se izvaja z ročnim brušenjem. Pri tej delovni operaciji je količina nastalega prahu zaradi brušenja majhna (odvisna od števila napak na lakiranih površinah). Po opravljenem brušenju, je potrebno na ta mesta nanesti nov sloj premaznega sredstva. To delo opravi delavec ročno z uporabo razpršilne ličarske pištole. Gre za odpravo točkovnih napak. Navedena delovna operacija je prezračevana tako, da se odvedeni odpadni zrak vodi v enoto za pripravo in dobavo zraka, ki deluje v okviru sistema splošnega prezračevanja proizvodne hale lakirnice. Zrak ustrezne kakovosti se iz enot za pripravo in dobavo

zraka vrača in uporabi za vzdrževanje ustreznih pogojev na teh delovnih mestih. Odpadni zrak iz prej naštetih delovnih operacij se ne odvaja direktno v ozračje, temveč recirkulira.

Sledi nanos pokrivnega (base coat) in končnega premaza (clear coat) (N13). Najprej se nanese visoko pigmentirani barvni sloj (base coat) debeline 12 – 20 µm. Po vmesnem sušenju se nanese še drugi sloj (clear coat).

Pokrivni premaz se nanaša v kabini za nanos pokrivnega premaza (Base coat) z brizganjem (N13.1). Premaz z barvo na vodni osnovi (z majhno vsebnostjo organskih topil) je tista komponenta, ki določa videz in barvo končnega premaza. Lakiranje zunanjih in notranjih površin se, enako kot pri nanašanju temeljnega premaza (Primer), izvaja elektrostatično s postopkom atomizacije premaznega sredstva pri zelo visokih vrtljajih.

Zaradi temperaturne razlike med kabino za nanos pokrivnega premaza (N13.1) in okoliškim zrakom prihaja do nastanka kondenzata, ki je lahko obremenjen s snovmi, ki se v lakirni kabini uporabljajo. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Preko odtoka V1-4 se kondenzat odvaja na iztok V1.

Sušenje v peči za vmesno sušenje (N13.2) poteka približno 5 minut na temperaturi ca 75°C. Peč za vmesno sušenje se ogreva s pomočjo gorilnika na zemeljski plin. V tem postopku se izloči približno 90% vode iz postopka nanosa pokrivnega premaza (Base coat).

Zaradi temperaturne razlike med pečjo za vmesno sušenje (N13.2) in okoliškim zrakom prihaja do nastanka kondenzata, ki je lahko obremenjen z emisijami. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Kondenzat odteka na čiščenje na IČN in preko odtoka V1-1 na iztok V1.

Po sušenju se v kabini za nanos končnega premaza (Clear coat) (N13.3) z brizganjem nanaša končni premaz. Dvokomponentni, visoko odporni končni premaz (Clear Coat), ki ga sestavljata osnova in trdilec, je četrti in končni sloj, nanešen v postopku površinske zaščite karoserije - lakiranja. Končni sloj predstavlja zaščito pred vsemi negativnimi vremenskimi vplivi in daje končni videz in blišč karoseriji vozila. Tako kot pri nanosu pokrivnega premaza, se tudi končni premaz na zunanje površine karoserije nanaša elektrostatično s postopkom atomizacije pri zelo visokih vrtljajih in z uporabo hitro se vrtečih zvonov z zunanjim električnim nabojem. Predvidena je uporaba 8 robotov za nanos premaznega sredstva z brizganjem. Notranjost karoserije se lakira ročno. Debelina končnega sloja (Clear Coat) je 35 - 50 µm. Odpadni zrak iz kabine za nanos končnega premaza se odvaja na napravo za termično regeneracijo odpadnega zraka - kabina za nanos končnega premaza (N13.4).

Zaradi temperaturne razlike med kabino za nanos končnega premaza (N13.3) in okoliškim zrakom prihaja do nastanka kondenzata, ki je lahko obremenjen s snovmi, ki se v lakirni kabini uporabljajo. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Preko odtoka V1-5 se kondenzat odvaja na iztok V1.

Po krajšem postopku prezračevanja, kjer se do določene mere sprostijo in odvedejo topila, se karoserija vodi v peč za sušenje končnega premaza (N13.5). V sušilni komori se karoserija zadrži približno 20 minut na temperaturi ca 140°C. Odpadni zrak iz cone prezračevanja se vodi v enoto za pripravo obtočnega zraka in se nato vrača v cono prezračevanja. Odpadni zrak iz cone prezračevanja se ne odvaja v ozračje. Odpadni zrak iz cone prezračevanja se vodi v enoto za pripravo obtočnega zraka in se vrača v cono prezračevanja, odpadni zrak se torej ne odvaja v ozračje. Odpadni zrak iz peči po nanosu končnega premaza se odvaja na napravo za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po nanosu končnega premaza (N13.6).

Zaradi temperaturne razlike med pečjo in okoliškim zrakom prihaja do nastanka čistega kondenzata. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Kondenzat ne prihaja v stik z emisijami snovi v zrak, zato ni obremenjen. Odvaja se preko internega kanalizacijskega sistema na iztok V1.

Ko je končni premaz osušen, se karoserijo premesti na linijo za finalizacijo (N14), kjer se preveri kakovost lakiranja. Če je potrebno, se morebitne napake na lakiranih površinah (nečistoče, vključki, praske,...) sanirajo oziroma odpravijo - popravilo točkovnih napak (N15). Postopki, ki se uporabljajo za odkrivanje in popravilo napak so: vizualna kontrola za odkrivanje napak na lakiranih površinah, peskanje točk z napakami na lakiranih površinah, čiščenje in uporaba sredstev za poliranje, strojno poliranje in odstranjevanje nečistoč s posebnimi krpami ter hologramski test. Na koncu linije za finalizacijo se izvede končna kontrola in prevzem.

Peskanje se uporablja za odstranitev napak na lakiranih površinah, kot priprava površine za kasnejše poliranje. Izvaja se pnevmatsko. Poliranje je metoda obdelave lakiranih površin, pri kateri se odstranjevanje materiala s površine in glajenje lakirane površine izvaja z izjemno finimi polirnimi sredstvi. Poliranje se izvaja strojno. Čas poliranja je izredno pomemben. Postopek poliranja je kontroliran s pomočjo posebnega sistema za zajem podatkov, kar omogoča natančno izvajanje in čas trajanja postopka. V tehnološkem postopku finalizacije, ki se izvaja v proizvodni hali lakirnice, se opravljajo samo manjša popravila, zato so emisije na tem območju zares minimalne. Postopek finalizacije zato za zagotovitev ustreznih delovnih pogojev ne potrebuje lokalnega odsesavanja. Zagotovljen je dovod svežega zraka na to območje in sicer preko sistema splošnega prezračevanja proizvodne hale lakirnice (dovod ca 13.000 m³/h zraka). Zrak za prezračevanje zagotavlja enota za pripravo in dobavo zraka.

Če korekcija (popravilo) napak na lakiranih površinah ni možno na liniji za finalizacijo, se karoserija preusmeri na linijo izvedbe končnega premaza (Clear Coat) ali pa se jo premesti v kabino za popravilo točkovnih napak (N15).

Pri popravilu točkovnih napak (N15) prihaja zaradi hlajenja v območju popravila točkovnih napak do temperaturne razlike z okoliškim zrakom ter zaradi tega do nastanka kondenzata, ki je lahko obremenjen z emisijami. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Kondenzat odteka na čiščenje na IČN in preko odтока V1-1 na iztok V1.

Premazna sredstva, ki se uporabljajo v tehnološkem procesu se, v primeru, da je to potrebno, pripravijo v mešalnici premaznih sredstev (N16). Priprava premaznih sredstev se izvaja v procesnih posodah za posamezna premazna sredstva, ki so povezane z recirkulacijskimi cevni sistemi za dobavo premaznih sredstev do posameznih robotov za brizganje.

Premazna sredstva za temeljni in pokrivni premaz so izdelana na vodni osnovi in dobavljena v obliki primerni za uporabo. V primeru potrebe po manjših korekcijah viskoznosti posameznih premaznih sredstev, se uporabi demineralizirana voda, ki se dodaja direktno v procesno posodo. Končni premaz vsebuje, v primerjavi s premaznimi sredstvi za temeljni in pokrivni premaz, večji delež organskih topil (ca 41,5%). Izdelan in dobavljen je v obliki, ki je direktno primerna za uporabo. V redkih primerih je premazno sredstvo za izvedbo končnega premaza potrebno razredčiti. Organsko topilo se doda direktno v sistem priprave premaznega sredstva. Običajno je treba dodati le nekaj litrov topila. Trdilec je izdelan na osnovi organskih topil. Sistem za dobavo je zaprt sistem in uporaba topil ni potrebna in tudi ni dovoljena.

V prostoru mešalnice premaznih sredstev se nahajata tudi procesni posodi za čistilni sredstvi Nikutex 2292 in raztopino Nikutex HP 620 z DEMI vodo. Procesni posodi sta dvoplaščni, nadzemni, iz nerjavečega jekla. Opremljeni sta z opremo za zaznavanje iztekanja tekočine in opremo, ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino procesne posode (detekcija puščanja,

merilnik nivoja s prikazovalnikom nivoja). Obe čistilni sredstvi se ob uporabi v lakirnici dozirata iz dveh procesnih posod, ki se nahajata v prostoru mešalnice premaznih sredstev. V prostoru mešalnice premaznih sredstev so nameščene tudi procesne posode s premaznimi sredstvi: nerjaveče jeklene procesne posode 400 l s premaznimi sredstvi ($19 \times 400 \text{ l} = 7.600 \text{ l}$) in nerjaveče jeklene procesne posode 80 l s premaznimi sredstvi ($9 \times 80 \text{ l} = 720 \text{ l}$).

Zaradi temperaturne razlike pri hlajenju v območju mešalnice premaznih sredstev in okoliškim zrakom prihaja do nastanka čistega kondenzata. Nastanek kondenzata je odvisen od vremenskih razmer (relativne vlažnosti zraka), zato njegov nastanek variira. Kondenzat ne prihaja v stik z emisijami snovi v zrak, zato ni kontaminiran. Odvaja se preko internega kanalizacijskega sistema na iztok V1.

Opis priprave vode, hladilnega sistema in industrijske čistilne naprave

Za pripravo tehnološke vode (demineralizirane – DEMI vode) bo uporabljena membranska tehnologija. Priprava vode se bo odvijala na napravi priprava vode - reverzna osmoza (N19), in sicer iz vode iz vodovodnega omrežja. Predvideni sta dve enoti reverzne osmoze, vsaka z zmogljivostjo 10 m^3 permeata/h. Pred enotama reverzne osmoze sta vgrajena dva peščena predfiltra, vsak z zmogljivostjo $25 \text{ m}^3/\text{h}$. Voda iz omrežja doteka v rezervoar sveže vode s prostornino 10 m^3 , od koder s prečrpava preko peščenega filtra na enoto reverzne osmoze. Reducent za zaščito membran pred morebitnimi oksidanti se dozira za peščenim filtrom, antiskalant pa pred posamezno enoto reverzne osmoze. Občasno se lahko na različnih mestih, zaradi zagotavljanja mikrobiološke neoporečnosti DEMI vode, uporabi tudi biocid. Permeat odteka v rezervoar DEMI vode (prostornine 60 m^3), del koncentrata (do $1 \text{ m}^3/\text{h}$) se pred mestom dodajanja antiskalanta vrača v enoto reverzne osmoze, del koncentrata pa odteče v javno kanalizacijo. Za rezervoarjem DEMI vode je še enota za UV dezinfekcijo. Pri pripravi vode predvideno nastane 80% permeata (DEMI voda) ter 20% eluata (industrijske odpadne vode). Potrebna količina vode iz omrežja za pripravo tehnološke vode: $26 \text{ m}^3/\text{h}$, $585 \text{ m}^3/\text{dan}$, ca $171.500 \text{ m}^3/\text{leto}$. Odpadna voda, ki nastaja pri spiranju peščenih filtrov, in odpadna voda, ki nastaja pri čiščenju membran, se odvaja na industrijsko čistilno napravo (N18).

Za čiščenje odpadnih vod iz proizvodnje bo zgrajena naprava za čiščenje industrijskih odpadnih vod (N18), ki je dimenzionirana za čiščenje največ $20 \text{ m}^3/\text{h}$ industrijskih odpadnih vod. Industrijsko čistilno napravo sestavljajo linija končnega čiščenja ter tri linije predčiščenja odpadnih vod, ki so med seboj povezane, in sicer: linija za čiščenje industrijskih odpadnih vod, obremenjenih z olji in maščobami, linija za čiščenje industrijskih odpadnih vod z nizko vsebnostjo niklja in linija za čiščenje industrijskih odpadnih vod, obremenjenih z nikljem.

Linijo za čiščenje industrijskih odpadnih vod, obremenjenih z olji in maščobami sestavljajo: zbirni rezervoar s prostornino 15 m^3 , delovni rezervoar prostornine 4 m^3 in rezervoar izpiranja 2 m^3 , ultra filtracijski modul, dimenzioniran za pretok $1 \text{ m}^3/\text{h}$, rezervoar filtrata prostornine 2 m^3 in zbirna posoda za olje s prostornino 1 m^3 (IBC kontejner).

Linijo za čiščenje industrijskih odpadnih vod z nizko vsebnostjo niklja sestavljajo: zbirni rezervoar prostornine 60 m^3 , procesni posodi za dvostopenjsko koagulacijo, vsak s prostornino $2,5 \text{ m}^3$, procesna posoda za flokulacije s prostornino 1 m^3 , predizločevalnik s prostornino 10 m^3 , lamelni usedalnik (ploščni ločevalnik), procesna posoda za naknadno nevtralizacijo prostornine 6 m^3 , zgoščevalnik mulja s prostornino 10 m^3 , filtrska preša in zbiralnik filtrata s prostornino 2 m^3 .

Zmogljivost linije za čiščenje industrijskih odpadnih vod z nizko vsebnostjo niklja je $10 \text{ m}^3/\text{h}$.

V zbirni rezervoar bodo pritekale odpadne vode iz izpiranja po razmaščevanju, izrabljena kopel aktivacije ter odpadne vode iz izpiranja po aktivaciji, odpadne vode, ki nastajajo pri izpiranju in

čiščenju teh kadi ter odpadne vode iz čiščenja membran reverzne osmoze. Odpadna voda iz postopka katarforeze bo na linijo čiščenja dotekala po zbirnem rezervoarju in pred prvo stopnjo koagulacije.

Linijo za čiščenje industrijskih odpadnih vod, obremenjenih z nikljem sestavljajo: zbirni rezervoar prostornine 60 m³, dve procesni posodi za dvostopenjsko nevtralizacijo, vsaka s prostornino 2,5 m³, procesna posoda za flokulacijo s prostornino 1 m³, predizločevalnik s prostornino 10 m³, lamelni usedalnik (ploščni ločevalnik), procesna posoda za naknadno nevtralizacijo prostornine 6 m³, zgoščevalnik mulja s prostornino 10 m³, filtrska preša zbiralnik filtrata s prostornino 2 m³. Zmogljivost linije za čiščenje industrijskih odpadnih vod, obremenjenih z nikljem, je 10 m³/h.

Linijo končnega čiščenja sestavljajo: procesna posoda za naknadno nevtralizacijo prostornine 6 m³, peščeni filter z zmogljivostjo 20 m³/h, procesna posoda s prostornino 6 m³ in končna kontrola pH vrednosti in temperature. Linija končnega čiščenja ima zmogljivost 20 m³/h.

Na prvo linijo čiščenja, natančneje pred-čiščenja, odpadnih vod bo pritekla odpadna voda iz postopka razmaščevanja karoserij (N1.1). Količina odpadnih vod iz postopka razmaščevanja (N1.1) bo sorazmerno majhna (ocena ca. 30 m³/teden). Odpadne vode bodo pritekale v zbirni rezervoar s prostornino 15 m³ (zbirni rezervoar emulzije). V njem se bodo zbirale tudi odpadne vode izpiranja in čiščenja. Postopek čiščenja odpadne vode se bo pričel z delovnim rezervoarjem in rezervoarjem izpiranja (4 + 2 m³). Sledi enota za ultrafiltracijo, dimenzionirana za pretok 1 m³/h. Filtrat se bo odvajal v rezervoar filtrata prostornine 2 m³. Olje, ki se izloči v posnemovalcu olja (skimmerju) zbirnega rezervoarja, in olje, izločeno v delovnem rezervoarju ter v enoti ultrafiltracije, se bo odvajalo v zbirno posodo za olje s prostornino 1 m³ (IBC kontejner). Zbirno posodo za olje bo odvažala pooblaščen organizacija za ravnanje z odpadki. V tej stopnji delno očiščena odpadna voda se bo prečrpavala na drugo linijo-linijo za čiščenje odpadnih vod z nizko vsebnostjo niklja (Ni). Na to linijo čiščenja, natančneje pred-čiščenja odpadnih vod bodo pritekale odpadne vode iz izpiranja po razmaščevanju, iz postopka aktivacije površin karoserije (N1.2) (ocenjena količina je 4 m³/h) in iz postopka katarforeznega lakiranja (N10.1) (ocenjena količina je 3,5 m³/h) ter odpadne vode izpiranja in čiščenja ter odpadne vode, ki nastajajo pri čiščenju membran enote reverzne osmoze (N19) (občasno pri čiščenju membran – okvirno 10 m³/leto), delovnih površin, priprave zraka in ostale odpadne vode čiščenja. Vse te odpadne vode, razen odpadne vode iz katarforeze, ki se bo dovajala na linijo čiščenja po zbirnem rezervoarju in pred prvo stopnjo nevtralizacije, se bodo vodile v zbirni rezervoar odpadnih vod brez vsebnosti niklja (prostornina 60 m³). Vse procesne posode so opremljene z mešali, procesne posode za nevtralizacijo tudi s pH metri za uravnavanje pH vrednosti. V procesne posode za nevtralizacijo se dozirajo kemikalije za spreminjanje pH vrednosti (kisline in baze), v procesno posodo za flokulacijo pa flokulant. Kemikalije se dozirajo glede na procesne parametre (pH vrednost, pretok). Čiščenja odpadne vode z nizko vsebnostjo niklja poteka s prečrpavanjem iz zbirnega rezervoarja v prvo stopnjo nevtralizacije, nato se voda gravitacijsko prelija v procesno posodo, v kateri poteka druga stopnje nevtralizacije ter procesno posodo za flokulacijo, predizločevalnik, od koder se z dna izloči mulj ter vodi v zgoščevalnik mulja, ter lamelni usedalnik. Mulj z dna lamelnega ločevalnika se prelija v zgoščevalnik mulja, bistra voda z vrha lamelnega ločevalnika pa v se prelija v procesno posodo naknadne nevtralizacije na liniji končnega čiščenja. Mulj iz zgoščevalnika mulja se bo prečrpal v filtrsko prešo, filtrat, ki nastane pri filtraciji se bo prečrpaval ali v procesno posodo za flokulacijo ali v procesno posodo naknadne nevtralizacije na liniji končnega čiščenja.

Na tretjo linijo čiščenja, natančneje pred-čiščenja, odpadnih vod bodo pritekale odpadne vode iz fosfatiranja (N1.3), pasivacije (N1.4) (okvirno 47 m³/teden) ter iz vseh preostalih stopenj izpiranja v okviru postopka priprave površin (N1) (okvirno 5,3 m³/h). Odpadne vode se bodo vodile v zbirni rezervoar odpadnih vod obremenjenih z nikljem (Ni) - (prostornina rezervoarja 60 m³). Vse

procesne posode na tretji liniji čiščenja so opremljene z mešali, procesne posode za nevtralizacijo tudi s pH metri za uravnavanje pH vrednosti. V procesne posode za nevtralizacijo se dozirajo kemikalije za spreminjanje pH vrednosti (kisline in baze), v procesno posodo za drugo stopnjo nevtralizacije pa tudi kemikalija za obarjanje niklja, v procesno posodo za flokulacijo pa flokulant. Kemikalije se dozirajo glede na procesne parametre (pH vrednost, pretok). Čiščenja odpadne vode, obremenjene z nikljem poteka s prečrpavanjem iz zbirnega rezervoarja v prvo stopnjo nevtralizacije, nato se voda gravitacijsko preliva v procesno posodo, v kateri poteka druga stopnja nevtralizacije ter procesno posodo za flokulacijo, predizločevalnik ter lamelni usedalnik. Mulj z dna lamelnega ločevalnika se preliva v zgoščevalnik mulja, bistra voda z vrha lamelnega ločevalnika pa v se preliva v procesno posodo naknadne nevtralizacije na liniji končnega čiščenja. Mulj iz zgoščevalnika mulja se bo prečrpal v filtrsko prešo, filtrat, ki nastane pri filtraciji se bo prečrpaval ali v procesno posodo za flokulacijo ali v procesno posodo naknadne nevtralizacije na liniji končnega čiščenja.

Linija končnega čiščenja je namenjena čiščenju odpadnih vod iz obeh linij predčiščenja. V procesni posodi naknadne nevtralizacije, ki je opremljena z mešalom in pH metrom se na podlagi pH vrednosti dozirata ali kislina ali baza, nato se preko črpališča in peščenega filtra prečrpa v procesno posodo (od koder bi se lahko (v primeru odstopanja pH vrednosti) prečrpala v zbirni rezervoar odpadnih voda z nizko vsebnostjo niklja) in naprej preko jaška končne kontrole v javno kanalizacijo. Količina odpadnih vod, ki se čisti na čistilni napravi odpadnih vod, je določena za lakiranje ene avtomobilske karoserije in znaša 750 l/proizvedeno enoto. Skupna letna količina znaša $750 \text{ l/enoto} \times 132.000 \text{ enot/leto} + 30\% \text{ rezerve} = 130.000 \text{ m}^3/\text{leto}$. Povprečna dnevna količina očiščenih industrijskih odpadnih vod na izstopu naprave za čiščenje industrijskih odpadnih vod je $450 \text{ m}^3/\text{dan}$, kar ustreza letni količini $132.000 \text{ m}^3/\text{leto}$.

V napravi iz točke 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja bo z namenom čim manjše porabe energije med seboj funkcionalno povezanih več sistemov, ki so potrebni za zagotavljanje optimalnih temperatur v kadeh tehnološkega procesa, v lakirnih kabinah, v hladilnih conah peči za sušenje, v proizvodni hali in v drugih prostorih, ki so pomembni z vidika proizvodnega procesa. Hladilna voda se bo uporabljala za potrebe hlajenja kopeli v sklopu priprave površin za lakiranje (N1) in za elektrokemično kataforezno lakiranje (N10) ter za pripravo zraka ustrezne temperature za potrebe prezračevanja oziroma klimatizacije proizvodnih prostorov lakirnice in pripadajočih pomožnih prostorov v sklopu lakirnice, torej za potrebe klimatskih naprav (sistem 8/16 °C).

Na lokaciji se bo uporabljal en kompleksen zaprti hladilni sistem HS1 (N23), ki bo imel več hladilnih krogov in bo deloval v dveh obratovalnih režimih, odvisno od zunanje temperature zraka (zunanja temperatura zraka višja od 7°C in zunanja temperatura zraka pod 3°C). Primarni sistem za pripravo hladu (hladne vode) je sistem hladilnih agregatov (štirje hladilni agregati, vsakega sestavljata kompresor in kondenzator, $4 \times 1.420 \text{ kW}$), ki obratuje v poletnih mesecih in v prehodnem obdobju, ko previsoke temperature okoliškega zraka ne omogočajo zadostnega odvoda toplote samo z uporabo hladilnih stolpov. Predvidoma bodo obratovali, ko bodo zunanje temperature zraka višje od 7°C. V hladilnih agregatih bo uporabljeno hladilno sredstvo R134a, količina le-tega v posameznem agregatu znaša 248 kg. Vodi, ki se nahaja v zaprtem cevnem sistemu in predstavlja medij za prenos toplote, se doda sredstvo za protikorozijsko zaščito Waterdos KOH 09. V sistemu bo 40 m^3 vode. Ko zunanje temperature to dovoljujejo (zimski čas in temperature zunanjega zraka pod 3°C), je predvidena medsebojna povezava sistema hlajenja kompresorjev s suhimi hladilnimi stolpi. Vsi povezovalni cevovodi in zaporne armature, ki bodo locirani na prostem, bodo za zimsko obratovanje opremljeni z električnim spremnim ogrevanjem. Del sistema suhih hladilnih stolpov s pripadajočimi povezovalnimi cevovodi in zaporno armaturo, ki je lociran na prostem, je opremljen s sistemom za avtomatsko izpraznitev dela sistema, ki je

izpostavljen nizkim zunanjim temperaturam, zato v tem delu sistemu ni treba uporabiti glikola. Za primer praznjenja dela sistema, ki je na prostem, je predviden rezervoar prostornine 6 m^3 , v katerega se pri nizkih temperaturah voda izprazni in se ponovno vrne v sistem, ko je nevarnost zmrzovanja mimo. Količina vode, ki se nahaja na prostem, je 3 m^3 .

V hladilnem sistemu se bodo uporabljali sestavni deli, narejeni iz bakra. Odsoljevanje hladilnega sistema ni predvideno, prav tako ni potrebno zamenjevanje vode v hladilnem sistemu, zato odpadnih vod iz hladilnega sistema ne bo.

Opis kompresorske postaje, kotlovnice (kurilnih naprav) in nepremičnih motorjev

Za pripravo komprimiranega zraka bodo uporabljeni vodno hlajeni brez oljni kompresorji (6), nameščeni v kompresorski postaji (N17). Zajem zraka za kompresorje bo urejen iz prostora, v katerem so nameščeni kompresorji. Količine zraka, ki niso uporabljene za pripravo komprimiranega zraka, se lahko iz prostora kompresorjev preusmerijo v objekt lakirnice.

Kot že navedeno, je v celovit sistem zagotavljanja hladu, ogrevanja in izrabe odpadne toplote poleg hladilnih stolpov vključen tudi sistem vodnega hlajenja kompresorjev. Vsak od navedenih podsistemov ima svojo funkcijo in je v celovit sistem integriran tako, da je zagotovljena čim manjša poraba energije za pogon hladilnih agregatov (obratovanje hladilnih stolpov, ko je to mogoče) in čim večja izraba odpadne toplote s pomočjo vodnega hlajenja kompresorjev ter izrabe odpadne toplote. Ker so kompresorji hlajeni z vodo, se toplota od hlajenja kompresorjev uporabi za dvig temperature vode na povratku iz sistema toplovodnega ogrevanja. V pogojih, ko izraba odpadne toplote hlajenja kompresorjev ni možna (pri temperaturah okoliškega zraka $> 7 \text{ }^{\circ}\text{C}$), se hlajenje kompresorjev izvaja izključno s pomočjo hladilnih stolpov, torej se toplota odvaja v ozračje. Hlajenje kompresorjev s hladilnimi agregati se ne izvaja.

Maksimalna toplotna moč, ki jo je možno koristno uporabiti kot odpadno toploto za dvig temperature vode na povratku iz sistema toplovodnega ogrevanja znaša max. 520 kW . Toplotna moč suhih hladilnih stolpov za odvod toplote znaša max. $2 \times 550 \text{ kW}$. Hladilni stolpi bodo v uporabi v toplejšem obdobju leta. Glavni vir ogrevanja je torej topla voda, ki se generira v kurilni napravi na zemeljski plin. Glavni vir hladu v obliki zagotavljanja hladilne vode so štirje hladilni agregati, ki jih poganja elektrika. Dodaten vir toplote predstavlja izraba odpadne toplote od hlajenja kompresorjev (toplotna moč v zimskem času do max. 570 kW). V obdobju leta se, glede na potrebe po toploti in hladu, izmenjajo različni obratovalni režimi.

Za potrebe tehnologije bo na lokaciji naprave prisoten en gorilec na zemeljski plin, ki se bo nahajal na napravi za Nanos pokrivnega in končnega premaza z brizganjem (N13), natančneje na Peči za vmesno sušenje (N13.2). Vhodna toplotna moč gorilca bo 589 kW .

Za potrebe tehnologije in pripravo sanitarne tople vode je v Energetskem centru predvidena kotlovnica z dvema toplovodnima kotloma na zemeljski plin (N20.1 in N20.2), moči $2 \times 6 \text{ MW}$. Predvideno je, da eden toplovodni kotel obratuje, drugi pa je za rezervo. Za potrebe tehnološkega procesa je treba zagotoviti ogrevanje tekočih tehnoloških medijev v kadeh (zlasti pri postopkih za pripravo površin za lakiranje in pri elektrokemičnem kataforeznem lakiranju s potapljanjem). Za ogrevanje kadi se bo uporabljala vroča voda s temperaturo maks. $110 \text{ }^{\circ}\text{C}$. Voda bo krožila v zaprtem krogotoku in bo ogrevala vsebino procesnih posod v tehnološkem procesu, in tako ne bo potrebne uporabe električnih grelcev v postopkih predobdelave.

Vročna voda iz kotlovnice se bo vodila tudi do toplotnih postaj v spremljajočih objektih za potrebe ogrevanja in za pokrivanje potreb po sanitarni vodi. Predvidena je vgradnja toplovodnih kotlov nazivne toplotne moči $P=6,52 \text{ MW}$. Vsak kotel bo imel prigraden nadtladni gorilnik, ki bo opremljen z regulacijo O_2 in s frekvenčno regulacijo. Poraba zemeljskega plina na gorilniku je do $692 \text{ Nm}^3/\text{h}$ ($0,193 \text{ m}^3/\text{s}$). Obratovalni režim kotlovnice znaša $105/65^{\circ}\text{C}$, maksimalna temperatura 110°C , varovanje na 110°C . Vsak kotel bo opremljen s svojo frekvenčno regulirano kotlovsko obtočno

črpalko, dvojne izvedbe, ki skupaj s tripotnim mešalnim ventilom skrbi za optimalno delovanje kotla. Dimni plini iz kotlov se bodo odvajali skozi odvodnika Z24 in Z25.

V kotlovnici se uporablja mehčana in kondicionirana voda. Za mehčanje vode je predvidena mehčalna naprava, ki ima v svojem obsegu poleg ionskih izmenjevalcev tudi dodajanje inhibitorjev za vezavo prostega kisika. Regeneracija ionskih izmenjevalcev poteka s soljo (NaCl). Spremlja se kvaliteta vode v kotlovnici in v primeru odstopanj od tehnoloških zahtev je predvideno odsoljevanje oz. praznjenje. Pri kaluženju (odsoljevanju) kotlov bo občasno nastajala določena količina odpadnih vod - ca 4 m³/h odpadne vode. Skupna količina odpadne vode iz mehčalne naprave (razsoljevanje) in kaluženja kotlov je ocenjena na 10 m³/leto. Odpadne vode bodo vodene na odtok V1-3 (MMV1-3).

V kotlovnici je predviden sistem za detekcijo plina s senzorjem nad porabniki, ki izvaja zaporo in alarmiranje (z zvočnim in vizualnim signalom) v primeru puščanja plina.

Upravljaivec bo za vse svoje srednje kurilne naprave na zemeljski plin vhodne toplotne moči pod 10 MW (N13.2, N20.1, N20.2) najmanj enkrat letno zagotovil nastavitev zgorevanja, ki jo bo izvedel servis, ki bo pooblaščen s strani proizvajalca naprave.

Na lokaciji se bodo nahajali štiri nepremični motorji z notranjim izgorevanjem (N21). Dva bosta namenjena zasilnemu napajanju v primeru izpada električne energije - agregata za zasilno napajanje, dva pa bosta v funkciji napajanja požarnih črpalk v primeru požara - motorja za napajanje požarnih črpalk (N21.3 in N21.4). Vsi štiri nepremični motorji z notranjim izgorevanjem bodo kot energent uporabljali D2. Na letnem nivoju bodo motorji z notranjim izgorevanjem obratovali manj kot 300 ur.

Za oskrbo naprav z električno energijo v primeru izpada zunanega električnega napajanja bosta vgrajena 2 industrijska dizel agregata, in sicer dizel agregat izhodne električne moči 250 kVA, z močjo pogonskega motorja 250 kW (N21.1) in dizel agregat izhodne električne moči 400 kVA, z močjo pogonskega motorja 400 kW (N21.2). Vgrajena bosta industrijska stabilna, 4-taktna, 6-valjna, vrstna dizel agregata. Zasnovana sta tako, da obratujeta z minimalnimi vibracijami in nizkimi emisijami hrupa. Za zagotavljanje kontrolirane delovne temperature v valjih in v zgorevalnih komorah je uporabljena tehnologija hlajenja batov.

Vsako od dveh požarnih črpalk bo poganjal pripadajoči pogonski dizel agregat (dizel motor). Večjo od obeh požarnih črpalk bo poganjal dizel agregat (N21.3) moči motorja 242 kW in manjšo od obeh požarnih črpalk poganja dizel agregat (N21.4) moči motorja 164 kW. Vgrajena bosta industrijska stabilna, 4-taktna, 6-valjna, vrstna dizel agregata.

Opis skladiščenja

Upravljaivec ima za skladiščenje kemikalij in odpadkov predvidena skladišča in rezervoarje, navedene v tabelah »Skladišča« in »Rezervoarji« v Prilogi 1 tega dovoljenja. Vsi rezervoarji za skladiščenje surovin, pomožnih materialov, odpadkov in energentov se nahajajo znotraj objektov. Nevarne kemikalije se skladno z Uredbo o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah (Uradni list RS, št. 104/09, 29/10 in 105/10) nahajajo v rezervoarjih z oznakami Rez 1 do Rez 8. Izključno skladiščenju so namenjeni prostori (skladišča) Sk1, Sk2 in Sk3 (namenjeni skladiščenju kemikalij), ter Sk8 in Sk9 (namenjena skladiščenju materiala za potrebe vzdrževanja in čiščenja). Poleg navedenih skladišč se za potrebe skladiščenja uporabljajo še naslednja mesta skladiščenja, nameščena v prostorih, kjer se izvajajo še druge dejavnosti poleg skladiščenja: Sk4, Sk5, Sk6 in Sk7.

Sk1 - Skladišče kemikalij se nahaja v objektu Lakirnica, na severni strani. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z

ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi do višine možnega zadrževanja tekočin. Volumen prostora in jaškov (2) za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 10,76 m³. Viški tekočin se ob proženju šprinkler sistema v primeru požara preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine. V skladišču se bodo skladiščile kemikalije za pripravo površin za lakiranje in za kataforezo ter FeCl₃ za čiščenje odpadnih vod in H₂O₂. Kemikalije se bodo skladiščile v IBC kontejnerjih in v plastičnih embalažnih enotah na paletah in policah, in sicer:

- kemikalije za pripravo površin in kataforezo: IBC kontejnerji 1000 l (39 x 1000 l = 39.000 l), plastične embalažne enote (na paletah) (92 x 25 l = 2.300 l, 10 x 10 l = 100 l in 5 x 15 l = 75 l),
- FeCl₃ za čiščenje odpadnih vod: IBC kontejnerji 1000 l (2 x 1000 l = 2.000 l);
- poseben prostor poleg skladišča kemikalij je namenjen skladiščenju vodikovega peroksida (H₂O₂) v 1000 l IBC kontejnerjih (2 x 1.000 l = 2.000 l).

Raztovarjanje IBC kontejnerjev in plastičnih posod s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi na severni strani lakirnice s pomočjo viličarja. Viličar se uporablja za transport embalažnih enot v skladišče Sk1. V prostoru Sk1 se IBC kontejnerji in plastične posode skladiščijo v treh ravneh, kjer je tretji nivo rezerviran za prazne kontejnerje.

Sk2 - Skladišče premaznih sredstev na vodni osnovi in PVC tesnilnih materialov se nahaja v objektu Lakirnica, na južni strani. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav z zunanjim okoljem, prav tako nima povezav s kanalizacijskim omrežjem. Predvideno je skladiščenje PVC tesnilnih materialov v prostoru skupaj z barvami na vodni osnovi in skupaj z nekaterimi drugimi materiali, ki bodo potrebni v proizvodnji (npr. polirne paste,...). Tesnilni materiali se skladiščijo v kovinskih kontejnerjih, premazna sredstva na vodni osnovi se bodo skladiščili v kovinskih kontejnerjih, IBC kontejnerjih in plastičnih posodah. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 16,85 m³. Viški tekočin se ob proženju šprinkler sistema v primeru požara preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine.

Raztovarjanje kontejnerjev in plastičnih posod s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi na južni strani lakirnice s pomočjo viličarja. Viličar se uporablja za transport embalažnih enot v Sk2.

PVC tesnilni materiali se bodo skladiščili v prostoru skupaj z barvami na vodni osnovi in skupaj z nekaterimi drugimi materiali, ki bodo potrebni v proizvodnji (npr. polirne paste,...). V prostoru se kontejnerji skladiščijo v treh ravneh. Premazna sredstva na vodni osnovi bodo skladiščena v kovinskih kontejnerjih, IBC kontejnerjih ali plastičnih posodah, plastičnih kanistrih (na paletah) na tleh in na policah. Sk2 je projektirano za sprejem naslednjega števila kontejnerjev ter posod na paletah:

- PVC tesnilni materiali: materiali za zvočno zaščito kabine v 1000l kovinskih kontejnerjih (15 x 1000 l = 15.000 l), tesnilni materiali PVC v kovinskih kontejnerjih (24 x 1000 l = 24.000 l), tesnilni materiali PVC v kovinskih posodah (6 x 200 l = 1.200 l) in polirna pasta v plastičnih kanistrih (50 x 5 l = 250 l) ter
- Premazna sredstva na vodni osnovi: temeljni premaz v 1000l kovinskih kontejnerjih (24 x 1000 l = 24.000 l), pokrivni premaz v 1000 l kovinskih kontejnerjih (50 x 1000 l = 50.000 l), pokrivni premaz v 25 l plastičnih kanistrih (30 x 25 l = 750 l), kemikalije za kataforezo v 1000 l kovinskih

kontejnerjih (3 x 1000 l = 3.000 l), kemikalije za kataforezo v 1000 l IBC kontejnerjih (2 x 1000 l = 2.000 l), kemikalije za čiščenje v 200 l plastičnih posodah (6 x 200 l = 1.200 l).

Sk3 - Skladišče premaznih sredstev, ki vsebujejo organska topila se nahaja v objektu Lakirnica, na južni strani. Predviden je ločen prostor v Ex izvedbi, namenjen skladiščenju premaznih sredstev, ki vsebujejo organska topila. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav z zunanjim okoljem, prav tako nima povezav s kanalizacijskim omrežjem. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 7,11 m³. Viški tekočin se ob proženju šprinkler sistema v primeru požara preko vodotesne instalacije pretečijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine.

Premazna sredstva, ki vsebujejo organska topila, se bodo skladiščila v kovinskih kontejnerjih, IBC kontejnerji in kovinskih posodah. Raztovarjanje kontejnerjev, posod s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi na južnem delu lakirnice s pomočjo viličarja. Viličar se uporablja za transport embalažnih enot v Sk3. Kontejnerji se nato iz Sk3 z uporabo ročnega električnega viličarja premestijo v mešalnico premaznih sredstev Sk4.

Sk3 je projektirano za sprejem naslednjega števila kontejnerjev in posod s premaznimi sredstvi, topili in drugimi kemikalijami za izdelavo končnega premaza: 1000 l kovinski kontejnerji (9 x 1000 l = 9.000 l), 1000 l IBC kontejnerji (18 x 1000 l = 18.000 l), kovinske posode 5 l (50 x 5 l = 250 l) in kovinske posode 1 l (370 x 1 l = 370 l).

V prostoru skladišča premaznih sredstev, ki vsebujejo organska topila, se bosta nahajala dva rezervoarja, vsak volumna 5.000 l za začasno skladiščenje nastalih tekočih odpadkov, in sicer Rez 20 in Rez 21. Odpadne tekočine od čiščenja (odpadek št. 08 01 19*) se bodo v Rez 20, ki ima dvojni plašč, prečrpavala s črpalkami iz Rez 22, ki pa bo lociran v proizvodnem prostoru lakirnice. Prečrpavanje iz Rez 20 z fiksno inštalacijo se bo izvajalo direktno v avto cisterno s pomočjo črpalke v sklopu avto cisterne. Pri tem se bo uporabljalo pretakališče na južni strani lakirnice. Rez 21 je enoplaščni kovinski rezervoar. Odpadne tekočine od čiščenja (odpadek 08 01 20) se s črpalkami prečrpavajo v Rez 21, in sicer iz Rez 23 in Rez 24, ki sta nameščena v prostoru mešalnice barv. Prečrpavanje iz Rez 21 direktno v avto cisterno se izvaja s pomočjo črpalke v sklopu avto cisterne. Pri tem se bo uporabljalo pretakališče na južni strani lakirnice.

Sk8 - Skladišče rezervnih delov se nahaja v objektu Lakirnica. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav s kanalizacijskim omrežjem. Za skladišče Sk8 je namenjen zadrževalni volumen proizvodne hale lakirnice 467,50 m³. Kot dodatni varnostni ukrep bodo nameščene lovilne posode in skladiščne omare z ustreznimi zadrževalnimi volumni. Materiali v večjih embalažah (nad 10 l) se bodo skladiščili na lovilnih posodah zadostnega zadrževalnega volumna – min. 2 x količina največje embalaže. Materiali v manjših embalažah (pod 10 l) se bodo skladiščili v zato ustrezni omari (kabinetu) s policami, ki imajo prav tako funkcijo zadrževanja tekočin pred iztekanjem. Skladišče Sk8 služi kot skladišče materiala za potrebe vzdrževanja. Za dovoz snovi v skladišče se uporablja pretakalna ploščad na južni strani lakirnice, kjer poteka raztovarjanje in natovarjanje tovornih vozil. Raztovarjanje sodov, plastičnih kanistrov in vreč s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi s pomočjo viličarja.

Sk9 – Čiščenje in skladiščenje – skladišče se nahaja v objektu Lakirnica. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav s kanalizacijskim omrežjem. Tudi za skladišče Sk9 je namenjen zadrževalni volumen proizvodne hale lakirnice 467,50 m³. Kot dodatni varnostni ukrep bodo nameščene lovilne posode in skladiščne omare z ustreznimi zadrževalnimi volumni. Materiali v večjih embalažah (nad 10 l) se bodo skladiščili na lovilnih posodah zadostnega zadrževalnega volumna – min. 2 x količina največje embalaže. Materiali v manjših embalažah (pod 10 l) se bodo skladiščili v zato ustrezni omari (kabinetu) s policami, ki imajo prav tako funkcijo zadrževanja tekočin pred iztekanjem. Skladišče Sk9 služi kot skladišče materiala za potrebe čiščenja. Za dovoz snovi v skladišče se uporablja pretakalna ploščad na južni strani lakirnice, kjer poteka raztovarjanje in natovarjanje tovornih vozil. Raztovarjanje posod s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi s pomočjo viličarja.

Sk4 - Skladišče se nahaja v objektu Lakirnica, v prostoru mešalnice premaznih sredstev (N16). Tla v mešalnici premaznih sredstev so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi. Površina tal v mešalnici premaznih sredstev je neprepustno grajena, brez povezav z zunanjim okoljem, prav tako nima povezav s kanalizacijskim omrežjem. Volumen prostora in jašek za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 13,22 m³. Viški tekočin se ob proženju šprinkler sistema v primeru požara preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine.

Kontejnerji in posode se iz skladišča Sk2 in Sk3 z uporabo ročnega električnega viličarja premestijo v mešalnico premaznih sredstev Sk4. V Sk4 poteka priprava premaznega sredstva z mešanjem posameznih komponent. Prostor je v Ex izvedbi. Mešalnica premaznih sredstev je projektirana tako, da lahko sprejme: transportne kontejnerje in posode: kovinski kontejnerji 1000 l za premazna sredstva (25x 1000 l = 25.000 l), IBC kontejnerji (4 x 1000 l = 4.000 l) in plastična posoda 200 l (1 x 200 l = 200 l).

V prostoru mešalnice barv se bosta nahajala tudi rezervoarja za začasno skladiščenje nastalih tekočih odpadkov, in sicer dva enoplaščna kovinska rezervoarja, vsak volumna 400 l z oznakama Rez 23 in Rez 24. V njih se bodo skladiščile odpadne tekočine od čiščenja (odpadek s številko 08 01 20), ki se bodo nadalje s črpalkami prečrpavale v Rez 21, od tam pa v avtocisterno za odvoz. Rez21 in Rez23, Rez 24 so eno plaščni kovinski rezervoarji. Odpadne tekočine od čiščenja (odpadek 08 01 20) se v Rez 21 prečrpavajo iz Rez 23 in Rez 24 s črpalkami. Prečrpavanje iz Rez 21 z fiksno inštalacijo se izvaja direktno v avto cisterno s pomočjo črpalke v sklopu avto cisterne. Pri tem se bo uporabljalo pretakališče na južni strani lakirnice.

Sk5 – V proizvodni hali objekta Lakirnica se nahaja priročno skladišče PVC materialov – za pastozne materiale. Tla v skladišču so osnovana kot 25-30 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi do višine možnega zadrževanja tekočin. Vse morebitne razlite tekočine odtekajo v območje nepretočne poglobitve, ki je dodatno obdelan s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona v območjih pod napravami

za shranjevanje ali delo s kemikalijami). Izlitje iz prostora je omejeno s pragovi pri vratih, ki so visoki 3 cm. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav s kanalizacijskim omrežjem. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 467,50 m³. Viški tekočin ob proženju šprinkler sistema v primeru požara ostanejo v zadrževalnem sistemu lakirnice in se ne odvajajo v rezervoar odpadne požarne vode.

Posode se iz skladišča Sk2 z uporabo ročnega električnega viličarja premestijo v Sk5. V Sk5 se skladiščijo se PVC materiali v posodah: posode 200 l za materiale za tesnjenje stikov in spodnjih robov (2 x 200 l = 400 l), posode 1000 l za tesnilne materiale za zaščito podvozja (4 x 1.000 l = 4.000 l), posode 1000 l za materiale zvočne zaščite kabine (2 x 1.000 l = 2.000 l).

Sk6 – V objektu lakirnice se v prostoru čiščenja odpadnih vod (N18) nahaja skladišče kemikalij za čiščenje odpadnih vod. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi do višine možnega zadrževanja tekočin. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav s kanalizacijskim omrežjem. Volumen prostora in jaškov (5) za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 83,93 m³. Viški tekočin se ob proženju šprinkler sistema v primeru požara preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine.

Raztovarjanje IBC kontejnerjev in posod za kemikalije, ki se uporabljajo za čiščenje odpadnih vod, s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi na severni strani lakirnice s pomočjo viličarja. Viličar se uporablja za transport embalažnih enot v skladišče (Sk6).

Kemikalije, ki se uporabljajo za čiščenje odpadnih vod, se skladiščijo v IBC posodah z spodaj navedenimi prostorninami: flokulant v plastični posodi (5 x 35 l = 175 l), sredstvo proti penjenju v plastični posodi (10 x 25 l = 250 l), NALCO v plastični posodi (8 x 25 l = 200 l), čistilo za ultrafiltracijo v plastični posodi (20 x 50 l = 1.000 l) in ULTIMER v plastični posodi (2 x 25 l = 50 l). V skladišču se skladišči tudi hidrirano apno v vrečah 25 kg na paletah (180 x 25kg = 4.500 kg).

V skladišču se nahajajo tudi kontejnerji za doziranje kemikalij za potrebe tehnoloških operacij priprave površin za lakiranje in kataforezo, ki se iz skladišča Sk1 z uporabo ročnega električnega viličarja premestijo v skladišče kemikalij za pripravo površin za lakiranje (Sk6), in sicer: 1000 l IBC kontejnerji za doziranje kemikalij za potrebe tehnoloških operacij priprave površin za lakiranje in kataforezo (10 x 1000 l = 10.000 l) in 1000 l kovinski kontejnerji za doziranje kemikalij za potrebe tehnoloških operacij priprave površin za lakiranje in kataforezo (1 x 1000 l = 1.000 l).

Sk7 – V prostoru priprave vode (N19) se nahaja skladišče kemikalij za pripravo tehnološke vode. Tla v skladišču so osnovana kot 25 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom (dodatna vodotesnost in zaščita betona). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi do višine možnega zadrževanja tekočin. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav s kanalizacijskim omrežjem. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi po projektu je 7,18 m³. Raztovarjanje posod s tovornega vozila poteka na območju pretakalne ploščadi na severnem delu lakirnice s pomočjo viličarja. Viličar se uporablja za transport embalažnih enot v Sk7. Za pripravo tehnološke vode za potrebe lakirnice je predvidena membranska tehnologija (reverzna osmoza). Skladiščenje preparatov, ki se bodo uporabljali v procesu reverzne osmoze: sredstvo za stabilizacijo trdote vode (antiskalant) v plastični posodi (12 x 25 l = 300 l), redukcijsko sredstvo (10 x 25 l = 250 l) in čistilno sredstvo za membrane v plastičnih posodah (10 x 25 l = 250 l).

Za skladiščenje surovin in pomožnih materialov bodo uporabljeni rezervoarji Rez 1 do Rez 8. Rezervoarja kemikalij za industrijsko čistilno napravo – Rez 1, Rez 2 se nahajata v prostoru skladišča kemikalij za čiščenje odpadnih vod (Sk6 oz. N18). V njih se skladiščita NaOH in HCl. Gre za rezervoarja (vsak 6 m³) z dvojnimi plaščem opremljena z opremo za zaznavanje iztekanja tekočine iz rezervoarja in opremo, ki preprečuje njihovo polnitev nad nazivno prostornino nepremičnega rezervoarja (detekcija puščanja, analogna meritev nivoja in nivojsko stikalo za kontrolo napolnjenosti). Pri Rez 2 (HCl) se hlapi, ki nastanejo pri polnjenju rezervoarja vodijo preko adsorberja, ki hlapne snovi očisti iz zraka. Ta zrak se vodi v lakirnico, s tem se prepreči nenadzorovano uhajanje v okolje. Črpališče je locirano znotraj prostora Sk6 in povezano s pretakalno ploščadjo na severni strani lakirnice.

V objektu Lakirnica se nahajata dva rezervoarja s penilom gasilske naprave Rez 3 in Rez 4. Gre za dvoplaščna rezervoarja (vsak 5 m³). Eden se nahaja na južni strani objekta Lakirnica, drug pa na severni strani objekta Lakirnica. Rezervoarja sta opremljena z optično meritvijo nivoja v rezervoarju in nivojskim stikalom za kontrolo napolnjenosti. Penilo bo pripeljano v IBC kontejnerjih in raztovorjeno na pretakališču na severnem (Rez 4) oz. južnem (Rez 3) delu lakirnice, premeščeno v notranjost lakirnice ter z internim transportom prepeljano na lokacijo rezervoarja. Predvideno je ročno polnjenje. Tla v prostoru so iz vodotesnega betona z tesnjenjem z ekspanzijskimi trakovi. Izlitje iz prostora je omejeno s pragovi pri vratih, ki so visoki 3 cm. Površina skladišča je neprepustno grajena, brez povezav z zunanjim okoljem, prav tako nima povezav s kanalizacijskim omrežjem.

Na območju naprave bodo nameščeni tudi štiri diesel agregati za potrebe delovanja v sili. Dva bosta locirana v objektu Lakirnica, dva pa v Energetskem centru. Rezervoarja Rez 5 (volumen 0,6 m³) in Rez 6 (volumen 1,0 m³) sta integrirana oz. sta del diesel generatorja. Vgrajeno imata nivojsko stikalo, ki opozori na polnitev nad nazivno prostornino in senzor za zaznavanje iztekanja tekočine ter sta dvoplaščna. Rezervoarja Rez 7 (volumen 0,44 m³) in Rez 8 (volumen 0,77 m³) sta opremljena z opremo za zaznavanje iztekanja tekočine iz rezervoarja in opremo, ki preprečuje njihovo polnitev nad nazivno prostornino nepremičnega rezervoarja ter sta dvoplaščna. Tla v prostoru lakirnice, kjer sta nameščena Rez 5 in Rez 6, so iz vodotesnega betona in debeline vsaj 25 cm. Tla v prostoru Energetskega centra, kjer sta nameščena Rez 7 in Rez 8, so iz vodotesnega betona in debeline 30 cm. Tesnjenje delovnih in konstrukcijskih stikov z ekspanzijskimi trakovi. Dodatno so tla površinsko obdelana z epoksidnim premazom. Gorivo bo pripeljano v zaprtih posodah, raztovorjeno na pretakališču na severnem delu lakirnice, premeščeno v notranjost objekta z internim transportom. Prečrpavanje v rezervoar bo s priročno črpalko. Na mestu črpanja se pod priključek namesti manjša mobilna lovilna posoda, ki bi preprečila eventualno razlitje.

V objektu Lakirnica se bosta nahajala tudi dva rezervoarja nenevarnih tekočin in sicer, dva rezervoarja - Rez 11, Rez 12 za skladiščenje vezivnega sredstva (Bindemittel). Gre za enoplaščna rezervoarja (vsak 25 m³), ki se nahajata na vzhodni strani v objektu Lakirnica. Opremljena sta z merilnikom nivoja s prikazovalnikom in alarmom ter nivojskimi stikali za kontrolo napolnjenosti. Polnjenje rezervoarja poteka s pretakališču na severni strani lakirnice s pomočjo črpalke. Tla v prostoru lakirnice imajo zaščito kot je v nadaljevanju opisana pri rezervoarju Rez 22, ki se prav tako tako nahaja v proizvodni hali lakirnice.

Tudi tla v lakirnici, kjer je lociran tudi Rez 22, kjer so odpadne tekočine od čiščenja - odpadek št. 08 01 19*, so osnovana kot 25-30 cm monolitna armirano betonska plošča - uporaba vodotesnih receptur betona. Površina tal je brušena površina betona za zaporo por (površinska neprepustnost). Tesnjeni so tudi delovni in konstrukcijski stiki ter instalacijski preboji z

ekspanzijskimi trakovi. Tesnjenje robov talne površine je izvedeno s prirobnicami in epoksidnimi premazi do višine možnega zadrževanja tekočin. Površina lakirnice je neprepustno grajena. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi v prostoru lakirnice je po projektu 467,50 m³. Viški tekočin ob proženju šprinkler sistema v primeru požara v celoti ostanejo v prostoru lakirnice. Poglobitve so zaprt sistem in niso povezane s kanalizacijskim omrežjem. Gre za zadrževalni volumen osrednje hale lakirnice, v kateri so postavljene tehnološke naprave: priprava površin za lakiranje, elektrokemično kataforezno lakiranje, tesnenje in zvočna zaščita kabine, popravilo napak na temeljnemu premazu, finalizacija in popravilo točkovnih napak. Zadrževalni volumen ustreza tudi pretokom požarne vode, zato jo iz prostora ni potrebno dodatno odvajati. Prostor tako ni povezan z retenzijskim rezervoarjem požarne vode. Pri polnjenju in odzračevanju rezervoarja Rez22 se odpadni zrak vodi skozi prezračevanje kabine za nanos končnega premaza, kjer se odpadni zrak s suhim »pralnikom« in obdelavo v TAR enotah ustrezno očisti (Z19). Na ta način se visoko koncentrirane emisije hlapnih organskih spojin (HOS) nadzorovano odvajajo in čistijo.

Za začasno skladiščenje odpadkov se bo uporabljal Smetarnik (Ekološki center), tlorisnih dimenzij 90 m x 14,50 m, ki je lociran med objektom oskrbe z energijo (Energetski center) in distribucijskim centrom na zahodnem delu območja naprave. Zmogljivost skladiščenja v Smetarniku je 101,35 ton odpadkov. Objekt (nadstrešnica) bo s treh strani - z južne, zahodne in severne strani po celotni višini zaprt. Vzhodni del objekta bo odprt, tako da bo omogočen dostop in manipulacija s kontejnerji za odpadke. Tla začasnega skladišča odpadkov bodo izvedena v obliki betonske plošče debeline 25 cm in s padcem proti zadnji steni objekta. Tla (betonska plošča) bodo izvedena brez dilatacij, da se zagotovi maksimalna možna tesnost talnih površin. Betonske talne površine bodo obdelane s posebnim postopkom utrjevanja (process of hard graining) in nimajo iztoka oz. priključkov na kanalizacijo (razen preko sifona s podzemnim bazenom za onesnaženo požarno vodo). vzdolž zadnje stene začasnega skladišča za odpadke bo potekal zbirni kanal globine 50 cm, ki med seboj povezuje štiri črpalne jaške globine 80 cm. Talni kanal je skupaj s črpalnimi jaški dimenzioniran tako, da sprejme in zadrži vsa morebitna razlitja znotraj začasnega skladišča ali druge tekočine uporabljene pri čiščenju talnih površin. Celotni zadrževalni volumen je 13 m³. V primeru proženja stabilne gasilne naprave se bo onesnažena požarna voda odvajala po kanalih iz nerjaveče pločevine, ki bodo nameščeni v črpalnih jaških in pozicionirani na višinski koti, ki sega 20 cm pod koto talne površine. Onesnažena požarna voda se bo po teh kanalih odvajala v podzemni zbirni bazen s prostornino 1000 m³, ki bo lociran pod dovozno potjo med objektoma lakirnice in distribucijskega centra. Izza objekta Smetarnik bo nameščena distribucijska postaja stabilne gasilne naprave (sprinkler), ki napaja sistem šob stabilne gasilne naprave začasnega skladišča za odpadke s požarno vodo. Sistemi šob stabilne gasilne naprave bodo nameščeni po celotni površini skladišča in sicer pod stropom iz profilirane pločevine ter bodo usmerjeni proti notranjosti skladišča. Proženje stabilne gasilne naprave (sprinkler heads) je zagotovljeno preko temperaturno občutljivih senzorjev. Objekt distribucijske postaje stabilne gasilne naprave bo armiranobetonski, izoliran s stenskimi in strešnimi paneli za zaščito proti zmrzovanju.

Skladiščenje nevarnih in nenevarnih odpadkov bo ločeno. Odpadek (odpadek št. 08 01 11*) bo na območju Smetarnika začasno skladiščen v posebnem certificiranem požarno odpornem kontejnerju (omari), ki bo imel svojo zbiralno posodo, ki zadrži vsebino najmanj dvakratnika največje skladiščene embalaže. Kontejner bo izveden skladno s Pravilnikom o protiekspluzijski zaščiti. Trdni odpadki, ki lahko vsebujejo ostanke topil pa bodo začasno skladiščeni v kovinskih sodih, ki se lahko tesno zaprejo ali tesnih kovinskih kontejnerjih s kovinsko streho. Zbrani nevarni odpadki se pripeljejo v tesno zaprtih embalažnih enotah na območje Smetarnika, kjer se ne odpirajo. Zbrani odpadki pri predhodnem skladiščenju praktično ne povzročajo emisij in ne povzročajo vonjav. Zbrani odpadki pri začasnem skladiščenju ne vsebujejo lahkih frakcij, zato ni

raznašanja z vetrom. Na področju Smetarnika pri skladiščenju nevarnih odpadkov je nameščena posoda z namenskim absorpcijskim sredstvom za primere slučajnih nezgodnih razlitij tekočin, ki jih je smiselno in učinkovito sanirati s tem sredstvom; v primeru razlitja cele embalažne enote (do 1 m³ – kolikor je največja embalažna enota, ki je lahko IBC kontejner) ali pri izpiranju razlitja z vodo, se tekočina ujame v zaprte lovilne jaške, ter nato od tam pobere s potopno črpalko ter odda kot odpadke. Odpadki, ki so nagnjeni k samovžigu, se ne bodo skladiščili v večjih zbirnih kontejnerjih v večji masi, ki bi omogočila začetek segrevanja odpadkov, temveč v manjših zaprtih enotah, ki se jih hrani v Varnostni omari (ex); za take vrste odpadkov pa bo tudi organiziran takojšen odvoz na obdelavo.

Prekladanje/nakladanje odpadkov na tovorno vozilo za odvoz odpadkov se bo izvajalo v območju Smetarnika. Odpadki v abrollkontejnerjih in ostalih kovinski kontejnerjih (5–8 m³) se bodo naložili s pomočjo tovornega vozila znotraj Smetarnika. Ostali odpadki, ki bodo začasno skladiščeni v ASF, ASP kontejnerjih, sodih, posodah se bodo na tovorno vozilo nalagali s pomočjo viličarja znotraj Smetarnika.

Pretakalni ploščadi

Na območju naprave sta dve pretakalni ploščadi, ena na severni in ena na južni strani lakirnice. Pretakalni ploščadi sta v zaprti izvedbi. Tla so izvedena iz mešanice betona visoke gostote, ki je že sam po sebi zelo odporen na pronicanje tekočin, in prevlečena z epoksi premazom. Tesnjenje delovnih in konstrukcijskih stikov ter instalcijskih prebojev z ekspanzijskimi trakovi, ki ob stiku s tekočinami ekspandirajo in preprečijo prepuščanje. Zagotovljeni so lovilni jaški, ki zadržijo izlite tekočine. Vsi dovozi in odvozi nevarnih snovi, pa tudi drugih materialov, potekajo preko dveh pretakalnih ploščadi. To nista samo pretakalni ploščadi, kajti tu potekajo praktično vsa raztovarjanja in natovarjanja tovornih vozil, ki oskrbujejo obrat lakirnice z vsemi potrebnimi materiali. Torej se jih uporablja tudi kot prekladalni ploščadi. Tudi interni transport odpadkov oziroma predaja transportnih kontejnerjev z odpadki iz proizvodne hale za odvoz na Smetarnik poteka preko teh dveh ploščadi.

Pretakalna ploščad na južni strani lakirnice ima vodotesno površino prostora, in lovilni jašek. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi po projektu znaša 17,83 m³. Lovilni jašek zadrži morebitne izlite tekočine v primeru razlitja. Viški tekočin ob dodatnem proženju šprinkler sistema v primeru požara pa se preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine. Zadrževalni jaški in rezervoarji so zaprt sistem in niso povezani s kanalizacijskim omrežjem.

Tudi pretakalna ploščad na severni strani lakirnice ima vodotesno površino prostora in lovilni jašek. Volumen prostora in jaškov za zadrževanje nevarnih snovi po projektu znaša 24,20 m³. Lovilni jašek zadrži kemikalije v primeru razlitja. Viški tekočin ob dodatnem proženju šprinkler sistema v primeru požara pa se preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine. Zadrževalni jaški in rezervoarji so zaprt sistem in niso povezani s kanalizacijskim omrežjem.

Ploščad na severni strani se praviloma uporablja za oskrbo skladišč Sk1, Sk6 in Sk7. Tu poteka tudi prečrpavanje kemikalij za potrebe čiščenja odpadnih vod iz tovornega vozila cisterne v rezervoarja Rez 1 (NaOH) in Rez 2 (HCl) in polnjenje oziroma prečrpavanje vezivnega sredstva (Bindemittel) iz tovornega vozila cisterne v rezervoarja Rez 11 in Rez 12. Dovozi snovi tu potekajo tako, da se embalažne enote na severni ploščadi raztovarjajo iz tovornega vozila in premeščajo v skladišče Sk1 ali v skladišči Sk6 ali Sk7.

Ploščad na južni strani se praviloma uporablja za oskrbo skladišč Sk2, Sk3, Sk8 in Sk9. Tu poteka tudi prečrpavanje odpadnih tekočin iz rezervoarjev Rez 20 in Rez 21 v tovorno vozilo cisterno pooblašene družbe za ravnanje z odpadki. Dovozi snovi tu potekajo tako, da se embalažne

enote na južni ploščadi raztovarjajo iz tovornega vozila in premeščajo v skladišče Sk2 ali v skladišče Sk3 ali v skladišče Sk8 ali v skladišče Sk9. Iz skladišč Sk2 in Sk3 pa se materiali premeščajo v Sk4 in v Sk5 ter do drugih porabnikov v proizvodnji.

V primeru, da bi zaradi izrednega dogodka ali kakega drugega razloga prišlo do izpada ene od ploščadi, se oskrba lakirnice lahko vrši preko druge, delujoče ploščadi, vendar samo za snovi, ki niso vezane na prečrpavanja v ali iz nepremičnih rezervoarjev (fiksni cevovodni priključki).

3.5 Opis virov emisij snovi v okolje in ravnanja z odpadki

Emisije snovi v zrak

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja bodo nastajale emisije snovi v zrak, katerih pogoje obravnava več predpisov s področja emisij snovi v zrak. Tako se tehnološka enota za površinsko obdelavo avtomobilskih karoserij (postopek priprave površin za lakiranje (N1)) uvršča med vire emisije snovi v zrak, ki jih obravnava Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13), in sicer se uvršča pod točko 3.10 (naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov v delovnih kadeh s prostornino več kakor 30 m³ (kadi za izpiranje niso vštete) po prilogi 4 navedene uredbe.

Nadalje se naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja (tehnološke enote: elektrokemično kataforezno lakiranje (N10), tesnenje in zvočna zaščita kabine (N11), nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12), nanos pokrivnega in končnega premaza z brizganjem (N13), finalizacija (N14), popravilo točkovnih napak (N15) in mešalnica premaznih sredstev (N16) uvršča med vire emisije snovi v zrak, ki jih obravnavata Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 35/15 in 58/16). In sicer se naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja uvršča pod točko 5.1 (naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo organska topila) po prilogi 4 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, izjeme za mejne vrednosti pa so za tovrstne naprave določene pod točko 5.1 po prilogi 10 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Posebni pogoji glede emisije snovi v zrak so za obravnavano napravo določeni v Uredbi o mejnih vrednostih emisije organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, ki napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja uvršča pod točko 4.1 (naprave za serijsko lakiranje motornih vozil), saj ta naprava presega mejno letno porabo organskih topil 15 ton za lakiranje novih avtomobilov.

Srednji kurilni napravi in gorilnik na zemeljski plin, ki se nahajajo v tehnoloških enotah (N13.2, N20.1 in N20.2) iz točke 1 izreka tega dovoljenja se uvrščajo med vire emisije snovi v zrak, ki jih obravnavajo Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, Uredba o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev (Uradni list RS, št. 17/18 in 59/18) in Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 24/13, 2/15 in 50/16). Srednji kurilni napravi (N20.1, N20.2) in gorilnik (N13.2) na zemeljski plin se uvrščajo pod točko 1.2.a (naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov, ki uporabljajo za zgorevanje v kurišču zemeljski plin, če je njihova nazivna toplotna moč večja od 4 kW in vhodna toplotna moč manjša od 50 MW in se proizvedena toplota deloma ali v celoti uporablja za tehnološke procese (na primer priprava tople vode, pare ali vročega olja za tehnološke namene, proizvodnja elektrike, posredno sušenje ali drugi postopki obdelave predmetov) po prilogi 4 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, ostale pogoje za srednji kurilni napravi in gorilnik pa urejata Uredba o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev in Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav.

Nepremični motorji z notranjim izgorevanjem (N21.1, N21.2, N21.3 in N21.4) z izpusti Z26, Z27, Z28 in Z29 se uvrščajo v točko 1.4 po prilogi 4 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo odpadni plini, ki se odvajajo skozi 25 odvodnikov: Z1-Z6, Z9-Z12, Z15-Z29, in sicer:

- odpadni plini, ki bodo nastali pri pripravi površin za lakiranje (N1.1, N1.2, N1.3, N1.4) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnike Z1, Z2 in Z3,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri postopku katarforeze v kadi za elektrokemično katarforezno lakiranje (N10.1) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z4,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri postopku sušenja v peči za sušenje po katarforezi, se bodo preko naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po katarforezi (N10.3) odvajali skozi odvodnik Z5. Odpadni plini se bodo pred odvajanjem očistili s tehniko čiščenja z oznako TČZ5 in sicer s termično regeneracijo odpadnega zraka TAR1.
- odpadni plini, ki bodo nastali v coni hlajenja peči za sušenje po katarforezi (N10.2), se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z6,
- odpadni plini, ki bodo nastali na delovnih mestih kabine za tesnjenje podvozja (N11.1), kabine za tesnjenje stikov in spojin robov (N11.2) in popravila točkovnih napak (N15) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z9,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri nanašanju temeljnega premaza v kabini za nanos temeljnega premaza z brizganjem (N12.1) se bodo preko filtra za delce premaznih sredstev (TČZ10) odvajali skozi odvodnik Z10,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri postopku sušenja v peči za sušenje temeljnega premaza, se bodo preko naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po nanosu temeljnega premaza (N12.3) odvajali skozi odvodnik Z11. Odpadni plini se bodo pred odvajanjem očistili s tehniko čiščenja z oznako TČZ11 in sicer s termično regeneracijo odpadnega zraka TAR2,
- odpadni plini, ki bodo nastali v coni hlajenja peči za sušenje temeljnega premaza (N12.2), se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z12,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri nanašanju pokrivnega premaza v kabini za nanos pokrivnega premaza (Base coat) z brizganjem (N13.1) se bodo preko filtra za delce premaznih sredstev (TČZ15) odvajali skozi odvodnik Z15,
- odpadni plini, ki bodo nastali na gorilniku na zemeljski plin, ki je del peči za vmesno sušenje (N13.2) po nanosu pokrivnega premaza, se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z16,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri vmesnem sušenju pokrivnega premaza na peči za vmesno sušenje (N13.2) po nanosu pokrivnega premaza, se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z17,
- odpadni plini, ki bodo nastali v coni hlajenja pokrivnega premaza peči za vmesno sušenje (N13.2) po nanosu pokrivnega premaza, se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z18,
- odpadni plini, ki bodo nastali v kabini za nanos končnega premaza (Clear coat) z brizganjem (N13.3) pri se bodo odvajali skozi odvodnik Z19. Pred odvajanjem se bodo očistili z naslednjimi tehnikami čiščenja s skupno oznako TČZ19:
 - filter za delce premaznih sredstev,
 - rotacijski adsorber,
 - naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka - kabina za nanos končnega premaza (N13.4) - TAR 3,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri postopku sušenja v peči za sušenje končnega premaza, se bodo preko naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po nanosu končnega premaza (N13.6) odvajali skozi odvodnik Z20. Odpadni plini se bodo pred

odvajanjem očistili s tehniko čiščenja z oznako TČZ20 in sicer s termično regeneracijo odpadnega zraka TAR4,

- odpadni plini, ki bodo nastali v coni hlajenja končnega premaza peči za sušenje končnega premaza (N13.5) po nanosu končnega premaza, se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z21,
- odpadni plini, ki bodo nastali v mešalnici premaznih sredstev (N16) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z22,
- odpadni plini, ki bodo nastali v skladišču kemikalij in v prostoru za čiščenje odpadnih vod v objektu industrijske čistilne naprave (N18) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnik Z23. Pred odvajanjem se bodo očistili s tehniko čiščenja z oznako TČZ23 in sicer z adsorbcijo kislih plinov,
- odpadni plini, ki bodo nastali pri obratovanju kotlovnice (2 kurilni napravi - ena v rezervi: N20.1, N20.2) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnika Z24 in Z25,
- odpadni plini, ki bodo nastali v primeru obratovanja agregatov za zasilno napajanje (2 agregata N21.1, N21.2) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnika Z26 in Z27,
- odpadni plini, ki bodo nastali v primeru obratovanja motorjev za napajanje požarnih črpalk (2 motorja N21.3, N21.4) se bodo zajeli in odvajali skozi odvodnika Z28 in Z29.

V primeru izvedbe odvodnikov Z1, Z2 in Z3 gre za izvedbo enotnega tunela za zajemanje odpadnih plinov iz treh kadi za razmaščevanje, kadi za aktivacijo površin, kadi za fosfatiranje in kadi za pasivacijo (N1.1, N1.2, N1.3 in N1.4).

Na izpustu Z1 je nameščen ventilator katerega zmogljivost znaša pribl. 20.000 m³/h. Ventilator izsesava/zajema zrak na vstopu v obdelovalni tunel pred razmaščevalnim območjem 1, 15.000 m³/h od 20.000 m³/h zraka se skozi šobe vrača v tunel, da zagotovi zračno tesnjenje (princip potisni-povleci), 5.000 m³/h zraka se odvzema iz hale skozi vstopno odprtino, da se zagotovi negativni tlak v tunelu. Za zmanjšanje količine meglice se uporablja ločevalnik kapljic. Izpust lahko vsebuje visoko stopnjo vlage, aerosole iz razmaščevanja in manjšo vsebnost aerosolov iz naslednjih kopeli za aktivacijo, fosfatiranje in pasivacijo (v padajočem vrstnem redu).

Na izpustu Z2 je nameščen ventilator katerega zmogljivost znaša 12.000 m³/h. Ventilator je opremljen z ročnimi loputami, ki omogočajo različne načine delovanja- med proizvodnjo in med vzdrževanjem. Med proizvodnjo se zrak odvzema zunaj obdelovalnega tunela, skozi katerega je speljana vrtljiva gred tako, da pušča odprtino, skozi katero lahko izteka fosfatizacijska meglica, ter iz filtrske stiskalnice in rezervoarja za filtriranje, kjer lahko fosfatizacijska meglica izteka med filtriranjem. Zrak se odvzema iz hale, da se zagotovi negativni tlak v tunelu. Med vzdrževanjem se zrak odvzema iz obdelovalnega tunela in vstopa v tunel skozi odprta vrata iz dvorane. Za zmanjšanje količine meglice se uporablja ločevalnik kapljic. Izpust lahko vsebuje visoko stopnjo vlage, aerosole iz fosfatiranja in manjšo vsebnost aerosolov iz sosednjih kopeli, kot so aktivacija, pasivacija, razmaščevanje (v padajočem vrstnem redu).

Na izpustu Z3 je nameščen ventilator katerega zmogljivost znaša 12.000 m³/h. Zrak se odvzema iz pregledovalnega območja in tunela za zaščito pred prahom. Ker gre za filtriran, čist zrak in izpiranje poteka pri sobni temperaturi, ločevalnik kapljic ni potreben. Izpust lahko vsebuje visoko stopnjo vlage, aerosole iz izpiranja in manjšo vsebnost aerosolov iz sosednjih kopeli, kot so pasivacija, fosfatiranje, aktivacija in razmaščevanje (v padajočem vrstnem redu).

Izpusti Z1, Z2 in Z3 so aktivni med proizvodnjo in vzdrževanjem.

Na odvodniku Z19 se združujejo odpadni plini iz različnih tehnoloških naprav, zato je v tem primeru potrebna določitev mejne vrednosti izvesti skladno s prvim odstavkom 29. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, torej po mešalni formuli.

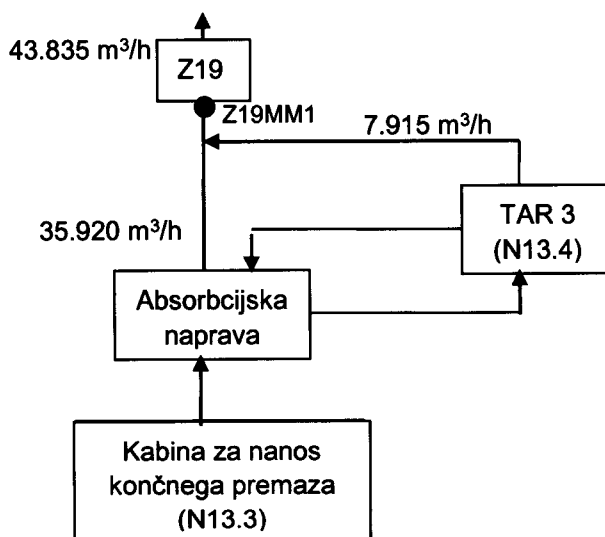
Na odvodnik Z19 se odvajajo odpadni plini iz kabine za nanos končnega premaza (Clear coat) z brizganjem (N13.3). Odpadni zrak iz kabin za nanos končnega premaza z brizganjem, ki vsebuje organska topila, se vodi v posebno napravo za absorpcijo in koncentriranje organskih topil v kombinaciji s termično regeneracijo odpadnega zraka (TAR 3; N13.4).

Koncentracija organskih topil na izstopu iz kabin pred čiščenjem znaša ca 1600 mg/Nm³. Celoten volumski tok odpadnega zraka se skozi filter za delce premaznih sredstev vodi na absorpcijsko napravo, katere glavna elementa sta filter in absorpcijski rotor. Površine rotorja so prevlečene s slojem zeolita, ki omogoča absorpcijo organskih topil in njihovo izločanje iz glavnega toka odpadnega zraka. Pred vstopom v absorpcijski rotor se celoten tok odpadnega zraka namreč razdeli na glavni tok (35.920 m³/h) in na pomožni tok odpadnega zraka (7.915 m³/h).

Pomožni tok odpadnega zraka, ki se dogreva s pomočjo odpadne toplote iz termične regeneracije odpadnega zraka (TAR 3; N13.4), se vrača v absorpcijski rotor z namenom izločanja organskih topil iz sloja zeolita pri povišanih temperaturah (desorpcija pri temperaturah 180 - 210°C). Na ta način se koncentracija organskih topil v pomožnem toku odpadnega zraka močno poveča. Po dodajanju svežega zraka, se koncentrirani odpadni zrak vodi na termično regeneracijo, ki poteka v enoti TAR 3 (N13.4) pri temperaturi ca. 730 °C. Pomožno gorivo za doseganje zahtevane temperature je zemeljski plin.

V absorpcijskem rotorju očiščen glavni tok odpadnega zraka se skozi odvodnik odvaja v ozračje. Odpadni plini iz naprave TAR 3 (N13.4) se bodo po zgorevanju koncentriranega odpadnega zraka združili z glavnim tokom in se skozi odvodnik Z19 odvajali v ozračje.

Poenostavljena shema odvodnika Z19, naprav vezanih na ta odvodnik in merilnega mesta, se nahaja v nadaljevanju.

Odpadni plini, ki niso tako onesnaženi, da bi potrebovali predhodno čiščenje, se bodo iz naprave odvajali preko odvodnikov brez predhodnega čiščenja na čistilnih sistemih. Tehnike zajemanja odpadnih plinov za vsak tak odvodnik posebej so navedene v tabeli 1.

Tabela 1: Tehnike zajemanja odpadnih plinov na odvodnikih

Oznaka odvodnika	Ime odvodnika	Tehnika zajemanja odpadnih plinov
Z1	Priprava površin na lakiranje	Odsesovalni tunel - zračna zapora na vstopu v tunel odsesovanja
Z2	Priprava površin na lakiranje	Odsesovalni tunel - priključek na tunel odsesovanja
Z3	Priprava površin na lakiranje	Odsesovalni tunel - zračna zapora na izstopu iz tunela odsesovanja
Z4	Kataforeza	Odsesovalni tunel - priključek na tunel odsesovanja
Z6	Cona hlajenja po kataforezi	Direktno zajemanje na sami napravi
Z9	Prezračevanje delovnih mest	Razvod kanalov odsesovanja
Z12	Cona hlajenja po nanosu temeljnega premaza	Direktno zajemanje na sami napravi
Z16	Gorilnik vmesno sušenje pokrivnega premaza	Direktna priključitev odvodnika na zgorevalno komoro gorilnika
Z17	Vmesno sušenje pokrivnega premaza	Direktno zajemanje na sami napravi
Z18	Cona hlajenja pokrivnega premaza	Direktno zajemanje na sami napravi
Z21	Cona hlajenja končnega premaza	Direktno zajemanje na sami napravi
Z22	Mešalnica barv	Razvod kanalov odsesovanja
Z24	Kurilna naprava 1 na zemeljski plin	Direktno zajemanje na sami napravi
Z25	Kurilna naprava 2 na zemeljski plin - rezerva	Direktno zajemanje na sami napravi
Z26	Agregat za zasilno napajanje 1	Direktno zajemanje na sami napravi (izpuh)
Z27	Agregat za zasilno napajanje 2,	Direktno zajemanje na sami napravi (izpuh)
Z28	Motor za napajanje požarnih črpalk 1	Direktno zajemanje na sami napravi (izpuh)
Z29	Motor za napajanje požarnih črpalk 2	Direktno zajemanje na sami napravi (izpuh)

Upravljavce bo izvajal naslednje ukrepe za preprečitev/zmanjšanje emisij snovi v zrak:

- uporaba premaznih sredstev na vodni osnovi s ciljem omejiti vsebnost hlapnih organskih spojin (HOS) v barvah in posledično tovrstne emisije v ozračje,
- uporaba specialnih kartonskih filtrov - filter za delce premaznih sredstev (»suhi pralniki«) (Z10, Z15, Z19). Pri suhih filterih, kot jih bo imela naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja, se zrak, ki vsebuje delce barv/lakov, vodi na modularne filtre (t.i. Eco Dry X). Lepljivi delci se bodo nalagali v pore filtrov, ki se jih obravnava kot odpadke. Takšni filtri porabijo tudi do 60% manj energije kot mokri pralniki plinov. S tovrstnim načinom filtracije cirkulira do 95% zraka iz lakirne komore, kar pomeni pozitivne učinke na porabo energije in toplote. Dosežena koncentracija prahu bo manj kot 3 mg/Nm³,
- z namenom zmanjšati emisije HOS bodo za čiščenje odpadnega zraka vgrajene naprave za termično regeneracijo (TAR) na zemeljski plin, ki bodo obratovale na 730 - 750 °C. Odpadni zrak iz peči za sušenje po kataforezi, peči za sušenje temeljnega premaza in peči za sušenje končnega premaza se bo vodil na naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka (TAR 1, TAR 2 in TAR 3 na izpustih Z5, Z11 in Z19). Odpadni zrak iz kabin za nanos končnega premaza z brizganjem, ki vsebuje organska topila, se bo vodil

v posebno napravo za absorpcijo in koncentriranje organskih topil v kombinaciji s termično regeneracijo odpadnega zraka (TAR 4 na izpustu Z20). Vroči odpadni plini iz TAR bodo uporabljeni za predgretje vstopnega zraka za peči in obratno,

- uporaba odpadne toplote, ki se generira v komori termične oksidacije, za desorpcijo koncentriranih HOS v adsorpcijski komori,
- peči in sušilci v napravi bodo obratovali v podtlaku z namenom, da se zmanjšajo na najmanjšo možno mero ubežne emisije HOS. Podtlak omogoča, da zrak doteka v peči in s tem zadrži emisije HOS, ki izhlapevajo iz mokrega laka, v notranjosti peči. Poleg tega bodo na vseh in izhodih iz peči nameščena tesnila, ki bodo preprečevala ubežne emisije,
- zgorevalni pogoji na gorilnikih, kurilnih napravah in enotah za termično regeneracijo TAR bodo redno optimirani za doseganje optimalnih emisij.

Odpadni plini iz odvodnikov Z5, Z10, Z11, Z15, Z19, Z20 in Z23 se bodo pred odvajanjem v ozračje čistili s pomočjo čistilnih sistemov. Za vse te čistilne sisteme in njihovo delovanje je upravljavec priložil predloge poslovnikov za naprave za čiščenje odpadnih plinov. Odvodniki in pripadajoči čistilni sistemi so razvidni iz tabele 2.

Tabela 2: Odvodniki in pripadajoči čistilni sistemi

Oznaka odvodnika	Ime odvodnika	Tehnike čiščenja
Z5	Sušenje po kataforezi	Termična regeneracija odpadnega zraka - TAR 1
Z10	Nanos temeljnega premaza	Filter za delce premaznih sredstev
Z11	Sušenje po nanosu temeljnega premaza	Termična regeneracija odpadnega zraka - TAR 2
Z15	Nanos pokrivnega premaza	Filter za delce premaznih sredstev
Z19	Nanos končnega premaza	Filter za delce premaznih sredstev, rotacijski adsorber, Termična regeneracija odpadnega zraka - TAR 3
Z20	Sušenje končnega premaza	Termična regeneracija odpadnega zraka - TAR 4
Z23	Prezračevanje skladišča kemikalij in prostora čiščenja odpadnih vod	Adsorpcija kislih plinov

Opis tehnik čiščenja odpadnih plinov na napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja:

Naprave TAR 1 (Z5), TAR 2 (Z11) in TAR 4 (Z20) so naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka iz naslednjih peči za sušenje: peč za sušenje po kataforezi (N10.3, Z5), peč za sušenje temeljnega premaza (N12.3, Z11) in peč za sušenje končnega premaza (N13.6, Z20).

V pečeh za sušenje se bo iz slojev predhodno nanešenih premaznih sredstev izločila voda in organska topila, zato se bo za znižanje koncentracije organskih topil v odpadnem zraku le-ta vodil

na TAR naprave. Po obdelavi v napravah TAR se bodo očiščeni odpadni plini odvajali skozi posamezne odvodnike v atmosfero.

Po opravljenem sušenju v posameznih pečeh, se bo karoserije pomaknilo v cono ohlajanja. Tu bo potekalo izključno ohlajanje avtomobilskih karoserij. Emisij hlapnih organskih spojin ali drugih škodljivih snovi iz nanešenega premaza v coni ohlajanja ne bo. Za potrebe ohlajanja karoserij bo zagotovljen zajem svežega zraka in odvod ogretega, vendar neonesnaženega zraka v atmosfero.

Pred izpustom Z19 se bodo uporabljale naslednje tehnike čiščenja: filter za delce premaznih sredstev, rotacijski adsorber in TAR 3 – čiščenje odpadnega zraka iz kabin za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.4). Odpadni zrak iz kabin za nanos končnega premaza z brizganjem, ki vsebuje organska topila, se vodi preko naprave ECOPURE, ki jo sestavljajo: filter za delce premaznih sredstev, rotacijski adsorber in naprava za termično čiščenje odpadnega zraka (TAR3). Čiščenje odpadnega zraka torej poteka najprej v filtru, ki služi odstranjevanju prisotnih trdnih delcev v odpadnem zraku. Glavni del čistilne naprave za odpadni zrak je koncentrador hlapnih delcev (v nadaljevanju: KPR) z adsorpcijskim rotorjem; kot adsorbent pa se pri tem uporablja zeolit. V adsorpcijski coni se topila iz odpadnega zraka vežejo na adsorpcijsko sredstvo in se v rotorju zavrtijo v desorpcijsko cono, kjer so s toploto izločena iz bistveno manjšega volumna desorpcijskega toka. S topli koncentriran zračni tok iz desorpcijske cone se vodi na čiščenje v napravo TAR. Naprava TAR je dimenzionirana tako, da se toplota, potrebna za proces desorpcije ustvari z rekuperacijo toplote.

Sistem KPR je še posebej primeren za obdelavo velikih količin zraka z nizko koncentracijo topil. Rotor je razdeljen na večji adsorpcijski sektor in manjši desorpcijski sektor. Rotor se z vrtenjem premakne iz vročega desorpcijskega sektorja skozi majhno območje hlajenja v adsorpcijsko območje. V kontaktu z odpadnim zrakom pride do vezave HOS na površino zeolita. Očiščeni zrak zapusti sistem KPR nad notranjostjo rotorja in se odreja skozi odvodnik v ozračje. Del odpadnih plinov v KPR sistemu prav tako teče skozi rotor v cono hlajenja iz zunanosti v notranjost rotorja. Iz notranjega dela rotorja je tok hladilnega zraka usmerjen iz KPR sistema v toplotni prenosnik desorpcijskega zraka, kjer pride do indirektnega prenosa toplote vročega očiščenega zraka iz naprave TAR. Segreti zrak potuje v desorpcijsko cono KPR sistema. Tam v smeri iz notranjosti proti zunanosti ta segreti zrak spodbudi desorpcijo HOS s površine zeolita. Volumski tok zraka za desorpcijo je le 1/11 celotnega volumskega pretoka odpadnega zraka, ki je namenjen čiščenju, kar pomeni, da je koncentracija HOS v zraku za fazo desorpcije zelo visoka. Posledično je čiščenje takšnega zraka v napravi TAR ekonomično.

Rotacijski adsorber je čistilni sistem, kjer so površine rotorja prevlečene s slojem zeolita, ki omogoča absorpcijo organskih topil in njihovo izločanje iz odpadnega zraka. Gre za koncentrador hlapnih delcev z adsorpcijskim rotorjem. Zeolit ima pred aktivnim ogljikom prednost, saj je zaradi svoje keramične osnove negorljiv in je temperaturno odporen. V adsorpcijski coni se topila iz odpadnega zraka vežejo na adsorpcijsko sredstvo. Med delovanjem se rotor stalno vrti.

Pri postopku čiščenja odpadnega zraka z napravo za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR (nem. Thermischen Abluft Reinigungsanlage) gre za termično čiščenje, ki poteka s sežigom odpadnega zraka, pri čemer se izkoristi toplota, ki jo vsebuje ta očiščeni zrak po sežigu, zato v slovenskem prevodu govorimo o napravi za termično regeneracijo odpadnega zraka.

Zgorevanje poteka pri temperaturi med 730 - 750 °C. To se bo dosegalo z uporabo dodatnega gorilnika na zemeljski plin. Pogoji za uporabo tehnike s toplotnim čiščenjem izpušnega zraka je torej gorljivost onesnaževal v odpadnem zraku. Predgreti odpadni zrak teče skozi gorilnik v

naknadno zgorevalno komoro naprave za čiščenje odpadnega zraka, kjer se ogenj gorilnika segreje na reakcijsko temperaturo, tako da se večina onesnaževal, ki jih vsebuje odpadni zrak, oksidira v CO_2 in H_2O . Toplota, pridobljena z zgorevanjem zemeljskega plina in organskih topil se bo uporabila kot procesna toplota v omenjenih pečeh za sušenje. Celoten sistem, ki tvori napravo TAR, sestavljajo:

- ventilator za odvod odpadnega zraka,
- toplotni prenosnik za predgrevanje odpadnega zraka,
- kompaktna naprava TAR.

Na izpustih Z10 in Z15 bo nameščen filter za delce premaznih sredstev – čiščenje odpadnega zraka iz nanosa temeljnega in pokrivnega premaza.

Gre za čistilni sistem za zmanjšanje emisij prašnih delcev iz odpadnega zraka iz nanosa temeljnega in pokrivnega premaza. Zrak, ki zaradi delovanja ventilatorja prihaja iz lakirne kabine, vsebuje mokre prašne delce. Lepljivi delci se nalagajo v pretočnem labirintu filtrne škatle in finega filtra. Nasičene filtrne škatle upravljaivec izprazni iz filtrnega vozička in jih nadomesti z novimi. Pri čiščenju odpadnega zraka se ne uporabljajo kemikalije.

Suhi ločevalnik Ecodyr X bo nameščen pod nivojem nosilne mreže karoserije in je sestavljen iz filtrnih vozičkov in odlagalnega prostora. Filtrni voziček je sestavljen iz ohišja, v katerega je nameščenih 6 filtrskih škatel in fini filter. Filtrni vozički se pritrdijo na ohišje z ročno napenjalno napravo. Zrak, ki zaradi delovanja ventilatorja prihaja iz lakirne kabine, vsebuje mokre prašne delce. Lepljivi delci se nalagajo v pretočnem labirintu filtrne škatle in finega filtra.

Na izpustu Z23 se bo izvajala adsorpcija kislih plinov za odpadni zrak iz skladišča kemikalij in prostora čiščenja odpadnih vod. V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja se bodo uporabljale barve na vodni osnovi. Uporabljale se bodo naslednje vrste premazov:

- temeljni premaz na vodni osnovi,
- pokrivni premaz na vodni osnovi,
- končni premaz z vsebnostjo topil < 50%.

Z uporabo premazov na vodni osnovi je cilj omejiti vsebnost hlapnih organskih spojin (HOS) v barvah in posledično tovrstne emisije v ozračje. V primerjavi z običajnimi premazi z visoko vsebnostjo topil (> 60 %) se lahko emisije snovi v zrak močno znižajo z uporabo pokrivnih slojev premaza na vodni osnovi, ki običajno vsebujejo 10 % topil, 60 % vode in 30 % suhe snovi. Pri tem je količina porabljenega laka podobna, emisije topil pa se zmanjšajo za 85 %. Neposredna poraba energije na en avto je pri uporabi lakov na vodni osnovi sicer višja za približno 13-17 % kot pri uporabi lakov na osnovi topil. To gre predvsem na račun tehnološke zahteve, da se posuši vsako plast posebej (temeljni premaz, pokrivni premaz, končni premaz) pred nanašanjem naslednje plasti. Glavni argument za uporabo premazov na vodni osnovi pa je naslednji: čeprav so energijske potrebe pri uporabi premazov na osnovi topil nižje, so temeljni premazi na vodni osnovi primernejši zaradi veliko nižjih emisij HOS v zrak v primerjavi s temeljnimi premazi na osnovi topil. V postopkih se ne bodo uporabljala halogenirana ali delno halogenirana topila.

Upravljaivec je izdelal okvirni izračun masnih bilanc za hlapne organske spojine (HOS), ki temelji na ocenjenih količinah organskih topil na vstopu in na izstopu iz lakirnice ter pričakovanih emisijah HOS iz definiranih in razpršenih virov. Upoštevana je bila povprečna površina lakiranja pri kataforezi (povprečje glede na velikost karoserij), ki znaša 125 m^2 . Tako izračunan emisijski faktor hlapnih organskih spojin (HOS) znaša $9,6 \text{ g/m}^2$. Letna poraba topil, barv in lakov znaša približno 5000 t/leto. Zaradi različnih pogojev v obratovanju (različne površine lakiranja), se bo emisijski faktor HOS v dejanskem obratovanju razlikoval od izračunanega. Predvideno je, da se bo emisijski faktor HOS gibal v območju $10 - 15 \text{ g/m}^2$ in bo torej na spodnji meji vrednosti (10-35

g/m²) iz veljavnega Referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnikah pri površinski obdelavi z uporabo organskih topil (STS, izdan avg/2007) (v nadaljevanju Referenčni dokument STS) ter tudi v spodnji polovici vrednosti iz DRAFT-1 tega referenčnega dokumenta (poteka revizija tega referenčnega dokumenta), kjer je nevedena verednost 8-20 g/m² in tudi precej nižji od predpisane vrednosti v Uredbi o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (45 g/m²). Tako nizke emisijske faktorje HOS je moč doseči, ker gre za povsem novo lakirnico, pri kateri bodo uporabljene najsodobnejše tehnologije (nanašanje zaščitnih premaznih sredstev s potapljanjem in hkratnim rotiranjem, uporaba t.i. suhega pralnika/kartonskih filtrov, uporaba naprav za oksidacijo in termično regeneracijo odpadnih plinov / adsorpcijski rotor).

V vlogi je priložen tudi izračun HOS bilance, ki je narejen na podlagi pričakovane letne porabe organskih topil (I1 = LV), količine organskih topil v odpadkih (O6), razpršenih emisij (O4=F), zajetih emisij (O1), termične oksidacije (O5), letne proizvodnje (A) in površine karoserije za lakiranje.

Pri upoštevanju vseh teh podatkov, je izračunana vrednost 9,6 g HOS/m². Masna bilanca organskih topil, ki je predstavljena v tabeli 3, temelji na ocenah, rezultat tega izračuna je emisija 9,6 g HOS/m². Ker v predvideni proizvodnji površine za lakiranje lahko tudi variirajo, bodo emisije HOS v območju 10 – 15 g/m².

Tabela 3: Izračun masne bilance organskih topil

MAGNA Nukleus Maribor/Hoče	Enota	Lakirnica	Bilanca organskih topil	Opombe
Letna poraba organskih topil	[t/leto]	414	I1 = LV	Izračunano kot vsota zmnožkov letne porabe posameznega materiala in % HOS znotraj tega materiala
Količina organskih topil, vsebovana v odpadkih	[t/leto]	75	O6	Izračunano kot vsota zmnožkov letne proizvodnje posameznega odpadka in % HOS znotraj tega odpadka
Nezajete emisije v zrak	[t/leto]	16	O4 = F	10% definirani viri + 20% čistilni material
Zajete emisije - v odpadnih plinih (Z1-Z25)	[t/leto]	142	O1	Vsota emisij HOS iz odvodnikov
Zajete emisije - termična oksidacija	[t/leto]	181	O5	Količina organskih topil in/ali organskih spojin, ki se izgubijo zaradi kemičnih ali fizikalnih reakcij, če niso vključeni v O6, O7 ali O8
Vsota – nezajete emisije in emisije v odpadnih plinih (Z1-Z25)	[t/leto]	158	E = F + O1	Vsota zajetih (Z1-Z25) in nezajetih emisij

Letna proizvodnja	[karoserije/leto]	132.000	A	Maksimalna letna proizvodnja
Površina za lakiranje	[m ² /karoserijo]	125	B	Modelni mix za predvideno proizvodnjo
Celokupne emisije HOS	[g HOS /m ²]	9,6	E / (A * B)	

Za masno bilanco HOS je bila upoštevana površina za kataforezno lakiranje karoserije določena s pomočjo programske opreme CATIA (Computer Aided Three-dimensional Interactive Application): 125 m².

Upravljevec je preračunal površino za kataforezno lakiranje tudi s pomočjo enačbe definirane v 20. členu Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila:

$$\frac{2x \text{ teža karoserije}}{\text{povprečna debelina kovinskega nanosa} \times \text{gostota kovinskega nanosa}} = xy \text{ [m}^2\text{]}$$

$$= \frac{2x \text{ teža karoserije [kg]}}{\text{debelina alu (m)} \times \text{gostota alu (kg/m}^3\text{)} (\text{kg alu/teža karoserije kg}) + \text{debelina jekla (m)} \times \text{gostota jekla (kg/m}^3\text{)} (\text{kg alu/teža karoserije kg})} = xy \text{ [m}^2\text{]}$$

Podatki za izračun:

material	Povprečna debelina materiala (m)	Gostota (kg/m ³)	Teža materiala (kg)	Teža karoserije (kg)
aluminij	0,00090	2700	50	520
jeklo	0,00120	7860	470	

Skladno z zgoraj navedenimi podatki, znaša preračunana površina za kataforezno lakiranje 118,74 m².

Peči in sušilniki v obratu Magna Nukleus bodo obratovali v podtlaku, na ta način se ubežne emisije HOS znižajo na najmanjšo možno raven. Podtlak omogoča, da zrak teče v peči in s tem HOS, ki uhajajo iz mokrega laka, zadržuje v notranjosti peči. Prav tako bodo pri vstopnih in izstopnih odprtinah peči nameščene zapornice, ki preprečujejo uhajanje emisij.

Upravljevec je v dopolnitvi vloge priložil preračun masnega pretoka za 2-metoksipropilacetat-1 (snov v zmesi Spot Blender) s stavkom o nevarnosti H360D, na izpustu Z9.

Na lokaciji se bo uporabljal še material BONDERITE S-ST 5944 IT, katerega snovi furfurilalkohol in 2-furaldehid imata oznako H351. BONDERITE S-ST 5944 IT se bo uporabljal za čiščenje naprav in bo odvajan preko izpustov Z9, Z17, Z18. Upravljevec je priložil tudi preračun masnega pretoka za furfurilalkohol in 2-furaldehid. Iz tabele 4 je razvidno, da teoretični masni pretok 2- metoksi propilacetat-1 s stavkom o nevarnosti H360D ne bo mogel doseči mejnega masnega pretoka 10 g/h in prav tako teoretični masni pretok furfurilalkohola in 2-furaldehida z oznako H351 ne bosta dosegla mejnega masnega pretoka 100 g/h, zato naslovni organ na izpustih Z9, Z17 in Z18 ni predpisal mejnih emisijskih koncentracij.

Na napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja se bodo uporabljale tudi snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi iz 24. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Snovi iz II. nevarnostne skupine se ne bodo uporabljale. Snovi so navedene v tabeli 5.

Tabela 4: Preračun masnega pretoka za 2-metoksipropilacetat-1, furfurilalkohol in 2-furaldehid

izpu st	Ime izpusta	snov	CAS	delež v spojini	letna količina a spojine	letna količina snovi *	ocenje n delež spojine na izpust	letna količina snovi na izpust	letne obratno- valne ure	masni pretok	volumski pretok odpadnih plinov	emisijska koncen- tracija
				%	kg	kg	%	kg		g/h	m ³ /h	mg/m ³
Z9	Prezračevanje delovnih mest	2-metoksipropilacetat-1 **	70657-70-4	0,1 - 0,2	396	0,79	100	0,79	6.600	0,12	64.500	0,0019
Z9	Prezračevanje delovnih mest	furfurilalkohol ***	98-00-0	10 - 25	960	240	33	80	6.600	12,1	64.500	0,19
Z9	Prezračevanje delovnih mest	2-furaldehid ***	98-01-1	0,1 - 0,5	960	4,8	33	1,6	6.600	0,24	64.500	0,0038
Z17	Vmesno sušenje pokrivnega premaza	furfurilalkohol ***	98-00-0	10 - 25	960	240	33	80	6.600	12,1	17.300	0,70
Z17	Vmesno sušenje pokrivnega premaza	2-furaldehid ***	98-01-1	0,1 - 0,5	960	4,8	33	1,6	6.600	0,24	31.000	0,0078
Z18	Cona hlajenja pokrivnega premaza	furfurilalkohol ***	98-00-0	10 - 25	960	240	33	80	6.600	12,1	17.300	0,70
Z18	Cona hlajenja pokrivnega premaza	2-furaldehid ***	98-01-1	0,1 - 0,5	960	4,8	33	1,6	6.600	0,24	31.000	0,0078

Opombe:

* letna količina snovi je preračunana glede na maksimalni delež v spojini

** SV9905550025 Spot Blender

*** ... BONDERITE S-ST 5944 IT

Mejni masni pretok hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti H360D je 10g/h.

Mejni masni pretok hlapnih halogeniranih organskih spojin s stavki o nevarnosti H351 je 100 g/h.

Tabela 5: Snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi

izpust	Ime izpusta	snov	CAS	delež v spojini	letna količina spojine	letna količina snovi *	ocenjen delež spojine na izpust	letna količina snovi na izpust	letne obratovalne ure	masni pretok***	volumski pretok odpadnih plinov	emisijska konc.
				%	kg	kg	%	kg		g/h	m ³ /h	mg/m ³
Z4	Kataforeza	mravljična kislina	64-18-6	50	2.650	199 **	98	195	6.600	30	24.000	1,2
Z5	Sušenje po kataforezi (TAR)						1	2,0	6.600	0,30	17.700	0,017
Z6	Cona hlajenja po kataforezi						1	2,0	6.600	0,30	54.000	0,0056
Z9	Prezračevanje delovnih mest	heksameten-1,6-diizocianat	822-06-0	0,1 0,2	330	0,66	100	0,66	6.600	0,10	64.500	0,0016
Z19	Nanos končnega premaza (ADS+TAR)	heksameten-1,6-diizocianat	822-06-0	0,30	85.027	255	5	13	6.600	1,9	43.835	0,044
Z20	Sušenje končnega premaza (TAR)						93	237	6.600	35,9	11.800	3,05
Z21	Cona hlajenja končnega premaza						1	2,6	6.600	0,39	82.300	0,0047
Z22	Mešalnica barv						1	2,6	6.600	0,39	55.200	0,0070

Opombe:

* ...letna količina snovi je preračunana glede na maksimalni delež v spojini

** ... mravljična kislina se dodaja kot pH regulator, delež, ki se odvaja v obliki emisij, se ocenjuje na 0 - 15%

***...mejna koncentracija je predpisana nad mejnim masnim pretokom 100 g/h

Mravljična kislina se v postopku kataforeze uporablja kot pH-regulator, kar pomeni, da kislina praktično ne prehaja iz vodnega medija v odpadni zrak. Ocenjen preostanek kisline v vodnem mediju je med 0 in 15 %, kar pomeni, da je edini vir emisij mravljične kisline v zrak kataforezna kad s pripadajočim izpustom Z4. V tabeli 5 je prikazan teoretični izračun emisijskih veličin za uporabo mravljične kisline v postopkih kataforeze na izpustih Z4, Z5 in Z6, pri čemer so emisijske koncentracije mravljične kisline na izpustih Z5 in Z6 manjše od meje določljivosti merilne metode.

Prav tako je v tabeli 5 prikazan tudi teoretični izračun emisijskih vrednosti za uporabo premaznih sredstev, ki vsebujejo heksameten-1,6-diizocianat, pri postopki nanosa končnega premaza, priprave barv v mešalnici in pri prezračevanju delovnih mest. Letna količina uporabljenega končnega premaza je v sklopu postopkov, ki so odsesovani na odvodnih Z9 (prezračevanje delovnih mest), majhna, kar ima za posledico teoretično izračunano emisijsko koncentracijo heksameten-1,6-diizocianata, ki je manjša od meje določljivosti merilne metode. Manjše od meje določljivosti merilne metode so tudi emisijske koncentracije heksameten-1,6-diizocianata na

izpustih iz nanosa končnega premaza (Z19), cone hlajenja končnega premaza (Z21) in iz mešalnice barv (Z22). Ocenjen delež heksametilen-1,6-diizocianata je namreč na zgoraj obravnavanih izpustih majhen, kar je posledica kemijskih lastnosti, kot sta parni tlak (0,030 mm Hg) in vrelišče (255 °C). Največji delež obravnavane spojine je, kot posledica povišane temperature v tehnološkem procesu, vezan na izpust iz sušenja končnega premaza (Z20), pri čemer je teoretično izračunana emisijska koncentracija heksametilen-1,6-diizocianata na nivoju 3 mg/m³. Pri določitvi emisijske koncentracije heksametilen-1,6-diizocianata na izpustu Z20 ni bil upoštevan vpliv termične regeneracije (TAR), ki še dodatno zmanjša vsebnost organskih spojin v odpadnih plinih.

Iz vloge je razvidno, da upravljavec ni zavezanec za spremljanje kakovosti zunanjega zraka, saj maksimalne vrednosti urnega masnega pretoka snovi v odpadnih plinih ne presegajo najmanjše vrednosti urnega masnega pretoka snovi v odpadnih plinih (kg/h) iz priloge 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Največji masni pretoki navedeni v tabeli 6 dokazujejo, da je upravljavec pod pragom za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka.

Tabela 6: Največji masni pretoki na posameznih izpustih

Oznaka izpusta	Prostorninski pretok m ³ /h	Največji masni pretok (g/h)		
		prah	NO _x	Ni
Z1	5.000			2,5
Z2	12.000			6,0
Z3	12.000			6,0
Z4	24.000			
Z5	17.700	53	1.770	
Z6	54.000			
Z9	64.500	194		
Z10	43.800	131		
Z11	14.800	44	1.480	
Z12	52.600			
Z15	37.000	111		
Z16	1.300		260	
Z17	17.300	52		
Z18	31.000			
Z19	43.835	132	792	
Z20	11.800	35	1.180	
Z21	82.300			
Z22	55.200			
Z23	3.000			
Z24	13.000		1.300	
Z25	13.000		1.300	
	SUM (g/h)	752	8.082	15
	SUM (kg/h)	0,75	8,08	0,015

V tabeli 6 so izračunane maksimalne možne obremenitve okolja. Dejansko pričakovane koncentracije iz že delujočih podobnih naprav (npr. izmerjene v lakirnici v Graz-u s primerljivo tehnologijo) so nekaj 10 do celo 200 x nižje od mejne dovoljene koncentracije. Zato lahko pričakujemo, da bodo dejanske (koncentrationske) vrednosti emisij bistveno nižje od predpisanih mejnih vrednosti in posledično bodo bistveno nižje od maksimalnih izračunanih tudi dejanske vrednosti urnega masnega pretoka snovi.

Upravljaavec je v vlogi priložil Program obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz naprave za serijsko lakiranje avtomobilskih karoserij Magna Nukleus, izdelovalec EKO Ekoinženiring d.o.o., št. dokumenta MagnaNukleus-POM/III/2017(izdaja 2), maj 2018, v katerem se nahaja izračun višine odvodnika, za vsak odvodnik posebej. Višina odvodnika je določena glede na postopek določen v prilogi 3 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, ob upoštevanju nazivnega volumnskega pretoka in mejnih vrednosti za posamezen merjen parameter. Skladno z omenjeno uredbo je najmanjša višina odvodnika 10 m, merjeno od ravni tal. Izpust odvodnika mora biti najmanj 3 m nad streho stavbe ali od slemen streh sosednjih stavb, ki so bližje odvodniku, kakor je njegova višina. Če je naklon strehe manjši od 20 kotnih stopinj, se višina izpusta odvodnika nad streho izračuna tako, kakor če bi imela streha naklon 20 kotnih stopinj, pri čemer pa je treba upoštevati, da višina odvodnika ne sme biti več kakor dvakrat višja od stavbe. Na izpustih, kjer višine odvodnika ni bilo možno določiti skladno s prilogo 3 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ali izračun odvodnika ni potreben skladno s predhodno citirano zakonodajo, je bila povzeta po projektni dokumentaciji z upoštevanjem minimalne zahteve, to je 10 m, merjeno od ravni tal, oziroma 3 m nad streho stavbe v kateri je lociran odvodnik ali od slemen streh sosednjih stavb, ki so bližje odvodniku, kakor je njegova višina.

Opis emisij snovi v vode

V napravi iz točke 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja bodo nastajale komunalne odpadne vode, padavinske odpadne vode ter industrijske odpadne vode.

Komunalne odpadne vode v največji letni količini 40 000 m³ se bodo na iztoku V1 odvajale v javno kanalizacijo, ki je zaključena s komunalno čistilno napravo Maribor.

Padavinske odpadne vode s streh bodo ponikale na ponikovalnem polju PP-02, padavinske odpadne vode s povoznih površin se bodo po čiščenju na enajstih lovilnikih olj (N22), ki so razvidni iz tabele 7 in so skladni s standardom SIST EN 858, na sedmih ponikovalnih poljih odvajale posredno v podzemne vode. Ponikovalna polja so razvidna iz tabele 8.

Tabela 7: Lovilniki olj

Oznaka LO	Lokacija LO (GK Y,X)	Velikost utrjenih površin, ki gravitira na posamezen LO	Oznaka ponikovalnega polja na katero LO gravitira
LO1	552.049 148.625	2.816,54 m ²	PP-01
LO2	552.088 148.644	2.431,47 m ²	PP-01
LO3	552.293 148.748	2.053,12 m ²	PP-03
LO4	552.321 148.765	6.351,60 m ²	PP-03
LO5a	552.334 148.799	3.163,97 m ²	PP-03
LO5b	552.361 148.809	4.641,31 m ²	PP-03

LO6	552.964 148.460	4.096,32 m ²	PP-04
LO7	552.082 148.488	2.208,29 m ²	PP-05
LO8	552.189 148.540	1.341,76 m ²	PP-06
LO9	552.314 148.600	1.942,24 m ²	PP-07
LO10	552.411 148.645	2.553,42 m ²	PP-08

Tabela 8: Ponikovalna polja

Oznaka ponikovalnega polja	Velikost (površina) ponikovalnega polja	Lokacija (GK Y,X)
PP-01	240,00 m ²	552.062 148.642
PP-02	240,00 m ²	552.181 148.699
PP-03	240,00 m ²	552.290 148.754
PP-04	371,90 m ²	551.969 148.436
PP-05	240,00 m ²	552.083 148.485
PP-06	240,00 m ²	552.190 148.536
PP-07	240,00 m ²	552.316 148.596
PP-08	240,00 m ²	552.413 148.642

Industrijske odpadne vode, ki nastajajo v pripravi površine za lakiranje, pri kataforeznem lakiranju, pri spiranju peščenih filtrov in čiščenju membran pri pripravi DEMI vode, kondenzat, ki nastaja v peči za vmesno sušenje (N13.2), ter kondenzat, ki nastaja pri popravilu točkovnih napak (N15), se čistijo na industrijski čistilni napravi N18. Pri obratovanju naprave nastajajo tudi industrijske odpadne vode - eluat pri pripravi DEMI vode, industrijske odpadne vode, ki nastajajo pri obratovanju kotlovnice, in sicer v primeru praznjenja zaradi zahtev za kvaliteto vode v sistemu, ter kondenzati, ki nastajajo v kabini za nanos končnega premaza (N13.3)-prezračevalni sistem 3, v kabini za nanos pokrivnega premaza (N13.1)-prezračevalni sistem 1 ter v kabini za nanos temeljnega premaza (N12.1)-prezračevalni sistem 2.

Posebni ukrepi, ki jih upravljavec pri pripravi vode za tehnološke namene izvaja z namenom zmanjševanja emisij v vode, so:

Uporaba membranske tehnologije, ki predstavlja prednostno izbiro tehnologije priprave vode. Ne uporabljajo se snovi, ki bi vsebovale EDTA, njene homologe ali soli homologov, druge aminopolikarbonske kisline, njihove homologe in soli homologov. Prav tako se ne uporabljajo organokovinske spojine, kromati in nitriti. Občasno se lahko, po potrebi zaradi zagotavljanja mikrobiološko neoporečne vode, na različnih mestih uporablja biocid. Če se uporabljajo kemikalije, ki vsebujejo halogenirane organske snovi, je delež teh snovi v kemikaliji majhen. Za

dezinfekcijo permeata se uporablja UV svetloba. Če se uporabljajo organski polielektroliti, je masni delež monomera manjši od 0,1 masnega odstotka. Raztopine, ki se uporabljajo za čiščenje membran, se odvajajo na industrijsko čistilno napravo N18, eluat pa v javno kanalizacijo. Voda povratnega izpiranja peščenih filtrov, ki vsebuje trdne snovi, se odvaja na industrijsko čistilno napravo. Ne uporablja se zaprtega krogotoka spiranja peščenih filtrov, saj tak način ne zagotavlja mikrobiološke neoporečnosti tehnološke (DEMI) vode, kar pa je potrebno za preprečitev vnosa bakterij v kad za kataforezno lakiranje.

Posebni ukrepi, ki jih upravljavec pri pripravi površine za lakiranje in pri lakiranju izvaja z namenom zmanjševanja emisij v vode, so navedeni v nadaljevanju.

Kopelim (delovne raztopine), se uporabnost podaljšuje z odstranjevanjem trdnih delcev iz raztopin (kopeli se kontinuirno filtrirajo), iz kopeli za razmaščevanje se odstranjujejo olja in maščobe s t.i. skimmerjem. Zmanjševanje izgub sestavin kopeli se izvaja: s preprečevanjem prelivanja tako, da se kadi ne napolnijo do vrha, temveč do take višine, da ne pride do prelivanja kopeli iz kadi po potopitvi karoserije v kopel, tudi t.i. »Ro-dip« zmanjšuje možnost prelivanja, z ustreznim brizganjem (prva izpiranja se izvedejo z brizganjem nad delovnimi kadmi), z izbiro optimalne sestave kopeli (kontrola vsebnosti kemikalij v kopeli zagotavlja, da ne prihaja do predoziranja kemikalij in s tem do potrebe po redčenju oz. dvigovanju višine kopeli v delovni kadi). Voda za spiranje se uporablja večkrat, prav tako se uporablja kombinacija spiranja s potapljanjem in spiranja z brizganjem. Smer vode za spiranje je obratna smeri procesa. Karoserija se pred novo delovno kadjo nad odcejalnim mestom izpere z brizganjem s svežo vodo, ki se iz odcejalnega mesta odvaja v kad za potopno izpiranje. Izpirna voda iz kadi za potopno spiranje se uporabi tudi za predhodno spiranje karoserije, ki pa se izvede nad z brizganjem nad odcejalnim mestom pred potopnim spiranjem v kadi.

Ponovno pridobivanje sestavin kopeli iz vod za spiranje ali vračanje sestavin kopeli iz izpirnih vod nazaj v tehnološki proces je posredno. Menjava kopeli za razmaščevanje poteka tako, da se zamenja in izprazni le prva delovna kopel, kopel iz druge kadi za razmaščevanje se prečrpa v prvo kad, kopel iz tretje kadi za razmaščevanje se prečrpa v drugo kad, kopel za tretjo kad se pripravi iz spirne vode iz kadi za potapljanje, kamor se nato dotoči sveža voda. Prav tako se spirna voda iz spiranja po delovni kopeli, ki se uporablja pri predhodnem spiranju z brizganjem nad odcejalnim mestom, vrača v delovno kopel.

EDTA se ne uporablja.

Odpadne vode, ki so obremenjene z različnimi onesnaževali, se ločeno čistijo (na industrijski čistilni napravi se ločeno čistijo naoljene vode, vode z nizko vsebnostjo niklja in vode, obremenjene z nikljem). Čiščenje poteka s pomočjo ultrafiltracije (naoljene vode), koagulacijo, flokulacijo, nevtralizacijo, pred odvajanjem v javno kanalizacijo pa se prečrpajo preko peščenega filtra.

Emulzije za hlajenje in mazanje se ne uporabljajo, zato tudi ni predvideno ločeno zbiranje in obdelava izrabljenih emulzij.

Odpadne raztopine iz čiščenja kadi za predobdelavo in kataforezo se odvajajo v zbirne posode in delno vračajo v kadi. Preostanek se ločeno oddaja kot odpadek. Prav tako se kot odpadek oddajo mulji, ki nastajajo pri čiščenju industrijskih odpadnih vod.

Posebni ukrepi, ki jih upravljavec pri pripravi vroče vode in hladilnega sistema izvaja z namenom zmanjševanja emisij v vode, so:

Toplota od hlajenja kompresorjev se uporablja za dvig temperature vode na povratku iz sistema toplovodnega ogrevanja, v primeru temperatur okoliškega zraka $< 7^{\circ}\text{C}$ se bo toplota uporabila za ogrevanje objekta lakirnice preko enot za pripravo in dobavo zraka. Vroči odpadni plini iz enot TAR se bo uporabil za predgretje vstopnega zraka za peči in obratno.

Uporabljal se bo kompleksen zaprti hladilni sistem, ki bo imel več hladilnih krogov in bo deloval v

dveh obratovalnih režimih. Odpadnih vod ne bo.

Pretočni hladilni sistemi se ne bodo uporabljali.

Hladilni sistem je zaprt, voda v hladilnem sistemu se ne bo menjala, razen v primeru remonta oz. izrednega dogodka.

Uporabljeni bodo površinski kondenzatorji,

Materiali, uporabljeni v hladilnem sistemu, so baker in nerjavno jeklo, v sistem se bo dodalo protikorozijsko sredstvo Waterdos KOH09.

Ne uporabljajo se kromati, nitriti, merkaptobenzotiazoli in drugi imidazoli.

V hladilnih sistemih bo izveden ukrep izključevanja praznih prostorov v cevovodih.

Ne bodo se uporabljale živosrebrove organske, organokositrne ali druge organokovinske spojine ter kvarterne amonijeve spojine in etilendiaminotetraocetna kislina (EDTA), dietileno-triaminopentaocetne kisline (DTPA), njuni homologi ter njune soli. Upoštevajo se ekotoksikološki podatki iz varnostnih listov uporabljenih kemikalij. Ne uporabljajo se aminopolikarbonske kisline, njihovi homologi ter njihove soli kot disperzijo sredstvo oziroma sredstvo za stabilizacijo trdote.

Opis nastanka in ravnanja z odpadki iz dejavnosti

Zaradi izvajanja dejavnosti bo upravljavec povzročitelj nevarnih in nenevarnih odpadkov. Pričakovana skupna letna količina bo 1.370,55 ton. V Načrtu gospodarjenja z odpadki, ki je del vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, je pojasnjeno, da bodo odpadki nastajali zaradi izvajanja osnovnega procesa proizvodnje (dejavnosti), čiščenja in vzdrževanja opreme, napeljav, naprav in talnih površin. Odpadek s številko 08 01 20 Vodne suspenzije, ki vsebujejo barve in lake in niso navedeni pod 08 01 19* bo nastajal v največjih količinah in sicer 296 ton/leto. Odpadek s številko 08 01 19* Vodne suspenzije, ki vsebujejo barve in lake, ki vsebujejo organska topila ali druge nevarne snovi je uvrščen med nevarne odpadke in ga bo na letni ravni predvidoma nastalo 137 ton. Oba bosta nastajala pri čiščenju opreme in inštalacij. Odpadka št. 08 01 19* in 08 01 20 se bosta začasno skladiščila v obratu lakirnice, in sicer v nepremičnih dvoplaščnih in enoplaščnih rezervoarjih, kot navedeno pri opisu rezervoarjev v poglavju 3.4 te obrazložitve. Odpadka s številko 08 01 11* Odpadne barve in laki, ki vsebujejo organska topila ali druge nevarne snovi bo na letni ravni nastajalo v količini 2 toni in bo začasno skladiščen na območju Smetarnika v posebnem certificiranem požarno odpornem kontejnerju (omari), ki bo imel svojo zbiralno posodo, ki zadrži vsebino najmanj dvakratnika največje skladiščene embalaže. Kontejner bo izveden skladno s Pravilnikom o protiekspluzijski zaščiti (Uradni list RS, št. 41/16). Količinsko sledijo odpadki, med katere sodijo razni absorbenti, filtrna sredstva, čistilne krpe, zaščitna oblačila tako nevarne kot nenevarne (15 02 02* in 15 02 03) in bodo nastajali pri in zaradi vzdrževanja naprav (čistilne krpe, zaščitna oblačila, delovna sredstva, razni filtri). Teh odpadkov bo na letni ravni nastalo v skupni letni količini 581 ton.

Zaradi izvajanja proizvodnega procesa bo nastajala tudi papirna, kartonska, lesena, plastična in kovinska embalaža. Upravljavec bo tudi povzročitelj komunalnih odpadkov in odpadkov, ki nastajajo iz izvajanja spremljajočih in vzdrževalnih dejavnosti, ki niso vezani na proizvodni proces, bodo pa nastajali na lokaciji sami (npr. gostinski lokal, vzdrževanje okolice, pisarne itd...). Pri nastajanju in ravnanju z odpadki bo upravljavec kot povzročitelj upošteval vrstni red hierarhije ravnanja z odpadki in sicer preprečevanje, priprava za ponovno uporabo, recikliranje, drugi postopki predelave (npr. energetska predelava) in odstranjevanje odpadkov. Pri upravljavcu ni možno sprejeti ukrepov, s katerimi bi bilo mogoče popolnoma preprečiti nastajanje odpadkov. Bo pa ravnanje z odpadki sledilo najboljšim razpoložljivim tehnikami. Primarni cilj je preprečevanje uporabe nevarnih snovi, pri čemer se uporabljajo učinkoviti sistemi pri nanosu laka ali optimirani cikli čiščenja. Tako se v veliki meri zmanjša količina nastalih nevarnih odpadkov. Odpadki se skladno z Načrtom gospodarjenja z odpadki, skladiščijo v predvidenih različnih kontejnerjih in rezervoarjih. Ti so glede na odpadke zaprti, z dvojnimi stenami ali opremljeni z lovilno kadjo (rezervoarjem). Upravljavec bo pri uporabi kontejnerjev sledil ponovni uporabi in kontejnerje

najemal, ter vračal dobavitelju. Kovinske in plastične kontejnerje (IBC) bo zunanji pooblaščenec izvajalec strokovno izpraznil, očistil in recikliral. Vsi rezervoarji bodo nadzemni. Odstranjevanje odpadkov izvaja zunanji izvajalec, ki odpadke ustrezno in strokovno odstrani. Odpadki, ki vsebujejo organska topila, so trdni in tekoči. Tekoči odpadki bodo v okviru Smetarnika začasno skladiščeni v posebnem tipnem kontejnerju, odpornem proti požaru in izdelanem po predpisih o proti eksplozijski zaščiti ATEX. Tekoče odpadke (in tudi trdne) bo prevzemalo in odvažalo pooblaščenca podjetje za ravnanje z odpadki in jih nato glede na možnosti recikliralo.

Začasno skladiščenje nastalih odpadkov se bo izvajalo v centru za ravnanje z odpadke – Smetarnik, ki je opisan v poglavju 3.4 te obrazložitve. Odpadki se bodo začasno skladiščili na točno določeni lokaciji ter v točno določenih posodah in kontejnerjih. Smetarnik bo urejen v skladu z zahtevami Pravilnika o tehničnih in organizacijskih ukrepih za skladiščenje nevarnih kemikalij (Uradni list RS, št. 23/18) in Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15), z upoštevanjem posebnega sistema ločenega zbiranja v skladu s posebnimi predpisi s področja ravnanja z odpadki. Začasno skladiščenje nevarnih in nenevarnih odpadkov bo ločeno. Skupno skladiščenje bo le za odpadke, pri katerih ni posebnih zahtev za ločeno skladiščenje. Trdni odpadki, ki lahko vsebujejo ostanke topil pa bodo začasno skladiščeni v kovinskih sodih, ki se lahko tesno zaprejo ali tesnih kovinskih kontejnerjih s kovinsko streho. Začasno skladišče bo izpolnjevalo vse zahteve iz 10. člena Pravilnika o tehničnih in organizacijskih ukrepih za skladiščenje nevarnih kemikalij. Izvedeni bodo ukrepi, da bo zagotovljeno izpolnjevanje 10. člena Uredbe o odpadkih, ki določa, da je potrebno z odpadki ravnati tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in se ne škodi okolju, ter da ravnanje ne predstavlja tveganja za vode, zrak, tla, rastline in živali, ne povzroča čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami, ne povzroča škodljivih vplivov na območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, ali predpisi, ki urejajo varovanje virov pitne vode, in ne povzroča škodljivih vplivov na krajino ali območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine.

Odpadke, z območja celotne naprave se bo v Smetarnik pripeljalo v tesno zaprtih embalažnih enotah. Prezemniki – pooblaščenec za posamezen odpadek bodo odpadke prevzemali v zaprtih embalažnih enotah, ter hkrati namestili prazne. Zbrani odpadki pri začasnem skladiščenju ne bodo povzročali emisij in vonjav. V Smetarniku bo nameščena posoda z namenskim absorpcijskim sredstvom za primere slučajnih nezgodnih razlitij tekočin, ki jih je smiselno in učinkovito sanirati s tem sredstvom. V kolikor pride do primera razlitja cele embalažne enote ali pri izpiranju razlitja z vodo, se tekočina ujame v zaprte lovilne jaške, ter nato od tam pobere s potopno črpalko in odda kot odpadek. Odpadki, ki so nagnjeni k samovžigu, se ne skladiščijo v večjih zbirnih kontejnerjih v večji masi, ki bi omogočila začetek segrevanja odpadkov, temveč v manjših zaprtih enotah, ki se jih hrani v Varnostni omari (ex); za take vrste odpadkov pa se tudi organizira takojšen odvoz na obdelavo.

Prekladanje oziroma nakladanje odpadkov na tovorno vozilo za odvoz odpadkov se bo izvajalo v območju Smetarnika. Z odpadnimi nevarnimi tekočinami (odpadki), ki so v rezervoarjih Rez 20 do Rez 24, se bo ravnalo v skladu z Uredbo o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah (Uradni list RS, št. 104/09, 29/10 in 105/10). Upravljaavec je v skladu z 27. členom Uredbe o odpadkih v Načrtu gospodarjenja z odpadki, ki je del vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, opisal predvidene tehnične, organizacijske in druge ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov z vidika zahtev iz hierarhije ravnanja z odpadki ter predvidene načine ravnanja z odpadki s podatki o začasnem skladiščenju, ločenem zbiranju, oddaji in prepuščenju. Iz navedenega dokumenta je razvidno, da je upravljaavec predvidel naslednje ukrepe:

- sistem za vodenje porabe surovin v napravi bo računalniško voden (zmanjšanje izgub in zmanjšanje nastajanja odpadkov),
- poraba materialov in kemikalij bo nadzorovana in se bo spremljala v masnih bilancah, na

- osnovi tega, pa se bo izvajala optimizacija porabe in s tem nastajanje količin odpadkov,
- z optimizacijo izkoriščanja premaznih sredstev na obdelovalnih površinah se bodo zmanjševale izgube premaznih sredstev pri nanosu,
 - cikli čiščenja in vzdrževanja opreme bodo optimizirani,
 - izveden bo zaprt sistem mešanja barv v prostoru za mešanje barv, v katerem pa črpalke za dovajanje barve dosežejo optimalno doziranje,
 - zmanjševanje odpadkov, zaradi popolnega praznjenja mešalnega kotla bo omogočen s samo konstrukcijo mešalnikov in njihovih hkratnih transportov celotne vsebine,
 - stroji se bodo redno vzdrževali, s tem pa se bo preprečilo nastajanje dodatnih odpadkov,
 - vodile se bodo evidence o nastajanju odpadkov,
 - analiza dejanskega stanja ravnanja z odpadki v družbi v času obratovanja se bo izvajala redno,
 - nadzor nad nastajanjem odpadkov se bo izvajal dnevno,
 - v smislu preprečevanje nastajanja odpadkov se bodo izvajala usposabljanja zaposlenih, le-ta bodo potekala pri nastopu dela, ter periodično najmanj enkrat na leto, po potrebi se bodo delavci udeleževali strokovnih izobraževanj pri ustreznih inštitucijah,
 - uporabljala se bo filter stiskalnica za zmanjšanje količine odpadnega mulja na izstopu iz industrijske naprave za čiščenje odpadnih vod.
 - v sklopu zahtev ISO 14001:2015 se bo izdelal program preprečevanja odpadkov; v njem bodo zastavljeni cilji v smislu ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov; cilji bodo ovrednoteni in merljivi, vsebovali bodo kazalnike učinkovitosti in izvajanja ukrepov.

Opis virov hrupa in ukrepi varstva pred hrupom

Viri hrupa na območju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja bodo zajemi svežega zraka, odvodniki zraka in odpadnih plinov, locirani na strehah ali na fasadah objektov in oprema, ki je locirana izven objektov. Vir hrupa v času obratovanja bo tudi tovorni cestni promet povezan z obratovanjem naprave. V času obratovanja bo 24 ur dnevno potekala dostava in odvoz avtomobilskih karoserij s tovornimi vozili. V dnevnem času od 6h do 18h bo vzporedno potekala tudi dostava materiala in surovin prav tako s tovornimi vozili.

Upravljavca ima z internim standardom določeno, da maksimalna zvočna moč posameznega vira hrupa, ne sme presegati 75 dBA. Doseganje tega standarda dobavitelj opreme zagotavlja z namestitvijo tehnične opreme za vire hrupa, kot so:

- dušilniki zvoka, ki so vgrajeni v prezračevalnih kanalih na strehi objekta,
- protihrupne bariere:
 - hladilni stolpi bodo obdani s protihrupnimi paneli,
 - rešetke za dovod zraka v kompresorsko postajo (N17) bodo opremljene s protihrupnimi kulisami.

Za zmanjšanje emisij hrupa iz proizvodnje je predvideno zapiranje industrijskih vrat. Zaradi zmanjševanja hrupa zaradi prometa je predviden promet tovornih vozil z južne strani območja preko Letališke ceste, ki se navezuje na avtocesto A4 (avtocesta A4, izvoz letališče, smer Orehova vas in Letališka cesta).

3.6 Opis ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal, podzemne vode, za preprečevanje nesreč in izrednih razmer

Opis ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Upravljavca je k vlogi skladno z drugim odstavkom 22. člena in v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe IED predložil Izhodiščno poročilo št.: 600617-avl/ppm z dne 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018, 30. 5. 2018, 20. 7. 2018, 20. 8. 2018 in 6. 12. 2018, ki ga je izdelal E-

NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: Izhodiščno poročilo). Iz Izhodiščnega poročila izhaja, da se na območju naprave iz točke 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja skladišči, uporablja in transportira 107 nevarnih snovi. V napravi zadevne nevarne snovi (ZNS) ne nastajajo in se ne izpuščajo v okolje. Gorivo diesel se na lokaciji nahaja za pogon agregatov v primeru izrednih razmer, zato je pri tej ZNS največja količina skladiščenja enaka največji prisotnosti tega goriva na napravi. Od uporabljenih 107 nevarnih snovi je 28 nevarnih snovi prepoznanih kot ZNS. ZNS se v napravi skladiščijo v skladiščih z oznakami Sk1, Sk2, Sk3, Sk4, Sk5, Sk6, Sk8 in Sk9 ter v štirih rezervoarjih Rez 5 – Rez 8, dve od ZNS pa se na lokacijo naprave dostavi »just in time«. ZNS se uporabljajo pri naslednjih postopkih oz. v naslednjih tehnoloških enotah: pri postopku fosfatiranja (6 ZNS) in pri postopku razmaščevanja (1 ZNS), pri čiščenju opreme priprave površin za lakiranje (3 ZNS), pri elektrokemičnem kataforeznem lakiranju (2 ZNS), pri tesnjenju podvozja in spojnih robov (2 ZNS), pri popravilu napak kataforetskega lakiranja, temeljnega premaza in točkovnih napak (6 ZNS), pri nanašanju končnega premaza (2 ZNS), pri vzdrževanju (4 ZNS), pri čiščenju opreme (1 ZNS) in za diesel agregate (1 ZNS). Glede na to, da naprava leži na vodovarstvenem območju, opredelitev o tem ali skupina posameznih ZNS presega prag letne prisotnosti iz priloge 3 Uredbe IED, ni relevantna (potrebna), saj mora upravljavec ne glede na količine ZNS izdelati izhodiščno poročilo kot to določa 2. odstavek 12. člena Uredbe IED. Največja količina ZNS, ki se naenkrat skladišči na lokaciji naprave, je cca 88 ton, na območju naprave (skladiščene količine in prisotne v proizvodnji) pa se nahaja naenkrat do 99,6 ton ZNS. Opis skladiščenja in opis tehnoloških enot (vseh skladišč in vseh tehnoloških enot) je naveden v točki 3.4 te obrazložitve. Vse ZNS se pripeljejo na lokacijo naprave na območje pretakališč na južni (ZNS 8 – ZNS 14, ZNS 16 – ZNS 18 in ZNS 24 – ZNS 28) oz. severni (ZNS 1 – ZNS 7, ZNS 15, ZNS 19 – ZNS 23) strani lakirnice. Nato se ZNS transportirajo do skladišč, rezervoarjev ali do mesta direktnega priklopa na tehnologijo (vedno v originalni embalaži), iz skladišč pa se nato transportirajo na mesta priklopa (s cevno povezavo) na tehnologijo ali do mest uporabe, kjer se ročno dozirajo oz. uporabljajo. Transport iz obeh pretakališč do lokacij skladiščenja poteka za vse ZNS (razen ZNS 20) po neprepustno utrjeni podlagi znotraj objekta lakirnice, ZNS 20 (diesel) pa ima interni transport od pretakalne ploščadi po zunanji površini (neprepustno utrjena asfaltna podlaga) do mesta uporabe v energetskega centru.

Do nenadzorovanega izpusta ZNS (in tudi drugih nevarnih snovi) na območju naprave lahko pride v primeru neustreznega skladiščenja, rokovanja in doziranja ZNS ter v primeru naravnih nesreč. Mesta možnih nesreč so: transportne poti in obe pretakalni ploščadi (severna in južna), vsa skladišča, kjer se ZNS skladiščijo, to je Sk1, Sk2, Sk3, Sk4, Sk5, Sk6, Sk8, Sk9 in v štirih rezervoarjih Rez5-Rez8 in vsa mesta uporabe ZNS.

Pri vseh ZNS bi v najbolj neugodnih razmerah lahko prišlo do nenadzorovanega izpusta v primeru skladiščenja. Vsa skladišča bodo urejena skladno z zakonodajnimi zahtevami, zato je verjetnost izpusta v času skladiščenja zelo majhna. V primeru, da bi do tovrstnega dogodka vseeno prišlo, ima podjetje izdelana navodila kako ukrepati v primeru tovrstnih nesreč.

Do nenadzorovanega izpusta ZNS bi lahko prišlo tudi pri transportu ZNS na lokacijo in pri notranjem transportu ZNS od skladišča do mesta uporabe. Transport do lokacije skladiščenja bo potekal pri vseh ZNS po neprepustno utrjeni asfaltni podlagi.

V primeru iztekanja ZNS na lokaciji uporabe bodo v celotni napravi, kjer se bodo uporabljale ZNS, izvedeni ukrepi za preprečevanje onesnaženja tal in vode. Za primere, da bi do nenadzorovanega izpusta vseeno prišlo ima upravljavec izdelana navodila - dokument Organizacija za nujne primere v obratu Hoče.

Z rezervoarji in skladišči za skladiščenje nevarnih snovi ter transportnimi napravami nevarnih in škodljivih snovi se bo ravnalo in obratovalo tako, da bo onemogočeno onesnaževanje tal in vode ali škodljivo spreminjanje njenih lastnosti. Zagotovitev brezhibnega in zanesljivega obratovanja naprave je upravljavec upošteval že pri samem načrtovanju naprave. Za obratovanje in

vzdrževanje so predvideni ukrepi, ki bodo preprečevali onesnaževanje tal in podzemne vode. Izбира primernih materialov je bila po navedbah upravljavca upoštevana že v času samega načrtovanja naprave (projektiranja). Pravilnost vgradnje bo preverjena na tehničnem pregledu.

V 1. delu priloge 2 Uredbe IED so kot ustrezni preizkusni standardi za dokazovanje brezhibnosti talnih površin in zunanjih zaščitnih plasti navedeni zlasti standardi SIST EN 12970, SIST EN 14879, SIST EN 1504 in drugi proizvodni standardi za gradbene proizvode, ki se uporabljajo za izvedbo talnih površin. Ti standardi so namenjeni proizvajalcem gradbenih proizvodov in jih le-ti morajo upoštevati pri dobavi gradbenega proizvoda. V primeru naprave Magna bodo (po navedbi upravljavca) vsi dobavitelji gradbenih proizvodov, ki se uporabljajo za izvedbo talnih površin (mešanice betona, epoksi premazi, ekspandirani trakovi, ...), za namene tehničnega pregleda izdali certifikate o ustreznosti materiala oziroma izjave o skladnosti, s katerimi potrdijo, da proizvodi sledijo standardom. Enako velja za ugotavljanje brezhibnosti za opremo, skladiščne posode in cevovode, namenjene skladiščenju, ravnanju ali transportu ZNS. Z izjavami o skladnosti bodo dobavitelji te opreme jamčili, da je dobavljena oprema skladna s predpisanimi standardi iz 1. dela priloge 2 Uredbe IED (SIST EN 12285, SIST EN 976, SIST EN 13121, SIST EN 13341, SIST EN 13575, SIST EN 13160 in SIST EN 13616). Upravljavec bo na tehničnem pregledu predložil dokazila in izjave o vseh preizkusih in ustreznostih vgrajenih materialov in prefabriciranih izdelkov.

Za vse monolitne armirano betonske plošče z uporabo vodotesnih receptur betona, bodo na voljo dokazila o vodotesnosti. S strani izvajalca je bil izdelan tudi Načrt betona, v katerem so zapisane recepture vodotesnega betona. Izvajalec mešanico betona tudi vzorči in vzorce hrani, kot dokazilo o vgrajenem gradbenem materialu. Za gradbene stike, stike konstrukcij ter preboje inštalacij, ki bodo izvedeni z ekspanzijskimi tesnilnimi trakovi, bodo na voljo dokazila in tehnični listi s certifikati.

Opis izpolnjevanja zahtev in ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode, kjer se odvija transport ZNS - vse povozne površine (dovozne ceste z manipulativnimi površinami in parkirišči) bodo asfaltirane in obdane z visokimi cestnimi robniki, ki bodo onemogočili nekontrolirano razlivanje v primeru iztoka nevarnih snovi med transportom. Vsi lovilniki olj bodo za primer iztekanja nevarnih snovi opremljeni z zapornimi ventili, ki se v primeru nesreče ročno zaprejo.

Vse ponikalnice (za padavinske vode) bodo locirane izven območja povoznih, parkirnih in manipulativnih površin. Ponikovalna polja ob transportnih poteh bodo po svoji celotni dolžini zavarovana pred možnostjo prevrnitve tovornih vozil s prefabriciranimi AB barierami - BVO (betonske varovalne ograje) višine 110 cm. S tem se bo preprečilo direkten nalet ali prevrnitev vozil preko roba cestišča in nekontrolirano izlitje nevarnih snovi v območje ponikanja. Omenjene betonske varovalne ograje so bile sprojektirane skladno s tehnično specifikacijo za javne ceste TSC 02.210:2010.

Opis izpolnjevanja zahtev in ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode za pretakalne ploščadi, skladišča in rezervoarje je razviden že iz opisa v točki 3.4 te obrazložitve.

Opis izpolnjevanja zahtev in ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode na mestih uporabe ZNS-jev je razviden že iz opisa skladiščenja v točki 3.4 te obrazložitve, in sicer pri opisu objekta lakirnica, saj so v objektu Lakirnica nameščeni tudi skladiščni prostori. Vsa tehnologija – uporaba ZNS se namreč odvija v objektu lakirnica. Objekt je izveden na način, da bo preprečena vsaka možnost razlitja in uhajanja škodljivih snovi v tla in/ali podzemne vode. Kot dodatni ukrep je površina na območju delovnih kadi priprave površin za lakiranje (pod delovnimi kadm) projektirana kot lovilni bazen, ki lahko sprejme volumen tekočine največje delovne kadi v

primeru razlivanja. V izračunu za določitev potrebne globine lovilnega bazena je bil upoštevan volumen največje delovne kadi, povečan za dodatnih 10%, to je 250 m³. Lovilni bazen bo opremljen s črpalnim jaškom za prečrpavanje vsebine. Lovilni bazen bo v celoti (tla in stene) prevlečen z zaščitnim slojem, odpornim na kemikalije (ustrezen industrijski epoksi premaz).

Mesto uporabe ZNS bo poleg objekta Lakirnica tudi Energetski center, kjer bosta locirani črpalke za požarno zaščito (N21.3, N21.4). Tudi tla v prostoru Energetskega centra, kjer se bo uporabljala ZNS20 (diesel), so iz vodotesnega betona in debeline 30 cm. Tesnjenje delovnih in konstrukcijskih stikov je izvedeno z ekspanzijskimi trakovi. Dodatno so tla površinsko obdelana z epoksidnim premazom. V primeru prečrpavanja goriva iz transportne embalaže v rezervoarja, se bo na mestu črpanja, pod priključek namestila manjša mobilna lovilna posoda, ki bi preprečila eventualno razlivanje. Kot dodatna zaščita sta rezervoarja dvoplaščna, iz nerjavečega jekla.

Tudi na ostalih mestih uporabe nevarnih snovi (kjer ni ZNS), in sicer v prostoru mešalnice premaznih sredstev - N16, na čistilni napravi - N18 in v prostoru priprave vode - N19 so predvidena tla iz vodotesnega betona. Tesnjenje delovnih in konstrukcijskih stikov je izvedeno z ekspanzijskimi tesnilnimi trakovi, ki v primeru stika s tekočinami nabreknejo in preprečijo prehod tekočine. Dodatno so tla površinsko obdelana z epoksidnim premazom, odpornimi na kemikalije. Ti predvideni sistemi so znani kot sistem »bele kadi« in se uporabljajo za betonirane rezervoarje, ki zagotavljajo popolno vodotesnost. V Smetarniku so predvidena tla (betonska plošča) brez dilatacij, da se zagotovi maksimalna možna tesnost talnih površin. Betonske talne površine bodo obdelane s posebnim postopkom utrjevanja (process of hard graining) in nimajo iztoka oz. priključkov na kanalizacijo.

Upravljaivec bo v času obratovanja naprave vodil vzdrževalni dnevnik o izvajanju zgoraj navedenih tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode. Poleg tega bo vsakih pet let zagotovil izvedbo rednih pregledov vseh omenjenih tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode.

Vzdrževanje vgrajenih gradbenih materialov in proizvodov ter vgrajene opreme se bo izvajalo po navodilih proizvajalca ter pravilih stroke in dobre inženirske prakse, ob upoštevanju in uporabi standardov za posamezne gradbene proizvode. Upravljaivec zagotavlja, da se bodo za vzdrževanje in čiščenje opreme uporabljali le materiali, ki jih kot primerne določi dobavitelj opreme. Cevovodi in inštalacije, po katerih se bodo pretakali ZNS, bodo izvedeni neprepustno in iz materialov, ki so odporni na ZNS-je. Podzemnih cevovodov za prenos ZNS na lokaciji naprave ne bo.

Po vzpostavitvi obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se bodo, s strani pooblaščenca za varstvo okolja, redno izvajali pregledi tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode, kot je to določeno v 4. odstavku 7. člena Uredbe IED. Pooblaščenec bo o pregledu tehničnih ukrepov, skladno z 2. delom priloge 2 te uredbe, izdelal poročilo, ki bo obsegalo podatke in ugotovitve o izvajanju in stanju ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode ter njihovi brezhibnosti.

Zadržanje požarnih vod je delno že opisano pri opisu skladiščenja v točki 3.4 te obrazložitve. Povzetek teh vsebin: vsi tehnološki prostori, razen glavne proizvodne hale lakirnice, so povezani z zunanjim zbirnim podzemnim bazenom prostornine 1.000 m³, ki zadošča za zajem vode pri največji kapaciteti potencialne uporabe stabilne gasilne naprave. Glavna proizvodna hala lakirnice je izvedena tako, da lahko v primeru požara zadrži vso potencialno količino vode zaradi uporabe stabilne gasilne naprave. Prelivi za odvod onesnažene požarne vode po aktivaciji sprinkler stabilne gasilne naprave v prostorih, ki so povezani z bazenom za zbiranje onesnažene

požarne vode (Sk1, Sk2, Sk3, Sk4, Sk6, Rez 20-24 ter prostori čistilne naprave, mešalnice barv in smetarnika), so locirani na takšni višini, da je v posameznem prostoru zagotovljen zahtevani volumen lovilnega bazena za zadržanje koncentriranih tekočin, s tem pa je onemogočeno odtekanje tekočin v primeru razlitja. Viški tekočin ob proženju šprinkler sistema se v primeru požara preko vodotesne instalacije pretočijo v vodotesni rezervoar za kontaminirane požarne vode/retenzijski rezervoar. Ukrep je izveden s prelivnim sifonom nad nivojem lovilnega volumna za nevarne tekočine. Povezave posameznih lovilnih bazenov, ki bodo locirani znotraj tehnoloških objektov, z zunanjim zbirnim podzemnim bazenom bodo izvedene s cevovodi, odpornimi na kemikalije. Zadrževalni jaški in rezervoarji so zaprt sistem in niso povezani s kanalizacijskim omrežjem. Za ravnanje z onesnaženo požarno vodo bo poskrbela pooblaščen družba za ravnanje z odpadki.

V primeru nastanka požarnih vod izven lovilnih sistemov, ki so znotraj objektov, predstavlja dodaten ukrep za primer zunanjega gašenja, v celoti obrobljena nepropustno utrjena površina cest (asfalt) in manipulativnih površin s 15 cm visokimi robniki in zadrževalnimi ventili v pretokih lovilnikov olj (ki se ročno zaprejo v primeru požara oz. gašenja), kar pomeni zadrževalno površino velikosti 40.000 m² in višine 15 cm. Poleg tega so ob fasadi objekta položene betonske kanaletе širine 80 cm, ki preprečujejo ponikanje požarne vode ob zunanjem gašenju in so kontrolirano povezane z odvodnjavanjem manipulativnih površin. To pomeni, da je nekontrolirano odtekanje požarne vode preprečeno z zapornimi ventili pred lovilniki olj. Požarna voda se tako zadrži na lokaciji, dokler se ne naredijo analize požarne vode. Za ravnanje z onesnaženo požarno vodo bo poskrbela pooblaščen družba za ravnanje z odpadki. Ponikovalna polja ob transportnih poteh so bodo po njihovi celotni dolžini zavarovala pred možnostjo prevrnitve tovornih vozil s prefabriciranimi AB barierami - BVO (betonske varovalne ograje) višine 110 cm. S tem se bo preprečilo direkten nalet ali prevrnitev vozil preko roba cestišča in nekontrolirano izlitje nevarnih snovi v območje ponikanja.

Skladno s četrnim odstavkom 22. člena Uredbe IED je upravljavec k Izhodiščnemu poročilu priložil tudi Prilogi 2 in 3, ki predstavljata:

- (Priloga 2) Predlog obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode za IED napravo Magna Nukleus, št. poročila 152/2018 (12.04.2018, dopolnitev 15.05.2018, 16. 07. 2018 – verzija dopolnitve ni navedena), (v nadaljevanju: Predlog programa – PV), ki ga je izdelal Talum Inštitut d.o.o., Tovarniška 10, 2325 Kidričevo, in ki v točki 4.2 vsebuje tudi Posnetek ničelnega (obstoječega) stanja podzemne vode, in
- (Priloga 3) Noveliran predlog obratovalnega monitoringa stanja tal za IED napravo Magna Nukleus, št. poročila 411/2018 iz 20. 8. 2018 (dopolnitev: 23. 10. 2018 in 4. 12. 2018) (v nadaljevanju: Predlog programa – tla), (ki v točki 4.2 vsebuje tudi Posnetek ničelnega (obstoječega) stanja tal), izdelal Talum Inštitut d.o.o., Tovarniška 10, 2325 Kidričevo s sledečimi podizvajalci:
 - za odvzem vzorcev tal in terenski opis tal: Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta, Jamnikarjeva 101, 1000 Ljubljana;
 - za merjenje in analizo parametrov odvzetih vzorcev tal: Kmetijski inštitut Slovenije, Hacquetova ulica 17, SI-1000 Ljubljana in ALS Czech Republic s.r.o., Na Harte 336/9, 190 00 Praga 9, Češka republika.

Iz Izhodiščnega poročila in Predloga programa – PV in Predloga programa – tla so razvidne v nadaljevanju navedene značilnosti območja naprave v povezavi s podzemnimi vodami in tlemi, ki so tudi osnova za določitev obratovalnega monitoringa stanja podzemnih vod in tal.

V zaledju naprave so kmetijske površine ter nekaj travnih površin. Na območju naprave se nahaja Polanski potok, ki je zaradi poselitve, cestnega in železniškega omrežja reguliran. Ob

severozahodnem robu Novega Hočkega ponikovalnika (gramoznice) se steka v Novi Hočki potok, in naprej v kanal HE Zlatoličje. Izdelovalec Izhodiščnega poročila navaja, da javnih podatkov o tem, da bi se zgodile emisije ali nenadzorovani izpusti zadevnih nevarnih snovi v tla in podzemno vodo na tem območju, ni na voljo. Hidrogeološke razmere na območju naprave so bile raziskane s pomočjo šestih novih vrtin za raziskavo podzemne vode – MSP1, MSP2, MSP3, MSP4, MSP5 in MSP6 ter dveh obstoječih vrtin IEI-PPO2 in IEI-PPO6. Posnetek ničelnega stanja podzemne vode je bil izdelan februarja 2017.

Širše območje naprave leži na območju kvartarnih rečnih nanosov reke Drave, na katere so se odložili še peščeno glinasti in drugi drobni sedimenti potokov s Pohorja. Podzemna voda se napaja s padavinami ter dotokom pohorskih potokov. Glede na analizo bilance podzemne vode, je delež vode, ki jo prispevajo pohorski potoki približno 2/3 vode, infiltracija pa preostali del. Vodonosnik je dobro prepusten, s koeficientom prepustnosti med 10^{-4} in 10^{-3} m/s. Po večjem delu Dravskega polja ni slabo prepustnega pokrova, zato je vodonosnik odprt, lokalno pa se zaradi slabše prepustnih nanosov lahko obravnava kot polzaprt, polodprt ali zaprt. Paleozojske metamorfne pohorske kamnine predstavljajo neprepustno podlago kvartarnemu vodonosniku. Koeficient prepustnosti, določeni na podlagi črpalnih poskusov na območju naprave znaša od 2,92 do $5,84 \times 10^{-3}$ m/s. Smer toka podzemne vode je od zahoda proti vzhodu, v bližini odvodnega kanala HE Zlatoličja se ukloni proti kanalu. Gradient toka znaša 3,1 ‰, hitrost toka podzemne vode znaša 4 m/dan. Gladina podzemne vode se nahaja na koti 251 – 256 m n.m., generalno gledano je to 8 – 18 m pod površjem. Nezasičena cona na območju naprave je debela od približno 12 do 16,5 m. Hitrost in hidroizohipse so povzete iz elaborata: Brenčič, M., Krivic, J., 2005: Analiza vpliva pohorskih potokov za vodonosnik Dravskega polja. Geološki zavod Slovenije. Arh. št.: K-II-30d/c-13/384-I.

Možne poti onesnaževal na območju naprave bodo predvsem kanali, cevovodi, drenaže in transportne poti. Upravitelj je predvidel ukrepe, ki možnost onesnaženja tal in podzemnih voda zelo zmanjšujejo. Celoten interni industrijski in komunalni kanalizacijski sistem se na območju naprave povezuje z javnim kanalizacijskim sistemom, ki se zaključuje s komunalno CČN Maribor. Pri skladiščenju in uporabi ZNS ni možnih transportnih poti onesnaževal v podzemne vode, saj je celoten sistem izveden vodotesno. V primeru izlitja ZNS na zunanjih utrjenih površinah, bi morebitno onesnaženje gravitiralo proti sistemu za zajem padavinske odpadne vode in preko lovilnika olja v ponikovalnico. Vsi lovilniki olja bodo za primer iztoka nevarnih snovi opremljeni z zapornimi ventili.

Odvodnjavanje padavinskih vod z utrjenih vozniških površin bo zagotovljeno s stekanjem preko utrditev v cestne požiralnike z usedalniki ter speljano preko nove vodotesne kanalizacije, lovilnikov olja z usedalniki in nato v ponikanje. Industrijske odpadne in komunalne vode iz naprave se bodo odvajale v kanalizacijsko omrežje, ki se zaključuje na Centralni čistilni napravi Maribor. Ciljna hidrogeološka cona je določena na podlagi podatkov o smeri toka podzemne vode ob različnih vodostajih ter na podlagi izračunov širjenja morebitnega onesnaževala zaradi vpliva disperzije iz območja naprave. Za oceno širjenja oblaka onesnaženja v primeru nesreče so bile izdelane tudi modelne simulacije gibanja delcev v aluvialnem vodonosniku Dravskega polja. Iz izračunov sledi, da onesnaženje ne bi doseglo zajetij za pitno vodo Dobrovce pri trenutni količini črpanja 100 l/s in radiju vpliva 208 m ter območja predvidenega črpališča Dravski dvor z ocenjenim vplivnim radijem črpanja 300 m. Lokacije skladišč ZNS so izven vplivnih območij črpališč Dobrovci in Dravski dvor. Onesnaženje bi se izteklo v reko Dravo. Čas dospelja prvega onesnaženja od lokacije razlitja do reke Drave je 3 leta ob nizkem vodnem stanju in 3,2 leta ob visokem vodnem stanju. Celotno onesnaženje bi se v reko Dravo izteklo po 2,2 leta tako ob visokem kot tudi nizkem vodnem stanju. Bi pa v primeru povečanega črpanja v črpališču Dobrovci (količina črpanja 300 l/s, vplivni radij črpanja 415 m), del onesnaženja dosegel vplivni radij

črpališča Dobrovci. S tega stališča je bila pri določevanju ciljne hidrogeološke cone in s tem tudi vplivnega območja naprave upoštevana tudi varnostna razširitev, ki vključuje depresijska lijaka črpanja.

V predloženem Predlogu Programa - PV je za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode na območju naprave Magna Nukleus predvidenih osem (8) merilnih mest – piezometrov na opazovalnih vrtinah. Od tega se predlagan monitoring količinskega stanja podzemne vode izvaja na vseh merilnih mestih (v tabeli 9 oznaka H pri obsegu monitoringa), monitoring kemijskega stanja pa na petih (5) merilnih mestih (v tabeli 9 oznaka K pri obsegu monitoringa):

Tabela 9: Merilna mesta za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode

Vrtina	GKX	GKY	z (m)*	Pozicija vrtine	Obseg monitoringa
MSP1	149033,13	551378,47	268,98	Gor-vodno	H+K
MSP2	148600,47	551345,42	269,76	Gor-vodno	H
MSP3	148516,27	551974,27	265,15	Dol-vodno	H+K
MSP4	148204,27	552331,74	264,27	Dol-vodno	H+K
MSP5	148341,89	552560,43	264,38	Dol-vodno	H+K
MSP6	148685,02	552434,91	264,98	Dol-vodno	H+K
IEI-PPO2	148685,02	552434,91	264,98	Gor-vodno	H
IEI-PPO6	149070,02	552334,74	266,38	Dol-vodno	H

Avtomatski merilniki nivoja podzemne vode v vrtinah za raziskavo podzemne vode z oznakami MSP1, MSP2, MSP3, MSP4, MSP5 in MSP6 so programirani na način, da merijo razdaljo od izmerjene kote pokrova nad vrtino do nivoja podzemne vode. Vrtini za raziskavo podzemne vode z oznakama IEI-PP02 in IEI-PP06 še nista opremljeni z avtomatskima merilnikoma nivoja podzemne vode.

V okviru Predloga programa – PV je predložen tudi posnetek ničelnega stanja podzemne vode. Na podlagi tega posnetka je v Predlogu programa – PV predviden nabor parametrov za izvajanje obratovalnega monitoringa, kjer so pri parametrih zadevnih nevarnih snovi v oklepaju navedene ZNS, ki se spremljajo s posameznim parametrom:

- terenske meritve: temperatura zraka, temperatura vode, pH vrednost, specifična električna prevodnost, redoks potencial, kisik (O₂), nasičenost s kisikom, nivo podzemne vode, globina vrtine, motnost;
- osnovni parametri: obarvanost, celotni organski ogljik – TOC, kalcij, železo, hidrogenkarbonati, natrij, kalij, magnezij, klorid, ortofosfat;
- parametri zadevnih nevarnih snovi: nitrit (ZNS1, ZNS19, ZNS 23), amonij (ZNS1, ZNS19, ZNS23), nitrat (ZNS1, ZNS19, ZNS23), bisfenol A (ZNS9), policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20, ZNS27, ZNS28), mangan (ZNS2, ZNS5, ZNS6), nikelj (ZNS3, ZNS5, ZNS6), cink (ZNS4, ZNS5, ZNS6, ZNS13, ZNS14, ZNS18), molibden (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20, ZNS27, ZNS28), vanadij (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20, ZNS27, ZNS28), posamezni triazinski pesticidi (ZNS17), sulfat (ZNS7, ZNS22), lahkoahlapni aromatski ogljikovodiki (BTX) (ZNS8, ZNS9, ZNS10, ZNS11, ZNS12, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS18, ZNS20, ZNS27, ZNS28), ogljikovodiki C₁₀-C₄₀ (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20, ZNS21, ZNS25, ZNS26, ZNS27, ZNS28), bor

(ZNS22) in identifikacija organskih spojin: glutaral (ZNS15), 2-butoksietanol (ZNS24), ogljikovodiki C₆-C₇ (ZNS25), ogljikovodiki C₆-C₉ (ZNS26).

Ker je naprava MAGNA NUKLEUS novogradnja, pri kateri se posega tudi v nosilne plasti tal, za katere se ne ve, kakšno je stanje obremenitev, in ker se le-ta (v kateri se bo uporabljalo 28 različnih prepoznanih ZNS, ki predstavljajo tveganje za onesnaženje tal in podzemne vode) nahaja na občutljivem območju, kjer je potrebno zagotoviti visoko stopnjo varovanja kakovosti podzemne vode, izvajalec obratovalnega monitoringa v Predlogu – PV predlaga, da se izvede vzorčenje in meritev v okviru obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode (za parametre navedene v predhodnem odstavku) vsako koledarsko leto s pogostostjo dvakrat letno s presledki, ki ne smejo biti krajši od dveh in daljši od šestih mesecev.

V Predlogu programa – tla je opisano, da se tla v okolici in na območju naprave pred posegom uvrščajo v skupino distričnih rjavih tal na pretežno nekarbonatnem produ. Pojasnjeno je, da sta za distrična rjava tla značilni kislja reakcija in majhna kationska izmenjalna kapaciteta, z deležem bazičnih kationov $V < 50 \%$. Običajno tla na Dravskem polju vsebujejo malo glin, več je peska in melja, mestoma se pojavljajo tudi plitve oblike distričnih tal, ki lahko vsebujejo tudi veliko proda. Iz Predloga programa – tla izhaja, da je opis tal v času izdelave posnetka ničelnega stanja tal na eni lokaciji (SS3) narejen na manjši površini avtohtonih tal (vzorčenje tal je bilo izvedeno aprila 2018). Julija 2018 je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal opravil dodaten ogled in opis stanja tal, saj je upravljavec pričel z rekultivacijo zelenih površin v skladu s predvidenim načrtom utrjenih (zgradbe, transportne poti, parkirišča) in neutrjenih (odprtih) površin na območju naprave. Iz Predloga programa – tla je razvidno, da so nepozidana oziroma neutrjena tla na območju naprave omejena na površine okrasnih zelenic pred in med posameznimi objekti naprave in bodo v končnem stanju rekultivirane z alohtono zemljino. Iz Predloga programa – tla je tudi razvidno, da je bila rekultivacija oziroma izgradnja zelenih površin ob dodatnem ogledu pooblaščenega izvajalca obratovalnega monitoringa stanja tal dne 17. 7. 2018 v teku. V predlogu programa – tla je izvedena ocena, da je nanos zemljine debel do 50 cm, pri čemer je v spodnje plasti vgrajena manj humozna oziroma mineralna zemljina, v zgornjih 30 cm pa bolj humozna zemljina (odstranjen površinski sloj tal 0–20 cm). Na ta način so rekultivirana tla glede na Slovensko klasifikacijo tal uvrščena v razred 'tehnogena tla'.

Iz opisa pretekle rabe tal na območju naprave je razvidno, da je bilo v preteklosti območje naprave nepozidano, po dejanski rabi zemljišča pa pretežno v njivski kmetijski rabi, nekaj je bilo tudi trajnih travnikov. Območje je bilo po Odloku o občinskem prostorskem načrtu Občine Hoče – Slivnica pred spremembo št. 2 uvrščeno med najboljša kmetijska zemljišča K1. Izvajala se je kmetijska dejavnost. V Predlogu programa – tla je navedeno, da so bila tla na območju naprave srednje globoka do globoka, neskeletna z debelim humusnim slojem, zato je bila boniteta velika (BT med 50 in 81).

Naprava je locirana na ravnini, na nadmorski višini okvirno 264 m n.m. Celotna površina območja naprave obsega 117.065,05 m² površin, od tega pripada 71.785,45 m² (61,32%) utrjenim površinam in 45.279,60 m² neutrjenim površinam (38,68%).

Na podlagi ocene možnega območja širjenja onesnaževal v tleh, ki je bila izdelana za tri različne scenarije obratovanja naprave ali njenega dela (tj. normalno obratovanje, izpad ali okvara v delovanju in nenadzorovani izpusti onesnaževal) za območje naprave je v Predlogu programa – tla navedeno, da sta teoretični možnosti, po katerih bi lahko prišlo do stika in možnega širjenja ZNS s tlemi na območju naprave sledeči:

- neposredno razlitje ZNS na okrasne zelenice;

– večja poškodba utrjenih talnih površin na območju skladiščenja in/ali uporabe prepoznanih ZNS in hkrati razlitje prepoznanih ZNS na poškodovane utrjene površine.

Iz Predloga programa – tla izhaja, da je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal posnetek ničelnega stanja tal na območju naprave izvedel v dveh terminih, in sicer 23. 4. 2018 in 17. 7. 2018. Celotno območje naprave je glede predvidene dejavnosti naprave, uporabljenih ZNS in potencialne možnosti onesnaženja tal razdelil v štiri prostorske podenote: P1 – energetski center, severna (P2) in južna (P3) transportna pot ter P4 – vhod. Za izvedbo posnetka ničelnega stanja tal je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil štiri vzorčna mesta z oznakami SS3, SS4, SS5 in SS6. Površina posameznega vzorčnega mesta je 12 m². Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je za vzorčna mesta z oznako SS4, SS5 in SS6 pojasnil, da so bila v času izvedbe posnetka ničelnega stanja že v celoti rekultivirana, pri čemer je bilo vzpostavljeno končno stanje (nadaljnjih posegov v tla na območju vzorčnega mesta v prihodnje več ne bo). Za upoštevanje heterogenosti tal je posamezno vzorčno mesto razdelil na 4 podenote (1m x 3m) in odvzel vzorce tal iz posameznega sloja tal. Na vsaki podenoti je z žlebasto sodno odvzel minimalno 25 inkrementov (delov) tal za vsako globino. Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je za vsa štiri vzorčna mesta navedel, da so locirana na posameznih podobmočjih naprave na mestih, kjer obstaja največja možnost morebitnega onesnaženja tal zaradi delovanja naprave. Nadalje je navedel, da gostota in razporeditev vzorčnih mest pokriva celotno območje naprave oziroma z vidika izvedbe posnetka ničelnega stanja tal nedvoumno pokriva vse lokacije in mesta, kjer bi potencialno lahko prišlo do morebitnega onesnaženja tal zaradi delovanja naprave ter s tem omogoča dovolj veliko zanesljivost, da se v primeru razlitja ZNS te snovi z izvajanjem obratovalnega monitoringa stanja tal zaznajo v tleh. Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je določil štiri vzorčna mesta za vzorčenje tal na območju naprave zato, ker vsako izmed njih predstavlja reprezentativno mesto za vzorčenje tal za vsako od podobmočij naprave in je s tem zajeto celotno območje naprave.

Na podobmočju P1 je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil vzorčno mesto z oznako SS3, ki je locirano v skrajnem jugozahodnem delu območja naprave v neposredni bližini energetskega centra, kjer se bo skladiščila in uporabljala ZNS20 ter v bližini transportnih poti, po katerih bo potekala dostava prepoznanih ZNS na območje naprave do mesta skladiščenja. Nahaja se na zemljišču s parcelno številko 623/4, k.o. 706 – Orehova vas, njegove Gauss-Krugerjeve koordinate so GKK: 148503 in GKY: 551890. Vzorci tal za izvedbo posnetka ničelnega stanja tal so bili iz predlaganega vzorčnega mesta SS3 odvzeti v aprilu 2018.

Vzorci tal na preostalih vzorčnih mestih za izvedbo posnetka ničelnega stanja tal tj. SS4, SS5 in SS6 so bili odvzeti v juliju 2018. Na podobmočju P2 je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil vzorčno mesto SS4, ki je locirano na severozahodni strani glavnega objekta naprave, v bližini severne pretakalne ploščadi za ZNS1, ZNS2, ZNS3, ZNS4, ZNS5, ZNS6, ZNS7, ZNS15, ZNS19, ZNS20, ZNS21, ZNS22 in ZNS23, skladišča z oznako Sk1, kjer se bodo skladiščile ZNS1, ZNS3, ZNS5, ZNS6, ZNS7, ZNS15, ZNS19, ZNS21, ZNS22 in ZNS23, skladišča z oznako Sk6, kjer se bo skladiščila ZNS6, rezervoarjev z oznakama Rez5 in Rez6, kjer se bo skladiščila ZNS20 ter severne transportne poti, po kateri bo potekala dostava vseh ZNS na območje naprave do mesta skladiščenja. Celotna ploskev vzorčnega mesta z oznako SS4 se nahaja vzporedno s severno transportno potjo, na zemljišču s parcelno številko 623/4, k.o. 706 – Orehova vas. Njegove Gauss-Krugerjeve koordinate (centroid/središče) so GKK: 148709 in GKY: 552249.

Na podobmočju P3 je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil vzorčno mesto SS5, ki je locirano na jugovzhodni strani glavnega objekta naprave, v bližini južne

pretakalne ploščadi za ZNS8, ZNS9, ZNS10, ZNS11, ZNS12, ZNS13, ZNS14, ZNS16, ZNS17, ZNS18, ZNS24, ZNS25, ZNS26, ZNS27 in ZNS28, skladišča z oznako Sk2, kjer se bosta skladiščili ZNS13 in ZNS14, skladišča z oznako Sk3, kjer se bodo skladiščile ZNS8, ZNS9, ZNS10, ZNS11, ZNS12, ZNS16, ZNS17 in ZNS18, skladišča z oznako Sk4, kjer se bosta skladiščili ZNS16 in ZNS17, skladišča z oznako Sk5, kjer se bosta skladiščili ZNS13 in ZNS14, skladišča z oznako Sk8, kjer se bodo skladiščile ZNS25, ZNS26, ZNS27 in ZNS28, skladišča z oznako Sk9, kjer se bo skladiščila ZNS24 ter južne transportne poti, po kateri bo potekala dostava ZNS na območje naprave do mesta skladiščenja. Celotna ploskev vzorčnega mesta z oznako SS5 se nahaja vzporedno z južno transportno potjo, na zemljišču s parcelno številko 623/4, k.o. 706 – Orehova vas. Njegove Gauss-Krugerjeve koordinate (centroid / središče) so GKX:148575 in GKY: 552231.

Na podobmočju P4 je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil vzorčno mesto SS6, ki je locirano na severovzhodni strani glavnega objekta naprave, desno od vhoda v glavni objekt in v neposredni bližini transportne poti (vzhodna transportna pot) do južne pretakalne ploščadi za ZNS8, ZNS9, ZNS10, ZNS11, ZNS12, ZNS13, ZNS14, ZNS16, ZNS17, ZNS18, ZNS24, ZNS25, ZNS26, ZNS27, ZNS28. Celotna ploskev vzorčnega mesta z oznako SS6 se nahaja vzporedno z vzhodno transportno potjo, na zemljišču s parcelno številko 239, k.o. 706 – Orehova vas, njegove Gauss-Krugerjeve koordinate (centroid /središče) so GKX: 148701 in GKY: 552338.

Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je v Predlogu programa – tla predvidel ista vzorčna mesta za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal kot so bila določena že pri izvedbi posnetka ničelnega stanja tal – torej SS3, SS4, SS5 in SS6.

Vzorci tal so bili na vzorčnih mestih SS3, SS4, SS5 in SS6 za posnetek ničelnega stanja tal odvzeti v površinskem (0–5 cm) in podpovršinskem (5–20 cm) sloju tal. Enaki globini je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil/predvidel tudi za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal. Ker konsolidacija tal v času posnetka ničelnega stanja (julij 2018) še ni bila zadostna in ker je večina ZNS na podobmočjih P2 in P3 dobro topnih, bi lahko v primeru neposrednega razlitja na tla prišlo do transporta ZNS tudi globlje kot je 20 cm. Posledično je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal predlagal, da se na vzorčnih mestih z oznakama SS4 in SS5 pri prvem in vseh naslednjih vzorčenjih v okviru obratovalnega monitoringa stanja tal izvede tudi vzorčenje v dodatni globini (20–40) cm.

Iz Predloga programa – tla je razvidno tudi, da mora upravljalec naprave poskrbeti, da lokacije vzorčnih mest z oznako SS3, SS4, SS5 in SS6 ostanejo dostopne, očiščene in zavarovane pred poškodbami. Prav tako mora upravljalec na teh vzorčnih mestih preprečiti kakršnokoli premeščanje ali poseganje v sloje tal ali na površino tal, razen če gre za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal.

Iz Predloga programa – tla so razvidni parametri, za katere je bila izvedena meritev na vzorcih, ki so se odvzeli na vzorčnih mestih SS3, SS4, SS5 in SS6 v okviru posnetka ničelnega stanja tal in v oklepajih navedeno katere ZNS se s posameznim parametrom spremljajo:

- osnovni pedološki parametri: suha snov, pH ekstrakcija s CaCl₂, delež organske snovi, skupni dušik (tudi kot parameter ZNS11, ZNS19 in ZNS23), rastlinam dostopni fosfor (tudi kot parameter ZNS2) in kalij, zrnavost tal (tekstura), kationska izmenjevalna kapaciteta (CEC), prostorninska gostota, električna prevodnost in
- parametri ZNS za katere je verjetno, da bodo najdene na območju naprave, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal na območju naprave: nikelj (ZNS3, ZNS5 in ZNS6), cink (ZNS4, ZNS5, ZNS6, ZNS13, ZNS14 in ZNS18), molibden (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20,

ZNS27 in ZNS28), sulfat (ZNS7 in ZNS22), Na izmenljivi (ZNS1), lahkoahlapni aromatski ogljikovodiki (BTX) (ZNS8, ZNS9, ZNS10, ZNS11, ZNS12, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS18, ZNS20, ZNS27 in ZNS28), policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20, ZNS27 in ZNS28), ogljikovodiki C10–C40 (ZNS10, ZNS13, ZNS16, ZNS17, ZNS20, ZNS21, ZNS25, ZNS26, ZNS27 in ZNS28), triazinski pesticidi (ZNS17) in identifikacija organskih spojin: glutaral (ZNS15), 2-butoksietanol (ZNS24), ogljikovodiki C6–C7 (ZNS25), ogljikovodiki C6–C9 (ZNS26).

V Predlogu programa – tla je navedeno, da so bili parametri ZNS za določitev v tleh določeni tako, da je bil za posamezno ZNS določen en ali več značilnih parametrov oziroma kemijskih strukturnih elementov ZNS, ki se jih lahko določa v tleh z izbrano analitsko metodo in s katerimi se lahko spremlja posamezno ZNS v tleh. Navedeno je tudi, da je bil predlog nabora parametrov ZNS za izvedbo posnetka ničelnega stanja tal izdelan tudi na podlagi upoštevanja dejavnosti zavezanca ter količine in lastnosti posameznih ZNS, ki predstavljajo tveganje za onesnaženje tal in podzemne vode na območju naprave ter s tem posledično ocene možnosti pojavljanja posameznega parametra ZNS v tleh.

Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je parametre, ki so bili izbrani in so utemeljeni v predhodnih dveh odstavkih, predvidel tudi za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal na vzorčnih mestih SS3, SS4, SS5 in SS6.

Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je predvidel, da se zaradi zagotavljanja večje varnosti oziroma zanesljivosti spremljanja stanja tal na območju naprave, poleg parametrov, ki so bili analizirani v posnetku ničelnega stanja tal, v obratovalni monitoring stanja tal za napravo vključita tudi parametra mangan in celokupni brom. Za mangan je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal pojasnil, da ga je dodatno vključil, ker ZNS2, ZNS5 in ZNS6 vsebujejo snov manganov bis(dihidrogen fosfat) in je zato možno pojavljanje mangana v tleh; za celokupni brom pa je pojasnil, da ga je dodatno vključil, ker ZNS19 in ZNS23 vsebujeta bronopol, in je možno pojavljanje broma v tleh in da je bronopol sicer hitro biorazgradljiv, vendar pa razpadli produkti bronopola vsebujejo brom.

V Predlogu programa – tla je izvedba prvega monitoringa stanja tal v okviru izvajanja obratovalnega monitoringa stanja tal na območju naprave predvidena najkasneje v petih letih po pričetku rednega obratovanja naprave oziroma najkasneje v petih letih po pridobitvi uporabnega dovoljenja za napravo, ker je naprava v fazi izgradnje in z namenom povečanja zanesljivosti rezultatov meritev. Izvedba nadaljnjih obratovalnih monitoringov stanja tal je v Predlogu programa – tla predvidena enkrat letno na deset let. Vsa nadaljnja vzorčenja tal se izvedejo v istem mesecu kot je bil izveden odvzem vzorcev tal na vzorčnem mestu za izvedbo prvega obratovalnega monitoringa stanja tal. V primeru izrednih vremenskih razmer se čas vzorčenja zamakne.

Opis ukrepov za preprečevanje nesreč in izrednih razmer

Upravljavca je v vlogi priložil dokument »Organizacija za nujne primere v obratu«, ki opredeljuje preventivne ukrepe in ukrepe za preprečevanje okoljskih vplivov v primeru izrednih dogodkov in nesreč v lakirnici Magna Maribor – Hoče. Iz tega dokumenta je razvidno, da bo imel upravljavca gasilsko enoto stacionirano na lokaciji naprave, sestavljeno iz 6 zaposlenih in dodatno 18 sodelavcev iz proizvodnje, ki so obveščeni v nujnem primeru. Za ukrepanje imajo na voljo tudi gasilsko vozilo in lahko v nekaj minutah prispejo na katerokoli mesto na lokaciji naprave. Za preprečevanje onesnaženja okolja in ogrožanja oseb ima upravljavca predvidene tehnične preventivne ukrepe: zadrževalni bazen pod lakirnico in tesnilna podlaga na tleh lakirnice, ki sta že opisana v točki 3.6 obrazložitve kot ukrepa za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode. Poleg tega ima upravljavca predvidene še naslednje tehnične ukrepe: zaščita lakirnice po

celotni površini s sistemi stabilne gasilne naprave (sprinkler), za detekcijo požara ima nameščene javljalnike požara, ki so priključeni na alarmno napravo in postavljene ima zaboje (13) za takojšnje ukrepanje v sili.

Poleg tehničnih ima upravljavec predvidene tudi preventivne organizacijske ukrepe: dobavo kemikalij je potrebno najaviti na mestu prevzema, vsako polnjenje rezervoarja oz. praznjenje tovarnjaka mora spremljati zaposleni, za napravo je izdelan tudi Pravilnik o požarnem redu in načrt evakuacije, zaposleni bodo poučeni o varnosti (uporaba gasilnih aparatov, uporaba zabojev za ukrepanje v sili v primeru razlitja in proženju alarma), izvajale se bodo vaje evakuacije in gasilske vaje. Pred izvedbo vročih del na lokaciji naprave je potrebno dovoljenje interne gasilske enote, poleg tega zaposleni v gasilski enoti izvajajo redne obhode.

Za napravo Magna Nukleus je bila izdelana analiza tveganja, ki vključuje vse tehnološke operacije, in sicer transport znotraj območja obrata lakirnice, natovarjanje, raztovarjanje – s pomočjo viličarjev in uporabo črpalk, transport materiala znotraj lakirnice do posameznih lokacij v proizvodnem procesu, tehnološke operacije priprave karoserij za lakiranje, kataforezo, nanos premaznih sredstev z brizganjem in druge spremljajoče tehnološke operacije ter interni transport odpadnih snovi. Na območju naprave je bilo prepoznanih kot možnih 161 različnih dogodkov oz. izrednih primerov na 28 različnih procesnih področjih. Na podlagi te analize sta bila prepoznana dva (2) dogodka s srednjim vplivom na okolje in devet (9) dogodkov z lažjim vplivom na okolje ter en (1) primer požara ter še 149 neopaznih dogodkov brez vpliva na okolje.

Dogodka s srednjim vplivom na okolje sta naslednja:

- Embalaža s kemikalijami za proces predobdelave med razkladanjem pade s tovarnjaka, sledi razlitje kemikalije po asfaltni površini, podani so ukrepi za preprečitev
- Uporabljena je napačna smer črpanja (HCl se prečrpava v rezervoar za NaOH), kemikalija izteka iz instalacije za prečrpavanje, sledi termična reakcija med HCl in NaOH- nevarnost eksplozije ter nevarnost onesnaženja zraka, podani so ukrepi za preprečitev

Dogodki z lažjim vplivom na okolje so naslednji:

- Embalaža s kemikalijami za antikorozijsko zaščito se med razkladanjem poškoduje, sledi puščanje ali razlitje kemikalije, podani so ukrepi za preprečitev,
- Embalaža s kemikalijami za pokrivno lakiranje se med razkladanjem s tovarnjaka poškoduje, sledi puščanje posode ali razlitje kemikalije, podani so ukrepi za preprečitev,
- Embalaža s kemikalijami za čiščenje odpadne vode se med razkladanjem s tovarnjaka poškoduje, sledi puščanje posode ali razlitje kemikalije, podani so ukrepi za preprečitev,
- Embalaža s kemikalijami za čiščenje in sredstev za vzdrževanje se med razkladanjem s tovarnjaka poškoduje, sledi puščanje posode ali razlitje kemikalije, podani so ukrepi za preprečitev,
- Cisterna s tekočim odpadkom iz predobdelave se med transportom iz proizvodnje na začasno skladiščenje v Smetarnik poškoduje (poškodba tesnila na embalaži), sledi puščanje posode in razlitje, podani so ukrepi za preprečitev,
- Cisterna s tekočim odpadkom iz čiščenja odpadne vode se med transportom iz proizvodnje na začasno skladiščenje v Smetarnik poškoduje (poškodba tesnila na embalaži), sledi puščanje posode in razlitje, podani so ukrepi za preprečitev,
- Cisterna s tekočim odpadkom iz čiščenja in vzdrževalnih del se med transportom iz proizvodnje na začasno skladiščenje v Smetarnik poškoduje (poškodba tesnila na embalaži), sledi puščanje posode in razlitje, podani so ukrepi za preprečitev,
- Posoda s trdnim odpadkom se med transportom iz proizvodnje na začasno skladiščenje v Smetarnik poškoduje (poškodba tesnila na embalaži), sledi puščanje posode in razlitje, podani so ukrepi za preprečitev,
- Transformatorsko postajo zajame ogenj, sledi nevarnost onesnaženja zraka, podtalnice, podani so ukrepi za preprečitev.

Na lokaciji naprave ni predvidenih tehnoloških postopkov ali tehnoloških enot, pri katerih bi se karakteristike in vplivi na okolje pri zagonih in ustavitvah pomembneje razlikovali od normalnega obratovanja. So pa prepoznane tehnološke enote, kjer bi lahko (izjemoma) prišlo do puščanja snovi ali okvar in bi le-te imele za posledico onesnaženje okolja ali vpliv na zdravje in to so: enote za oksidacijo odpadnega zraka (4 TAR enote), suhi filter, industrijska čistilna naprava, mešalnica premaznih sredstev in lakirne kabine z roboti.

V primeru izpada TAR enote ali izpada električne energije pride do zaustavitve tehnoloških operacij – zaustavljena dobava komprimiranega zraka, ventilatorji za dobavo in kroženje zraka se izklopijo, prekinjena je dobava plina na gorilnik. Koncentracija hlapnih organskih snovi se v peči v prvih 15-30 minut poviša, vendar je še pod spodnjo eksplozijsko mejo. Peč za sušenje po lakiranju in TAR enota sta povezani v funkcionalno celoto. V primeru izpada ene od njih sta možna dva scenarija zaustavitve in ponovnega zagona. Prvi scenarij je zaustavitev peči s hitrim ohlajanjem in odvod zraka preko cone hlajenja na prosto (pri eni zaustavitvi odvod do 2,5 kg hlapnih organskih snovi v zrak iz peči za sušenje po končnem premazu, kar se zgodi enkrat na nekaj let), drugi scenarij je ponovni zagon peči (v primeru izpada električne energije kar se zgodi 1-3-krat letno), ki se začne z odvajanjem zraka iz peči skozi TAR enoto, zagon gorilnika TAR enote in segrevanje TAR enote da optimalno temperaturo (v tem primeru se odvod zraka ne izvede v popolnoma optimalnih pogojih).

Kabine za nanos premaznih sredstev z brizganjem so opremljene s suhim filtrirnim sistemom, katerega sestavni del so posebni filtrirni moduli, le-ti zadržijo fine delce premaznih sredstev. Filtrirni sistem je zasnovan tako, da je v kratkem času možna zamenjava šestih modulov, ki se opravi med normalnim obratovanjem naprave, pri čemer čiščenje poteka nemoteno. Menjava posameznega modula se izvede pri prekoračitvi diferencialnega tlaka ali po (predhodno) določenem časovnem obdobju. V primeru izpada (ali zamašitve) več kot enega filtrirnega modula se aktivira sistem alarmiranja in sledi zaustavitev procesa do zamenjave filtrov.

V primeru izpada delovanja naprave za čiščenje odpadnih vod se proizvodnja lahko nadaljuje do napolnitve rezervoarja za zbiranje odpadnih vod. V kolikor pride do napolnitve tega rezervoarja je potrebna zaustavitev priprave površin za lakiranje in postopka kataforeze.

V primeru izpada prezračevalnega sistema v mešalnici premaznih sredstev v prostoru s cono eksplozijske nevarnosti se odpre vsa vrata in prostor prezračuje s posebnim mobilnim prezračevalnikom v Ex izvedbi, s katerim razpolaga interna gasilna brigada.

V primeru izpada robota za lakiranje karoserij se proizvodnja v tem delu tehnološkega procesa ustavi.

3.7 Uporaba referenčnih dokumentov

Naslovni organ je izvedel presojo skladnosti obravnavane naprave MAGNE NUCLEUS z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, pri čemer so bili osnova za presojo naslednji referenčni dokumenti:

- Referenčni dokument STS,
- Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah pri površinski obdelavi kovin in plastike (STM, izdan avg/2006) (v nadaljevanju Referenčni dokument STM),
- Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah zmanjševanja emisij pri skladiščenju surovin ali nevarnih snovi (ESB, izdan jul/2006) (v nadaljevanju Referenčni dokument ESB),
- Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah pri industrijskih hladilnih sistemih (CV, izdan dec/2001).

Naslovni organ je na podlagi podatkov v vlogi in na podlagi primerljivih razpoložljivih tehnik

ugotovil, da so predlagani tehnološki postopki in druge tehnologije enakovredni najboljšim razpoložljivim tehnikam in da naprava lahko obratuje v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

4. Sodelovanje javnosti

Upravljavca je k vlogi priložil Elaborat o določitvi vplivnega območja, št. 500317-jh/ppm z dne 30. 11. 2017, dopolnitev 25. 5. 2018, 24. 7. 2018, ki ga je izdelal E-NET Okolje d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana, v katerem je razvidno vplivno območje naprave, ki sega na zemljišča v k.o. 705 Slivnica s parc. št. 163/2, 165/2, 203/2, 203/3, 203/4, 203/5 in v k.o. 706 Orehova vas s parc. št. 100/1, 100/2, 103, 104, 106, 107, 108, 109, 206/1, 209/1, 210/1, 213/1, 214/1, 218/1, 219/1, 222/1, 235, 237/1, 237/2, 237/3, 238/1, 238/2, 238/3, 239, 258, 259, 260, 262, 265/1, 265/2, 266, 281, 282, 297/1, 300/1, 301/1, 309, 621/1, 623/4, 623/5, 623/6, 623/7, 623/8, 624, 627/10, 627/11, 627/12, 627/13, 627/14, 627/15, 627/18, 627/19, 627/2, 627/20, 627/21, 627/22, 627/23, 627/7, 627/8, 627/9, 94/2, 95, 96/2.

Naslovni organ je, skladno z določili 71. člena ZVO-1, javnosti zagotovil vpogled v vlogo in predloženo dokumentacijo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju. Naslovni organ je z javnim naznanilom št. 35407-5/2017-25 z dne 2. 8. 2018 v svetovnem spletu, državnem portalu e-uprava ter na oglasni deski Upravne enote Maribor, na lokaciji Ulica Heroja Staneta 1, 2501 Maribor, in na lokaciji Prešernova ulica 6, 2000 Maribor, ter oglasni deski Občine Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče, obvestil javnost o vseh zahtevah iz drugega odstavka 71. člena ZVO-1. Javnost je bila obveščena, da je vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju zagotovljen v prostorih Upravne enote Maribor, Prešernova ulica 6, 2000 Maribor, od 7. 8. 2018 do 5. 9. 2018. Javnosti je bilo omogočeno dajanje mnenj in pripomb 30 dni od dneva začetka javne razgrnitve, to je od 7. 8. 2018 do 5. 9. 2018.

V tem času je naslovni organ prejel mnenja in pripombe (prejeta na podlagi 71. člena ZVO-1) Ekološke iniciative Rače (v nadaljevanju: CI Rače) ter v okviru zahteve za vstop v postopek tudi pripombe Regionalnega okoljskega združenja okoljevarstvenikov - ROVO, Kandijska cesta 36, 8000 Novo mesto, Zveze ekoloških gibanj Slovenije – ZEG, Cesta krških žrtev 53, 8270 Krško, in Občine Miklavž na Dravskem polju, Nad izviri 6, 2204 Miklavž na Dravskem polju.

Naslovni organ je z dopisom št. 35407-5/2017-31 z dne 17. 9. 2018, v skladu z 9. členom ZUP, pozval upravljavca, da se opredeli do pripomb CI Rače, pridobljenih tekom javne razgrnitve. Upravljavca je odgovore na pripombe podal v dokumentu »Opredelitev do mnenj in pripomb s strani Ekološke iniciative Rače v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega – lakirnica Magna Steyr d.o.o. v Hočah, skladno s pozivom upravnega organa št. 35407-5/2017-31, z dne 17. 9. 2018«, ki ga je naslovni organ prejel dne 26. 9. 2018.

Naslovni organ je v času javne razgrnitve prejel tudi 3 zahteve za vstop v predmetni upravni postopek.

Naslovni organ je upravljavca z dopisom št. 35400-292/2018-2, 35400-290/2018-3 in 35400-279/2018-2 z dne 13. 9. 2018, v skladu z 142. členom ZUP pozval tudi da se opredeli do vstopov strank v postopek. Naslovni organ je dne 26. 9. 2018 s strani upravljavca prejel dokument »Opredelitev do zahtev za vstop v postopek – priznanje položaja stranskega udeleženca v upravnem postopku izdaje OVD za industrijski obrat Magna Nukleus podjetja Magna Steyr,

skladno s pozivom upravnega organa št. 35400-292/2018-2, 35400-290/2018-3 in 35400-279/2018-2 z dne 13. 9. 2018«. V navedenem dokumentu je upravljavec podal tudi odgovore na pripombe, ki so bile podane v okviru zahtev za vstop v postopek.

Naslovni organ je status stranskega udeleženca priznal naslednjim osebam:

- stranski udeleženki, Občini Miklavž na Dravskem polju, Nad izviri 6, 2204 Miklavž na Dravskem polju (v nadaljevanju: Občina Miklavž) (sklep št. 35400-279/2018-4 z dne 2. 10. 2018),
- stranski udeleženki, Zvezi ekoloških gibanj Slovenije - ZEG, Cesta krških žrtev 53, 8270 Krško (v nadaljevanju: NO-ZEG) (sklep št. 35400-290/2018-5 z dne 2. 10. 2018),
- stranski udeleženki, Regionalno okoljsko združenje okoljevarstvenikov - ROVO, Kandijska cesta 36, 8000 Novo mesto (v nadaljevanju: NO-ROVO) (sklep št. 35400-292/2018-4 z dne 2. 10. 2018).

Naslovni organ je v nadaljevanju postopka dne 23. 10. 2018 s strani stranskega udeleženca NO-ROVO prejel še dopis »Poročilo o nastalih odpadkih in o ravnanju z njimi pri izvajanju Investicije Magna Nukleus po postopkih R10 in ustreznih OVD« ter dne 23. 10. 2018 s strani stranskega udeleženca NO-ZEG tudi »Pripombe na osnutek OVD za Magna Steyr, d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, dopolnitev vloge«.

Prejeta mnenja in pripombe naslovni organ navaja v nadaljevanju te obrazložitve, prav tako v nadaljevanju navaja, kako je ta mnenja in predloge upošteval pri odločitvi, v skladu s tretjim odstavkom 72. člena ZVO-1:

1) Nasprotovanje predhodno izdanim upravnim aktom, opozorilo na neskladnost s predpisi

1.1. V pripombi CI Rače navaja, da je v drugem odstavku 69. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 –ZZdl-A, 41/04 –ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15, v nadaljevanju: ZV-1), določeno: "Gradnja objekta in naprave, ki je namenjena proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje, ter objekta in naprave za odlaganje odpadkov, na vodovarstvenem območju je prepovedana." CI Rače poudarja, da iz dokumentacije, ki je priložena tako vlogi za pridobitev okoljevarstvenega soglasja kot vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, nedvoumno izhaja:

1. da je za gradnjo objekta in naprave, ki je predmet postopka, potrebno pridobiti okoljevarstveno soglasje;
2. da je objekt in naprava namenjena proizvodnji, v katero so vključene večje količine nevarnih snovi; in
3. da objekt in naprava, ki je namenjena proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje, leži v ožjem vodovarstvenem območju (VVO II).

Poleg tega iz dokumentacije, ki je priložena vlogi, izhaja še, da se bodo v objektu začasno zbirale, obdelovale in hranile večje količine nevarnih odpadkov, ki nastajajo v proizvodnem procesu.

CI Rače navaja, da je bila izdaja gradbenega dovoljenja in izdaja okoljevarstvenega soglasja v nasprotju z ZV-1. Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanjskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polj, ki jo je na podlagi 74. člena ZV-1 leta 2007 sprejela Vlada Republike Slovenije, ne more in ne posega v ZV-1. V Uredbi in Prilogi 3 (Ukrepi, prepovedi in omejitve za gradnjo na vodovarstvenih območjih) Uredbe "objekti in naprave, ki so namenjeni proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje" sploh

niso omenjeni in tudi če bi bili, podzakonski akt, ki ga sprejme Vlada, ne sme posegati v prepovedi ali omejitve, ki jih jasno opredeljuje že zakon.

Nadalje CI Rače navaja, da je bil ZV-1, kot izhaja iz obrazložitve za drugo obravnavo ZV-1, pripravljen na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike iz česar izhaja, da odločanje pristojnih služb v nasprotju z drugim odstavkom 69. člena ZV-1 predstavlja tudi ravnanje v nasprotju z omenjeno Direktivo.

Ker do začetka gradnje objekta in naprave lakirnice Magne, ki je namenjena proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi, in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje in leži v vodovarstvenem območju, v pravni državi, kjer nosilci oblasti in pristojne službe spoštujejo in ravnajo v skladu z veljavno zakonodajo, ne bi smelo priti, CI Rače meni, da je posredovanje vsebinskih pripomb na osnutek odločitve naslovnega organa o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja, ki so jih sicer pripravili na podlagi oglada vloge in dokumentacije za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja na Upravni enoti Maribor, neumestno in brezpredmetno.

CI Rače pričakuje, da bodo pristojne inšpekcijske službe pred morebitno izdajo okoljevarstvenega dovoljenja preverile zakonitost postopkov pri izdaji soglasij in dovoljenj ter zakonitost »gradnje objekta in naprave, ki je namenjena proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi, in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje in leži v (ožjem) vodovarstvenem območju«.

Naslovni organ v zvezi s temi pripombami pojasnjuje, da navedb CI Rače, ki se nanašajo na izdajo okoljevarstvenega soglasja in gradbenega dovoljenja, v tem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, ne more upoštevati. Naslovni organ poudarja, da ZVO-1 v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ne predvideva preverjanja zakonitosti postopkov izdaje okoljevarstvenega soglasja in gradbenega dovoljenja. Naslovni organ v zvezi s predlogom CI Rače za »presojo zakonitosti postopkov pri izdaji soglasij in dovoljenj« pojasnjuje, da je s strani NO-ROVO dne 6. 9. 2018 prejel zahtevo za izrek ničnosti okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017 in zahtevo za odpravo in razveljavitev citiranega okoljevarstvenega soglasja po nadzorstveni pravici. NO-ROVO je zahtevi utemeljeval na neupoštevanju in kršitvi drugega odstavka 69. člena ZV-1. Ministrstvo za okolje in prostor je obe zahtevi obravnavalo ter z odločbo in sklepom št. 35402-38/2017-27 z dne 19. 11. 2018 zahtevo za izrek ničnosti zavrnilo (razlog iz 2. točke prvega odstavka 279. člena ZUP ni podan), zahtevo za odpravo in razveljavitev okoljevarstvenega soglasja po nadzorstveni pravici pa zavrglo (pomanjkanje aktivne legitimacije predlagatelja).

Glede kršitve Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike pa naslovni organ poudarja, da je v konkretnem primeru direktiva prenesena v slovenski pravni red, zato kršitev na podlagi direktive CI-RAČE ne more utemeljevati. Pri tem je treba poudariti, da je glede na tretji odstavek 288. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Uradni list RS, št. 2012/C 326/01 z dne 26. 10. 2012) direktiva za državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča le glede cilja, ki ga je treba doseči, medtem ko je izbira oblike in metod prepuščena nacionalnim organom, ki se izvede v okviru prenosa v nacionalni pravni red.

- 1.2. NO-ROVO v celoti prereka izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za predlagano napravo zaradi prepovedi, ki izhaja iz drugega odstavka 69. člena ZV-1 (vsebinska tega odstavka navedena v prejšnji točki pripomb). V nadaljevanju NO-ROVO navaja, da je prepoved gradnje naprav za proizvodnjo, v katero so vključene nevarne snovi, po drugem odstavku 69. člena ZV-1 absolutna in ne dopušča nobenih izjem niti v kateremkoli drugem členu ZV-1, niti ne omogoča

morebitnih izjem, ki bi se določale s podzakonskimi akti. Zato so podzakonski akti (Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrove in Dravskega polja in Občinski prostorski načrt) v nasprotju s krovnim zakonom za vodovarstvena območja, to je ZV-1, torej so nezakoniti, in ne morejo predstavljati pravne podlage niti za izdajo okoljevarstvenega soglasja, še manj pa za izdajo zakonitega okoljevarstvenega dovoljenja.

NO-ROVO navaja, da zakoniti upravni akti ne morejo in ne smejo izhajati iz nezakonitih podzakonskih aktov ali se na nezakonite podzakonske akte sklicevati, saj so po logiki stvari sami po sebi nezakoniti. Izdajanje nezakonitih upravnih aktov je po mnenju NO-ROVO v zadevnih okoliščinah zadosten sum za storitev kaznivega dejanja omogočanja nezakonite materialne koristi tretji osebi.

S kršitvijo tega člena ZV-1 je kršen tudi Zakon o zagotavljanju pogojev za izvedbo strateške investicije na razvojnem območju v Občini Hoče-Slivnica (ZZPISI) (Uradni list RS, št. 85/16), ki v 2. členu določa: »Za vprašanja, ki jih ta zakon ne ureja, se uporabljajo predpisi s področja urejanja prostora za izvedbo prostorskih ukrepov, predpisi s področja graditve objektov za izdajo dovoljenj za gradnjo in poseg v prostor ter predpisi s področja prostorskega načrtovanja.« ZV-1 spada v našteje kategorije prostorskih in okoljskih predpisov.

Pogodba Magna -2017-MG z dne 17. 10. 2017 v 1. členu v točki 7 določa: »V skladu z ZZPISI je zagotovitev pogojev za izvedbo Strateške investicije v javnem interesu, zato je ta pogodba sklenjena v javnem interesu, zato lahko stranke prosto urejajo obligacijsko razmerje le, v kolikor to ni v nasprotju z Ustavo republike Slovenije, z ZZPISI ali drugimi prisilnimi predpisi ali moralnimi načeli, ki veljajo v Republiki Sloveniji v času podpisa te pogodbe.«.

Iz navedenega sledi, da je Pogodba Magna -2017-MG z dne 17. 10. 2017 po lastnih določilih nezakonita, saj je v nasprotju z ZZPISI in drugimi prisilnimi predpisi, ki so veljali v Republiki Sloveniji na dan podpisa pogodbe, in je po veljavnih prisilnih predpisih (Obligacijski zakonik) in moralnih načelih v Republiki Sloveniji nična in neveljavna.

NO-ROVO v celoti prereka izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo MAGNA Nukleus, ker zanj ni zakonite osnove, Pogodba Magna -2017-MG z dne 17. 10. 2017 je namreč nična in neveljavna, saj je vsaka pogodba, ki je v nasprotju z relevantno zakonodajo, po Obligacijskem zakoniku nična in neveljavna.

Nadalje NO-ROVO zahteva, da naslovni organ po uradni dolžnosti izvede revizijo Okoljevarstvenega soglasja izdanega upravljavcu za obrat Magna Nukleus v občini Hoče Slivnica iz avgusta 2017 zaradi nepravilne rabe materialnega prava, to je ZV-1 in nepravilno ugotovljenega stanja zaradi nezakonitega občinskega prostorskega načrta, oziroma podrejeno, naj sproži postopek revizije na Ministrstvu za okolje in prostor z zahtevo, da Ministrstvo po nadzorstveni dolžnosti odpravi našteje nezakonite podzakonske akte, oziroma jih v skladu s svojimi pristojnostmi uskladi ali zahteva uskladitev z ZV-1.

Naslovni organ v zvezi s temi pripombami pojasnjuje, da za upoštevanje navedb NO-ROVO, ki se nanašajo na izdajo okoljevarstvenega soglasja in gradbenega dovoljenja, v tem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, nima pravne podlage. Naslovni organ mora namreč v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja v skladu z drugim odstavkom 72. člena ZVO-1 - v primeru, da je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje - celo upoštevati podatke in informacije iz poročila o vplivih na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju. Navedeno torej pomeni, da mora naslovni organ upoštevati pogoje iz izdanega okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017, ki je postalo pravnomočno z dnem 12. 9. 2017. Naslovni organ torej poudarja, da ZVO-1 v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ne predvideva preverjanja zakonitosti postopkov izdaje okoljevarstvenega soglasja in gradbenega dovoljenja.

V zvezi s pripombami NO-ROVO, ki se nanašajo na nezakonitost Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polja, Občinskega podrobnega prostorskega načrta, ZZPISI ter Pogodbe, sklenjene med Vlado RS in upravljavcem, naslovni organ pojasnjuje, da ni pristojen za presojo ustavnosti navedenih dokumentov, prav tako presoja ustavnosti navedenih dokumentov glede na ZVO-1 in ZUP ni predmet ugotovitvenega postopka izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega.

V zvezi z zahtevo za revizijo izdanega okoljevarstvenega soglasja pa naslovni organ pojasnjuje, da ni pristojen za izvedbo tega postopka, zato je dne 8. 10. 2018 z dopisom št. 35400-333/2018-2 zahtevo za revizijo posredoval Ministrstvu za okolje in prostor kot pristojnemu organu v reševanje. Dne 20. 11. 2018 je naslovni organ s strani Ministrstva za okolje in prostor prejel Odločbo in sklep št. 35402-38/2017/27 z dne 19. 11. 2018, kjer je bilo v odločbi odločeno, da se zahteva za izrek ničnosti okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017/60 z dne 9. 8. 2017 zavrne (razlog iz 2. točke prvega odstavka 279. člena ZUP ni podan) in s sklepom odločeno, da zahteva za odpravo in razveljavitev istega okoljevarstvenega soglasja po nadzorstveni pravici zavrže (pomanjkanje aktivne legitimacije predlagatelja). Odločba in sklep sta bila dne 22. 11. 2018 vročena tudi NO-ROVO in upravljavcu.

2) Vpliv na podzemne vode in pravica do pitne vode

2.1 Občina Miklavž navaja, da Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polja ne dopušča umeščanja skladišč nevarnih snovi na vodovarstvenem območju. Okoljevarstveno soglasje za industrijski obrat Magna, na strani 114 govori o nepremičnih rezervoarjih za skladiščenje nevarnih tekočin in nevarnih tekočih odpadkov. Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polja strogo prepoveduje »rezervoarje, silose in skladišča nevarnih snovi« na vseh treh vodovarstvenih območjih, kar je nedvoumno razvidno iz Uredbene Priloge 3, Tabela 1.1, klasifikacijska oznaka CC.Si 1252.

Nadalje ista uredba na ožjem vodovarstvenem območju ne dopušča vrtnanja in izvedbe vodnjakov za druge namene - za oskrbo s tehnološko vodo, kar planira upravljavec.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da se pripomba sicer delno nanaša na okoljevarstveno soglasje, o katerem je že bilo odločeno. Naprava Magna Nukleus se po prilogi 3 Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polja uvršča med naprave, ki lahko povzročijo onesnaženje večjega obsega, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, torej med naprave s klasifikacijsko številko CC.Si 23030 3a (Naprave, ki lahko povzročajo onesnaženje večjega obsega), in ne med naprave CC.Si 1252 (Rezervoarji, silosi in skladišča, razen rezervoarjev za zemeljski plin ter silosov in skladišč nenevarnih snovi), kot to napačno navaja Občina Miklavž na Dravskem polju. Za naprave, ki lahko povzročijo onesnaženje večjega obsega, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, je skladno z omenjeno Vodovarstveno uredbo izjemoma dovoljena gradnja objektov ter izvajanje gradbenih del in se zanje izda vodno soglasje, če je k projektnim rešitvam iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja v postopku pridobitve vodnega soglasja izvedena analiza tveganja za onesnaženje in je iz rezultatov te analize razvidno, da je tveganje za onesnaženje zaradi tega posega sprejemljivo in če se zaradi njegovega vpliva na vodni režim in stanje vodnega telesa izvedejo zaščitni ukrepi, za katere iz rezultatov analize tveganja za onesnaženje izhaja, da je tveganje za onesnaženje zaradi tega posega sprejemljivo. Za napravo Magna Nukleus je bila takšna analiza tveganja izdelana in je bilo pridobljeno vodno soglasje št. 35507-1224/2017-13, z dne 7.8.2017, ki ga je izdala

Direkcija Republike Slovenije za vode, Hajdrihova 28c, 1000 Ljubljana. Tako so rezervoarji in skladišča že bili presojeni v okoljevarstvenem soglasju za obrat Magna Nukleus (vendar ne kot samostojna nestanovanjska stavba s klasifikacijsko oznako CC.Si 1252, ampak v okviru obrata, ki bo uporabljal nevarne snovi in nevarne tekočine), prav tako v izdanem vodnem soglasju, za napravo je bilo izdano tudi gradbeno dovoljenje.

Rezervoarji in skladišča nevarnih snovi so tudi deli naprave, o kateri se odloča v tem okoljevarstvenem dovoljenju. Pogoje za skladiščenje nevarnih tekočin je naslovni organ določil v točki 7.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja. Da bo upravljavec ravnal skladno s temi zahtevami, je upravljavec izkazal v vlogi, kot to izhaja iz točke 3.4 obrazložitve tega dovoljenja.

Vrtanje in izvedba vodnjakov za oskrbo s tehnološko vodo niso predmet vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Oskrba s tehnološko vodo se bo po izjavi upravljavca izvajala preko javnega vodovodnega omrežja.

Edine vrtine, s katerimi je naslovni organ seznanjen, so vrtine za izvedbo obratovalnega monitoringa podzemne vode, ki so bile tudi zahtevane za izvedbo obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode, in o katerih je odločeno v točki 6.4 izreka okoljevarstvenega dovoljenja.

- 2.2. NO-ZEG meni, da naslovni organ kot državni organ v svojem osnutku okoljevarstvenega dovoljenja za Magno Steyr d.o.o. ni upošteval spremembe Ustave RS, 70.a člena (pravica do pitne vode). NO-ZEG skladno s spremembo Ustave RS, 70.a člen (pravica do pitne vode) podaja dodatne zahteve, ki bi jih naslovni organ moral vključiti v izrek okoljevarstvenega dovoljenja za Magno Steyr d.o.o.. NO-ZEG nadalje navaja, da Ustavni zakon, sprejet 17. novembra 2016, dopolnjuje ustavo s 70.a členom, ki določa pravico do pitne vode kot ustavno pravico vseh državljanov na ozemlju RS. Nadalje 2. odstavek 70.a člena ustavne spremembe »Vodni viri so javno dobro v upravljanju države« določa, da so vsi vodni viri - podzemni, nadzemni, naravni ali grajeni, obstoječi in bodoči - javno dobro v upravljanju države. NO-ZEG poudarja, da zato tu pride do spremembe in pristojnosti povečanega nadzora in varovanja vodnih virov s strani države. Država mora skrbeti za vodne vire za oskrbo prebivalstva s pitno vodo prednostno in trajnostno (3. odstavek 70.a člena), torej mora zagotavljati takšno zakonodajo, sprejemati takšne plane rabe prostora, da ne ogroža obstoječih in možnih novih vodnih virov pitne vode za preskrbo prebivalstva. Možni novi viri so viri, ki bi jih bilo potrebno urediti v okviru trajnostne skrbi za zagotavljanje pitne vode za oskrbo prebivalstva tudi skladno z ukrepi vzpodbujenimi zaradi podnebnih sprememb.

Nadalje NO-ZEG navaja, da se lokacija obratov Magne Steyr d.o.o. v občini Hoče, skladno z določili Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polja, nahaja na ožjem vodovarstvenem območju z oznako VVO II, torej leži na ozemlju, ki je že z obstoječo zakonodajo posebej zaščiten pred onesnaževanjem in možnimi škodljivimi vplivi na sedanje in možna bodoča črpališča pitne vode. Rezultati modeliranja iz Analize tveganja za onesnaženje vodnega telesa podzemne vode kažejo, da podzemna voda in z njo eventualni oblaki onesnaženja odteka proti vzhodu, proti reki Dravi in ne dosežejo obstoječega črpališča Dobravce in drugih obstoječih zajetij pitne vode, ki so zavarovana z obstoječo uredbo. Skladno z drugim odstavkom 70. a člena Ustave RS pa je potrebno varovati območja tudi za bodoča črpališča, ki so na tako velikem vodnem telesu, v bodočnosti, zaradi možnega pomanjkanja pitne vode možna.

Zato NO-ZEG smatra, da je potrebna posebna previdnost in skrb, da ne bi prišlo do nobenih onesnaženj ozemlja in možnih vplivov na črpališča nizvodno ob reki Dravi oz druga možna nova črpališča pitne vode v obravnavanem vodnem telesu.

Zaradi spremembe Ustave RS, ki v svojem 70. a členu v okviru ustavne pravice prebivalcev do pitne vode ureja tudi večjo zaščito obstoječih in bodočih vodnih virov (črpališč in njihovih

območij) NO-ZEG zahteva od naslovnega organa, da v okoljevarstvenem dovoljenju upošteva določila citiranega člena ustave, ne glede na to, da ustavna sprememba še ni implementirana v zakonih in drugih podzakonskih dokumentih, saj se je proces implementacije zaradi odstopa vlade prekinil. NO-ZEG poudarja, da je državni organ dolžan v odločbah, soglasjih in mnenjih upoštevati vse ustavne dopolnitve in da naslovni organ v osnutku odločbe ni upošteval dejstva, da je območje lokacije obrata Magne Steyer na vodovarstveno zelo občutljivem področju, gledano trajnostno na potrebe po pitni vodi za prebivalce in gospodinjstva, in je zato upošteval merila in kriterije obremenjevanja okolja skladno z zakonodajo, brez upoštevanja ustavne dopolnitve, ki zakonodajo v nekaterih delih za nekatera področja zaostri.

Naslovni organ v zvezi s pripombo pojasnjuje, da mora upravni akt, skladno z materialno zakonitostjo, glede na dejansko in pravno stanje zadeve ob izdaji odločbe na prvi stopnji temeljiti na:

- ustavi, če gre za pravice, ki se uresničujejo neposredno na temelju ustave, zlasti če bi šlo za njihovo omejevanje z upravnim aktom;
- materialnih zakonih, ki urejajo upravno zadevo;
- podzakonskih prepisih državnih organov in drugih splošnih aktih;
- predpisih samoupravnih lokalnih skupnosti, ki jih izdajajo zaradi izvrševanja svojih izvirnih in od države prenesenih pristojnosti;
- splošnih aktih nosilcev javnega pooblastila, ki se podeli z zakonom oziroma z odlokom lokalne skupnosti, odvisno od tega, čigave pristojnosti nosilec javnega pooblastila izvaja glede na dejansko in pravno stanje zadeve ob izdaji odločbe na prvi stopnji.

Naslovni organ nadalje pojasnjuje, da je temelj odločanja v upravni zadevi predpis, ki velja v času odločanja pri organu prve stopnje. Glede na to, da v tem primeru (izdaji okoljevarstvenega dovoljenja) ne gre za pravico, ki se uresničuje neposredno na temelju ustave, se v tem primeru Ustava Republike Slovenije pri odločanju o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja ne more uporabiti. Iz 70.a člena Ustave Republike Slovenije tudi nikjer ne izhaja, da se na podlagi tega člena zaščitijo črpališča in njihovi viri, prav tako pa je določeno, da oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko samoupravnih lokalnih skupnosti neposredno in neprofitno. Navedeno torej pomeni, da bo treba v okviru samoupravnih lokalnih skupnosti sprejeti splošne akte za izvajanje tega člena Ustave Republike Slovenije.

Ne glede na predhodno navedeno, pa naslovni organ pojasnjuje, da je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja bilo upoštevano, da se naprava Magna Nukleus nahaja na ožjem vodovarstvenem območju z oznako VVO II, ki ga določa Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrave in Dravskega polja, torej da naprava leži na ozemlju, ki je že z obstoječo zakonodajo posebej zaščiteno pred onesnaževanjem in možnimi škodljivimi vplivi na sedanje in možna bodoča črpališča pitne vode. V okoljevarstvenem dovoljenju je tako na podlagi Predloga programa – PV določena obsežna merilna mreža piezometrov - opazovalnih vrtin za izvajanje obratovalnega monitoringa podzemne vode (8 za izvajanje meritev gladine in 5 za izvajanje meritev parametrov v podzemni vodi), kar je več kot minimalno določa Pravilnik o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode. Poleg tega je izvajanje obratovalnega monitoringa podzemnih voda v okoljevarstvenem dovoljenju na podlagi Predloga programa – PV določeno vsako koledarsko leto s pogostostjo dvakrat letno, kar je bistveno pogostejše kot minimalno določa Pravilnik o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode, kjer je določeno izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode na pet let. Naslovni organ nadalje pojasnjuje, da je nabor parametrov za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode in stanja tal obsežen in je določen na podlagi Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode in Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal, pri

čemer je nabor določen na podlagi predvidene uporabe zadevnih nevarnih snovi in parametrov, ki iz njih izhajajo. Nadalje so v točki 6.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja obširno določeni ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode. Ukrepe v točki 6.2.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ določil za vse nevarne snovi in odpadke, in ne samo za zadevne nevarne snovi, kot je to sicer zahtevano v drugem odstavku 7. člena Uredbe IED, pri čemer je upošteval prvi odstavek 74. člena ZVO-1, ki določa, da morajo biti v okoljevarstvenem dovoljenju zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev iz prvega odstavka 70. člena ZVO-1, ki v prvi točki navaja, da morajo biti izpolnjeni ukrepi za preprečevanje onesnaževanja okolja. Izpolnjevanje teh pogojev/ukrepov pa mora biti razvidno iz vloge, kot to določa drugi odstavek 70. člena ZVO-1. Upravljavec je v vlogi izkazal, da se ukrepi za varovanje tal in podzemne vode ne razlikujejo glede na to ali se nanašajo na ZNS ali nevarne snovi ali odpadke.

Iz dokumentacije v vlogi je nadalje razvidno, da v primeru razlitij ni neposrednega toka v smeri črpališča. V primeru izrednih dogodkov je vzpostavljen sistem, da se onesnaženje zadrži na utrjeni površini na območju naprave.

- 2.3. NO-ZEG meni, da bodo predvideni piezometri eventualna onesnaženja začutili zelo pozno glede na debelino zemljine, ko kakršni koli ukrepi zaščite podtalnice ne bodo več možni. NO-ZEG predlaga naslovnemu organu, da monitoring v piezometrih dopolni s kontrolo snovi uporabljenih v obratu.

Iz odgovora naslovnega organa, podanega v točki 2.2 tega poglavja obrazložitve, je razvidno, da je predlog NO-ZEG upravljavec upošteval iz vidika postavitve obsežnejše merilne mreže piezometrov - opazovalnih vrtin za izvajanje obratovalnega monitoringa podzemne vode (8 za izvajanje meritev gladine in 5 za izvajanje meritev parametrov v podzemni vodi), ter pogostejšega izvajanja obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode. Poleg tega je naslovni organ v okoljevarstvenem dovoljenju obširno določil ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode, kot je pojasnjeno v točki 2.2. tega poglavja obrazložitve.

3) Obremenjenost kanalizacijskega sistema in monitoring odpadne vode

- 3.1. Občina Miklavž se sklicuje na priloženo Analizo tveganja oz. priključitve predvidenega območja Magna na obstoječi kolektor oz. obstoječe javno kanalizacijsko omrežje, ki jo je izdelala Fakulteta za energetiko Univerze v Mariboru, Laboratorij za Alternativne, Aero- in Hidro-Energetske Tehnologije - LAHET, Hočevarjev trg 1, SI-8270 KRŠKO, dne 27.9.2017, (Red. Prof. Dr. Andrej Predin, udis., vodja LAHET). Končno poročilo citirane analize izpostavlja probleme in predlaga rešitve za priključitev industrijskega obrata Magna Nukleus na obstoječ sistem. Občina Miklavž zahteva izvedbo vseh ukrepov, ki bodo omogočali varno delovanje kanalizacijskega omrežja. Iz sklepa strokovne študije izhaja, da je za uspešen prevzem sušnih voda s strani Hoče-Slivnica in s strani Magne Nukleus v kanalizacijski sistem potrebno: (1) predelati gravitacijski kanal proti CČN tako, da bo lahko prevzemal vsaj 310 m³/h, (2) predelati, oz. dodati tlačni vod premera DN 300, (3) postaviti oz. instalirati do 3 dodatne črpalke, enake kot obstoječa in (4) predelati oz. vsaj odpraviti kritična mesta na kanalu Hoče-Slivnica - Miklavž.

Za zadostitev padavinske varnosti oz. zadostitev projektno ocenjenih padavinskih količin (pretokov) priključkov glavnemu vodu od RJ 95 do RJ 37, je potrebno korenito predelati kanal Hoče-Slivnica - Miklavž. Navedeno predstavlja večje posege v traso kanala, zato je potrebno predhodno preveriti zmožnosti takšnih predelav oz. rekonstrukcij tudi iz gradbenega vidika. Preveriti je predvsem treba dopustnost okolja (npr. globina kanala) k postavitvi kanalov večjih premerov in seveda razmisliti kako speljati rekonstrukcijo ob hkratnem odvajanju obstoječih

sušnih voda. Strokovna študija temelji na hidravlični analizi kanalov, zato je ob tem potrebno izvesti še gradbeni projekt oz. vsaj gradbeno študijo tehniške in ekonomske izvedljivosti. Ob tem je potrebno izpostaviti tudi dejstvo, da se padavinske vode praviloma prepuščajo čez razbremenilni rezervoar, zato je umestno zahtevati tudi analizo sušnih voda Magne Nukelus glede vsebnosti okolju škodljivih snovi. Namreč, kot rečeno, pri veliki količini padavinskih voda se bo večina vode tudi prelivala čez razbremenilni bazen. Zato je iz okoljevarstvenega vidika nujno poznati vsebino sušnih odpadnih voda s strani Magne Nukelus.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da je v prvem odstavku 14. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14 in 98/15) določeno, da mora upravljavec naprave na območju, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, industrijsko odpadno vodo odvajati v javno kanalizacijo, če je to tehnično mogoče in je za čiščenje industrijske odpadne vode zagotovljena zmogljivost kanalizacijskega omrežja javne kanalizacije in komunalne ali skupne čistilne naprave, ki zaključuje to kanalizacijsko omrežje. Obenem je v drugem odstavku 15. člena Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15 in 76/17) določeno, da je odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, posebna storitev javne službe, ki je definirana v 39. točki 4. člena citirane uredbe kot storitev, ki ni obvezna storitev javne službe, vendar jo izvajalec javne službe izvaja z uporabo javne infrastrukture, namenjene odvajanju in čiščenju komunalne oziroma padavinske odpadne vode v okviru njenih prostih zmogljivosti in v soglasju z njenim lastnikom.

Naslovni organ je v postopku obravnave vloge prejel Mnenje upravljavca – koncesionarja javne službe odvajanja na območju občin Hoče – Slivnica, Miklavž na Dravskem polju in Mestne občine Maribor, št. dokumenta MN-4010 z dne 18. 7. 2018, v katerem so določene količine posameznih tipov odpadnih vod, ki se bodo odvajale v javno kanalizacijo iz naprave Magna Nukelus. Za te količine in vrste odpadnih vod upravljavec javne kanalizacije ne nasprotuje odvajanju v javno kanalizacijo. V mnenju so za posamezne parametre določene tudi mejne vrednosti posameznih parametrov, ki ne vplivajo škodljivo na objekte javne kanalizacije.

Glede na zgoraj navedeno, naslovni organ ocenjuje, da je upravljavec javne kanalizacije – Nigrad d.d. s tem, ko je podal pozitivno mnenje za odvajanje določenih količin posameznih tipov odpadnih vod iz objekta Magna Nukelus, te količine odpadnih vod določil v skladu s 15. členom Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode. Občina v skladu z Zakonom o gospodarskih javnih službah z odlokom določi predmet in pogoje opravljanje gospodarske javne službe, v katerem so določeni tudi pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar. V Odloku o lokalni gospodarski javni službi odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Miklavž na Dravskem polju (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 14/16 in 22/17) je določeno, da je odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, posebna storitev. Eden od pogojev je določen v 10. členu citiranega odloka in določa, da posebne storitve lahko izvajalec javne službe izvaja z uporabo javne kanalizacije, če se prednostno zagotovi izvajanje obveznih storitev javne službe. Naslovni organ nadalje pojasnjuje, da je določanje prostih kapacitet javne kanalizacije v pristojnosti izvajalca javne službe in da mora upravljavec javne kanalizacije pred izdajo mnenja o priključitvi na javno kanalizacijo preveriti proste kapacitete, ob tem da je zagotovljeno prednostno izvajanje obvezne storitve javne službe.

- 3.2 NO-ZEG predlaga, da se kot ukrep za zaščito podtalnice zagotovi, da se na ponikovalna polja oz. v oljne lovilnike vgradijo vzorčevalna mesta za nadzor vode, ki odteka preko ponikovalnih polj direktno v podtalnico. NO-ZEG poudarja, da skladno s sedanjo zakonodajo to ni zahtevano v osnutku okoljevarstvenega dovoljenja, je pa zaradi občutljivosti okolja to potrebno zagotoviti in sicer na način, da se v program monitoringa vključi tudi monitoring lovilnikov olj, pri čemer se bodo kontrolirali specifični onesnaževalci, ki nastajajo v okviru obrata. Upravljavalec bo imel tako možnost takojšnjega ukrepanja ob nastanku onesnaženja, istočasno bo imel dokumentacijo, da eventualno za neka onesnaženja niso odgovorni. NO-ZEG poudarja, da jih seveda zanima takojšnje odkritje eventualnega onesnaženja in takojšnje ukrepanje.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrove in Dravskega polja v 7. členu določa, da so dovoljeni posegi navedeni v prilogi 3 v tabeli 1.1. V tej tabeli je navedeno, da je iztok ali iztočni objekt za odvajanje padavinske odpadne vode, če gre za posredno odvajanje v podzemne vode v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, na vodovarstvenem območju VVOII dovoljen samo, če je pred iztokom zagotovljena obdelava padavinske odpadne vode v lovilniku olj in je bilo v postopku izdaje vodnega soglasja za gradnjo objektov ter izvajanje gradbenih del preverjeni vplivi na vodni režim in stanje vodnega telesa ter izdano vodno soglasje. Za poseg - lakirnica s spremljajočimi objekti za izvajanje lakiranja avtomobilskih karoserij je Direkcija Republike Slovenije za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana, dne 7. 8. 2017 izdala vodno soglasje št. 35507-1224/2017-13.

Skladno s 24. točko 4. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda je lovilnik olj naprava za čiščenje odpadne vode z izločanjem lahkih tekočin po standardu SIST EN 858. Iz dokumentacije upravne zadeve je razvidno, da upravljavalec načrtuje vgradnjo lovilnikov olj, ki so skladni s tem standardom, skladnost lovilnikov olj s tem standardom pa je naslovni organ tudi določil v točki 6.2.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja. V standardu SIST EN 858-2, ki opredeljuje izbiro najmanjše velikosti izločevalnika lahkih tekočin, njegovo vgraditev, obratovanje in vzdrževanje, je v točki 4.2.1 »Sestavni deli izločevalnika« navedeno tudi vzorčevalno mesto. S tem, ko je naslovni organ določil vgradnjo lovilnikov olj po standardu SIST EN 858, je hkrati določil tudi, da ima posamezen vgrajeni lovilnik olj mesto za odvzem vzorca odpadne vode. V točki 3.1.3 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ določil, da mora upravljavalec za vse lovilnike olj zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika. V 35. členu Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo je predpisana vsebina obratovalnega dnevnika. V obratovalni dnevnik je treba redno vpisovati vsa opravljena dela pri obratovanju in vzdrževanju lovilnika olj, rezultate merjenja delovanja tehnologije čiščenja odpadnih voda, vse izredne dogodke, ki nastanejo med obratovanjem zaradi drugačne sestave odpadne vode, okvar ali drugih prekinitev obratovanja lovilnika olj ali zaradi podobnih razlogov, čas trajanja teh dogodkov ter informacije o datumu obvestila in naslovu, ki je bil obveščen o izpadu ali okvari v delovanju naprave. Naslovni organ pojasnjuje, da je zahteva za »monitoring« lovilnikov olj zajeta že v točki 3.1.3 izreka okoljevarstvenega dovoljenja, s tem, ko je upravljavcu v okoljevarstvenem dovoljenju naloženo vodenje obratovalnega dnevnika tudi za lovilnike olj, še posebej, ker mora obratovalni dnevnik vsebovati tudi rezultate merjenja delovanja tehnologije čiščenja odpadnih voda.

Kot je razvidno v nadaljevanju (točka 7.1 tega poglavja) je upravljavalec že v teku gradnje predvidenega industrijskega obrata ustanovil posebno strokovno skupino, v kateri so sodelovali predstavniki nevladnih organizacij in okoliških lokalnih skupnosti. Upravljavalec

namerava to skupino ohraniti oz. ustanoviti podobno tudi po izgradnji industrijskega obrata in v času njenega obratovanja. K sodelovanju v monitoring skupini je upravljavec povabil tudi NO-ZEG. Upravljavec želi monitoring lovilnikov olj obravnavati v okviru te monitoring skupine, s tem pa bo dana možnost tudi stranskemu udeležencu NO-ZEG, da aktivno sodeluje pri kontroli delovanja lovilnikov olj.

4) Prekomerna obremenjenost zraka in emisije snovi v zrak

- 4.1. Občina Miklavž navaja, da je dokazano, da je bila občina Miklavž že do leta 2017 prekomerno obremenjena z delci PM10 (priloženo poročilo NLZOH), kar je potrebno upoštevati v predmetnem postopku. Rezultati meritev in navedbe v Poročilu o vplivih na okolje za industrijski obrat Magna Nukleus kažejo na dejstvo, da bi morali občino Miklavž uvrstiti med t.i. degradirana območja, zaradi prekomerne onesnaženosti s prašnimi delci. Potrebni so torej omilitveni ukrepi, ki bodo zmanjšali negativne vplive na kakovost zraka vključno z ustrezno izvedbo obrata Magna Nukleus in sprejetje akta o načrtu za kakovost zraka na območju občine Miklavž.

Občina Miklavž navaja za potreben ukrep tudi izvajanje državnega imisijskega monitoringa oz. ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka na območju obrata Magna Nukleus ter na območju občine Hoče-Slivnica, in sicer ves čas obratovanja predmetnega industrijskega obrata ter nadalje tudi opredelitev ukrepov za obratovanje industrijskega obrata, v kolikor bi mejne vrednosti bile presežene.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da pripombe na Poročilo o vplivih na okolje za industrijski obrat Magna Nukleus niso predmet postopka izdaje okoljevarstvenega dovoljenja. Ne glede na navedeno pa v povezavi s to pripombo pojasnjuje, da je v povezavi z gradnjo naprave Magne Nukleus in na podlagi sprejetega Memoranduma med Vlado RS in Občino Miklavž na Dravskem polju o sodelovanju in prizadevanju za izvedbo omilitvenih ukrepov pri umeščanju industrijskega objekta Magna Nukleus na razvojnem območju v občini Hoče-Slivnica, naslovni organ v letu 2018 izvedel vzorčenje delcev PM10 in meritve VOC z difuzivnimi cevkami v kraju Skoke v občini Miklavž. Vzorčenje se je izvedlo tudi v kraju Miklavž in Mariboru (lokacija Maribor center). Kemijska analiza analiziranih vzorcev je v teku. Lokacija Maribor center je izbrana kot referenčno mesto, kjer se ne pričakuje sprememb izpustov v okolici. Meritve se bodo ponovile takrat, ko bo proizvodnja v Magna Nukleus že stekla. Meritve kakovosti zunanjega zraka v Občini Miklavž sicer izvaja NLZOH. Na podlagi teh meritev je bila podana zahteva, da se občina Miklavž uvrsti med degradirana območja z vidika prekomerne onesnaženosti z delci PM10. V ta namen se je območje občine Miklavž na Dravskem polju s spremembo Priloge 1 Uredbe o spremembah Uredbe o kakovosti zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 66/18) uvrstilo v aglomeracijo SIM (aglomeracija Maribor), katere obseg je območje Mestne občine Maribor in občine Miklavž na Dravskem polju. Razvrstitve slednje v območje SIM je tudi skladno z drugim odstavkom 3. člena v povezavi s tabelo 2 Priloge 1 te uredbe glede svinca, arzena, kadmija in niklja v zunanjem zraku. Odredba o razvrstitvi območij, aglomeracij in podobmočij glede na onesnaženost zunanjega zraka (Uradni list RS, 38/17) v preglednici A Priloge 1 te odredbe določa stopnjo onesnaženosti zraka glede na mejne vrednosti, ki je za območje SIM II. stopnje, to je pod mejno vrednostjo za žveplov dioksid, dušikov dioksid, delce PM_{2,5}, ogljikov monoksid, svinec in benzen, medtem ko je za dušikove okside raven onesnaževala nerelevantna, za delce PM₁₀ pa I. stopnje, to je nad mejno vrednostjo. Stopnja onesnaženosti je glede na ciljne vrednosti za območje SIM določena v Preglednici B Priloge 1 iste odredbe in sicer je za ozon I. stopnje (nad ciljno vrednostjo), za ostale arzen, kadmij, nikelj in benzo(a)piren pa pod ciljno vrednostjo.

S sprejetim Odlokom o načrtu za kakovost zraka na območju Mestne občine Maribor (Uradni list RS, 57/17) in Odlokom o določitvi podobmočij zaradi upravljanja s kakovostjo zunanjega

zraka (Uradni list RS, št. 67/18) je določeno območje izvajanja ukrepov, ki se vežejo na čezmerno onesnaženost zunanjega zraka z delci PM₁₀, v katerega pa občina Hoče-Slivnica ni vključena. Glede na to, da je naprava Magna Nukleus locirana v občini Hoče-Slivnica, za njo kakršnikoli ukrepi iz tega odloka ne veljajo.

- 4.2. NO-ZEG meni, da je zaradi možnega vpliva emisije prahu in niklja (Ni) v ozračje sedanje dovoljenje potrebno popraviti z vrednostmi, ki jih upravljavec dosega v drugih primerljivih obratih, predvsem v obratu v avstrijskem Gradcu. V osnutku dovoljenja je navedeno, da bodo realne vrednosti emisij nižje za 10 do 200 krat od z zakonom dovoljenih emisij. NO-ZEG se sprašuje, zakaj bi država Slovenija dovoljevala večje obremenitve okolja, kot jih upravljavec z rednih pazljivim obratovanjem dosega in to na območju, ki je lahko občutljivo zaradi onesnaženja podtalnice. NO-ZEG predlaga oz. zahteva, da naslovni organ v okoljevarstvenem dovoljenju zniža emisije snovi v zrak predvsem za prah in Ni na nižje vrednosti s soglasjem upravljavca. To zahtevo NO-ZEG utemeljuje s tem, da se eventualna onesnaženja tal znižajo na minimum, saj zaradi nizkega nivoja podtalnice polutanti prehajajo zelo dolgo in bodo v podtalnici kontroliranimi s piezometri zaznani zelo pozno. Takrat zaradi debeline zemljine ne bo možno ukrepati. Zaradi sorazmerno velikih količin prahu, ca 6 ton letno, skladno s sedanjim osnutkom dovoljenja, želi NO-ZEG poznati strukturo delcev, predvsem delcev velikosti 2,5 do 10 mikronov. To lahko upravljavec naredi pred zagonom obrata v Hočah na osnovi vzorcev zajetih v Gradcu. Analizo naj naredi institucija iz območja EU, ki ima ustrezne certifikate za izvajanje takih analiz.

Naslovni organ v zvezi z nižanjem mejnih vrednosti v okoljevarstvenem dovoljenju pojasnjuje, da lahko v skladu s 30.a členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja določi strožje mejne vrednosti emisij, kot so določene v členih 21. do 25. in 28. členu (celotni prah, Ni) navedene uredbe, vendar samo za naprave, za katere je treba izdelati analizo obremenitev in ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka na območju vrednotenja, če je to potrebno zaradi doseganja kakovosti zunanjega zraka iz šestega in sedmega odstavka 9. člena te uredbe. Upravljavec na podlagi podatkov iz vloge izkazuje, da naprava Magna Nukleus ne bo presegla najmanjših vrednosti urnega masnega pretoka snovi v odpadnih plinih iz Priloge 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, in sicer celotnega prahu 1 kg/h in Ni 0,025 kg/h (torej ni imisijski zavezanec) in zato zanj zahteve v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka iz členov 9. do 18. te uredbe ne veljajo. V okoljevarstveno dovoljenje se lahko določijo samo največje masne pretoke parametrov, ki ne smejo presegati vrednosti iz Priloge 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, kar je naslovni organ tudi določil v točki 2.2.13 izreka okoljevarstvenega dovoljenja.

Glede analize delcev imisijskega monitoringa pa je odgovor naslovnega organa podan v točki 4.1 tega poglavja obrazložitve.

- 4.3 NO-ZEG izpostavlja, da je v točki 2.1.10 izreka okoljevarstvenega dovoljenja predvidena uporaba hlapnih organskih snovi s stavkom o nevarnosti H360D s priporočilom, da se v najkrajšem času nadomesti z manj škodljivimi za zdravje ljudi. NO-ZEG predlaga, da se uporaba teratogenih in rakotvornih snovi prepove ali se postavi rok za njihovo zamenjavo. V kolikor to ni možno, je potrebno zahtevati ustrezno zaščito zaposlenih v delovnih prostorih.
- 4.4. NO-ZEG nadalje navaja, da zahteva za omejevanje ali sploh neuporabo kancerogenih, mutagenih in teratogenih nevarnih snovi iz osnovnega dopisa ostane (glej predhodno točko 4.3 tega poglavja). Čim nižja uporaba teh snovi, specifično snovi z borom (B), naj bo zelo omejena, saj se v emisijah v okolje ostali polutanti pod vplivom vlage, sončnih žarkov

spremenijo, razpadejo, bor pa kot element z vsemi svojimi lastnostmi ostane in se kopiči v zemljini in v okolici.

Naslovni organ v zvezi s pripombama pod točkama 4.3 in 4.4 tega poglavja obrazložitve pojasnjuje, da Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila in Direktiva 2010/75/EU o industrijskih emisijah v Poglavju 5 Posebne določbe za obrate in dejavnosti, pri katerih se uporabljajo organska topila (člen 58) ne prepovedujeta uporabe hlapnih organskih spojin s stavki o nevarnosti za mutagene, rakotvorne ali za reprodukcijo strupene hlapne organske spojine v skladu s predpisi o kemikalijah (H340, H341, H350, H350i, H351, H360D in H360F). Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, ki prenaša navedeno direktivo v slovenski pravni red, tako v prvem odstavku 17. člena določa, da morajo upravljavci naprav, v katerih se uporabljajo hlapne organske spojine s stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D in H360F, v najkrajšem možnem času, in kolikor je to mogoče, te hlapne organske spojine nadomestiti z manj škodljivimi, in torej teh snovi ne prepoveduje prav tako tudi ne določa roka, do katerega je potrebno posamezne snovi nadomestiti. Naslovni organ dodatno pojasnjuje, da se omejitev uporabe v Uredbi o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila in Direktivi 2010/75/EU o industrijskih emisijah, nanaša samo na hlapne organske spojine z zgoraj navedenimi H stavki in ne na vse snovi z navedenimi H stavki. Kemikalija z vsebnostjo bora (natančneje borove kisline), ki jo upravljavec navaja v vlogi, ne sodi med hlapne organske spojine. Kdaj se posamezne kemikalije, ki so pod posebnim nadzorom, še smejo uporabljati, in za katere namene se lahko uporabljajo, ureja zakonodaja s področja kemikalij, pogoje na delovnem mestu pa ureja zakonodaja s področja varstva pri delu in niso v pristojnosti naslovnega organa. Dodatno je bilo glede uporabe snovi z borom (borove kisline) s strani upravljavca pojasnjeno, da si prizadeva za uporabo snovi, ki so okolju bolj prijazni. Tako je na trgu že našel zamenjavo za sedaj predvideno čistilo z vsebnostjo borove kisline, z novo snovjo, ki ne vsebuje bora. Upravljavec je navedel, da bodo za nameravano spremembo zaprosili naslovni organ po pridobitvi okoljevarstvenega dovoljenja. Naslovni organ pojasnjuje, da je bil parameter bor sicer izmerjen v podzemni vodi v okviru posnetka ničelnega stanja, prav tako ga je naslovni organ v okoljevarstvenem dovoljenju predvidel za spremljanje v okviru obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode.

- 4.5 NO-ZEG predlaga, da se pri obravnavi emisij v ozračje zahteva zmanjšanje emisij v okolje zaradi transporta avtomobilskih karoserij v in iz obrata za uporabo tovornih vozil na pogon z zemeljskim plinom. NO-ZEG meni, da je transport surovin in izdelkov, posebej tako specifičnih kot je pri obratu Magna Steyr, sestavni del tehnološkega procesa in je potrebno ovrednotiti in postaviti zahteve tudi za emisije, ki jih povzroča ta transport.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da emisije snovi v zrak iz naprave obravnava Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Skladno z 2. točko prvega odstavka 4. člena te uredbe se določbe te uredbe ne uporabljajo za emisijo snovi, ki nastaja pri uporabi goriv v motorjih z notranjim zgorevanjem, če gre za tekoča ali plinasta goriva, ki so na trgu dosegljiva končnim uporabnikom. Ker določbe navedene uredbe ne veljajo za transportna vozila, se emisije iz transporta ne more vrednotiti na mejne vrednosti iz te uredbe. Iz istega razloga se ne morejo postaviti zahteve za emisije, ki jih povzroča transport. Z vidika emisij snovi v zrak je bil transport obravnavan znotraj Elaborata o določitvi vplivnega območja, kjer so emisije CO₂ v zrak iz transporta opredeljene znotraj emisij toplogrednih plinov. Poleg tega upravljavec navaja, da bodo vsa »shuttle« tovorna vozila v predvidenem industrijskem obratu na pogon z zemeljskim plinom.

- 4.6. NO-ZEG navaja, da so iz osnutka okoljevarstvenega dovoljenja in predvsem iz obrazložitve izreka dovoljenja pregledni vsi izpusti emisij in njihove sestave v ozračje, da pa ni znano kakšne bodo realne emisije. NO-ZEG poudarja, da bodo obremenitve okolja visoke - v kolikor bodo emisije na nivoju zakonsko dovoljenih in v okoljevarstvenem dovoljenju dovoljenih količin - predvsem tistih polutantov, ki se v naravi ne razkrajajo, kot npr. nikelj.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da mora naslovni organ v skladu s 7. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja v okoljevarstvenem dovoljenju določiti mejne masne pretoke, mejno koncentracijo in največje masne pretoke snovi iz naprave. Dejanske izmerjene koncentracije upravljavec dokazuje v sklopu prvih in občasnih meritev in jih posreduje naslovnemu organu v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila. Upravljavec mora oceno o letnih emisijah snovi v zrak, ki jo izdela izvajalec obratovalnega monitoringa, poslati naslovnemu organu vsako leto najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Naslovni organ na svojem spletnem naslovu objavi podatke o emisijah snovi v zrak iz industrijskih naprav v preteklem letu.

5) Požarna varnost

- 5.1. Občina Miklavž meni, da je predvidena sončna elektrarna na strehi objekta novost glede na prvotne načrte objekta, zato predlaga, da se dopolni požarnovarnostna študija.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da predložitev požarno varstvene študije ni obvezna vsebina vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega. Ne glede na navedeno, pa je upravljavec pojasnil, da je pred izgradnjo solarne elektrarne in pred vlogo za spremembo gradbenega dovoljenja bila izdelana strokovna presoja požarne varnosti (skladno s četrtrim odstavkom 23. člena Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB, 9/11, 83/12 in 61/17-GZ). Kot izhaja iz te strokovne presoje, je bil sestavni del le-te tudi izkaz požarne varnosti za solarno elektrarno, zato ta del ni dodatno oz. ponovno obdelan v izkazu, ki je sestavni del študije požarne varnosti (PGD, spr. 1). Naslovni organ pojasnjuje, da bodo vsi ukrepi iz obeh izkazov požarne varnosti izvedeni in preverjeni, kar pa ni predmet postopka izdaje tega okoljevarstvenega dovoljenja, saj je navedeno pogoj za izdajo uporabnega dovoljenja.

6) Pripombe v povezavi z okoljevarstvenim soglasjem

- 6.1. NO-ZEG tudi v tem postopku pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja poudarja, da je bilo že v pripombah na osnutek okoljevarstvenega soglasja izpostavljeno, da za nameravano izgradnjo naprave na ozemlju občine Hoče pri Mariboru ni bila izvedena celovita presoja vplivov na okolje, ki bi morala obravnavati potrebne posege in predvsem posledice na okolje in življenje tamkajšnjega prebivalstva zaradi predvidenega podiranja gozdov za pridobitev kmetijskih zemljišč za nadomestitev pozidanih kmetijskih zemljišč, zaradi posega v okolje za izvedbo močno povečanega plinovodnega priključka (omejitve rabe prostora nad plinovodom) in predvsem zaradi bistvenega povečanja prometa z velikimi tovornimi vozili za prevoz izdelkov v in iz obrata Magne Steyr in s tem bistvenega poslabšanja prometne varnosti in bistvenega doprinosa k emisijam iz prometa. NO-ZEG poudarja, da pomisleki o neustreznosti lokacije obrata še naprej ostajajo.

Naslovni organ v zvezi s pripombami v tej točki pojasnjuje, da se je do njih že opredelil v obrazložitvi pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017, ki je postalo dokončno in pravnomočno 12. 9. 2017. Naslovni organ pri tem poudarja, da mora

v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja v skladu z drugim odstavkom 72. člena ZVO-1 upoštevati podatke in informacije iz poročila o vplivih na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju. Naslovni organ poudarja, da so bile izpostavljene vsebine obravnavane v postopku presoje vplivov na okolje, kot to izhaja iz nadaljevanja te obrazložitve. Glede celovite presoje vplivov na okolje se je naslovni organ opredelil v točkah 1, 2, 5 in 7 obrazložitve okoljevarstvenega soglasja, in sicer iz te obrazložitve izhaja, da je bila celovita presoja vplivov na okolje, ki je zajemala vse štiri predvidene faze gradnje industrijskega obrata Magna Nukleus, izdelana za OPN-SD2, v skladu z odločbo Ministrstva za okolje in prostor št. 35409-301/2016/10 z dne 10.11.2016. Izdelano je bilo Okoljsko poročilo za spremembe in dopolnitve OPN Občine Hoče - Slivnica št. 2, ki je obravnavalo vse štiri predvidene faze gradnje in je skupaj s spremembo občinskega prostorskega načrta tudi pridobilo pozitivno mnenje Ministrstva za okolje in prostor (odločba MOP št. 354098-301/2016/33 z dne 16.2.2017,

http://www.mop.gov.si/fileadmin/mop.gov.si/pageuploads/podrocja/cpvo/odlocbe/obcinski_pr_ostorski_nacrti/II_stopnja/2017/01.pdf). Za poseg – industrijski obrat Magna Nukleus je, skladno z Uredbo o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje predpisana obvezna presoja vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 51/14, 57/15 in 26/17). Na osnovi tega je bilo izdelano poročilo o vplivih na okolje, ki je zajemalo vplive med gradnjo industrijskega obrata Magna Nukleus (1. faza po OPN). V poročilu o vplivih na okolje je industrijski obrat Magna Nukleus opisan v poglavju 2, kjer so navedene značilnosti posega, zato so opisani in ocenjeni vplivi tega nameravanega posega in ne naprav ter načina transporta, ki so predmet naslednjih faz presoje vplivov na okolje.

Glede transporta se je naslovni organ opredelil v točki 4 obrazložitve okoljevarstvenega soglasja in sicer je glede poslabšanja prometne varnosti navedel, da je bil doprinos k emisijam CO₂ zaradi prometa v okviru izdaje okoljevarstvenega soglasja za čas obratovanja izveden samo za cestno povezavo med avtocesto in industrijskim obratom Magna Nukleus. Doprinos tovornega prometa po avtocesti ni bil izveden, saj so javne ceste prometne površine splošnega pomena za cestni promet, ki jih lahko vsak prosto uporablja (ne glede na to, iz katere industrije prihaja) na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo javne ceste in varnost prometa na njih. Prav tako je naslovni organ poudaril, da bo povečanje prometa s tovornimi vozili, glede na obstoječe prometne obremenitve avtoceste, vezano na podatke štetja prometa Direkcije RS za infrastrukturo in na povprečni letni dnevni promet (PLDP) za avtocestno povezavo, na nivoju povprečnega letnega povečanja za obdobje zadnjih treh let.

Iz obrazložitve izdanega okoljevarstvenega soglasja glede nadomestnih kmetijskih zemljišč za prvo fazo izhaja, da so bila v dopolnitvi poročila o vplivih na okolje (z dne 17. 7. 2017) v postopku presoje vplivov na okolje obravnavana kot s posegom povezan poseg, vplivi vzpostavitve nadomestnih kmetijskih zemljišč so bili upoštevani kot kumulativni vplivi k vplivom naprave Magna Nukleus na okolje. Iz presoje vplivov ureditve nadomestnih kmetijskih zemljišč (sečnja gozda in dovoz humusa in melja) je izhajalo, da bo doprinos tega posega – ureditve nadomestnih kmetijskih zemljišč k vplivu na kakovost zunanega zraka in na emisije ogljikovega monoksida v času sečnje zanemarljiv, vpliv na obremenjenost okolja s hrupom kot posledica sečnje gozda in prevozov humusa pa je bil ocenjen kot majhen. Nadalje je vpliv tega posega in celotni vpliv izvedbe industrijskega obrata ter z njim povezanih aktivnosti na tla, površinske in podzemne vode v času gradnje, ob upoštevanju vseh predpisanih in v poročilu o vplivih na okolje predlaganih dodatnih ukrepov, bil ocenjen kot majhen vpliv.

Kot izhaja iz okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017, zaradi poseka 4 ha gozda na obravnavanem območju ne bo nastal koridor skozi obstoječo gozdno površino, ki bi predstavljal motnjo v prostoru v smislu vidne zaznavnosti in kakovosti krajine, niti z vidika zmanjšanja zaščite okoliškega območja/naselij proti vetru in hrupu. Poleg tega so stanovanjske stavbe od predvidenega roba sečnje oddaljene vsaj 650 m in več. V postopku

presoje vplivov na okolje je bilo ocenjeno, da izvedba industrijskega obrata ne bo vplivala na spremembe klimatske (kot. npr. spremembe vetrovnih razmer) in zaščitne funkcije gozda in tako ne bo poslabšal kvalitete bivalnega okolja okoliških prebivalcev. Ureditev nadomestnih kmetijskih površin v območju Gramoznica EUP DP 117 pa bo vplivala pozitivno na vidno izpostavljenost in kakovost krajine.

- 6.2. NO-ZEG tudi v tem postopku pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja poudarja, da je že v času javne obravnave osnutka okoljevarstvenega soglasja za izgradnjo naprave Magna Nukleus na ozemlju občine Hoče pri Mariboru nasprotoval predlagani investiciji na izbrani lokaciji zaradi izbire lokacije na vodovarstvenem območju (VVO II). Nasprotovanje NO-ZEG utemeljuje na osnovi ugotovitve v Poročilu o vplivih na okolje, da je lokacija predvidene izgradnje obrata s povečanim tveganjem kemičnega onesnaževanja okolja, kar lakirnica avtomobilov in drugih delov je, postavljena na vodovarstveno območje, ki je pomembno za oskrbo prebivalcev s pitno vodo in na osnovi ustavne spremembe (70.a člen Ustave Republike Slovenije), ki je pravico prebivalcev do pitne vode dvignila na ustavno raven in določila, da so vodni viri javno dobro v upravljanju države in so prednostno in trajnostno namenjeni preskrbi prebivalstva s pitno vodo. To pomeni, da je vodne vire potrebno trajnostno varovati pred onesnaženji vseh vrst. Dejstvo je, da že sedanja slovenska izvedbena zakonodaja opredeljuje to območje, sedaj že izvedene investicije v obrat z večjim kemijskim tveganjem, za vodovarstveno območje. NO-ZEG poudarja, da ti pomisleki o neustreznosti lokacije obrata ostajajo tudi v postopku pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja.

Naslovni organ v zvezi s pripombami v tej točki pojasnjuje, da se je do pripomb, ki so prispele v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja že opredelil v obrazložitvi pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017, ki je postalo dokončno in pravnomočno 12. 9. 2017. Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo kljub temu poudarja, da se je projektiranju naprave v postopku presoje vplivov na okolje posvečalo posebno pozornost prav zaradi dejstva, ker se lokacija industrijskega obrata nahaja na ožjem vodovarstvenem območju (VVO II), zato so v okoljevarstveno soglasje vključeni tudi ukrepi za preprečitev vplivov na tla in podzemno vodo. Kot izhaja iz okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017, je predvideno večplastno zagotavljanje vodotesnosti, vključno z upoštevanjem vpliva kemikalij na sestavo gradbenih elementov in materialov, skladno s prostorskimi akti in gradbenimi uzancami. To v projektnem smislu pomeni vodotesno recepturo in upoštevanje minimalnih debelin AB gradbenih elementov, tesnjenje gradbenih stikov ter inštalacijskih prebojev z ekspanzijskimi masami in trakovi, ter dodatnimi epoksidnimi, kemično odpornimi premazi. Kjer se obravnava možnost morebitnih iztokov kemikalij v okolje pa so predvideni tudi zadrževalni jaški z nerjavečimi oblogami. Kljub predvidenim ukrepom se je izdelal matematični model - simulacija razlitja nevarne snovi. V poročilu o vplivih na okolje so bili predpisani še dodatni (predvsem organizacijski) ukrepi. Zato je naslovni organ z veliko gotovostjo v postopku presoje vplivov na okolje za industrijski obrat ocenil, da zaradi predvidenih oz. načrtovanih in predpisanih ukrepov za varovanje tal in podzemne vode ne bo prišlo do onesnaženja tal oz. podzemne vode ter posledično reke Drave, ki je del donavskega porečja. Naslovni organ pri tem ponovno poudarja, da je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja v skladu z drugim odstavkom 72. člena ZVO-1 upošteval podatke in informacije iz poročila o vplivih na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju. V povezavi s postavitvijo naprave na vodovarstvenem območju in členom 70.a Ustave Republike Slovenije pa se je naslovni organ opredelil tudi v točki 2.2 tega poglavja obrazložitve.

7) Druge pripombe in zahteve

- 7.1. NO-ZEG predlaga, da se ustanovi delovna skupina v katero so vključeni tudi strokovnjaki iz nevladnih organizacij za nadzor izvajanja tega okoljevarstvenega dovoljenja oz. za javni nadzor nad kemijsko varnostjo (KV-3) delovanja obrata Magna Steyr. NO-ZEG je zainteresiran za sodelovanje v tej strokovni skupini.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da nadzor nad izvajanjem zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja izvaja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja. Ustanovitev delovne skupine, kot jo predlaga NO-ZEG, ni v pristojnosti naslovnega organa. Upravljavec pa v povezavi z navedeno pripombo pojasnjuje, da je že v teku gradnje predvidenega industrijskega obrata ustanovil posebno strokovno skupino, v kateri so sodelovali predstavniki nevladnih organizacij in okoliških lokalnih skupnosti. Ta skupina se je redno sestajala in obravnavala vprašanja, ki se tičejo tudi vplivov predvidenega obrata na okolje. Upravljavec namerava to skupino ohraniti oz. ustanoviti podobno tudi po izgradnji industrijskega obrata in v času njenega obratovanja in bo tudi NO-ZEG povabil k sodelovanju v tej skupini.

- 7.2. NO-ROVO navaja, da Uredba o obremenjevanju tal z vnašanjem odpadkov (Uradni list RS, št. 34/08 in 61/11) v 9. členu določa, da oseba (investitor-izvirni povzročitelj odpadka), ki namerava pripravljati zemeljski izkop zaradi njegove ponovne uporabe ali izdelovati umetno pripravljeno zemljinu zaradi njenega vnosa v tla, mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov po postopku z oznako R10 v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, pri čemer se za predelavo odpadkov po postopku z oznako R10 šteje tudi priprava zemeljskega izkopa za njegovo ponovno uporabo.

NO-ROVO je zaprosil za predložitev izdanih OVD za predelavo odpadkov po postopku R10, izdanih upravljavcu, nadalje, da naslovni organ predloži OVD za vnos umetno pripravljene zemljine v tla po postopku R10, in da upravljavec predloži podatke o nastalem zemeljskem izkopu skupine 17 05 04 in 17 05 06, to je pridobljene analize zemeljskega izkopa s preskusnimi metodami in predpisane obrazce s poročili o količini izkopa in vnosu umetno pripravljene zemljine z analizami in količinami za vsako lokacijo posebej in sicer za odlaganje in predelavo na zemljiščih: (1) Bivšo deponijo DARS (4,6 ha) z rezultati predhodne preiskave omenjene deponije in (2) Bivšo gozdno površino (cca. 4 ha) v Rogovskem gozdu. Nadalje naj naslovni organ predloži dokazila, da je bilo zainteresirani javnosti skladno z ZVO-1 omogočeno vstopiti v postopek izdaje OVD po postopku R10, in v kolikor te možnosti ni bilo, naj naslovni organ obrazloži neupoštevanje ZVO-1 in Aarhuške konvencije, ki je del pravnega sistema RS.

Naslovni organ je v zvezi z zahtevo za predložitev OVD za vnos zemljine stranski udeleženki NO-ROVO na ustni obravnavi, ki je bila izvedena na sedežu naslovnega organa, kot je navedeno v nadaljevanju, predal okoljevarstveni dovoljenji, št. 35458-24/2018-10 z dne 11. 9. 2018 in 35458-5/2018-5 z dne 26. 3. 2018 (z vsemi pripadajočimi analizami tal in zemljine, to je Pedološki opis vzorcev tal na območju gradbišča industrijskega obrata Magna Stayer ter na območju vzpostavitve nadomestnih kmetijskih zemljišč, november 2017, št. poročila CEVO - 421/2017-c-6 in Ocena kakovosti zemeljskega izkopa z območja gradbišč industrijskega kompleksa Magna Nukleus, izdelovalec Ikema d.o.o, št. poročila OC 103/17, datum poročila 7.12.2017). Naslovni organ pojasnjuje, da v navedenih postopkih ni bilo vložene nobene zahteve za vstop v postopek.

Nadalje naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo/zahtevo NO-ROVO pojasnjuje, da gre v postopkih izdaje okoljevarstvenega dovoljenja po postopku R10 za izdajo v skladu z 82. členom ZVO-1. Položaj stranskih udeležencev in sodelovanje javnosti v postopkih izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprav in opravljanje dejavnosti iz 82. člena ZVO-1 ureja 84a. člen ZVO-1. Po določbi četrtega odstavka 84.a člena položaj stranskega

udeleženca pridobijo vse osebe iz drugega odstavka tega člena in oseba, ki v 30 dneh od objave javnega naznanila vloži zahtevo za vstop v postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe in lahko izkaže svoj pravni interes. Drugi odstavek 84a. člena ZVO-1 pa določa, da mora ministrstvo po prejemu vloge za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja z javnim naznanilom na krajevno običajen način in na svetovnem spletu obvesti javnost, da vodi postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe, ko prejme več kot pet zahtev za priznanje statusa stranskega udeleženca. Javno naznanilo vsebuje poleg navedbe organa, ki bo izdal odločbo in kraja, kjer je mogoč vpogled v spis, tudi vabilo vsem, ki menijo, da se obratovanje naprave tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca. 84.a člen ZVO-1 je bil določen z novelo ZVO-1B (v veljavi od 26. 7. 2008) zaradi nejasnosti, ali se v postopku izdaje OVD po 82. členu ZVO-1 glede stranskih udeležencev uporabljajo določbe 71 in 73. člena ZVO-1. Navedeno pomeni, da se v postopkih za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja po 82. členu ZVO-1 stranski udeleženci določajo v skladu z navedeno določbo ZVO-1 in določbami ZUP. Takšno razlago sprejema tudi sodišče, in sicer v več sodbah, kot npr. Sodba opr. št. II U 465/2016-12 z dne 14. 6. 2017.

8) Pripombe podane na ustni obravnavi

Naslovni organ je z narokom št. 35407-5/2017-33 z dne 2. 10. 2018 razpisal v prostorih naslovnega organa dne 25. 10. 2018 ustno obravnavo zaradi zagotovitve možnosti upravljavcu in stranskim udeležencem, da se lahko izjavijo o zahtevkih in navedbah stranke z nasprotnim interesom. Na ustni obravnavi so bile s strani stranskih udeležencev ponovno izpostavljene nekatere pripombe, podane že v času javne razgrnitve, podane so bile še dodatne pripombe oz. zahteve ter obrazložitve predhodno podanih pripomb.

S strani stranskih udeležencev so bila tako izpostavljena naslednja področja oz. vsebine:

- 8.1. Občina Miklavž je na ustni obravnavi poudarila, da je že podala pripombe glede vplivov na okolje, predvsem glede (ne)ustreznosti kanalizacijskega sistema in potrebne dograditve letga v izogib možnosti poplav. Občina Miklavž je na ustni obravnavi navedla, da v tem trenutku kanalizacijski sistem še ni takšen, da bi zagotavljal popolno varnost, kot bi jo lahko pričakovali, zato želi oziroma zahteva, da za to vmesno obdobje dobi ustrezne garancije, če bo seveda zagnana proizvodnja, kaj se bo zgodilo v primeru, če bi se zgodile poplave, na kar opozarja in kdo bo prevzel garancije, posledice, kdo bo odgovoren za to in kdo bo financiral odpravo teh posledic.

Občina Miklavž je na ustni obravnavi opozorila tudi na način pridobivanja ustreznih dokumentov in podatkov, in sicer je upravljavec kanalizacijskega sistema najprej dajal soglasje s pogoji, ki ga je nato spreminjal in na koncu mimo vednosti Občine Miklavž dal soglasje brez pogojev, in ne da bi se v vmesnem obdobju dajanja soglasij karkoli spremenilo. Občina Miklavž je poudarila, da bo speljala postopke odgovornosti za to podjetje. Občina Miklavž tudi pripominja naslovnemu organu, da ne more ravnati samo birokratsko in da ne sme ravnati v nasprotju z vsemi spoznanji.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo/zahtevo Občine Miklavž pojasnjuje, da je odgovor na to pripombo glede priključitve naprave Magna Nukleus na javno kanalizacijo že podan v točki 3.1 tega poglavja obrazložitve.

Naslovni organ v zvezi s pripombo glede dajanja domnevne (ne)ustreznosti mnenj/soglasij upravljavca javne kanalizacije pojasnjuje, da je v zvezi s tem, na čem mora temeljiti upravni

akt, skladno z načelom materialne zakonitosti, že odgovoril v točki 2.2 tega poglavja obrazložitve.

Naslovni organ nadalje pojasnjuje, da se soglasje (za priklop) upravljavca javne kanalizacije izda v primeru, če se ugotovi, da so izpolnjeni pogoji tehničnih pravilnikov, ki so praviloma priloga odlokov samoupravnih lokalnih skupnosti glede odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, in ostalimi predpisi. Soglasje (za priklop) lahko upravljavec javne kanalizacije tudi zavrne, če predložena dokumentacija ni v skladu z državnimi predpisi, z odlokom samoupravne lokalne skupnosti in tehničnim pravilnikom. Upravljavec javne kanalizacije je za poseg, ki je bil predmet izdaje okoljevarstvenega soglasja št. 35402-9/2017-60 z dne 9. 8. 2017, ki je postalo pravnomočno z dnem 12. 9. 2017, izdal soglasje.

V tem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja je upravljavec predložil pozitivno mnenje upravljavca javne kanalizacije, ki ga mora naslovni organ v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo upoštevati, pri čemer pa ni pristojen za preverjanje, ali je upravljavec javne kanalizacije pravilno izdal mnenje.

- 8.2 Občina Miklavž je na ustni obravnavi poudarila, da glede meritev zraka obstajajo podatki, ki niso bili upoštevani in da monitoringa v zvezi z meritvami zraka ni, v kolikor pa obstaja, bi rada te podatke pridobila.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da je bil Občini Miklavž v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja s sklepom št. 35400-279/2018-4 z dne 2. 10. 2018 priznan status stranskega udeleženca, in sicer zaradi izkazanega pravnega interesa, ki ga Občina Miklavž utemeljuje z lastništvom kanalizacijskega omrežja, na katerega se bo priključil predviden industrijski obrat Magna Nukleus. Občina Miklavž tako lahko le na podlagi navedenega utemeljuje poseg v njen pravno varovani položaj, zato bo naslovni organ njene pripombe upošteval le v obsegu, s katerim Občina Miklavž varuje svoj pravni interes, saj v tem postopku ne more uveljavljati dejanskega interesa ali javne koristi. To stališče naslovnega organa je v skladu z ustaljeno upravno sodno prakso Upravnega sodišča in Vrhovnega sodišča RS, med drugim zadeve: U 508/2006, X Ips 335/2011, X Ips 329/2010, I Up 183/2006, I Up 1435/2003, I Up 1180/2002, I U 162/2013 in I U 167/2013. Ne glede na navedeno, pa je naslovni organ odgovor na to pripombo pojasnil v točki 4.1 tega poglavja obrazložitve.

- 8.3 NO-ZEG je na ustni obravnavi izpostavil, da je lokacija lakirnice na vodovarstvenem območju in da je treba poudarek podati na določilo 70.a člena Ustave Republike Slovenije, ki govori o tem, da je treba vodne vire trajnostno varovati pred obremenjevanjem vseh vrst. NO-ZEG je na ustni obravnavi ponovno izrecno zahteval, da se določilo 70.a člena Ustave Republike Slovenije upošteva pri izdaji okoljevarstvenega dovoljenja, ne glede na to, da ta določba še ni implementirana v predpise, saj se lokacija obrata upravljavca nahaja na ožjem vodovarstvenem območju (VVO II).

Odgovor naslovnega organa na te pripombe je podan v točki 2.2 tega poglavja obrazložitve.

- 8.4 NO-ZEG je na ustni obravnavi ponovno podal pripombo, da je treba izvesti celovito presojo vplivov na okolje, ki bi zajela to območje ter tudi omenil, da je zaradi povečanega prometa poslabšana prometna varnost. NO-ZEG je na ustni obravnavi zahteval pojasnilo glede strukture delcev (PM_{2,5}, PM₁₀) ter navedel, da naj to izvede ustrezna institucija.

Odgovor naslovnega organa na te pripombe je podan v točkah 4.1 in 6.1 tega poglavja obrazložitve. Prometna varnost glede na ZVO-1 ne predstavlja vsebine okoljevarstvenega

dovoljenja, naslovni organ zato iz vidika ZVO-1 prometne varnosti ni pristojen obravnavati v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja.

- 8.5 NO-ZEG je na ustni obravnavi izpostavil izpust padavinskih vod preko lovilnikov olj in ponikovalnih polj. Za zaščito podtalnice je NO-ZEG zahteval kontrolo kvalitete drenirane vode iz povoznih in zunanjih manipulativnih površin, ki se glede na osnutek okoljevarstvenega dovoljenja iztekajo v drenažo preko lovilnikov olj. NO-ZEG je poudaril, da v teh drenažnih požiralnikih ni kontrolnih vzorčevalnih mest in ni predvidenega monitoringa kvalitete teh voda. NO-ZEG je zato izrazil pričakovanje, da bo naslovni organ zahteval vgradnjo vzorčevalnih mest in zahteval dopolnitev monitoringa izlivov vode tudi za drenažne vode, saj je ravno kontrola direktnega vtoka vode v podtalnico izjemno pomembna za varovanje varovanega vodovarstvenega območja.

Odgovor naslovnega organa na to pripombo je podan v točki 3.2 tega poglavja obrazložitve.

- 8.6 NO-ZEG je na ustni obravnavi predlagal, da se uporaba (določenih) hlapnih organskih snovi prepove in se postavi rok za njihovo zamenjavo. V kolikor to ni možno, je treba zahtevati ustrezno zaščito za zaposlene. NO-ZEG je prav tako predlagal, da se pri obravnavi emisij v ozračje zahteva zmanjšanje emisij zaradi transporta.

Odgovor naslovnega organa na te pripombe je podan v točkah 4.3 in 4.4 pripomb tega poglavja obrazložitve.

- 8.7 NO-ZEG je na ustni obravnavi ponovno predlagal, da se ustanovi delovna skupina, v katero bodo vključeni razni strokovnjaki, predvsem strokovnjaki glede kemijske varnosti zaradi obratovanje naprave.

Odgovor naslovnega organa na ta predlog je podan v točki 7.1 tega poglavja obrazložitve.

- 8.8 NO-ROVO je na ustni obravnavi ponovno izpostavil kršitev 69. člena ZV-1 ter nezakonitost Pogodbe med Magno in državo in nezakonitost Lex Magna. NO-ROVO opozarja tudi na 147. člen ZUP, ki govori o prekinitvi postopka zaradi predhodnega vprašanja. V kolikor ministrstvo ne bo razrešilo te dileme o relevantni rabi 69. člena ZV-1, je NO-ROVO predlagal, da se postopek prekine, dokler se ne razjasni vprašanje glede pravilne rabe 69. člena ZV-1 in da se postopek šele potem nadaljuje. NO-ROVO navede, da sta možni pri tem dve rešitvi: da pristojni organi spremenijo zakona ali pa da upravljavec v objektih ne uporablja nevarnih snovi. NO-ROVO je navedel, da še ni prejel zagotovila, da ne more priti do onesnaženja podtalnice. NO-ROVO je na ustni obravnavi opozoril tudi, da je možna upravna ničnost odločbe po 279. členu ZUP. Opozoril je na 323. člen Kazenskega zakona, kjer je določeno kaznivo dejanje zaradi onesnaženja okolja, dejansko škodo okolju ali prebivalstvu. Nadalje je NO-ROVO izpostavil še tudi 326. člen Kazenskega zakona. NO-ROVO je na ustni obravnavi v celoti prerekal izdajo okoljevarstvenega dovoljenja oziroma je predlagal, da se postopek prekine do razrešitve vprašanja glede uporabe 69. člena ZV-1. Za razlago zakonov so pristojna sodišča, kar je tudi pred kratkim potrdilo Ustavno sodišče, ki je razveljavilo tolmačenje, torej izvirno razlago Državnega zbora glede nekega zakona, ker tudi on ni pristojen za razlago, ampak Ustavno sodišče. Zato ponavlja predlog naslovnemu organu, da prekine postopek, dokler se ta pravna celota, skladno s 147. členom ZUP, ne razčisti skladno z veljavno zakonodajo v Republiki Sloveniji.

Odgovor naslovnega organa glede ZV-1 in zakonitosti Lex Magna in Pogodbe je podan v točki 1.2 tega poglavja obrazložitve, glede varovanja podtalnice pa je odgovor podan v točki 2.2 tega poglavja obrazložitve.

V zvezi s predlogom NO-ROVO za prekinitev postopka naslovni organ pojasnjuje, da je naslovni organ dne 13. 11. 2018 izdal sklep št. 35407-5/2017-39, ki je bil NO-ROVO vročen dne 14. 11. 2018, s katerim predlogu ni bilo ugodeno.

- 8.9 NO-ROVO je na ustni obravnavi navedel, da ni zaznal, ali je bilo preverjeno koliko bo hlapnih organskih snovi (tudi v primerjavi z Revoz-em) in pa količine prahu in niklja. Če bi hoteli zaščititi podtalnico, bi morali narediti tako, da res ni nobene možnosti za onesnaženje.

Naslovni organ v zvezi z navedeno pripombo pojasnjuje, da je v točki 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja upravljavcu predpisana največja dovoljena zmogljivost uporabe organskih topil, in sicer 414 tone na leto. Upravljavec mora zagotavljati, da v napravi iz točke 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja količina celotnih emisij hlapnih organskih spojin ne preseže 45 g izpuščenega topila na m² obdelane površine ali 1,3 kg topila na karoserijo in 33 g topila na m² obdelane površine avtomobila ali drugega sestavnega dela avtomobila, kar je določeno v točki 2.2.11 izreka okoljevarstvenega dovoljenja. Upravljavec mora v skladu s točko 2.3.13 izreka okoljevarstvenega dovoljenja naslovnemu organu predložiti bilanco uporabljenih organskih topil, kar je obveznost, ki jo mora izvajati tudi družba Revoz d.d..

Odgovor glede emisij Ni in prahu je podan v točki 4.2 tega poglavja obrazložitve.

- 8.10 NO-ROVO je na ustni obravnavi poudaril, da upravljavec nima incineratorjev in da v procesu ne bo uporabljal vodnih lakov. NO-ROVO poudarja, da iz osnutka okoljevarstvenega dovoljenja ni razvidno, kakšen lak bo uporabljen, kar je pomembno iz vidika hlapnih organskih spojin.

Naslovni organ v nadaljevanju pojasnjuje uporabo »incineratorjev« in uporabo vrste lakov. Pri postopku čiščenja odpadnega zraka z napravo za termično regeneracijo odpadnega zraka TAR (nem. Thermischen Abluft Reinigungsanlage) gre za termično čiščenje, ki poteka s sežigom odpadnega zraka, pri čemer se izkoristi toplota, ki jo vsebuje ta očiščen zrak po sežigu, zato v slovenskem prevodu govorimo o napravi za termično regeneracijo odpadnega zraka. Zgorevanje poteka pri temperaturi med 730 - 750 °C. To se bo dosegalo z uporabo dodatnega gorilnika na zemeljski plin. Pogoji za uporabo tehnike s toplotnim čiščenjem izpušnega zraka je torej gorljivost onesnaževal v odpadnem zraku. Predgreti odpadni zrak teče skozi gorilnik v naknadno zgorevalno komoro naprave za čiščenje odpadnega zraka, kjer se ogenj gorilnika segreje na reakcijsko temperaturo, tako da se večina onesnaževal, ki jih vsebuje odpadni zrak, oksidira v CO₂ in H₂O. Toplota, pridobljena z zgorevanjem zemeljskega plina in organskih topil, se bo uporabila kot procesna toplota v omenjenih pečeh za sušenje. Celoten sistem, ki tvori napravo TAR, sestavljajo: ventilator za odvod odpadnega zraka, toplotni prenosnik za predgrevanje odpadnega zraka in kompaktna naprava TAR. Naprave, ki jih bo upravljavec uporabil v napravi Magna Nukleus, TAR 1 (Z5), TAR 2 (Z11) in TAR 4 (Z20), so naprave za termično regeneracijo odpadnega zraka iz naslednjih pečeh za sušenje: peč za sušenje po kataforezi (N10.3, Z5), peč za sušenje temeljnega premaza (N12.3, Z11) in peč za sušenje končnega premaza (N13.6, Z20), kar je navedeno v točkah 2.2.2., 2.2.4., 2.2.6. in 2.2.9. izreka okoljevarstvenega dovoljenja. Na izpustu Z19 se za čiščenje odpadnega zraka iz kabin za nanos končnega premaza z brizganjem (N13.4) uporabljajo naslednje tehnike čiščenja: filter za delce premaznih sredstev, rotacijski adsorber in TAR 3.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja se bodo uporabljale barve na vodni osnovi. Uporabljale se bodo naslednje vrste premazov: temeljni premaz na vodni osnovi, pokrivni

premaz na vodni osnovi in končni premaz z vsebnostjo topil < 50%. Z uporabo premazov na vodni osnovi je cilj omejiti vsebnost hlapnih organskih spojin (HOS) v barvah in posledično tovrstne emisije v ozračje. V primerjavi z običajnimi premazi z visoko vsebnostjo topil (> 60 %) se lahko emisije snovi v zrak močno znižajo z uporabo pokravnih slojev premaza na vodni osnovi, ki običajno vsebujejo 10 % topil, 60 % vode in 30 % suhe snovi. Pri tem je količina porabljenega laka podobna, emisije topil pa se zmanjšajo za 85 %. Neposredna poraba energije na en avto je pri uporabi lakov na vodni osnovi sicer višja za približno 13-17 % kot pri uporabi lakov na osnovi topil. To gre predvsem na račun tehnološke zahteve, da se posuši vsako plast posebej (temeljni premaz, pokriveni premaz, končni premaz) pred nanašanjem naslednje plasti. Glavni argument za uporabo premazov na vodni osnovi pa je naslednji: čeprav so energijske potrebe pri uporabi premazov na osnovi topil nižje, so temeljni premazi na vodni osnovi primernejši zaradi veliko nižjih emisij HOS v zrak v primerjavi s temeljnimi premazi na osnovi topil. V postopkih se ne bodo uporabljala halogenirana ali delno halogenirana topila. Podroben opis tehnik čiščenja in uporabe vodnih lakov je naslovni organ navedel v točki 3.5 obrazložitve okoljevarstvenega dovoljenja. Prav tako je upravljavec predložil varnostne liste vseh barv in lakov, ki se bodo uporabljali v proizvodnji in so bili na razpolago v pregled na javni razgrnitvi.

- 8.11 V zvezi z vodotesnostjo je NO-ROVO na ustni obravnavi navedel, da gre na območju naprave za visoko propustno zemljo in bi bilo treba okolico obvezno zaščititi s folijo in z glino, sicer ukrepi ne bodo učinkovali. Ko pride do požara, se bo topil tako zaščitni beton kot tudi asfalt.

Naslovni organ glede vodotesnosti pojasnjuje, da je upravljavec predvidel celo vrsto zaščitnih ukrepov. Tako je iz opisa skladiščenja in pretakalnih ploščadi v točki 3.4 obrazložitve okoljevarstvenega dovoljenja razvidno upoštevanje več zaščitnih ukrepov za zaščito tal in podzemne vode, tudi za primer požara. Prav tako je upravljavec predvidel in v dokumentaciji vloge tudi navedel opis ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode ter opis ukrepov za preprečevanje nesreč in izrednih razmer, ki zajemajo tudi zunanji transport, možnost razlitja na zunanjih površinah in možen nastanek požara in požarnih vod ter zajem le-teh, kar je pojasnjeno v točki 3.6 obrazložitve. Lakirnica je prav tako opremljena s stabilno gasilno napravo, ki preprečuje, da bi prišlo do požara večjih razsežnosti. Vsak najmanjši požar bo takoj pogašen. Upravljavec je predvidel širok obseg ukrepov glede vodotesnosti. Vsi zaščitni ukrepi so povzeti tudi v vlogi priloženem Izhodiščnem poročilu.

- 8.12 NO-ZEG je na ustni obravnavi predlagal naj se spremlja, kaj se dogaja na področju varstva okolja v Republiki Sloveniji. Prihodnje leto naj bi Ministrstvo za okolje in prostor ter Državni zbor sprejela Nacionalni program varstva okolja, iz katerega bo izhajala opredelitev države, kako bo varovala okolje do 2050, na to bodo vezani tudi občinski programi varstva okolja.

V zvezi s to pripombo naslovni organ pojasnjuje, da je priporočilo NO-ZEG smiselno in ga je treba upoštevati iz vidika strateških rešitev in usmeritev varovanja okolja, vendar pa naslovni organ poudarja, da mora glede na načelo zakonitosti odločati na podlagi predpisov, ki veljajo v času izdaje tega okoljevarstvenega dovoljenja. Naslovni organ pa hkrati poudarja, da za odločanje na podlagi Nacionalnega programa varstva okolja, četudi bi že bil sprejet, v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja nima podlag, saj gre za strateški dokument, ki ne vsebuje konkretnih pravic in obveznosti v zvezi z obratovanjem naprave, ki jih je glede na ZVO-1 in podzakonske predpise treba določiti v okoljevarstvenem dovoljenju.

8.13 NO-ZEG je na ustni obravnavi zahteval znižanje nivoja dovoljenih emisij prahu in niklja (Ni) v ozračje, predvsem za Ni, saj upravljavec naprav zagotavlja, da bodo emisije v ozračje 10 do 200 krat nižje kot so v osnutku dovoljenja (to je potrdil tudi upravljavec na sestanku s predstavniki NO-ZEG in ne nasprotuje določitvi nižje dovoljene emisije v ozračje v izreku odločbe OVD) predvidene na osnovi Uredbe o emisijah snovi v zrak nepremičnih virov onesnaževanja. NO-ZEG je poudaril, da je citirana uredba splošna, in da ne zajema okoljskih specifičnih stanj, ko je zaradi posebne občutljivosti, v tem primeru podtalnice, potrebna večja skrb in znižanje nivoja dovoljenega obremenjevanja okolja. NO-ZEG je mnenja, da bi bilo to v primeru obratovanja naprave Magne Nukleus sprejemljivo in potrebno predvsem tudi zato, ker upravljavec soglaša s takšnim znižanjem nivoja obremenitve. Direktiva 2010/75/EU z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaženja (15. člen) dovoljuje (omogoča) organu, ki izdaja soglasja in dovoljenja in določa nivoje obremenjevanja okolja, da *te nivoje (nivoje emisij, ki jih določajo BREF dokumenti ali splošna zakonodaja)* prilagodi posebnim okoljskim stanjem (*s čimer lahko dodatno zaščiti okoljsko občutljivo območje, kar vodovarstveno območje (WO II) je*) in večji pazljivosti pri dovoljevanju nivoja obremenjevanja okolja. NO-ZEG izpostavlja, da tudi ustavna sprememba v 70.a členu zahteva večjo skrb pred onesnaževanjem vodnih virov za zagotovitev trajnosti virov za oskrbo prebivalcev s pitno vodo. Znižanje nivoja emisij v okolje NO-ZEG utemeljuje s tem, da bo prah in Ni padel na ozemlje, ki je že po sedanji zakonodaji opredeljeno kot varovalno območje WO II za varovanje podzemnega vodnega telesa.

Odgovor naslovnega organa glede zaščite vodnih virov je podan že v točki 2.2 tega poglavja obrazložitve, glede nižanja mejnih vrednosti pa je odgovor delno podan v točki 4.2 tega poglavja obrazložitve.

Naslovni organ se v zvezi z zahtevo NO-ZEG, da naj se pri določanju nižjega nivoja obremenitve uporabi Direktiva 2010/75/EU z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah in neposredno uporabo le-te v tem postopku, ne more strinjati.

Naslovni organ najprej poudarja, da je po tretjem odstavku 288. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Uradni list RS, št. 2012/C 326/01 z dne 26. 10. 2012) direktiva za državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča le glede cilja, ki ga je treba doseči, medtem ko je izbira oblike in metod prepuščena nacionalnim organom, ki se izvede v okviru prenosa v nacionalni pravni red. Koncept neposredne učinkovitosti v evropskem pravu je vezan na akt sam - pri direktivah je vezan na trenutek, ko poteče rok za njeno izvedbo, neposredni učinek določb direktive je prav zato mogoč šele od tega roka dalje. Naslovni organ poudarja, da je bila citirana direktiva v slovenski pravni red že v celoti in pravilno prenesena (korelacijska tabela: <http://www.pisrs.si/Pis.web/porociloKorelacijskaEu?celex=32010L0075>), zato naslovni organ ugotavlja, da že osnovni pogoj za neposredno uporabo te direktive v tem upravnem postopku ni izpolnjen. Prenos citirane direktive je bil pod podrobnim pregledom Evropske komisije, na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da je bil prenos citirane direktive izveden v skladu z njenimi cilji.

Iz navedenega torej izhaja, da mora naslovni organ upoštevati nacionalno zakonodajo, ki je citirano direktivo ustrezno prenesla v svoj pravni red, kar v konkretnem primeru pomeni, da mora naslovni organ upoštevati Uredbo o emisijah snovi v zrak nepremičnih virov onesnaževanja in na podlagi tega predpisa mejne vrednosti določiti v okoljevarstveno dovoljenje.

8.14 NO-ZEG je na ustni obravnavi predlagal omejitev kancerogenih, mutagenih in teratogenih snovi, predvsem borove kisline zaradi zaščite pred onesnaževanjem površine nad

podzemnim vodnim telesom, saj je mnenja, da bodo te snovi prešle na ozemlje in sčasoma v podtalnico, kjer je možna trajna kontaminacija s temi snovmi. NO-ZEG nadalje izpostavlja, da je v osnutku okoljevarstvenega dovoljenja navedena potreba po zmanjšanju teh snovi, zato pričakuje, da bo okoljevarstveno dovoljenje emisije teh snovi omejilo na določeno dobo, pri čemer bi moralo tudi vsebovati zahtevo za dopolnitev tehnologije in ustrezno omejevanje teh snovi.

Odgovor naslovnega organa na to pripombo je podan v točki 4.4 tega poglavja obrazložitve.

- 8.15 NO-ZEG je na ustni obravnavi poudaril, da je kontrola stanja podtalnih vod preko piezometrov nezadostna, saj ne zazna dovolj zgodaj eventualnega onesnaževanja, ter da bi bila tudi kasnejša eventualna sanacijska dela težko izvedljiva in zelo draga.

Odgovor naslovnega organa na to pripombo je podan v točkah 2.2 in 2.3 tega poglavja obrazložitve.

9) Pripombe podane po izvedeni ustni obravnavi

Naslovni organ je v času po izvedeni ustni obravnavi, ki je bila na sedežu naslovnega organa izvedena dne 25. 10. 2018, v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja stranske udeležence – Občino Miklavž, NO-ZEG in NO-ROVO seznanil s/z:

- sklepom št. 35407-5/2017-39 z dne 13. 11. 2018, s katerim naslovni organ ni ugodil zahtevi NO-ROVO za prekinitev postopka izdaje okoljevarstvenega dovoljenja,
- izdanim pozivom upravljavcu št. 35407-5/2017-40 z dne 30. 11. 2018,
- izdanim pozivom upravljavcu št. 35407-5/2017-45 z dne 18. 12. 2018.

Naslovni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja stranskim udeležencem – Občini Miklavž, NO-ZEG in NO-ROVO posredoval v izjasnitev:

- dopolnitev vloge, ki jo je dne 25. 10. 2018 prejel s strani upravljavca na ustni obravnavi, izvedeni na sedežu naslovnega organa, na kateri so bili prisotni tudi vsi stranski udeleženci,
- prejete dokumente (izhodiščno poročilo s prilogami), ki jih je upravljavec posredoval naslovnemu organu dne 6. 12. 2018 kot odgovor na poziv z dne 30. 11. 2018.

Naslovni organ na dokumente iz prve alineje predhodnega odstavka ni prejel odgovorov.

Naslovni organ je dne 14. 12. 2018 prejel s strani stranskega udeleženca – NO-ZEG dopis, v katerem je navedel, da je Izhodiščno poročilo sestavljeno v skladu z zahtevami iz Uredbe IED in v skladu z navodili Ministrstva za okolje in prostor za pripravo takih poročil. Ponovno je navedel, da na mestih iztoka meteornih odpadnih vod v podtalnico ni predvidenih nobenih merilnih mest za monitoring, s katerim bi upravljavec ugotavljal eventualna onesnaženja in istočasno zagotavljal, da za morebitna druga onesnaženja niso odgovorni. NO-ZEG hkrati tudi navaja, da žal v slovenski zakonodaji med splošnimi predpisi dodatne kontrole izpustov v okolje niso predvidene, ne glede na občutljivost postopka. Drugih pripomb na Izhodiščno poročilo NO-ZEG ni podal.

Naslovni organ je dne 17. 12. 2018 prejel s strani stranskega udeleženca – Občine Miklavž dopis, v katerem je navedel, da po pregledu zakonodaje s področja varovanja podzemne vode ugotavlja, da Uredba o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnikov Ruš, Vrbanskega platoja, Limbuške dobrane in dravskega polja prepoveduje gradnjo skladišč nevarnih snovi na

vodovarstvenem območju brez izjem. Nadalje v tem dopisu Občina Miklavž navaja, da je pri tem nepomembno, ali gre za samostojen objekt ali so skladišča del drugega objekta ter da skladišče nevarnih snovi v kakršnikoli pojavnosti obliki na vodovarstvenem območju predstavlja potencialno grožnjo za onesnaženje podzemne vode, ter da se zato preprosto ne sme nahajati na vodovarstvenem območju. V nadaljevanju dopisa Občina Miklavž tudi navaja, da ZVO-1 na vodovarstvenih območjih absolutno prepoveduje gradnjo objektov, ki so namenjeni proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi in za katere je v skladu s predpisi na področju varovanja okolja potrebno pridobiti okoljevarstveno soglasje. Občina Miklavž tako zaključuje, da upošteva citirana določila zakona in uredbe ni podanih pravnih podlag izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za industrijski obrat Magna v Občini Hoče-Slivnica.

Naslovni organ glede na navedene pripombe pojasnjuje, da se je do pripombe NO-ZEG že opredelil v odgovoru pod točko 3.2 tega poglavja obrazložitve.

Naslovni organ v zvezi z pripombo Občine Miklavž pojasnjuje, da je bil Občini Miklavž v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja s sklepom št. 35400-279/2018-4 z dne 2. 10. 2018 priznan status stranskega udeleženca, in sicer zaradi izkazanega pravnega interesa, ki ga Občina Miklavž utemeljuje z lastništvom kanalizacijskega omrežja, na katerega se bo priključil predviden industrijski obrat Magna Nukleus. Občina Miklavž tako lahko le na podlagi navedenega utemeljuje poseg v njen pravno varovani položaj, zato naslovni organ njene pripombe upošteva le v obsegu, s katerim Občina Miklavž varuje svoj pravni interes, saj v tem postopku ne more uveljavljati dejanskega interesa ali javne koristi. To stališče naslovnega organa je v skladu z ustaljeno upravno sodno prakso Upravnega sodišča in Vrhovnega sodišča RS, med drugim zadeve: U 508/2006, X Ips 335/2011, X Ips 329/2010, I Up 183/2006, I Up 1435/2003, I Up 1180/2002, I U 162/2013 in I U 167/2013.

Ne glede na navedeno, pa so odgovori naslovnega organa na te pripombe podani v točki 1 (točke 1.1, 1.2 in 1.3) tega poglavja obrazložitve.

Naslovni organ je s strani upravljavca dne 19. 12. 2018 prejel izjasnitev v zvezi s podanimi pripombami stranskih udeležencev:

Upravljevec se je opredelil do pripombe NO-ZEG in sicer je pojasnil, da so ukrepi za zaščito vod, ki se vodijo v podtalnico preko lovnikov olj, že pojasnjeni v Izhodiščnem poročilu. Upravljevec glede pripombe o izvajanju monitoringa odpadnih padavinskih vod navaja, da je NO-ZEG že sam ugotovil, da za tovrstni monitoring ni pravne podlage.

Glede pripombe Občine Miklavž je upravljavec mnenja, da lahko Občina Miklavž svoj pravni interes uveljavlja le v okviru obsega, za katerega mu je bil priznan status stranskega udeleženca.

Navedene izjasnitve upravljavca naslovni organ ni ponovno posredoval v izjasnitev stranskim udeležencem, saj je odgovor upravljavca vseboval le dejstva in navedbe, s katerimi so bili stranski udeleženci že seznanjeni. S tem naslovni organ ocenjuje, da je bilo v tem postopku zadoščeno načelu zaslišanja stranke v skladu z 9. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13: v nadaljevanju ZUP).

5. Pravna podlaga za določitev mejnih vrednosti emisij, ukrepov za varstvo okolja in drugih obratovalnih pogojev, obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanja ter razlogi za odločitev

K točki 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naslovni organ je ugotovil, da bo naprava obratovala v skladu s splošnimi zahtevami za obratovanje naprave iz ZVO-1, Uredbo IED in drugimi predpisi, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave, zato je upravljavcu izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, v kateri se izvaja dejavnost površinske obdelave kovin in plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, kjer skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, znaša 395 m³, in dejavnost površinske obdelave snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil z zmogljivostjo porabe organskih topil 414 tone na leto, kot je razvidno iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je v skladu s prvim odstavkom 74. člena ZVO-1 upravljavcu določil okoljevarstvene zahteve zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote kot izhaja iz nadaljevanja obrazložitve.

Kot že navedeno v točki 2 te obrazložitve, je podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja določena v 24. členu Uredbe IED. V 10. odstavku 24. člena Uredbe IED je nadalje določeno, da se glede vprašanj o obsegu in vsebini okoljevarstvenega dovoljenja, ki niso urejena s to uredbo, uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave. Za napravo MAGNA Nukleus še ne veljajo zaključki o BAT, zato se ne uporabljajo določbe iz 17. člena, 18. člena ter 19. člena citirane uredbe.

K točki 2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

2.1) ukrepi za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanje emisij iz naprave

Naslovni organ je v točki 2.1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanje emisij v zrak iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi prve alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je ukrepe v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem emisije snovi v zrak določil v točkah izreka tega dovoljenja, in sicer: v točki 2.1.1 na podlagi tretjega odstavka 33. člena in četrtega odstavka 34. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, v točki 2.1.2 na podlagi 34. člena citirane uredbe in v točki 2.1.3 na podlagi drugega odstavka 33. člena citirane uredbe.

Naslovni organ je dodatne ukrepe v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem emisije snovi v zrak določil v točkah izreka tega dovoljenja, in sicer: v točki 2.1.4 na podlagi prvega odstavka 35. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, v točki 2.1.5 na podlagi drugega odstavka 35. člena citirane uredbe, v točki 2.1.6 na podlagi četrtega odstavka 35. člena citirane uredbe in v točki 2.1.7 na podlagi petega odstavka 35. člena citirane uredbe. Ukrep iz točke 2.1.7 izreka tega dovoljenja je vezan na izvajanje ukrepov četrtega odstavka 35. člena z upoštevanjem sedmega odstavka 35. člena citirane uredbe.

Naslovni organ je zahtevo izbire vhodnih surovin in vhodnih pomožnih snovi v točki 2.1.8 izreka tega dovoljenja določil na podlagi petega odstavka 33. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je v točki 2.1.9 zahteve v zvezi z zamenjavo hlapnih organskih spojin, s stavki o nevarnosti H360D, iz prve alineje prvega odstavka 14. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije

hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila določil v skladu s prvim odstavkom 17. člena iste uredbe.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z zajemanjem odpadnih plinov na izvoru in izpuščanjem zajetih emisij snovi v zrak samo skozi definirane izpuste, določil v točki 2.1.10 izreka tega dovoljenja, skladno s prvim in tretjim odstavkom 31. člena in 1. točko tretjega odstavka 33. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je zahteve v zvezi mejnimi vrednostmi emisije snovi v zrak določil v točki 2.1.11 izreka tega dovoljenja na podlagi 2. točke drugega odstavka 5. člena, 31. člena in drugega odstavka 33. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z redčenjem odpadnih plinov določil v točki 2.1.12 izreka tega dovoljenja na podlagi prvega in drugega odstavka 31. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z zagotavljanjem obratovanja čistilnih naprav odpadnih plinov na izpustih Z5, Z10, Z11, Z15, Z19, Z20 in Z23 v skladu s poslovnikom določil v točki 2.1.13 izreka tega dovoljenja na podlagi prvega odstavka 42. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, pri čemer mora poslovnik vsebovati vse sestavine navedene v drugem in tretjem odstavku 42. člena iste uredbe.

Naslovni organ je v točki 2.1.14 izreka tega dovoljenja na podlagi četrtega in petega odstavka 43. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja določil način vodenja obratovalnega dnevnika, ki ga mora upravljavec zagotoviti ne glede na velikost naprav za čiščenje odpadnih plinov.

Naslovni organ je na podlagi četrtega odstavka 33. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja v točki 2.1.15 izreka tega dovoljenja določil način stalnega nadzora in vodenja, ki ga mora upravljavec zagotavljati v prehodnih oz. izjemnih stanjih v tehnološkem procesu. S tako opredeljenim načinom je zagotovljeno, da na izpustih z oznakami Z5, Z10, Z11, Z15, Z19, Z20 in Z23 iz čistilnih naprav ne bodo presežene najnižje dosegljive ravni emisije snovi pod temi pogoji.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z izpuščanjem dimnih plinov v točki 2.1.16 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 20. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev in zahteve v zvezi z uporabo goriva v srednjih kurilnih napravah v točki 2.1.17 izreka tega dovoljenja na podlagi drugega odstavka 7. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z uporabo goriva v nepremičnih motorjih z notranjim izgorevanjem (N21) v točki 2.1.18 izreka tega dovoljenja določil na podlagi drugega odstavka 7. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je način obratovanja nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem navedenih v točki 2.1.19 izreka tega dovoljenja ter zahtevo glede obratovalnih ur teh nepremičnih motorjev določil na podlagi tretjega odstavka 25. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev, saj se občasne meritve emisije snovi na nepremičnih motorjih z notranjim izgorevanjem iz točke 2.1.19 izreka tega dovoljenja ne izvajajo.

2.2) mejne vrednosti emisije snovi v zrak

Naslovni organ je v točki 2.2 izreka tega dovoljenja določil mejne vrednosti emisije snovi v zrak na podlagi tretjega odstavka 24. člena Uredbe IED in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je v točki 2.2 izreka tega dovoljenja določil izpuste na podlagi 2. točke drugega odstavka 7. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in sicer:

- v točki 2.2.1 izreka tega dovoljenja, ki se nanaša na pripravo površin na lakiranje: Z1, Z2, Z3,
- v točki 2.2.2 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na kataforezno lakiranje: Z4, Z5, Z6,
- v točki 2.2.3 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na tesnjenje in zvočno izolacijo kabine ter popravila točkovnih napak: Z9,
- v točki 2.2.4 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na nanos temeljnega premaza: Z10, Z11, Z12,
- v točki 2.2.5 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na nanos pokrivnega premaza: Z15, Z16, Z17, Z18,
- v točki 2.2.6 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na nanos končnega premaza: Z19,
- v točki 2.2.9 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na sušenje in cono hlajenja končnega premaza ter mešalnice barv: Z20, Z21, Z22,
- v točki 2.2.10 izreka tega dovoljenja, ki se nanašajo na prezračevanje skladišča kemikalij, prostor čiščenja odpadnih vod in kotlovnico: Z23, Z24 in Z25.

Naslovni organ je določil nabor parametrov in mejne vrednosti emisij snovi v zrak v točki 2.2.1 izreka tega dovoljenja v preglednici 1 na podlagi drugega odstavka 22. in drugega odstavka 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja nabor snovi in mejne vrednosti emisij snovi v zrak določil v točkah 2.2.2, 2.2.4, 2.2.6 in 2.2.9 izreka tega dovoljenja v preglednicah 2, 3, 5, 6, 8, 9 in 10, in sicer za: ogljikov monoksid in dušikove okside na podlagi petega odstavka 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, mravljično kislino in heksametilen – 1,6- diizocianat na podlagi drugega odstavka 24. člena citirane uredbe, celotni prah na podlagi točke 5.1 Priloge 10 citirane uredbe ter celotne organske snovi razen organskih delcev na podlagi točke 4.1.2 Priloge 2, II. dela Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

Naslovni organ je določil parameter celotni prah in njegove mejne vrednosti emisij snovi v zrak v točkah 2.2.3 in 2.2.5 izreka tega dovoljenja v preglednicah 4 in 7 na podlagi točke 5.1 Priloge 10 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je način določanja mejnih vrednosti pri skupnem odvodniku odpadnih plinov Z19 v točki 2.2.7 izreka tega dovoljenja opredelil na podlagi 29. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Naslovni organ je zahtevo zagotovitve merjenja pretoka odpadnih plinov iz tehnoloških enot pred mešanjem določil v točki 2.2.8 izreka tega dovoljenja na podlagi prvega odstavka 29. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je določil parameter anorganske spojine klora v plinastem stanju, izražene kot HCl, in njegovo mejno vrednost emisij snovi v zrak v točki 2.2.10 izreka tega dovoljenja v preglednici 11 na podlagi tretjega odstavka 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja in sicer za napravo za serijsko lakiranje motornih vozil, to je napravo po dejavnosti 4.1 iz Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila določil mejne količine celotnih emisij na podlagi Priloge 2, II. dela točke 4.1.1 te uredbe, kar izhaja iz točke 2.2.11 izreka tega dovoljenja. Upravljavca je k vlogi priložil Program obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz naprave za serijsko lakiranje avtomobilskih karoserij Magna Nukleus, izdelovalec EKO Ekoinženiring d.o.o., št. dokumenta MagnaNukleus-POM/III/2017(izdaja 2), maj 2018.

Naslovni organ je določil izračun površine vozila ali njegovega dela v točki 2.2.12 izreka tega dovoljenja na podlagi tretjega odstavka 20. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila. Upravljavca je v dopolnitvi vloge z dne 30. 5. 2018 priložil natančen preračun površine za kataforezno lakiranje. Za izračun površine pločevine ali plastike se lahko v skladu s četrtem odstavkom 20. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila uporabi tudi računalniško podprt izračun ali katera druga enakovredna metoda.

Naslovni organ je v točki 2.2.13 izreka tega dovoljenja v skladu s 7. točko drugega odstavka 7. člena in prilogo 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, določil največje dovoljene masne pretoke za parametre celotni prah, dušikovi oksidi, nikelj in njegove anorganske spojine ter razpršene emisije celotnega prahu, za katere bo izvajalec v skladu z zahtevami okoljevarstvenega dovoljenja izvajal obratovalni monitoring. Iz dokumentacije, ki jo je upravljavca priložil k vlogi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja nadalje izhaja, da se iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja izmed snovi, ki so pomembne za kakovost zunanjega zraka in jim je v prilogi 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja določena najmanjša vrednost urnega masnega pretoka snovi, v odpadnih plinih pojavlja celotni prah, dušikovi oksidi, ter nikelj in njegove anorganske spojine. Največji masni pretok teh parametrov iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne bo presegal najmanjše vrednosti urnega masnega pretoka parametrov določenih v prilogi 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. V skladu z 11. členom citirane uredbe upravljavcu zato ni potrebno dokazovati izpolnjevanje pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka na področju vrednotenja, ki so določeni v 9. in 10. členu te uredbe.

2.3) zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v zrak

Naslovni organ je v točki 2.3 izreka tega dovoljenja določil zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v zrak na podlagi prve alineje šestega odstavka 24. člena IED uredbe in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na vseh, v točki 2.2 izreka tega dovoljenja definiranih merilnih mestih za nabor snovi, ki je določen v preglednici 1 do preglednice 11 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 5. točke drugega odstavka 5. člena in prvega odstavka 37. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, kar izhaja iz točke 2.3.1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je obveznost zagotavljanja obratovalnega monitoringa celotnega prahu, ogljikovega monoksida, dušikovih oksidov, niklja in njegovih spojin, fluora in njegovih anorganskih spojin, anorganskih spojin klora v plinastem stanju, mravljične kisline in heksametilen-1,6-diizocianata določil na podlagi 4. člena ter prvega in tretjega odstavka 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), kar izhaja iz točke 2.3.2 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je obveznost v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa celotnih organskih snovi razen organskih delcev, izražene kot celotni ogljik (TOC) določil v točki 2.3.3 izreka tega dovoljenja na podlagi četrtega odstavka 22. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

Zahteve v zvezi z izvajanjem prvih meritev je naslovni organ na izpustih Z1, Z2, Z3, Z5, Z9, Z10, Z11, Z15, Z17, Z19, Z20 in Z23 definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 37. in 38. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, kar izhaja iz točke 2.3.4 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je obseg in obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa celotnih organskih snovi razen organskih delcev, izražene kot celotni ogljik (TOC) za napravo iz točke 1 tega dovoljenja določil v točki 2.3.5 izreka tega dovoljenja na podlagi tretjega odstavka 22. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

Naslovni organ je obseg in obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa celotnega prahu, ogljikovega monoksida, dušikovih oksidov, niklja in njegovih spojin, fluora in njegovih anorganskih spojin, mravljične kisline, heksametilen-1,6-diizocianata, anorganskih spojin klora v plinastem stanju določil v točki 2.3.6 izreka tega dovoljenja na podlagi 39. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Naslovni organ je v točki 2.3.7 izreka tega dovoljenja na podlagi četrtega odstavka 22. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav in petega odstavka 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev. dovolil, da se na srednjih kurilnih napravah (N13.2, N20.1 in N20.2) namesto obratovalnega monitoringa zagotovi nastavitev zgorevanja s strani serviserja, ki ga pooblasti proizvajalec naprave, najmanj enkrat letno. Upravljavec mora skladno s petim odstavkom 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev potrdilo o opravljenem servisu hraniti najmanj šest let.

Upravljavec je dolžan skladno s četrto alinejo prvega odstavka 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje zagotoviti izdelavo ocene o dejanskem letnem času obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja. Na podlagi navedenega, je bilo odločeno, kot izhaja iz točke 2.3.8 izreka tega dovoljenja.

Obveznosti v zvezi z ureditvijo merilnih mest na vseh izpustih definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, na katerih so predvidene prve meritve in obratovalni monitoring, je naslovni organ določil na podlagi 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje, kar izhaja iz točke 2.3.9 izreka tega dovoljenja.

Upravljavec je dolžan skladno z 20. in 21. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje poročilo o prvih in občasnih meritvah emisije snovi posredovati Agenciji Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila. Na podlagi

navedenega je bilo odločeno, kot izhaja iz točk 2.3.10 in 2.3.11 izreka tega dovoljenja.

Skladno z 21. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje je upravljavec dolžan vsako leto najkasneje do 31. marca za preteklo leto pripraviti tudi oceno o letnih emisijah snovi v zrak in ga posredovati na Agencijo Republike Slovenije za okolje v elektronski obliki. Na podlagi navedenega je bilo odločeno, kot izhaja iz točke 2.3.12 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je obveznost upravljavca za predložitev bilance uporabljenih organskih topil v točki 2.3.13 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 24. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

Kot izhaja iz točke 2.3.14 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil vrstni red metod za meritve parametrov stanja odpadnih plinov in koncentracije snovi v odpadnih plinih na podlagi prvega odstavka 18. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje in na podlagi drugega odstavka tega člena določil uporabo CEN in ISO standardov iz tehnične specifikacije CEN/TS 15675, v povezavi s točko a) prve alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED.

Kot izhaja iz točke 2.3.15 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ v skladu z 2. točko drugega odstavka 5. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja določil, da naprava ne sme povzročati čezmerne obremenitve okolja zaradi emisije snovi v zrak. V tej točki je skladno s točko d) šestega odstavka 24. člena Uredbe IED v povezavi s petim odstavkom 21. člena in 1. točko drugega odstavka 20. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje naslovni organ določil, da mora poročilo pooblaščenega izvajalca obratovalnega monitoringa, ki se nanaša na oceno o letnih emisijah snovi v zrak, vključevati vrednotenje emisije snovi v zrak na način in z merili, določenimi v 20. členu Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Iz ocene o letnih emisijah snovi v zrak mora izhajati ugotovitev, ali naprava z emisijo snovi v zrak povzroča čezmerno obremenjevanje okolja.

Kot izhaja iz točke 2.3.16 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ na podlagi prvega odstavka 25. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak, v katerih se uporabljajo organska topila v povezavi s točko d) prve alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED, določil merila za ugotavljanje čezmerne obremenitve glede emisije hlapnih organskih spojin.

K točki 3 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

3.1) ukrepi za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanje emisij iz naprave

Naslovni organ je v točki 3.1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe za preprečevanje onesnaževanja oziroma zmanjševanja emisij iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi prve alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi in toplote v vode v točki 3.1.1 izreka tega dovoljenja na podlagi osme alineje 26. člena in 13. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14 in 98/15). Ukrepi iz točke 3.1.1.1 izreka tega dovoljenja so določeni na podlagi 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za proizvodnjo kovinskih izdelkov (Uradni list RS, št. 6/07), ukrepi iz točke 3.1.1.2 izreka tega dovoljenja na podlagi 5. člena Uredbe

o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za pripravo vode (Uradni list RS, št. 28/00), ukrepi iz točke 3.1.1.3 izreka tega dovoljenja pa so določeni na podlagi 9. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00) ob upoštevanju tehnološkega procesa, ki se izvaja na napravi.

Obveznosti v zvezi s poslovníkom za obratovanje industrijske čistilne naprave N18 ter z navodilom za spremljanje in vrednotenje praviłnega delovanja industrijske čistilne naprave N18 ter obveznosti z vodenjem obratovalnega dnevnika za lovilnike olj N22 in industrijsko čistilno napravo N18, ki so določene v točkah 3.1.2 in 3.1.3 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 34. in 35. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

Obveznost ravnanja z blatom v točki 3.1.4 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

Obveznost ukrepanja in obveščanja v primeru okvare, ki povzroči čezmerno obremenjevanje okolja, iz točke 3.1.5 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi petega in šestega odstavka 13. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

3.2) mejne vrednosti emisije snovi v vode

Naslovni organ je v točki 3.2 izreka tega dovoljenja določil mejne vrednosti emisije snovi v vode na podlagi tretjega odstavka 24. člena IED uredbe in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je v skladu s 26. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo ter na podlagi podatkov iz vloge v točki 3.2.1 izreka tega dovoljenja določil podatke o lokaciji iztoka odpadnih vod in največjih količinah odpadne vode iz naprave na posameznih odtokih.

Mejne vrednosti iz preglednice 13 iz točke 3.2.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu z 2. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo in 3. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za proizvodnjo kovinskih izdelkov, iz priloge 1, iz preglednic 1 in 3, in sicer za naprave za lakiranje. Mejne vrednosti parametrov: neraztopljene snovi, aluminij in železo je naslovni organ določil v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije Nigrad d.d. in upravljavca komunalne čistilne naprave Maribor Aquasystems d.d. Oba upravljavca sta, vsak v svojem mnenju, kot vrednost, pri kateri še ni škodljivega vpliva na objekte javne kanalizacije oziroma na obratovanje komunalne čistilne naprave, za parameter neraztopljene snovi določila koncentracijo 100 mg/L, za parameter železo koncentracijo 5.0 mg/L in za parameter aluminij koncentracijo 5.0 mg/L. Prav tako sta vsak v svojem mnenju tako upravljavec komunalne čistilne naprave Aquasystems d.d. kot tudi upravljavec javne kanalizacije Nigrad d.d. za parameter vsota anionskih in neionskih tenzidov opredelila, da je mejna vrednost pri običajnem obratovanju 50 mg/L, v primeru šaržnega izpusta kopeli za razmaščevanje pa je mejna vrednost vsote anionskih in neionskih tenzidov 100 mg/L. Naslovni organ teh vrednosti v preglednici 13 ni navedel, saj v primeru odvajanja odpadnih vod iz naprave za lakiranje, parameter vsota anionskih in neionskih tenzidov ni predviden v sklopu nabora parametrov. Vsota anionskih in neionskih tenzidov je namreč parameter, ki ga je treba meriti v industrijski odpadni vodi, ki nastaja pri pripravi vode.

Mejne vrednosti iz preglednice 14 iz točke 3.2.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu z 2. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo in 4. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za pripravo vode, in sicer iz tabele 1 iz priloge 1, za iztok v javno kanalizacijo. Mejne vrednosti parametrov: aluminij in železo ter vsoto anionskih in neionskih tenzidov je naslovni organ določil v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije Nigrad d.d. in upravljavca komunalne čistilne naprave Maribor Aquasystems d.d. Oba upravljavca sta, vsak v svojem mnenju, kot vrednost, pri kateri še ni škodljivega vpliva na objekte javne kanalizacije oziroma na obratovanje komunalne čistilne naprave, za parameter neraztopljene snovi določila koncentracijo 100 mg/L, za parameter železo koncentracijo 5.0 mg/L, za parameter aluminij koncentracijo 5.0 mg/L in za parameter vsota anionskih in neionskih tenzidov pri običajnem obratovanju pa koncentracijo 50 mg/L. Pri določitvi mejne vrednosti za parameter adsorbilni organski halogeni (AOX) je naslovni organ upošteval, da odpadna voda nastaja pri pripravi vode z membransko tehniko (reverzna osmoza), zato je v skladu z opombo d) pod tabelo 1 v Uredbi o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za pripravo vode določil, da je mejna vrednost parametra AOX 1,0 mg/L.

Mejne vrednosti iz preglednice 15 iz točke 3.2.4 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu z 2. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo in 8. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav z proizvodnjo pare in vroče vode, in sicer iz tabele 1 iz priloge 3, za iztok v javno kanalizacijo. Mejno vrednosti parametra: neraztopljene snovi je naslovni organ določil v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije Nigrad d.d. in upravljavca komunalne čistilne naprave Maribor Aquasystems d.d. Oba upravljavca sta, vsak v svojem mnenju, kot vrednost, pri kateri še ni škodljivega vpliva na objekte javne kanalizacije oziroma na obratovanje komunalne čistilne naprave, za parameter neraztopljene snovi določila koncentracijo 100 mg/L. Mejno vrednost parametra amonijev dušik (200 mg/L) je naslovni organ določil v skladu z opombo (e) v točki 1. v prilogi 2 Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, saj je javna kanalizacija zaključena s komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo večjo ali enako od 2.000 populacijskih enot PE (zmogljivost čistilne naprave Maribor je 190 000 PE). V tabeli 1 iz priloge 3 Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav z proizvodnjo pare in vroče vode mejna vrednost parametra amonijev dušik sicer ni določena, vendar pa je v 1. členu citirane uredbe (Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav z proizvodnjo pare in vroče vode) določeno, da se za emisije snovi v vode, ki niso urejene s to uredbo, uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja. V tej uredbi (Uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo pa je za parameter amonijev dušik v primeru iztoka v javno kanalizacijo navedeno, da je mejna vrednost amonijevega dušika za industrijsko odpadno vodo, ki se odvaja na komunalno ali skupno čistilno napravo z zmogljivostjo enako ali večjo od 2000 PE, 200 mg/L.

Mejne vrednosti iz preglednice 16 iz točke 3.2.5 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu z 2. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo in 3. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za proizvodnjo kovinskih izdelkov, iz priloge 1, iz preglednic 1 in 3, in sicer za naprave za lakiranje. Mejne vrednosti parametrov: neraztopljene snovi, aluminij in železo tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri

odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije Nigrad d.d. in upravljavca komunalne čistilne naprave Maribor Aquasystems d.d. Oba upravljavca sta, vsak v svojem mnenju, kot vrednost, pri kateri še ni škodljivega vpliva na objekte javne kanalizacije oziroma na obratovanje komunalne čistilne naprave, za parameter neraztopljene snovi določila koncentracijo 100 mg/L, za parameter železo koncentracijo 5.0 mg/L in za parameter aluminij koncentracijo 5.0 mg/L. Prav tako sta vsak v svojem mnenju tako upravljavec komunalne čistilne naprave Aquasystems d.d. kot tudi upravljavec javne kanalizacije Nigrad d.d. za parameter vsota anionskih in neionskih tenzidov opredelila, da je mejna vrednost pri običajnem obratovanju 50 mg/L, v primeru šaržnega izpusta kopeli za razmaščevanje pa je mejna vrednost vsote anionskih in neionskih tenzidov 100 mg/L. Naslovni organ teh vrednosti v preglednici 16 ni navedel, saj v primeru odvajanja odpadnih vod iz naprave za lakiranje, parameter vsota anionskih in neionskih tenzidov ni predviden v sklopu nabora parametrov. Vsota anionskih in neionskih tenzidov je namreč parameter, ki ga je treba meriti v industrijski odpadni vodi, ki nastaja pri pripravi vode.

3.3) zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v vode

Naslovni organ je v točki 3.3 izreka tega dovoljenja določil zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v vode na podlagi prve alineje šestega odstavka 24. člena IED uredbe in predpisov, ki izhajajo iz nadaljevanja obrazložitve te odločbe.

Naslovni organ je v točki 3.3.1 izreka tega dovoljenja obveznost izvedbe prvih meritev odpadnih vod določil na podlagi 29. Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa pa na podlagi 30. člena citirane uredbe.

V točki 3.3.1.1 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ vrsto in obseg prvih meritev določil v skladu z 8. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda (Uradni list RS, št. 94/14 in 98/15), pogostost prvih meritev in čas vzorčenja pa v skladu z 10. členom citiranega pravilnika, in sicer tako, kot je določeno v preglednici 2 v prilogi 1 citiranega pravilnika. Pri določitvi časa vzorčenja industrijske odpadne vode iz odtoka V1-5 (kondenzat prezračevalnih sistemov 2) je naslovni organ upošteval, da je prostornina merilnega jaška 1,1 m³ in je zadrževalni čas daljši od 24 ur, zato je v skladu z drugo alinejo 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda določil, da se namesto šesturnega vzorca lahko odvzame kvalificirani trenutni vzorec.

V točki 3.3.1.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ vrsto in obseg meritev obratovalnega monitoringa določil tako, kot je predpisano v 11. členu Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda, pogostost občasnih meritev in čas vzorčenja pa na način, predpisan v 13. členu citiranega pravilnika, in sicer tako, kot je določeno v preglednici 2 v prilogi 1 citiranega pravilnika. Pri določitvi časa vzorčenja industrijske odpadne vode iz odtoka V1-5 (kondenzat prezračevalnih sistemov 2) je naslovni organ upošteval, da je prostornina merilnega jaška 1,1 m³ in je zadrževalni čas daljši od 24 ur, zato je v skladu z drugo alinejo 15 člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda določil, da se namesto šesturnega vzorca lahko odvzame kvalificirani trenutni vzorec.

Nabor parametrov (=obseg meritev) v preglednicah 13, 14, 15 in 16 je naslovni organ določil na podlagi 8. člena (za prve meritve) in 11. člena (za obratovalni monitoring) Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda. Osnovni parametri so določeni v skladu s 5. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda. V preglednicah 13 in 16 so dodatni parametri določeni v skladu s 3. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri

odvajanju odpadne vode iz naprav za proizvodnjo kovinskih izdelkov, iz priloge 1, iz preglednic 1 in 3, in sicer za naprave za lakiranje. V preglednici 14 so dodatni parametri določeni v skladu s 4. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za pripravo vode, in sicer iz tabele 1 iz priloge 1. Pri določitvi nabora parametrov je naslovni organ upošteval, da se voda za tehnološke namene pripravlja iz vodovodne vode ter na podlagi priložene analize: Poročilo o spremljanju zdravstvene ustreznosti pitne vode Mariborskega vodovoda za črpališče Dobrovce (oznaka poročila 2141a-17/1-17/96975, vzorec št 17/96975) z dne 12. 10. 2017, izdelal NLZOH, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor, upošteval, da surova voda ne vsebuje arzena, cinka, kadmija, svineca, živega srebra in mangana (vse vrednosti teh parametrov so pod mejo določljivosti metode), zato teh parametrov v skladu z opombo c v tabli 1 v prilogi 1 citirane uredbe ni vključil v nabor parametrov. V preglednici 15 so dodatni parametri določeni v skladu z 8. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode, in sicer iz tabele 1 iz priloge 3. Pri določitvi nabora parametrov je naslovni organ upošteval, da industrijske odpadne vode ne nastajajo pri odpepeljevanju (kot gorivo se uporablja zemeljski plin) in čiščenju naprav za izpust dimnih plinov, zato v skladu z opombami a) in b) in f) v tabeli 1 v prilogi 3 v nabor parametrov ni vključil parametrov cink, kadmij, železo, celotni fosfor.

Obveznost ureditve merilnega mesta iz točke 3.3.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 14. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda in tretjega odstavka 9. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

Zahtevo glede merjenja pretoka odpadne vode med vzorčenjem iz točke 3.3.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil ob upoštevanju druge alineje prvega odstavka 8. člena (za prve meritve) Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda ter druge alineje prvega odstavka 11. člena (za izvajanje obratovalnega monitoringa) citiranega pravilnika. Na obeh merilnih mestih je letna količina industrijske odpadne vode večja od 12 000 m³.

Naslovni organ je izvajanje trajnih meritev pretoka odpadne vode na odtoku V1-1 iz točke 3.3.4 izreka tega dovoljenja določil na podlagi prvega odstavka 31. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, saj je na tem odtoku letna količina industrijske odpadne vode večja od 100 000 m³.

Obveznosti izdelave poročila in poročanja iz točke 3.3.5 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi točke c) prve alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED v povezavi z 20. in 21. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda.

Kot izhaja iz točke 3.3.6 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 25. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo določil, da naprava ne sme povzročati čezmerne obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadnih voda. V tej točki je skladno s točko d) šestega odstavka 24. člena Uredbe IED uredbe in v povezavi s 4. in 21. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda naslovni organ določil, da mora, tako kot je to predpisano v točki 5.8 Priloge 4 Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda, izvajalec prvih meritev in obratovalnega monitoringa vrednotiti emisijo snovi in toplote na način, določen v 10. in 11. členu Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo. Iz poročila o obratovalnem monitoringu mora izhajati ugotovitev ali naprava z emisijo snovi in toplote v vode povzroča čezmerno obremenjevanje okolja.

K točki 4 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naslovni organ je v točki 4 izreka tega dovoljenja določil okoljevarstvene zahteve glede ravnanja z odpadki na podlagi četrte alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je v točkah 4.1.1 in 4.1.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določil zahteve za začasno skladiščenje odpadkov na podlagi 10., 19. in 20. člena Uredbe o odpadkih.

Naslovni organ je v točki 4.1.3 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določil zahteve glede nadaljnjega ravnanja z nastalimi odpadki na podlagi 24. člena Uredbe o odpadkih.

V točki 4.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ določil zahteve za spremljanje nastajanja lastnih odpadkov in vodenje evidenc. Zahtevo v točki 4.2.1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je določil na podlagi 28. člena Uredbe o odpadkih in zahtevo v točki 4.2.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi 4. alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED. Naslovni organ je v točki 4.3.1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določil ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, na podlagi 27. člena Uredbe o odpadkih, na podlagi navedb upravljavca v vlogi in v skladu z 8. alinejo petega odstavka 24. člena Uredbe IED.

Uredba o odpadkih določa vrednotenje nevarnih lastnosti odpadkov. Skladno s prvim odstavkom 5. člena Uredbe o odpadkih mora povzročitelj odpadka odpadku dodeliti številko odpadka po postopku iz oddelka "Seznam odpadkov" iz priloge Odločbe 2000/532/ES, ki je bila spremenjena s Sklepom 2014/955/EU. Odpadek se razvrsti kot nevaren ali nenevarni odpadek v skladu z 2. točko oddelka "Vrednotenje in razvrščanje" iz prej navedene priloge. Odpadek, ki se mu lahko pripiše oznaka za nevaren in nenevarni odpadek, se šteje za nevaren odpadek, dokler niso njegove nevarne lastnosti ovrednotene v skladu s petim odstavkom 5. člena Uredbe o odpadkih, kjer je določeno, da se nevarne lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU ovrednotijo v skladu s 1. in 2. točko oddelka "Vrednotenje in razvrščanje" iz priloge Odločbe 2000/532/ES, ki je bila spremenjena s Sklepom 2014/955/EU. Pri vrednotenju nevarnih lastnosti odpadkov se uporabljajo merila, določena v Prilogi III k Direktivi 2008/98/ES, ki je bila zadnjič spremenjena z Uredbo 997/2017/EU. Pri vrednotenju nevarne lastnosti HP 9 se v skladu s petim odstavkom 5. člena Uredbe o odpadkih uporabljajo merila, določena v Prilogi 3, ki je sestavni del Uredbe o odpadkih. Šesti odstavek istega člena določa, da mora vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje opraviti oseba s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025. Na podlagi navedenega je naslovni organ odločil kot izhaja iz točke 4.3.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja.

K točki 5 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naslovni organ je okoljevarstvene zahteve glede emisij hrupa določil v točki 5 izreka tega dovoljenja na podlagi četrtega, petega in šestega odstavka 24. člena Uredbe IED in predpisov navedenih v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je v točki 5.1.1 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahteve za obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi 7., 8., 9. in prvega odstavka 12. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18) in na podlagi Ocene obremenjenosti s hrupom za IED napravo Magna Nukleus, Št. poročila CEVO – 346/2018, julij 2018, IVD Maribor, Valvasorjeva ulica 73, 2000 Maribor.

Naslovni organ je v točki 5.1.2 in 5.1.3 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu ukrepe varstva pred hrupom na podlagi 12. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju in na

podlagi Ocene obremenjenosti s hrupom za IED napravo Magna Nukleus, Št. poročila CEVO – 346/2018, julij 2018, IVD Maribor, Valvasorjeva ulica 73, 2000 Maribor.

Naslovni organ je v točki 5.2.1 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu mejne vrednosti kazalcev hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, in sicer Preglednice 4 iz Priloge 1 te Uredbe.

Naslovni organ je v točki 5.2.2 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu mejne vrednosti konične ravni hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, in sicer Preglednice 5 Priloge 1 te Uredbe.

Naslovni organ je v točki 5.3.1 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahteve v zvezi z zagotavljanjem in obsegom izvajanja prvega ocenjevanja in obratovalnega monitoringa hrupa na podlagi prvega odstavka 14. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju ter 6. in 8. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Naslovni organ je v točki 5.3.2 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahtevo za čas izvajanja prvega ocenjevanja hrupa na podlagi 7. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje.

Naslovni organ je v točki 5.3.3 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahtevo za pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa na podlagi 9. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje.

Naslovni organ je v točki 5.3.4 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahtevo za posredovanje poročila o ocenjevanju hrupa Agenciji Republike Slovenije za okolje na podlagi 13. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje.

K točki 6 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

6.1 Potrditev Izhodiščnega poročila

Naslovni organ je na podlagi osmega odstavka 24. člena Uredbe IED v točki 6.1 izreka tega dovoljenja potrdil prejem Izhodiščnega poročila za IED napravo MAGNA Nukleus Magna Steyr d.o.o., št. 600617-avl/ppm iz 19. 10. 2017, dopolnitev 26. 2. 2018, 30. 5. 2018, 20. 7. 2018, 20. 8. 2018 in 6. 12. 2018, izdelal E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana. Upravljavec je k vlogi predložil Izhodiščno poročilo na podlagi zahteve iz drugega odstavka 22. člena Uredbe IED.

6.2 Ukrepi za preprečevanje tal in podzemne vode

V točki 6.2.1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi druge alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED določil zahteve za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz prvega odstavka 7. člena Uredbe IED in določil, da mora upravljavec zagotavljati preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode tako, da zagotovi brezhibno in zanesljivo obratovanje naprave, izvaja tehnične ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode, vodi vzdrževalni dnevnik o izvajanju tehničnih ukrepov iz druge alineje te točke izreka tega dovoljenja in zagotovi izvedbo rednih pregledov tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode vsakih pet let in le-to izvede po pravilih stroke kot to določa tretji odstavek 7. člena navedene uredbe.

Na podlagi tretje alineje petega odstavka 24. člena v povezavi s tretjo alinejo 9. člena in osmo alinejo prvega odstavka 11. člena Uredbe IED je naslovni organ v točki 6.2.2 izreka tega

dovoljenja določil bistvene tehnične ukrepe za zagotavljanje varstva tal in podzemne vode. Ukrepe v točki 6.2.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi osme alineje prvega odstavka 11. člena v povezavi z drugim odstavkom 7. člena Uredbe IED in v povezavi z Izhodiščnim poročilom (točka 3.8) in Elaboratom o določitvi vplivnega območja za IED napravo MAGNA NUKLEUS ter v povezavi z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, navedenimi v Referenčnih dokumentih STS in STM, za katere je upravljavec v vlogi tudi izkazal, da jih izpolnjuje. Dokumenti Izhodiščno poročilo in Elaborat o določitvi vplivnega območja so bili priloženi v dokumentaciji vloge. Ne glede na to, da se zahteve v drugem odstavku 7. člena Uredbe IED nanašajo samo na ZNS, je naslovni organ zahteve in ukrepe v točki 6.2.2 izreka tega dovoljenja določil za vse nevarne snovi in odpadke na lokaciji naprave, saj se naprava nahaja na ožjem vodovarstvenem območju, kjer je varstvo tal in podzemne vode še posebej občutljivo in je določitev teh ukrepov še posebej pomembna. Pri tem je upošteval prvi odstavek 74. člena ZVO-1, ki določa, da morajo biti v okoljevarstvenem dovoljenju zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev iz prvega odstavka 70. člena ZVO-1, ki v prvi točki navaja, da morajo biti izpolnjeni ukrepi za preprečevanje onesnaževanja okolja. Izpolnjevanje teh pogojev/ukrepov pa mora biti razvidno iz vloge, kot to določa drugi odstavek 70. člena ZVO-1. Upravljavec je v vlogi izkazal, da so ukrepi za varovanje tal in podzemne vode enaki – torej se ne razlikujejo glede na to ali se nanašajo na ZNS ali nevarne snovi ali odpadke. Ukrepi iz Elaborata o določitvi vplivnega območja ter ukrepi iz Referenčnih dokumentov STS in STM, po katerih je naslovni organ povzel ukrepe, se ne nanašajo samo na ZNS, temveč vključujejo vse nevarne snovi (katerih sestavine se pojavljajo tudi v odpadkih), in v nekaj ukrepih tudi na odpadne vode, s tem je razširitev zahtev na vse nevarne snovi in odpadke ter za nekatere ukrepe tudi na odpadne vode utemeljena. Hkrati pa so mesta uporabe, skladiščenja, pretovarjanja in transporta ZNS v veliki meri ista tudi za ostale nevarne snovi in odpadke. Upravljavec je v vlogi tako izkazal, da se ukrepi za varovanje tal in podzemne vode ne razlikujejo glede na to ali se nanašajo na ZNS ali nevarne snovi ali odpadke.

V točki 6.2.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi prve alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED določil še nekatere ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode ter ukrepe za primer razlitij v času obratovanja naprave, ki jih je določil na podlagi Referenčnega dokumenta STS.

6.3 Zahteve za obratovalni monitoring stanja tal

V točki 6.3.1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi druge alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED določil izvedbo obratovalnega monitoringa stanja tal. V nadaljevanju točke 6.3 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je nato naslovni organ na podlagi točke a) druge alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED v povezavi s Pravilnikom o obratovalnem monitoringu stanja tal (Uradni list RS, št. 66/17 in 4/18) v točkah 6.3.2 do 6.3.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določil metodologijo in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja ter pogostost, kot izhaja iz nadaljevanja obrazložitve. Pri tem je upošteval tudi ugotovitve iz Izhodiščnega poročila in Predloga programa – tla.

V točki 6.3.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi drugega in tretjega odstavka 5. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal z upoštevanjem Predloga programa - tla, določil vzorčna mesta in njihove lokacije, opredeljene z Gauss-Krügerjevimi koordinatami. Vzorčna mesta so navedena in obrazložena v Predlogu programa – tla, ki ga je pripravil pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal.

V točki 6.3.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi prvega odstavka 6. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal v povezavi s Predlogom programa- tla določil

ureditev vzorčnih mest (SS3 do SS6) za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal in v točki 6.3.4 izreka tega dovoljenja na podlagi tretjega odstavka 6. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal tudi določil, da mora upravljavec na vzorčnih mestih preprečiti kakršno koli premeščanje ali poseganje v sloje tal ali na površino tal, razen če gre za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal.

V točki 6.3.5 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi prvega odstavka 7. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal določil število odvzemnih mest na posameznem vzorčnem mestu.

Naslovni organ je v točki 6.3.6 izreka tega dovoljenja določil globine vzorčenja, ki jih je določil na podlagi drugega in tretjega odstavka 7. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal in Predloga programa – tla. Iz Predloga programa – tla izhaja so bili vzorci tal na vzorčnih mestih SS3, SS4, SS5 in SS6 za posnetek ničelnega stanja tal odvzeti v površinskem (0–5 cm) in podpovršinskem (5–20 cm) sloju tal. Enaki globini je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil/predvidel tudi za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal. Poleg tega je odvzem vzorcev za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal določil/predvidel tudi na globini 20–40 cm na vzorčnih mestih SS4 in SS5. Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je to dodatno globino na dveh vzorčnih mestih pojasnil tako, da ker konsolidacija tal v času posnetka ničelnega stanja (julij 2018) še ni bila zadostna in ker je večina ZNS na podobmočjih P2 in P3 dobro topnih, bi lahko v primeru neposrednega razlitja na tla prišlo do transporta ZNS tudi globlje kot je 20 cm. Posledično pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal predlaga, da se za vzorčni mesti z oznakama SS4 in SS5 pri prvem in vseh naslednjih vzorčenjih v okviru obratovalnega monitoringa stanja tal izvede tudi vzorčenje v dodatni globini (20–40) cm, kar je naslovni organ tudi določil v točki 6.3.6 izreka tega dovoljenja.

V točki 6.3.7 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil pogostost vzorčenja in izvajanja meritev ter določil obseg parametrov v skladu s prvim in drugim odstavkom 8. člena in prvim in tretjim odstavkom 9. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal, pri čemer je upošteval Predlog programa – tla. Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je v Predlogu programa – tla predvidel, da se za izvedbo obratovalnega monitoringa stanja tal vključijo parametri, ki so bili vključeni za izvedbo posnetka ničelnega stanja tal ter, da se zaradi zagotavljanja večje varnosti oziroma zanesljivosti spremljanja stanja tal na območju naprave, poleg parametrov, ki so bili analizirani v posnetku ničelnega stanja tal, v obratovalni monitoring stanja tal za napravo vključita tudi parametra mangan in celokupni brom. Za mangan je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal pojasnil, da ga je dodatno vključil ker ZNS2, ZNS5 in ZNS6 vsebujejo snov manganov bis(dihidrogen fosfat) in je zato možno pojavljanje mangana v tleh; za celokupni brom pa je pojasnil, da ga je dodatno vključil ker ZNS19 in ZNS23 vsebujeta bronopol, in je možno pojavljanje broma v tleh in da je bronopol sicer hitro biorazgradljiv, vendar pa razpadli produkti bronopola vsebujejo brom. Naslovni organ se s predlaganim naborom parametrov strinja in ga je zato določil v preglednici 20 točke 6.3.7 izreka okoljevarstvenega dovoljenja.

Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal je v Predlogu programa – tla predvidel izvedbo prvega monitoringa stanja tal v okviru izvajanja obratovalnega monitoringa stanja tal na območju naprave predvidoma najkasneje v petih letih po pričetku rednega obratovanja naprave oziroma najkasneje v petih letih po pridobitvi uporabnega dovoljenja za napravo, ker je naprava v fazi izgradnje in z namenom povečanja zanesljivosti rezultatov meritev. Naslovni organ je v točki 6.3.7 izreka tega dovoljenja konkretiziral, kdaj se mora izvesti prvi obratovalni monitoring stanja tal. Na podlagi Predloga programa – tla je naslovni organ tako presodil in v točki 6.3.7 izreka tega

dovoljenja določil, da se mora prvi monitoring stanja tal izvesti v prvem letu po začetku obratovanja naprave, v mesecu juliju, saj so bila tla na treh od štirih vzorčnih mestih rekultivirana tik pred odvzemom vzorcev in zato konsolidacija tal v času posnetka ničelnega stanja tal še ni bila zadostna. Nadalje iz Predloga programa – tla izhaja, da je izvedba nadaljnjih obratovalnih monitoringov stanja tal predvidena enkrat letno na deset let, da se vsa nadaljnja vzorčenja tal izvedejo v istem mesecu kot je bil izveden odvzem vzorcev tal na vzorčnem mestu za izvedbo prvega obratovalnega monitoringa stanja tal in da se v primeru izrednih vremenskih razmer se čas vzorčenja zamakne. Navedeno izhaja tudi iz prvega in tretjega odstavka 9.člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal in je naslovni organ tudi določil v točki 6.3.7 izreka tega dovoljenja.

V točkah 6.3.8, 6.3.9 in 6.3.10 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi prvega in drugega odstavka 11. člena ter Priloge 2 Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal določil metodologijo vzorčenja tal.

V točki 6.3.11 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi tretjega in četrtega odstavka 11. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal določil metodologijo analiziranja vzorcev. Pri tem je upošteval, da so bile za posnetek ničelnega stanja tal uporabljene analize metode, ki ustrezajo merilom iz tretjega in četrtega odstavka 11. člena navedenega pravilnika.

V točki 6.3.12 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v skladu s petim odstavkom 11. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal določil metodologijo analiziranja vzorcev z uporabo najboljše razpoložljive metode.

V točki 6.3.13 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v skladu s točko b) druge alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED določil obveznost poročanja z upoštevanjem določila iz šestega odstavka 14. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja tal.

6.4. Zahteve za obratovalni monitoring stanja podzemne vode

V točki 6.4.1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ na podlagi druge alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED določil obveznost izvedbe obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode. V nadaljevanju točke 6.4 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je nato naslovni organ na podlagi točke a) druge alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED v povezavi s Pravilnikom o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode (Uradni list RS, št. 66/17 in 4/18) v točkah 6.4.2 do 6.4.9 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določil metodologijo in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja ter pogostost, kot izhaja iz nadaljevanja obrazložitve. Pri tem je upošteval tudi ugotovitve iz Izhodiščnega poročila in Predloga programa – PV.

V točki 6.4.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ v skladu s petim odstavkom 5. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode z upoštevanjem Predloga programa - PV, določil merilna mesta in njihove lokacije, opredeljene z Gauss-Krügerjevimi koordinatami in glede na smer toka podzemne vode, ter na vseh navedenih merilnih mestih (v vseh vrtnah) skladno z 8. členom Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode določil obveznost izvedbe meritev gladine podzemne vode.

Naslovni organ je nadalje v točki 6.4.3 izreka tega dovoljenja na podlagi drugega odstavka 8. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode v povezavi s Predlogom programa - PV določil način izvedbe meritev gladine podzemne vode, pri čemer je predpisal meritev gladine podzemne vode na 6 vrtnah z avtomatskimi merilniki (MSP1, MSP2, MSP3, MSP4, MSP5 in MSP6), saj upravljavec z njimi razpolaga in samo kontrolne meritve gladin z

ročnimi merilniki na teh vrtinah. Na preostalih dveh vrtinah (IEI-PP02 in IEI-PP06) je do vgradnje avtomatskih merilnikov določil meritve gladine z ročnimi merilniki. Drugi odstavek 8. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode sicer določa meritve gladine podzemne vode z ročnimi merilniki, vendar ker gre za območje naprave, ki leži na vodovarstvenem območju in ker meritve gladine podzemne vode z avtomatskimi merilniki podajo jasnejšo sliko glede gibanja gladin podzemne vode in so meritve gladine podzemne vode z avtomatskimi merilniki predvidene tudi v Predlogu programa – PV, ki ga je pripravil pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja podzemnih vod, upravljavec pa z njimi na 6 vrtinah razpolaga, je naslovni organ na teh vrtinah namesto meritev z ročnimi merilniki določil meritev gladine z avtomatskimi merilniki ter skladno z drugim odstavkom 8. člena navedenega pravilnika določil meritve gladine podzemne vode z ročnimi merilniki samo kot kontrolne meritve.

Naslovni organ je v točki 6.4.4 izreka tega dovoljenja določil tudi zahtevo za izvedbo meritev prehodnosti posamezne opazovalne vrtime na podlagi enajstega odstavka 8. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode in Predloga programa - PV.

V točki 6.4.5 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi prvega odstavka 6. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode določil pogoje za ureditev stalnih merilnih mest.

V točki 6.4.6 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi drugega, tretjega, sedmega in osmega odstavka 8. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode ter na podlagi Predloga programa - PV določil pogostost vzorčenja in izvajanja meritev parametrov v podzemni vodi. Pri tem je izhajal iz obrazložitve v predloženem Predlogu programa - PV, kjer je podana naslednja utemeljitev, da »ker je načrtovana nova IED naprava Magna Nukleus novogradnja, pri kateri se posega tudi v nosilne plasti tal, za katere se ne ve, kakšno je stanje obremenitev in ker se načrtovana nova IED naprava Magna Nukleus (v kateri se bo uporabljalo osemindvajset različnih prepoznanih zadevnih nevarnih snovi, ki predstavljajo tveganje za onesnaženje podzemne vode) nahaja na občutljivem območju, kjer je potrebno zagotoviti visoko stopnjo varovanja kakovosti podzemne vode, se meritve kemijskega stanja podzemne vode z upoštevanjem celotnega obsega predloga parametrov obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode izvedejo vsako koledarsko leto s pogostostjo dvakrat letno s presledki, ki ne smejo biti krajši od dveh in daljši od šestih mesecev«, in jo tudi sprejel.

Pri določitvi parametrov obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode v točki 6.4.6 izreka tega dovoljenja je naslovni organ upošteval določila drugega in sedmega odstavka 7. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode ter upošteval predlagan nabor parametrov iz Predloga programa – PV, kjer je obrazložena določitev teh parametrov.

V točki 6.4.7 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi dvanajstega odstavka 8. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode določil zahtevo za vzorčenje in izvedbo terenskih meritev iz točke 6.4.6. izreka okoljevarstvenega dovoljenja v istem dnevu in s čim krajšim časovnim presledkom.

V točki 6.4.8 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v skladu s prvim, drugim ter četrtem odstavkom 9. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode v povezavi s Pravilnikom o monitoringu podzemnih voda (Uradni list RS, št. 31/09) določil metodologijo vzorčenja ter prevoza in hrambe vzorcev.

V točki 6.4.9 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v skladu s petim in šestim odstavkom 9. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode določil metodologijo analiziranja vzorcev.

V točki 6.4.10 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v skladu s točko b) druge alineje šestega odstavka 24. člena Uredbe IED določil obveznost poročanja o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode z upoštevanjem določila iz šestega odstavka 11. člena Pravilnika o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode.

K točki 7 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

7.1 Ukrepi za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote

Naslovni organ je v točki 7.1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote na podlagi devete točke drugega odstavka 74. člena ZVO-1. Ukrepa v točkah 7.1.1 in 7.1.2 je določil na podlagi Referenčnega dokumenta STM in Referenčnega dokumenta STS, ukrep v točki 7.1.3 izreka pa na podlagi Referenčnega dokumenta STM.

7.2 Skladiščenje nevarnih snovi

Naslovni organ je v točki 7.2.1 izreka tega dovoljenja določil katera skladišča in rezervoarje upravljavec sme uporabljati za skladiščenje, kar je določil na podlagi vloge upravljavca in na podlagi prvega odstavka 24. člena Uredbe IED.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z projektiranjem, gradnjo, obratovanjem in vzdrževanjem rezervoarjev v točkah 7.2.2 in 7.2.3 izreka tega dovoljenja določil na podlagi prvega in drugega odstavka 5. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah (Uradni list RS, št. 104/09, 29/10 in 105/10), pri čemer je te zahteve (in tudi ostale zahteve v točkah od 7.2.2 do 7.2.10 izreka tega dovoljenja) določil samo za rezervoarje, v katerih se skladiščijo nevarne tekočine v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije.

Vsi rezervoarji nevarnih tekočin (Rez 1 do Rez 8) se nahajajo znotraj objekta in so dvoplaščni, in imajo opremo za zaznavanje iztekanja, hkrati so vsi locirani v prostorih, kjer je onemogočeno iztekanje neposredno v okolje ali preko iztokov v javno kanalizacijo ali s pronicanjem v tla, zato naslovni organ zanje ni predpisal zadrževalnih sistemov, kot to omogoča 6. odstavek 7. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah. Ukrep glede zadrževalnih sistemov za notranje prostore je naslovni organ sicer vključil v ukrepe v točki 6.2.2 izreka tega dovoljenja, v točki 7.2.4 izreka tega dovoljenja pa je na podlagi šestega odstavka 7. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah predpisal za skladišča, kjer so nameščeni Rez1 do Rez8, namestitev opreme za zvočno ali vizualno opozarjanje ob nenadzorovanem iztekanju nevarne tekočine iz rezervoarjev.

Naslovni organ je zahteve v zvezi s cevovodi v točki 7.2.5 izreka tega dovoljenja določil na podlagi prvega odstavka 8. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah.

Zahteve v zvezi s pretakanjem je naslovni organ v točki 7.2.6 izreka tega dovoljenja določil na podlagi drugega odstavka 8. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah.

Naslovni organ je v točkah 7.2.7 in 7.2.8 izreka tega dovoljenja določil zahtevi, ki se nanašata na prenehanje uporabe posameznega rezervoarja, določil na podlagi prvega in drugega odstavka 13. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah.

V točki 7.2.9 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil izdelavo načrta ravnanja z nevarnimi tekočinami za skladišče nevarnih tekočin, ki presega zmogljivost 10 m³, in sicer na podlagi 14. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah.

Naslovni organ je v točki 7.2.10 izreka tega dovoljenja določil vodenje evidence o skladiščenju nevarnih tekočin z nevarnimi tekočinami za skladišče nevarnih tekočin, ki presega zmogljivost 10 m³, in sicer na podlagi 14. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah.

7.3 Ukrepi za preprečevanje nesreč in njihovih posledic in obveznost obveščanja

V točkah 7.3.1 do 7.3.7 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi sedme alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED določil ukrepe za preprečevanje nesreč in njihovih posledic, in sicer je v točki 7.3.1 izreka določil, da mora upravljavec izdelati načrt s predvidenimi ukrepi za primer nesreče in ostalih izrednih dogodkov ter ustrezno ravnanje v teh okoliščinah, odgovornosti, opremo za posredovanje in ravnanje z odpadki, ki pri tem nastanejo, pri čemer je to konkretizacija osme alineje točke 7.1.2 izreka tega dovoljenja. Nadalje je v točki 7.3.2 izreka določil ukrepe za preprečevanje požara, ki jih je vezal na izpolnitev Študije požarne varnosti, kot je to tudi predvidel upravljavec v dokumentu Organizacija za nujne primere v obratu Hoče. Na podlagi istega dokumenta je naslovni organ v točki 7.3.3 izreka določil tudi zahteve v primeru vročih del na lokaciji naprave. Ravnanje s gasilnimi sredstvi, ki nastanejo v primeru požara in upoštevanje nezdružljivosti kemikalij je naslovni organ v točkah 7.3.4, 7.3.5 in 7.3.6 izreka tega dovoljenja določil na podlagi Referenčnega dokumenta ESB.

7.4 Ukrepi za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami pri obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic

Ukrepe za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami pri obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic je naslovni organ v točkah 7.4.1 do 7.4.7 izreka tega dovoljenja določil skladno s peto alinejo petega odstavka 24. člena Uredbe IED ob upoštevanju petega odstavka 74. člena ZVO-1 v povezavi z v vlogi predloženim dokumentom Organizacija za nujne primere v obratu Hoče, in sicer je v navedenih točkah določil, kdaj mora v primeru okvar posamezne enote ustaviti del proizvodnje in katere tehnične, organizacijske in procesne ukrepe mora izvajati za preprečitev okvar in puščanj.

Naslovni organ je zahtevo v zvezi z varnostnimi ukrepi v točki 7.4.4 izreka tega dovoljenja določil tudi na podlagi drugega odstavka 17. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, v povezavi s 5. alinejo petega odstavka 24. člena Uredbe IED.

Zahtevo v točki 7.4.8 izreka okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi šeste alineje petega odstavka 24. člena Uredbe IED.

7.5 Drugi posebni pogoji

Naslovni organ je zahtevi v točkah 7.5.1 in 7.5.2 izreka tega dovoljenja glede izvedbe ukrepov in obveščanja inspekcije ter glede ustavitve naprave, določil na podlagi pete in šeste alineje drugega odstavka 74. člena ZVO-1.

Naslovni organ je v točki 7.5.3 izreka tega dovoljenja na podlagi točke b) šestega odstavka 24.

člena Uredbe IED določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L št. 33 z dne 4. 2. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14).

K točki 8 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naslovni organ je v točki 8.1 izreka tega dovoljenja določil, da mora upravljavec skladno s sedmim odstavkom 24. člena Uredbe IED, najkasneje v 30 dneh od nastanka spremembe obvestiti naslovni organ o spremembah, ki se nanašajo na upravljavca.

V točki 8.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil, da mora upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, naslovni organ na podlagi prvega odstavka 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

Ker je moral upravljavec pripraviti Izhodiščno poročilo v skladu z določbo četrtega odstavka 70. člena ZVO-1, je naslovni organ v točki 8.3 izreka tega dovoljenja določil, da mora pisno obvestilo iz prvega odstavka 81. člena ZVO-1 vsebovati tudi oceno stanja onesnaženosti tal in podzemne vode na območju naprave z nevarnimi snovmi, ki so se uporabljale ali nastale v napravi ali jih je ta izpuščala, kar je določil na podlagi drugega odstavka 81. člena ZVO-1.

K točki 9 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi s 118. členom ZUP je bilo treba odločiti tudi o stroških postopka. Glede na to, da v tem postopku stroški niso nastali, je bilo o njih odločeno, kot izhaja iz točke 9 izreka tega okoljevarstvenega dovoljenja.

Pouk o pravnem sredstvu: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik pri Agenciji Republike Slovenije za okolje, Vojkova cesta 1b, 1000 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 18,10 EUR. Upravno takso se plača v gotovini ali z drugimi veljavnimi plačilnimi instrumenti in o plačilu predloži ustrezno potrdilo. Upravna taksa se lahko plača na podračun javnofinančnih prihodkov z nazivom: Upravne takse – državne in številko računa: 0110 0100 0315 637 z navedbo reference: 11 25518-7111002-35407018.

Postopek vodili:

mag. Katja Buda, sekretarka *Buda*
Neva Čopi, podsekretarka *Čopi*
Mateja Artnak, višja svetovalka *Artnak*
Magda Lipovec, sekretarka *Lipovec*
Janez Jeram, podsekretar *Jeram*
Suzana Rak Zavasnik, podsekretarka *Rak Zavasnik*
Marija Lanišek, podsekretarka *Lanišek*

Buda
mag. Katja Buda
sekretarka

Priloga 1: Seznam tehnoloških enot, seznam skladišč, seznam rezervoarjev

Vročiti:

- pooblaščenca E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana – osebno (za upravljalca MAGNA STEYR d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana)
- Stranski udeleženci: Občina Miklavž na Dravskem polju, Nad izviri 6, 2204 Miklavž na Dravskem polju - osebno
- Stranski udeleženci: Regionalno okoljsko združenje okoljevarstvenikov ROVO, Kandijska cesta 36, 8000 Novo mesto - osebno
- Stranski udeleženci: Zveza ekoloških gibanj Slovenije – ZEG, Cesta krških žrtev 53, 8270 Krško - osebno

Poslati po 4. odstavku 72. člena ZVO-1:

- Občina Hoče – Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče - po elektronski pošti (obcina@hoce-slivnica.si)
- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje in naravo, Dunajska cesta 58, 1000 Ljubljana - po elektronski pošti (gp.irsop@gov.si)

Priloga 1:

1. Seznam tehnoloških enot

Oznaka tehnološke		Naziv tehnološke enote	Odvodnik/ Iztok (odtok)
1.	2.	3.	4.
N1		Priprava površin za lakiranje	Z1, Z2, Z3
	N1.1	Kad za razmaščevanje 55 m ³ - 3 kom	V1, V1-1
	N1.2	Kad za aktivacijo površin 55 m ³ - 1 kom	V1, V1-1
	N1.3	Kad za fosfatiranje 120 m ³ - 1 kom	V1, V1-1
	N1.4	Kad za pasivacijo 55 m ³ - 1 kom	V1, V1-1
N10		Elektrokemično kataforezno lakiranje	
	N10.1	Kad za elektrokemično kataforezno lakiranje 235 m ³ - 1 kom	Z4, V1, V1-1
	N10.2	Peč za sušenje po kataforezi: - cona hlajenja po kataforezi	Z6, čisti kondenzat v interni kanalizacijski na V1

Oznaka tehnološke		Naziv tehnološke enote	Odvodnik/ Iztok (odtok)
1.	2.	3.	4.
	N10.3	Naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po kataforezi – TAR 1	Z5
	N10.4	Kabina za popravilo napak po kataforezi	
N11		Tesnjenje in zvočna zaščita kabine	
	N11.1	Kabina za tesnjenje podvozja	Z9
	N11.2	Kabina za tesnjenje stikov in spojnih robov	Z9
	N11.3	Kabina za nanos zvočne zaščite	
N12		Nanos temeljnega premaza z brizganjem	
	N12.1	Kabina za nanos temeljnega premaza z brizganjem	Z10 V1, V1-5 (kondenzat)
	N12.2	Peč za sušenje temeljnega premaza: - cona hlajenja po nanosu temeljnega premaza	Z12, čisti kondenzat v interni kanalizacijski sistem na V1
	N12.3	Naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po nanosu temeljnega premaza – TAR 2	Z11
	N12.4	Kabina za popravilo napak na temeljnem premazu	
N13		Nanos pokrivnega in končnega premaza z brizganjem	
	N13.1	Kabina za nanos pokrivnega premaza (Base coat) z brizganjem	Z15 V1, V1-4 (kondenzat)
	N13.2	Peč za vmesno sušenje: - gorilnik na zemeljski plin - vmesno sušenje pokrivnega premaza - cona hlajenja pokrivnega premaza	Z16 Z17 Z18 V1, V1-1 (kondenzat)
	N13.3	Kabina za nanos končnega premaza (Clear coat) z brizganjem	Z19 V1, V1-5 (kondenzat)
	N13.4	Naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka - kabina za nanos končnega premaza – TAR 3	Z19
	N13.5	Peč za sušenje končnega premaza - cona hlajenja končnega premaza	Z21 čisti kondenzat v interni kanalizacijski sistem na V1
	N13.6	Naprava za termično regeneracijo odpadnega zraka - peč po nanosu končnega premaza – TAR 4	Z20

Oznaka tehnološke		Naziv tehnološke enote	Odvodnik/ Iztok (odtok)
1.	2.	3.	4.
N14		Finalizacija	
N15		Popravilo točkovnih napak	Z9 V1, V1-1 (kondenzat)
N16		Mešalnica premaznih sredstev	Z22 čisti kondenzat v interni kanalizacijski sistem na V1
N17		Kompresorska postaja - 6 kompresorjev	čisti kondenzat v interni kanalizacijski sistem na V1
N18		Industrijska čistilna naprava	Z23 V1, V1-1
N19		Priprava vode - reverzna osmoza	V1, V1-1 V1, V1-2
N20		Kotlovnica na zemeljski plin	V1, V1-3
	N20.1	kurilna naprava 1, 6MW	Z24
	N20.2	kurilna naprava 2, 6MW (rezerva)	Z25
N21		Nepremični motorji z notranjim zgorevanjem - 4 kom	
	N21.1	Agregat za zasilno napajanje 1, 250 kW	Z26
	N21.2	Agregat za zasilno napajanje 2, 400 kW	Z27
	N21.3	Motor za napajanje požarnih črpalk 1, 164 kW	Z28
	N21.4	Motor za napajanje požarnih črpalk 2, 242 kW	Z29
N22		Lovilniki olj	
	N22.1	Lovilnik olja 1 – LO1	
	N22.2	Lovilnik olja 2 – LO2	
	N22.3	Lovilnik olja 3 – LO3	
	N22.4	Lovilnik olja 4 – LO4	
	N22.5	Lovilnik olja 5a – LO5a	
	N22.6	Lovilnik olja 5b – LO5b	
	N22.7	Lovilnik olja 6 – LO6	
	N22.8	Lovilnik olja – LO7	
	N22.9	Lovilnik olja – LO8	
	N22.10	Lovilnik olja 9 – LO9	
	N22.11	Lovilnik olja 10 – LO10	
N23		Zaprti obtočni hladilni sistem HS1	

2. Seznam skladišč

Oznaka sklad.	Poimenovanje/namen uporabe	Skladiščene vsebine in skladiščna kapaciteta	Zaščita
Skladišča kemikalij			
Sk1	Skladišče kemikalij za pripravo površin za lakiranje in kateforezo	- 43 IBC kontejnerjev (po 1000 l) - plastične posode na paletah (92x25 l, 10x10 l in 5x15 l) 45.475 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora in jaškov 10,76 m³
Sk2	Skladišče premaznih sredstev na vodni osnovi in PVC tesnilnih materialov	- 116 kovinsk. kontejnerjev (po 1000 l) - 2 IBC kontejnerja - 6 kovinskih posod po 200 l - 6 plastičnih posod po 200 l - 80 plastičnih kanistrov (5, 25 l) 121.400 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora in jaškov 16,85 m³
Sk3	Skladišče premaznih sredstev, ki vsebujejo organska topila	- 9 kovinsk. kontejnerjev (po 1000 l) - 18 IBC kontejnerjev - 420 kovinskih posod (5 l in 1l) 27.445 l IN - Rez 20, - Rez 21, 10.000 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora in jaškov 7,11 m³
Sk 8	Skladišče rezervnih delov		- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora znotraj proizvodne hale lakirnice 467,50 m³ 1.269 l
Sk 9	Čiščenje in skladiščenje		- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora znotraj proizvodne hale lakirnice 467,50 m³ 2.331 l
Skladišča v proizvodnji/na mestih uporabe			
Sk4	Mešalnica premaznih sredstev	- 25 kovinsk. kontejnerjev (po 1000 l) - 4 IBC kontejnerji - 1 plastična posoda po 200 l 29.200 l IN - Rez 23, - Rez 24 2.800 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana s kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora in jaškov 13,22 m³

Sk5	(Priročno) skladišče PVC materialov – za pastozne materiale	- 2 posodi po 200 l - 6 posod po 1000 l 6.400 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora znotraj proizvodne hale lakirnice 467,50 m³
Sk6	Skladišče kemikalij za čiščenje odpadnih vod	- 5 posod po 35 l - 20 posod po 25 l - 20 posod po 50 l IN - 11 kontejnerjev po 1000 l za doziranje tehnoloških operacij priprave površin za lakiranje in katarforeze - 180 x 25 kg hidriranega apna 17.175 l IN - Rez 1 - Rez 2 12.000 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora znotraj skladišča kemikalij za čiščenje odpadnih vod 83,93 m³
Sk7	Skladišče kemikalij za pripravo tehnološke vode	- 22 plastičnih posod 25 l - 10 vreč po 25 kg 735 l	- betonska tla v debelini 25 cm, površina premazana kemijsko odpornim epoksi premazom - tesnjenje stikov in prebojev z ekspanzijskimi trakovi - volumen zadrževalnega prostora znotraj skladišča kemikalij za pripravo tehnološke vode 7,18 m³
Skladišče odpadkov			
SkO1	Smetamik	Območje 1: nevarni odpadki - ASP kontejnerji - ASF kontejnerji - Ex kontejner Območje 2: nenevarni in ostali komunalni odpadki - press kontejnerji Območje 3: Nevarni in nenevarni odpadki, ki se smejo pod določenimi pogoji skladiščiti v istem območju	- obdelana betonska tla v debelini 25 cm, - objekt zaprt s 3 strani, - po celotni površini skladišča nameščen sistem šob stabilne gasilne naprave (sprinkler) - zbirni kanal vzdolž zadnje stene, ki zadrži vsa morebitna razlitja znotraj smetarnika in tekočine, uporabljene pri čiščenju površin - volumen zadrževalnega prostora 13 m³ - v primeru proženja stabilne gasilne naprave se onesnažena voda po kanalih odvaja v podzemni zbirni kanal volumna 1000 m³.

3. Seznam rezervoarjev

Ozna-ka	Volumen (l)	Skladiščena vsebina	Tip in oprema rezervoarja	Zadrževalni volumen (m ³)	Nameščen v
Rez 1	6.000	NaOH	- dvojni plašč, - oprema za zaznavanje iztekanja, - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino	83,93	V prostoru čistilne naprave (N18) oz. Sk6
Rez 2	6.000	HCl	- dvojni plašč, - oprema za zaznavanje iztekanja, - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino		
Rez 3	5.000	Penilo gasilske naprave	- dvojni plašč, - optična meritev nivoja v rezervoarju, - nivojsko stikalo za kontrolo napolnjenosti	/	na S strani objekta Lakimica
Rez 4	5.000	Penilo gasilske naprave	- dvojni plašč, - optična meritev nivoja v rezervoarju, - nivojsko stikalo za kontrolo napolnjenosti	/	na J strani objekta Lakimica
Rez 5	600	Diesel	- dvojni plašč - del diesel agregata, - nivojsko stikalo, ki opozori na polnitev nad nazivno prostornino, - senzor za iztekanje tekočine	/	v Lakimici
Rez 6	1.000	diesel	- dvojni plašč - del diesel agregata - nivojsko stikalo, ki opozori na polnitev nad nazivno prostornino, - senzor za iztekanje tekočine		
Rez 7	440	diesel	- dvojni plašč, - oprema za zaznavanje iztekanja, - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino	/	v Energetskem centru
Rez 8	770	diesel	- dvojni plašč, - oprema za zaznavanje iztekanja, - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino		
Rez 11	25.000	Vezivno sredstvo za kataforezo (ni nevama tekočina)	- enoplaščni merilnik nivoja s prikazovalnikom in alarmom, - nivojsko stikalo za kontrolo napolnjenosti	467,5	v Lakimici

Rez 12	25.000	Vezivno sredstvo za kataforezo (ni nevarna tekočina)	- enoplaščni merilnik nivoja s prikazovalnikom in alarmom, - nivojsko stikalo za kontrolo napolnjenosti		
Rez 22	400	Odpadna topila (08 09 19*)	- dvojni plašč, - oprema za zaznavanje iztekanja, - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino		
Rez 20	5.000	Odpadna topila (08 09 19*)	- dvojni plašč, - oprema za zaznavanje iztekanja, - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino	7,11	v Sk3
Rez 21	5.000	Odpadne tekočine od čiščenja (08 01 20)	- enoplaščni kovinski - oprema ki preprečuje polnitev nad nazivno prostornino		
Rez 23	400	Odpadne tekočine od čiščenja (08 01 20)	- enoplaščni kovinski	13,22	V prostoru mešalnice premaznih sredstev (N16) oz. Sk4
Rez 24	400	Odpadne tekočine od čiščenja (08 01 20)	- enoplaščni kovinski		